

ΗΡΩΙΚΑ

ΑΡ. 109

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

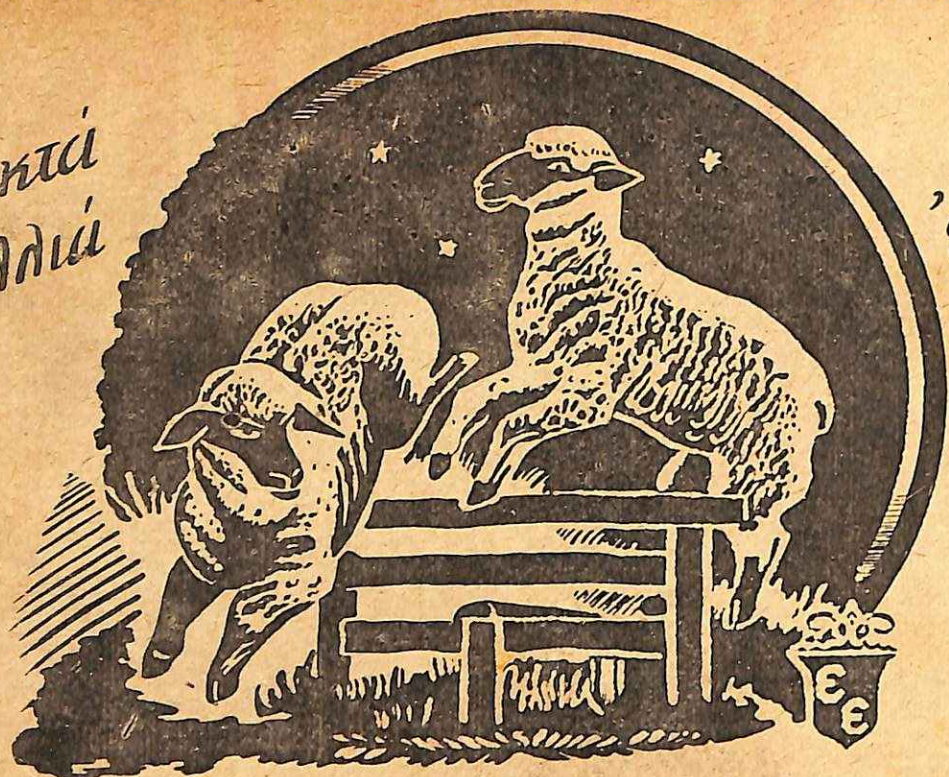
μαγλοσόν
λαλόνισιν.
Μη λουίζα γαδρί
έ κονά υα
ερίλα άγγ.

To 108
"Edward the Twinces"

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΡΩΤΑΝ
ΜΕΝ
ΤΑΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Εκλεκτά
Μαθητικά

Εκλεκτά
Πλεκτά

Ε.ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

Ευαγγελιστρία 30

«ΑΘΗΝ»

ή *Νοικοκυροσύνη*
είναι το κύριο χαρακτηριστικό
της *Ελληνίδος*
ή *Izola*

μέ τα εξαιρετικά προϊόντα της βοηθά την Έλληνίδα να οργανώσει
ιδεωδώς το νοικοκυριό της.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Αλ. Μακρόπουλος
ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίνα Αϊλιανού
ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
Αντ. Νουμάς

ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
Ι. Ζαχαράκης, Μέλη Δεσφύλλου
Δ. Γιαννιούκας, Αλ. Καρρέρ,
Κ. Σκορδλιάου, Α. Μανθινός
Φρ. Καρατζίδου, Θ. Ξεάρχος.

ΜΟΔΑ:
Λίνα Αϊλιανού
Μίλη Μπούκουρα.

ΣΧΕΔΙΑ:
Κωνσ. Βασιλοπούλου.
ΠΛΕΚΤΑ, ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ,
ΠΑΤΡΟΝ, ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ
Τζέλα Κριμίζη,
Όλμπ. Ξεάρχος.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ -
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ:
Χρύσα Παραδειση.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ - ΟΜΟΡΦΙΑ:
Τόνι Γιαννιού.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ:
Πιπίνα Γκιμικάλη.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ:
Γεώργ. Σερετάκος.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ:
Δημ. Καπλάνογλου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ:
Χαρ. Μηνιάτης.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ:
Ρένα Βελισσαρίου.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Άγγ. Κατραμάδου,
Σπ. Αύλωνίτης,
Κ. Σφαέλλου,
Μάρ. Βαϊάνος,
Μαίρη Τατάγια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ:
Αλ. Κοντόπουλος.

ΙΑΤΡΟΙ:
Γυναικολογικά:
Ι. Ευθυμίου,
Νευρολογικά:
Ι. Νικολετσόπουλος,
Υγειονομικά:
Ι. Αντωνιάδης,
Παθολογικά:
Ν. Ζακόπουλος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:
Γ. Αντωνόπουλος.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:
Νέλλυ,
Τζ. Μελισσηνού,
Πιπίνα Γκιμικάλη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ:
Τάκης Παναγιωτόπουλος.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:
Αντ. Χ. Τερζόπουλος.

ΠΡΟΪΣΤΑΜ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Ν. Παρασκευόπουλος.

ΠΡΟΪΣΤΑΜ. ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ:
Δ. Παναγιωτακόπουλος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΤΟΣ 5ον. ΤΙΜΗ ΔΡ. 6000. ΑΡ. 109—24 ΜΑΡΤΙΟΥ 1954
ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Σανταρόζα 1 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Βορέου 7 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.555
ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: Όδός Αναξαγόρα 5 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26.343
Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά 150ήμερον, ημέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ανεξαρτήτως ημερομηνίας. Το προσεχές (110ον) τεύχος θα κυ-
κλοφορήσῃ τὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 Ἀπριλίου 1954

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Ἀπ' ὅτι γίνεται στὸ 150ήμερο ♦ Ματιὲς ἀπ' τὸ παράθυρο	4-5
Ἱερὰ πόλις ♦ Ἐλεύθεροι πολιορκημένοι	6
Ἡ γραμμὴ τῆς μόδας τὴν ἀνοίξῃ ♦ Πῶς νὰ φέρεσθε	7
Ἀνοιξιάτικα καπέλα	8
Σκηνὲς τῆς ζωῆς	9
Γρία ὁμορφα δεσμάτα κεφαλιοῦ	10-11
Τὰ τελευταῖα χτενίσματα	12
Ἐπιστάτισες ♦ Τὰ μικρὰ ἀτυχήματα τῆς νοικοκυράς	13
Οἱ σωματικές ἀτέλειες καὶ ἡ μόδα	14
Πῶς ζοῦν οἱ κοπέλλες στὴ Δανία	15
Ἡ γυναίκα στὰ γήπεδα καὶ στοὺς στίβους	16
Ἀνθεστήρια ♦ Μῦθοι στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία	17
Παριζιάνικα ταγιέρ	18-19
Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοὶ	20
Γιὰ ὅλες τὶς στιγμὲς (πλεχτὸ)	21
Ροδόλφος — Βεσσέρα (ιστορικὸ ἀνάγνωσμα)	22-23
Κρυφὰ χαράματα (ιστορικὸ διήγημα)	24
Ἰδέες γιὰ ὑπλοῦς ἀκρίβειαν ♦ Πῶς σὰς βλέπουν οἱ ἄνδρες	25
Ὁ κόσμος τῆς 7ης τέχνης	26
Τὰ καλύτερα ἐλληνικὰ διηγήματα (Πῶς πρόδωσα ἓνα ἄνθρωπο)	27-28
Μοντέλο Ζὰκ Φάτ ♦ Γιὰ νὰ εἰσθε ὠραία	29
Οἱ γιατροὶ μας στὸ σπῖτι σας	30-31
Τὸ καλοκαίρι ἔρχεται (πλεχτὸ μαγιό)	32
Τὸ κάπνισμα καὶ οἱ γυναῖκες	33
Ἡ μόδα τὴν ἀνοίξῃ	34-35
Τὸ κορίτσι	36
Ἀνοιξιάτικα παλτὰ	37
Ἀλληλογραφία: (Μυρτῶ — συντάκτις μόδας — ἐκτελέσεις πλεκτῶν — νομικὲς συμβουλές)	38-39
Ταγιέρ με ὀγκάντζα	40
Γράμματα χωρὶς ἀπάντησι (διήγημα)	41
Ἡ Ἀθήνα στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 21	42-43
Ἡ ἀπόδημη Ἑλλάδα ♦ Θεατρικὰ παρασκήνια	44
5 κορίτσια σὲ χρυσοῦ κλουδί	45
Ἡ τραγωδία τῆς μικρῆς Μάργια	46
Ἀνοιξιάτικα πλαστρὸν	47
Μαγειρικὴ — Ζαχαροπλαστικὴ	48-49
Ἀνοιξιάτικη μόδα γιὰ νέες κοπέλλες	50-51
Ἡ ὁμορφιά τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος	52
Μαρινιέρ (πλεχτὸ)	53
Ἐνας ἄγγελος στὴ ζούγκλα (ἀθην. μυθιστόρημα Ν. Μαρακή)	54-55
Μοντέλο γιὰ ζερσεῦ	56
Περνάτε τὴν ὥρα σας μαθαίνοντας	57
Οἱ Ἑλληνίδες στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 21	58
Δυὸ ὥριμες σελίδες γιὰ τὰ παιδιὰ σας	59-60
Μὲ δάκρυα στὰ μάτια (μυθιστόρημα)	62-63-64
Οἱ λύσεις τῶν πνευματικῶν παιγνιδίων	65
Μιλοῦν τ' ἀστρα	66

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

• Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς μας ἐορτῆς δημοσιεύουμε στὸ ἐξωφυλλὸ μας μιὰ φορεσιὰ Ἀθηναίας κόρης. Τὴν ἐνδυμασίαν φορεῖ ἡ δ. Μ. Δημητράκου. Ἡ φωτογραφία πάρθηκε στὰ στενά τῆς Πλάκας γιὰ τὴ «Γυναίκα».

ΣΥΝΔΡΟΜΑ!

Ἐσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρ. 156.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40.000
Ἐξωτερικοῦ (ἐτησίαν):
Λίραι Ἀγγλίας (χάρτιν.) 2.10.0
Δολάρια » 7.00
Βελγικὰ φράγκα » 350
Γαλλικὰ φράγκα » 2.500
Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλονται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΟΙ
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ
ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1—13)
ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14—26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27—39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40—52)
ὁ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53—65)
ὁ ΣΤ' (τεύχη ἀριθ. 66—78)
ὁ Ζ' (τεύχη ἀριθ. 79—91)
ὁ Η' (τεύχη ἀριθ. 92—104)

Προσκομίζοντες τὰ ἀνωτέρω τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παραλαμβάνετε τοὺς τόμους διενέμονε. Βιβλιοδοσία ἐκάστου τόμου δραχ. 25.000 (πρὸς πληρωτέαν).

ΟΙ ὉΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γιὰ τὴ διδλοδοσίαν τῶν τόμων σας γιὰ τὴν ἀγορὰ παλῶν τευχῶν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, προτιμάτε τὶς ὥρες 9—1.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

Τὸ παράρτημα κεντημάτων θὰ περιεχῇ ὠραιότατα πρακτικὰ σχέδια καὶ πατρόν. Ἐπίσης πλουσιώτατες πασχάλινες συνταγὲς μαγειρικῆς καὶ ζαχαροπλαστικῆς.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ δ. θ. 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092/1938:
Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος. Κατοικία ὁδὸς Κολυμβίας 12. Προϊστάμενος τυπογραφείου Νικόλαος Παρασκευόπουλος. Κατοικία Βορέου ἀριθ. 7.

Ζητήματα της γυναίκας

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΗΡΩΪΔΑ

Η εθνική επέτειος της 25ης Μαρτίου, που γιορτάζεται κι' εφέτος, όπως πάντα, με την επιδητικότητα και την μεγαλοπρέπεια που της ταιριάζει, θυμίζει την αιώνια προσφορά της 'Ελληνίδας όχι μόνο στον Άγωνα της 'Ανεξαρτησίας και στους τόσους άλλους μακρούς αγώνες του έθνους, αλλά και στον ειρηνικό στίβο της σκληρής και καθημερινής διαπάλης. Όσο και αν η συμμετοχή της 'Ελληνίδας στον τραχύ αγώνα για τη ζωή δεν περιβάλλεται με την αίγλη του πολέμου, μ' όλα ταυτά η προσφορά της αποτελεί το βασικό θεμέλιο για την ύπαρξή μας ως φυλής πάνω στη γη. Η 'Ελληνίδα γυναίκα αιώνες τώρα κράτησε και κρατά γερά στα χέρια της το μέλλον του έθνους με την αυταπάρνηση, την επιμονή και το πείσμα που ριχνεται σ' αυτή την καθημερινή μάχη της ζωής ως: μάνα, ως σύζυγος, ως αδελφή. Είναι η αιώνια 'Ελληνίδα, η πάντοτε παρούσα σε όλα τα προσκλητήρια, όλων των αγώνων και σε όλους τους στίβους, είναι η Γυναίκα της Θυσίας, η πραγματική ηρώδια.

Η εξίσωσις άμοιβής

Πιστεύουμε ότι δεν σοβαρολογεί ο Υπουργός της 'Εργασίας όταν βεβαιώνει ότι έχει πραγματοποιηθεί στη χώρα μας εξίσωσις στις αποδοχές των δύο φύλων. Γιατί κάτι τέτοιο ισχυρίσθηκε ο κ. Γονής στην επίσημη των συνεργαζομένων γυναικών οργανώσεων που τον επισκέφθη προ ημερών και συνεζήτησε μαζί του επάνω στο θέμα της άμοιβής της γυναικείας εργασίας και ειδικότερα της εξίσωσις μισθών και ημερομισθίων μεταξύ ανδρών και γυναικών. Όταν οι πάρονοι ακόμα εργάτριες με ημερομισθίο 16.000 δραχ., πωλήτριες σε καταστήματα και δακτυλογράφοι σε δημόσιες υπηρεσίες (Υπουργεία κλπ.) με μισθό 450.000 δραχ. τον μήνα, δεν είναι δυνατόν να υποστηρίζονται, κάποια στιγμή από επίσημο στόμα, κάποια πράγματα, χωρίς να προκληθεί τουλάχιστον θλίψη στους ενδιαφερομένους. Οι συνεργαζόμενες γυναίκες, οργανώσεις, υπέβαλαν στον Υπουργό της 'Εργασίας αναλυτικό υπόμνημα, βάσει των συλλογικών συμβάσεων και των υπουργικών αποφάσεων, που φαίνεται καθαρά πόσο υπάρχουν — και παραυπάρχει διατυχίες — η διαφοροποίησης στο ζήτημα της άμοιβής μεταξύ των δύο φύλων. Και νομίζουμε ότι το αίτημα των γυναικών οργανώσεων να επικυρωθεί η διεθνή σύμβαση της Γενεύης του 1952 «περί ίσης άμοιβής δι' ίσην απόδοσιν εργασίας», δεν μπορεί να μείνει πια άδικανοποίητο.

«Βελτιώσεις όρων»

Η πληροφορία ότι σ' ένα υφαντουργείο της πρωτεύουσας, η επιχείρησις κατήργησε τα σκαμνοκάρια των εργατών και εργατριών και τους υποχρεώνει σε οικίσκω εξαντλητική ορδασία, πράγμα που έκανε να σημειώθουν και λιποθυμίες ακόμα σε νεαρές εργάτριες, δεν είναι βέβαια καθόλου εποικοδομητική των προσπαθειών που καταβάλλονται για την βελτίωση των όρων εργασίας των εργαζομένων. Δεν βάται σκοποί οι λεγόμενοι έσπται εργασίας να πρόσχαν κάπως περισσότερο αυτές τις «λεπτομέρειες».

Για την εργαζόμενη

Με τελευταία απόφαση του υπουργού της 'Εργασίας έχει επιβληθεί ειδική εισφορά από 4.000 δραχ. το μήνα για κάθε εργαζόμενο υπέρ της εργατικής 'Εστίας. 'Επειδή μ' αυτό τον τρόπο η 'Εργατική 'Εστία θα συγκέντρωση κάπου 28 διαβατηρίου δρχ. με το μήνα για τους σκοπούς της, ο «Πανελλήνιος Έγκαιρος 'Εργαζόμενων Γυναικών» υπέβαλε στην Κυβέρνηση ύ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

● Το κουαρτέτο που παρουσίασε στον «Παρνασσό» και στη Θεσσαλονίκη η «Ενωσις Φιλομούσων 'Ελλάδος». Στη φωτογραφία κατά σειράν οι: Γ. Βατικιώτης, Τ. Αποστολίδης, Αίμ. Τσατσαρώνης και η Εύαγγελία Καγκελάρη.

Σάν παραμύθι...

ΜΙΑ 'Ελληνίδα, μόνιμη κάτοικος του Λονδίνου σήμερα, η Αίλη Καβάλλα, 24 μόλις χρονών, απασχολεί τώρα με την επιδητική της ομορφιά την πρωτεύουσα της υπηροχικής 'Αγγλίας. Απορμή μια επίδειξη μόδας που την έκαναν δεκά από τους μεγαλύτερους σχεδιαστές φηγορινιών του Λονδίνου και είχαν την τιμή να έχουν ανάμεσα στους θαυμαστές των δημιουργιών τους μαζί με την καλύτερη κοινωνία της αγγλικής πρωτεύουσας, την Βασιλική Ελισάβετ και την πριγκίπισσα Μαργαρίτα. Από της πλευράς των μοντέλων, η Αίλη, που είναι η πιο γνωστή μοντέλα της αγγλικής πρωτεύουσας, παρουσιάζει υπερόπτα τους, λαγνάροντας ότι νύχαι να επιδείξει η μόδα. 'Αλλά εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι ότι ανάμεσα στις ομορφιές που έδωσαν το «παρών» τους, εκείνη που έκανε την καλύτερη εντύπωση είναι η νεαρή 'Ελληνίδα που αναφέραμε, και την οποία παρουσίασαν ο διόσημος 'Αγγλος σχεδιαστής Ματτλ. Ο καλλιτέχνης ανέκαλυψε το εύρημα του από μια αγέλη που έβαλε στις εφημερίδες, όποτε ένα πρωί μπήκε στο ατελίο του μια κοπέλλα που στην αρχή δεν του έκανε και τόσο εντύπωση, παρά μόνον αφού εξέτασε και βρήκε ότι οι ολισμικές αναλογίες της ήταν θαυμάσιες. 'Ετσι η Αίλη αντικατέστησε τη διάσημη Σάρα Τσέρτερ, το μοναδικό μοντέλο της 'Αγγλίας. 'Επ' ευκαιρία ο αγγλικός τύπος γράφει πολλά για την οικογένεια της Αίλης, αναφέροντας ότι αποτελείται από 6 παιδιά, που όλα πούλανε λαχανικά με το καρτσάκι στους δρόμους του Λονδίνου, μαζί με τον πατέρα τους και την ίδια που έφερε και αυτή το καρτσάκι, καλώντας τους περαστικούς να αγοράσουν φρούτα και λαχανικά. Η Αίλη ζούσε με το διενίο να παντρευτεί ένα μικροπωλητή για να ενόσουν τις δυνάμεις τους και να δημιουργήσουν μια καλύτερη εργασία και σπιτί. Σήμερα η Αίλη Καβάλλα είναι ανώνυμη. Οι υπάλληλοι του Ιστιτούτου καλλονής που την ανέλαβαν την έκαναν τόσο χαριτωμένη, που οι φίλες της δεν την αναγνωρίζουν...

Η Πανοραδική

ΕΥΡΥΤΑΤΟΣ λόγος άρχισε να γίνεται για την άγνοια Πανοραδική. Εκθέσεις στην 'Αθήνα, όπου θα δοθεί η ευκαιρία να παρουσιασθεί η πρόσδο στην παραγωγή της μεγάλης αυτής ελληνικής περιοχής που έχει σκοπό πείσει το ανθρώπινο υλικό της όπου υπάρχει 'Ελληνισμός στο ε-

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

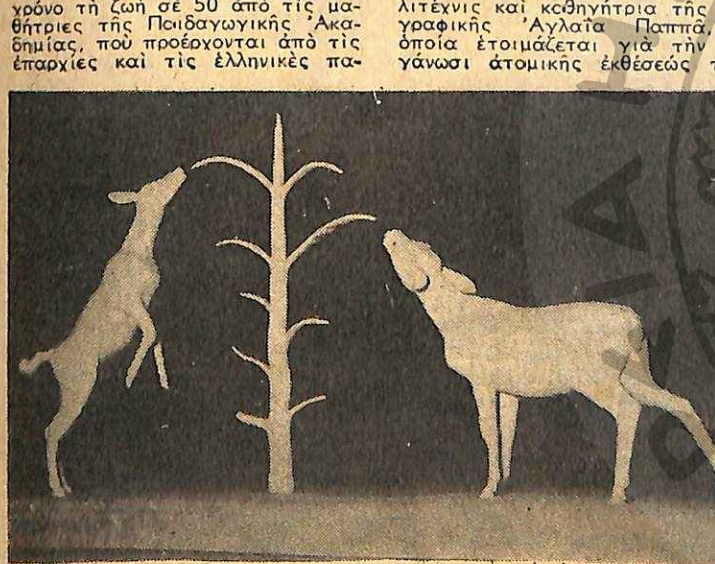
ους παραγωγής τους: Μύκονο, Κρήνη, Γιάννενα κλπ. Και πρέπει να μας χαροποιήσει το γεγονός, ότι η ελληνική λαϊκή τέχνη άρχισε να παρουσιάζει πραγματική εξέλιξη και μια εργασία που την διακρίνει λεπτότης και αληθινό γούστο.

Καλλονές στη Βουλή

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ των γυναικών οργανώσεων της 'Αγγλίας να στείλουν στη Βουλή δύο καλλονές για να πετύχουν απ' τους «Πατέρες του 'Εθνους» την έγκρισή τους για την παραχώρηση μεγαλύτερων δικαιωμάτων, δείχνει πόση πονηρία διαθέτει το άραιο φύλο στη φάρετρα του. 'Ετσι οι σουφραζέτες της Μεγάλης Βρετανίας πέτυχαν να υποστηρίξουν το νομοσχέδιο για την ισότητα των μισθών και ημερομισθίων μεταξύ ανδρών και γυναικών, χάρι στις δύο βασίλισσες της ομορφιάς, μια 19 χρονών από το Λονδίνο και μια 25, από τη Σκωτία, που κατώρθωσαν με τη γοητεία τους και ... τα λίγα λόγια τους, ότι δεν επέτυχαν τόσες δουλειές και χιλιάδες ομιλήτριες. 'Αλλά και οι 'Αγγλίδες δουλειές χρησιμοποίησαν εμερικανικά διαφημικά συστήματα: Πήγαν στη Βουλή των Κοινοτήτων με άμαξες που έφεραν άφρα άλογα κι είχαν φροντίσει να γίνουν δεκτές με έθουσιώδεις επευφημίες από χιλιάδες συγκεντρωμένους νοικοκυρές και υπαλλήλους, ενώ ακολουθούσαν ειδικά αυτοκίνητα φορτωμένα με βέλματα αϊτήσεων για την εξίσωση των μισθών μεταξύ των δύο φύλων, που ήταν υπογεγραμμένες από 600.000 γυναίκες!

Άροακειάδες

— Την Τετάρτη 17 Μαρτίου, έγινε στις αίθουσες του «Γκρήν Πάρκ» μια πρωτότυπη συγκέντρωση: 'Υστερα από πρόσκληση του Συλλόγου των 'Αποφαιτών 'Αροακειάδων συγκεντρώθηκαν εκεί πολυάριθμες απόφοιτες του μεγάλου μας αυτού εκπαιδευτικού ίδρυματος. Ο ένδοξος σάμος και η θέρμη με την οποία έγινε δεκτή από παλιές και νεώτερες απόφοιτες η πρόσκληση του συλλόγου τους, έδωσαν την ευκαιρία στις παλαιότερες να αντιληφθούν ότι στη μελλοντική του δραστηριότητα, ο συλλογισμός μπορεί να υπολογιστεί στη δοθείσα των νεωτέρων αποφαιτών. 'Αξίζει να αναφερθεί εδώ ότι η δασεία του συλλόγου των 'Αποφαιτών του 'Αροακειά έχει για αποτέλεσμα να εξασφαλίσει κάθε χρόνο τη ζωή σε 50 από τις μαθήτριες της Παιδαγωγικής 'Ακαδημίας, που προέρχονται από τις έπαρχιες και τις ελληνικές πα-

● «ΒΟΣΚΗ», γλυπτό του νέου καλλιτέχνη Δ. Κόλλια.

Ματιές απ' το παράθυρο

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΙΝΑΙ αυτές, οι μεγάλες μέρες του 'Εθνους, που μας δγάζουν απ' τα μικρά πάθη της καθημερινής ζωής και μας δίνουν το ανάλογο ανάρτημα για να δούμε τον εαυτό μας έξω από τα ασήμαντα περιστατικά μιας ρουτίνας, κληρονομή ενός ηρωικού παρελθόντος με υποχρεώσεις ανώτερες στη ζωή και στ' ανθρώπινα ιδανικά. Η 25η Μαρτίου είναι το μεγάλο ξεκίνημα του ελληνισμού και φωτίζει πάντα στις δύσκολες ώρες τον δρόμο μας. 'Απ' αυτήν την 'Ημέρα αντλούμε δύναμη και πίστη για να προχωρήσουμε. 'Ετσι τιμάμε αξία τη μνήμη των ήρώων και ηρώων του Εικοσιένα. Καμιά γιορτή, κανένας πανηγυρισμός δεν μπορεί να έχη σημασία όταν η ψυχή δεν φλογίζεται απ' το πάθος της ελευθερίας. Και κάθε γενιά που έζησε σ' αυτόν τον τόπο, έδειξε πως συνεχίζει με κάθε θυσία τις εθνικές μας παραδόσεις γιατί χρειάστηκε να υπερασπιστή οτι κερδήθηκε τότε, πολλές φορές. Πρέπει λοιπόν νάμαστε περιφάνοι γι' αυτό. Το Εικοσιένα μένει ολοζώντανο στις ελληνικές καρδιές, γίνεται πράξι, οδηγός, πλουτισμένος από καινούργιες πάντα δόξες...

Μεσολογγίτισσες

Η ΣΥΜΒΟΛΗ των 'Ελληνίδων στον αγώνα του Εικοσιένα έχει εξαρθρή απ' όλους τους ιστορικούς. 'Αλλά νομίζω πως στη μεγάλη πολιορκία του Μεσολογγίου και στην ηρωική του έξοδο, οι 'Ελληνίδες έφτασαν μαζί με τους άντρες, τα παιδιά και τα αδελφία τους πάνω απ' τα κοινά μέτρα της παλληκαριάς, — άγγιζαν το μεγαλειό που δίνει στους ανθρώπους η απόφαση της υπέρτατης δοκιμασίας. Οι Μεσολογγίτισσες μέσα στην πολιορκημένη πολιτεία, φάνηκαν αντάξιες με τους ανύστατους υπερασπιστές. Καμιά γυναίκα δεν ζήτησε να φύγει, να γλυτώσει, όταν υπήρχε ακόμα καιρός και τρόπος. Καμιά δεν λιποψύχησε. 'Αντίθετα οι Μεσολογγίτισσες καρτερικά υπεμείναν όλα τα βασαν, τις στερήσεις, τις πίκρες — έπαψαν να κλαίνε ως και τα σκατωμένα παιδιά τους για να κρατήσουν ψηλά το ήθικό των υπερασπιστών. Κομμάτιασαν αφορετα προκία για να δέσουν τις πληγές των χτυπημένων, τραγουδούσαν για ν' ακούει ο πολιορκητής πως δεν λυγίζει το Μεσολογγί. Κι' όπως αναφέρει στ' απομνημονεύματά του ο Κασσούλης, όταν ένα τουρκικό βόλι κόντευε να σκοτώσει μια Μεσολογγίτισσα που κουβαλούσε νερό, εκείνη φώναζε χαρωπαία: «Κοιμήσου, κοιμήσου!».

— Κρίμας ο κόπος μου! Μοῦ σπασε τη σάμνα!

— Στὴν αἶθουσα τοῦ «Κεντρικοῦ» ἐκθέτει ἀπὸ ἡμερῶν ἡ γνωστὴ ζωγράφος καὶ γλύπτρια δ. 'Αγγελική Στεφάνου. 'Η ἐκθεσίς της παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον, γιατί κλείνει ἕνα ἔργο ἐπὶ, κοινωμένο με πίστι στην τέχνη καὶ ἀγάπη. 85 ἐλαυογραφίες κοσμούν τὴν ἐκθεσίς της ἐκλεκτὴς καλλιτέχνιδος, 6 γλυπτικά ἔργα καὶ 20 ἄλλα τεχνικά μοῦδια σινικής καὶ ἀκουαρέλες. 'Η ἐκθεσίς κλείνει στίς 31 Μαρτίου.

— Γύρισε ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, που εἶχε πάει ἀπὸ μὴνών ἡ καλλιτέχνις καὶ κοσμητοῦ τῆς ζωγραφικῆς 'Αγλαΐα Παππά, ἡ οποία ἐτοιμάζεται γιὰ τὴν δαγάνωσι ἀτομικῆς ἐκθέσεώς της.

Όλοκαύτωμα

ΜΑ οι Μεσολογγίτισσες έφτασαν στο κατακράνημα του ηρωισμού όταν αποφασίστηκε η έξοδος. Πειθαρχήσαν στις γενικές διαταγές, αποχωριστήκαν αγαπημένα πρόσωπα που ήταν ανίκανα ν' ακολουθήσουν όσους, θα δγαίνανε, χωρίς θρήνους κι' όδυμους. 'Εκείνες που έμειναν μέσα στη μικρή πολιτεία η γύρισαν με σιγὴν πού προκάλεσε τὴν ὄρα τῆς ἐξόδου μιά κραυγή—«τίσις, γυρίστε πίσω!» — δὲν περιμέναν μοιραία τὴ σκλαβία, δὲν ἀτίμισι. 'Ο γέρος Κωφάλης ἔβαλε τελεὰ καὶ φώναξε: — «Ὅσοι θέλουν νὰ πεθάνουν γρήγορα κι' ἐλεύθεροι, νάρθουν στο σπιτί τοῦ Κωφάλη που θὰ νταχτὴ μὲ μπαρούτι!»

— «Ὅλες οἱ γυναῖκες ἔτρεξαν σάμπως νὰ πῆγαν στὴ γιορτή...

— «Ὅσοι θέλουν νὰ πεθάνουν γρήγορα κι' ἐλεύθεροι, νάρθουν στο σπιτί τοῦ Κωφάλη που θὰ νταχτὴ μὲ μπαρούτι!»

— «Ὅλες οἱ γυναῖκες ἔτρεξαν σάμπως νὰ πῆγαν στὴ γιορτή...

— «Ὅσοι θέλουν νὰ πεθάνουν γρήγορα κι' ἐλεύθεροι, νάρθουν στο σπιτί τοῦ Κωφάλη που θὰ νταχτὴ μὲ μπαρούτι!»

— «Ὅλες οἱ γυναῖκες ἔτρεξαν σάμπως νὰ πῆγαν στὴ γιορτή...

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

Για να πάς στο Μεσολόγγι και να αισθανθής το ύψος του και το νόημά του, δεν είναι ανάγκη να ξέρεις την ιστορία του. Είναι πρόθυμο να σου τη μάθω το ίδιο. Θα τη βρής μπροστά σου, σε κάθε δόμο σου, και δε θ' αργήσης να καταλάβεις, πως βρίσκεσαι σ' έν' άπεραντο μουσείο, όπου η ιστορία και η δόξα μένουν πάντα ολοζώντανες, γιατί δεν πήραν την ακαμψία και την ένταφια σκόνη των νεκρών άριστοτεχνιμάτων.

Και θα αισθανθής πολλή έκπληξη, αν τύχη να πληροφορηθής, πως η πολιτεία αυτή, που διατηρεί στις φλέβες της την άγνότερη και ηρωικότερη ουσία του Έθνους, δεν υπήρξε κτίσμα έλληνικό, μω συνομικισμός Δαλματών ψαράδων και πειρατών, που κατέβηκαν ίσα με τις έκβολές του Άχελώου, για να σώσουν την ταπεινή ύπαρξή τους και για να πλουτίσουν με το χρυσάφι της λιμνοθάλασσας, τα πολύτιμα και άφθονά της ψάρια της. Πέρασε κάμποσος καιρός και χρειάστηκε η συρροή κι άλλων κατοίκων, ντόπιων από τους γύρω κάμπους, για ν' άποκτήσει ο τόπος την έλληνική του υπέδραση.

Η πρώτη φορά που δρίσκειται γραμμένο στην ιστορία τ' όνομα του Μεσολογγίου δεν αναφέρεται σε πολύ μακρινούς καιρούς: Μόλις στα 1571, στην έξιστρήσι της φημισμένης ναυμαχίας της Ναυπάκτου. Μα δεν περνούν αμέσως δι' ασημένια χρόνια και δείχνει ολοζώντανη και την παλληκαριά του και την άκοιμητη φιλοπατρία του. Τά Όρλώφεια (1770) το βρίσκουν επαναστατημένο κι έτοιμο να προσφέρει το ολοκαύτωμά του στη μεγάλη ύπόθεσι του Έθνους.

Μένει αλησμόνητη πάντα η θυσία του Γρίβα και του Γουλιμή, που σκοτώθηκαν μαζί με τους τριακόσιους συντρόφους των στο Άγγελοκαστρο πολέμοντας ενάντια σ' έξι χιλιάδες Τούρκους. Οι Θερμοπύλες του Άγγελοκαστρού! Τόν ίδιο καιρό και μάλιστα στις 10 Άπριλίου, που είναι η μοιραία ημέρα του Μεσολογγίου, χάθηκε η ναυτική δύναμι της πολιτείας, συντριμμένη από την επιδρομή των έχθρων.

Από τα Όρλώφεια ίσαμε την Επανάστασι του 21 το Μεσολόγγι υπήρξε μία μεγάλη καρδιά Έλληνική, ένας τόπος που δούλε με καρτερία κι ετοιμαζε τους πολέμους και τους πολεμιστές, τα υλικά και τα πνευματικά, και θεμέλια και έφοδια της άναστασις. Από τη σχολή του, τη σχολή του Παλαμά, βγήκαν οι άνθρωποι με τη φωτισμένη και γυμνασμένη φιλοπατρία και υπήρξε άξιοσημείωτο το γεγονός, πως οι περισσότεροι πρόκριτοι και πολέμαρχοι του Μεσολογγίου, αντίθετα προς τους άλλους της λοιπής Ελλάδος, ήταν άνθρωποι γραμματισμένοι, ικανοί να γεμίσουν με ύψειμετρο πνεύμα

τικό περιεχόμενο την πρωτόγνωτη ήρωική τους άποφάσι.

Πώς να ξεχάσει ο περαστικός και τα πρόσωπα και τα περιστατικά τα θαυμάσια, τη στιγμή που άνασαι τον άέρα της πολιτείας; Και πώς να μην τα μάθω και να μην τα αισθανθώ, την ώρα που η κάθε πέτρα, το ταμπόρι και το κανόνι, το σπίτι και το πλάτωμα, ή στερία και η θάλασσα διατηρούν τόσο άκέραια και τόσο ανόθευτη τη μνήμη του μεγάλου των; Ο ρυθμός της σύγχρονης ζωής και οι σύγχρονοι άνθρωποι σθώνονται μπροστά του. Κι έρχονται να εξουσιάζουν τη φαντασία του λυτρωμένη σε καθαρό φώς, τα μεγάλα όνειρα και τα μεγάλα όνειρα του παρελθόντος. Αυτό το παρελθόν, το πρόσφατο και πάντα ζωντανό, είναι το Μεσολόγγι: Η παράδοσι, που προχωρεί ανάμεσα στους καιρούς και στο πείσμα καθ' έναντιότιτος, ντυμένη την αιδωλήντη πορφύρα της ήρωικής όμορφιάς της.

Οι άνθρωποι, που έπλασαν τη δόξα και την άθανασία του Μεσολογγίου, έβω από τους πολέμαρχους και τους οδηγούς,

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ

Εισαγωγική παρατήρησι του ποιητή

Η ΖΩΗ, ΠΟΥ άνασταίνεται με όλες της τις χάρες αναβλύζοντας ύλωση, νέα, λαχταριστή, λειοκρινόμενη εις όλα τα όντα ή ζωή άκέραιη απ' όλα της Φύσης τα μέρη θέλει να καταβάλει την ανθρώπινη ψυχή θάλασσα, γή, ούρανός, συγχωνευμένα, τα όποια πάλι πολιορκούν την ανθρώπινη φύσι στην επιφάνει και εις το βάθος της.

Η ωραιότες της Φύσης, που τους περιτριφυλίζει αυξάνει εις τους έχθρους νην άνυπομονησία να πάρουν τη χαριτωμένη γή, και εις τους πολιορκημένους τον πόνο ότι θα τη χάσουν.

Ο ΑΠΡΙΛΗΣ με τον Έρωτα χορεύουν και γελούνε, κι' όσ' άνθια δγαίνουν και καρποί τόσ' άρματα σέκλειουνε. Λευκό δουνάκι πρόβατα κινούμενο βελάει, και μέσ' στη θάλασσα βαθεία ξαναπεινιέται πάλι, κι' ολόλευκο έσύμιζε με τ' ούρανο τα κάλλη. Και μέσ' στής λίμνης τα νερά, όπ' έφθασε μ' άσπούδα, έπαιξε με τον ίσκιο της γαλάζια πεταλούδα, που ευώδισε τον ύπνο της μέσα στον άγριο κρίνο· το σκουληκάκι βρίσκειται σ' ώρα γλυκειά κι' εκείνο. Μάγεμα ή φύσις κι' όνειρο στην όμορφιά και χάρη, ή μαύρη πέτρα όλοχρυσή και το ξερό χορτάρι· με χίλιες θρύσεις χυνεται, με χίλιες γλώσσες κραινει, όποιος πεθαίνει σήμα, χίλιες φορές πεθαίνει. Τρέμ' ή ψυχή και ξαστοχα γλυκά τον έαυτό της.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ λόγια, στοχασμοί, —στέκομαι και κυττάζω— λουλούδα μύρια, πούλουδα, που κρύβουν το χορτάρι, κι' άσπρα, γαλάζια, κόκκινα, καλούν χρυσό μελίσι. Έκειθε με τους άδελφούς, έδώθε με το Χάρο.

ΔΕΝ ΤΟΥΣ βαραίν' ο πόλεμος, άλλ' έγινε πνοή τους... κι' εμπόδιμα δεν είναι στες κορασίες να τραγουδούν, και στα παιδιά να παίζουν. Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

ΚΟΥΒΑΡΝΤΑΛΙΚΙΑ!

... και με κάθε γούνινο παλτό, προσφέρουμε στον κύριο μία ωραία δερματοδέτη άτζέντα!

υπήρξαν άνθρωποι ταπεινοί και άσημαντοι, βοσκοί και ψαράδες, μικρονοκοκρηδες, ή φτωχοχολογιά, ό ένας κι' ό άλλος. Κι' οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν είπαν: Θα πολεμήσουμε. Είπαν: Θ' άντισταθούμε. Δεν είχαν ούτε φυσικά στηρίγματα ούτε βαρείες άρματωσιές τέχνης και πείρας, για να χτυπήσουν κατακέφαλα τον οργανωμένο και πολύδουλο έχθρο. Είχαν μονάχα την άπόφασι τους και το κορμί τους. Κρατήθηκαν όσο μπόρεσαν και παράδωσαν το κορμί τους στην καταστροφή και την ψυχή τους

στην άθανασία, όταν πιά δεν μπορούσαν. Έκαναν μία πράξη ποιήσεως κι' όχι μία πράξη ζωής· κι' είναι ή ποιήσι ή πνευματικώτερη και ή ύψηλότερη μορφή της ζωής. Αυτό είναι το δίδαγμα, που αναδίνει και σήμερα ακόμα το Μεσολόγγι.

Κάθε φορά που βρίσκομαι στους δρόμους του, στα πλατώματά του, στη φημισμένη του ακροθαλασσία, στον Κήπο, όπου αναπαύονται τα μακάρια όστα των ήρώων, αισθάνομαι να με συνεπαίρνει αυτός ο θαυμάσιος άέρας του τραγουδιού, ή πιο στοχαστική και πιο καθαροφτέρουρη ποιήσι, όλη ή ποιήσι.

Κι' είναι ό Κήπος των Ηρώων το καλύτερο του πνευματικώτερο Μεσολόγγι, που προσφέρεται άτόφιο και πρόθυμο στη συγκίνηση του περαστικού. Οι Έλληνες και οι Φιλέλληνες, οι φημισμένοι κι' οι ταπεινοί, οι ξεχωριστές προσωπικότητες κι' ό άνώνυμος όχλος, τα λαμπρά μνημεία και τα κομμάτια του σίδερου, που έφαγε την τόλη και την άνοχη της πολιτείας, οι μεγάλοι πνευματικοί άνθρωποι — ένας Μπαύρον, και τ' άγράμματα παλληκαρία — ένας Μπότσαρης, οι σεβάσμιοι προσετοί — ένας Καψάλης, και τα μεγαλοδύναμα κι' αποφασισμένα νιάτα — ένας Άστιγξ, όλοι έμπνοον τη μνήμη τους γεμάτη παλμούς και δίδαγμα ανάμεσα σε ψήλοκορμα κυπαρίσσια και πολυχρώμα λουλούδια, που είναι πάντα ευδιάσπαστα και πάντα άνοιξιότατα. Πώς να ξεφύγει κανείς την άργή και υποδλητική γοητεία αυτού του Κήπου, τη γοητεία της ρηχής θάλασσας και του χαμηλού βάλτου, που άνασαινον όλα με τον άνασσαμό της χαμπρότερης αϊωνιότητος;

Όλες οι Μούσες μπορεί να πεθάνουν. Μα ή Μούσα του Μεσολογγίου δε θα πεθάνη ποτέ. Χέρσος κι' άνώνυμος τόπος δε θα γίνουν ποτέ οι τάφοι των ήρώων· γιατί πάντα θα βρεθί ένα χέρι πονετικό να τους φροντίσει και μία καρδιά ικανή να αισθανέται το ύπεροστο νόημά τους. Και θα υπάρχουν πάντα νιάτα διασπασμένα γι' άναφερώματα και λυτρωμούς, που θαρχωνται έδώ να μαθαίνουν την άξια της μεγάλης θυσίας και την περιφρόνησι της υλικής ύπαρξεως...

Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η γραμμή της μόδας τήν άνοιξι

Η ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ μόδα δείχνει γενικά μία τάσι προς το χρώμα, άπαλό ή και έντονο. Σ' αυτό συνέτεινε πολύ ή παραγωγή νέων ύφασμάτων που παρουσιάζουν έντελώς πρωτότυπα και ένδιαφέροντα χρώματα. Κατ' έσοχην μοντέρνοι τόνοι είναι το «φραγκοσταφύλο», το «φρέσκο βούτυρο» (!), το σταχτί ρόζ, το «μαραμένο γαρύφαλο», το έκτυφλωτικό κόκκινο, έντελώς νέες άποχρώσεις του μπλε και του μπέζ, καθώς και το δυνατό πράσινο. Παρ' όλ' αυτά εξακολουθεί να φοριέται και το μαύρο που τόσο έξυπνηρετεί τις γυναίκες.

Η φετερινή μόδα θέλει κατά τα άλλα τη σιλουέτα μαλακή, άνετη και άπλη. Η γραμμή «πρενσές» εξακολουθεί πάντοτε, τείνει όμως όλο και περισσότερο να επιβληθί ή «κανονική», ή «φυσική» λεγόμενη γραμμή, αυτή δηλαδή που θέλει κάθε πράγμα στη θέση του, τη μέση τονισμένη με κανονική ζώνη κλπ. Τήν γραμμή αυτή άντιπροσωπεύει κυρίως το σεμιζιέ φόρεμα που είναι τόσο άπλό, βολικό και νεανικό.

Το μακρός της φούστας φαίνεται ότι θα βρίσκεται στους 37—38 πόντους. Τα πολλά φάρδη στα παλτά δεν είναι πιά της μόδας. Θα φορεθούν τα ίσια ρηχτά παλτά και άναλογες ζακέτες. Οι ζακέτες παρουσιάζουν γενικά μεγάλη ποικιλία. Είναι τετράγones σάν σάκκοι ή μακρότερες και συγκλίνουν προς τα κάτω. Είναι όμως και έντελώς κοντές ως τη μέση (ίσιες ρηχτές). Πολλά τα-

γιερ έχουν εφαρμοστές ζακέτες με πολύ κοντή μπάσκα.

Μερικές ζακέτες ταγιέρ έργασμένες με μπαλένες, έκαναν την εμφάνισί τους, αλλά φαίνεται ότι δεν θα επικρατήσουν γιατί δεν είναι πρακτικές.

Της μόδας είναι όλα τα καλλινάκια ιδίως ή λεπτή φανέλα, το σερόζ, το σεδιότ, το λεπτό ντρά, τα καρδ και ριγέ μάλλινα. Έπανέρχεται επίσης ή μόδα του πιέ-ντε-πούλ. Για άμπιγιέ φορέματα θα χρησιμοποιηθούν μουσελίνες, ζωρζέτες, φάιγ, γκρό και ιδίως έμπριμε πολύχρωμα ή σε μία χρωματική ένότητα.

Μεγάλη σημασία όπως συνήθως άποδίδεται και πάλι στα άξεσουάρ. Πολύ θα φορεθούν οι «τριχωμίες», άλλο χρώμα π. χ. το μαντήλι, άλλο τα παπουτσία με το καπέλο και άλλο τα γάντια και ή τσάντα. Μπορεί όμως επίσης τα άξεσουάρ να έχουν όλα ένα ένιαίο χρώμα με διαφορετικές άποχρώσεις, (άλλα πιο άνοιχτό τόνο κι' άλλα πιο σκούρο). Τα έμπριμε φορέματα δέβαια θα συνοδεύονται από μονόχρωμα άξεσουάρ που να μην τραβούν την προσοχή που πρέπει να πηγαίνει όλη στο φόρεμα.

Τέλος ή μόδα έννοει τόσο τα κλειστά όσο και τα άνοιχτά ντεκολτέ καθώς και τις στενές έξ' ίσου με τις φαρδιές φούστες. Πράγμα που δολεύει ασφαλώς πολύ τις γυναίκες και δίνει σε κάθε μία την εύκαιρία να φορέση ό,τι ταιριάζει καλύτερα στον τύπο και στη σιλουέτα της.

ΜΙΚΡΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

● Πολλά κολιέ από άσπρη πορσελάνη άντικαθιστούν στράς και πέρλες (Ντιόρ).
● Σκαρπίνια από σατέν και πρωτότυπες τσάντες (Ζιλμπέρ Όρσέλ).
● Έτόλ χρυσόκεντητες, μακρυνές ως κάτω για βραδυνές εμφάνισεις (Σκιαπαρέλι).
● Σκουλαρίκια και κολιέ από λουλούδια (Ζιλμπέρ Όρσέλ).

● Ζώνες μετállινες και φούστες από σουέντ (Ζι-βενσύ).
● Γάντια από κόκκινο σατέν και πρωτότυπες τσάντες (Ζιλμπέρ Όρσέλ).
● Έτόλ χρυσόκεντητες, μακρυνές ως κάτω για βραδυνές εμφάνισεις (Σκιαπαρέλι).
● Σκουλαρίκια και κολιέ από λουλούδια (Ζιλμπέρ Όρσέλ).

● Φορέματα όργαντι κεντημένα στον ίδιο τόνο π. χ. με τετράφυλλα τριφύλλια (Ζιβενσύ).
● Άλλες λεπτομέρειες: λουλούδια από νταντέλα, από φελλό κι' από... ξύλο, Μπλουζες στον τύπο του σουέτερ από μεταξωτά πλισέ ύφασματα π. χ. φέιγ. Πολλές τουαλέτες όλων των χρωμάτων. Στολίσματα από ψάθα και σελλοφάν.

ΠΩΣ ΝΑ ΦΕΡΕΣΘΕ

ΣΤΟ ΤΡΑΙΝΟ:

Είναι πολύ άσχημη ή συνήθεια που έχουν μερικά άτομα, να χρησιμοποιούν το κουπέ που είναι προσωρισμένο για πολλούς έπιβάτες, σ' ά να ήταν ιδιοκτησία τους. Τοποθετούν τις βαλίτσες και τα δέματα τους πάνω από τα κεφάλια, ή μπροστά στα πόδια των άλλων έπιβατών, ύστερα στρώνονται στο καθίσμα, άναδουν το τσιγάρο τους, και άρχίζουν να ξεφυλλίζουν τα περιοδικά του γείτονα.

Προσοχή, λοιπόν. Πρώτα - πρώτα φροντίστε να στρώσετε τις βαλίτσες σας στο τμήμα που προορίζεται αποκλειστικά για σας, και μόνο αν αυτό είναι έντελώς άδύνατο, ρωτήστε με ευγένεια ένα από τους συνταξιδιώτες σας, αν σας επιτρέπη να βάλετε κάτι στο μέρος που προορίζεται γι' αυτόν, και που είναι άδειο.

Δεν είναι μόνον οι κύριοι ύποχρεωμένοι να καπνίζουν στο διάδρομο, και όχι στα κλειστά διαμερίσματα, αλλά φυσικά και οι γυναίκες. Αν στο κουπέ βρίσκεται ένας ή δυο το πολύ έπιβάτες, μπορείτε να καπνίσετε, αφού προηγουμένως τους ρωτήσετε αν τους ένοχη ή όχι.

Μη προσπαθήτε με κάθε τρόπο ν' άνοιξετε συζήτησι με τους συνταξιδιώτες. Μπορείτε όμως να κουβεντιάσετε διακριτικά, πάνω σε θέματα γενικού ένδιαφέροντος, άποφεύγοντας να μιλάτε για τον έαυτό σας, και άποφεύγοντας κυρίως τις αδιάκριτες έρωτήσεις.

Όταν φθάσετε στον προορισμό σας, μη ξεχάσετε πάνω στη διασύνή σας ν' άποχαιρετήσετε τους συνταξιδιώτες σας.

ΣΤΟ ΠΛΟΙΟ:

Όλα σχεδόν όσα είπαμε παραπάνω, ισχύουν και για τους έπιβάτες των πλοίων. Άλλα υπάρχουν και ώρισμένες άλλες λεπτομέρειες που πρέπει να έχουν υπ' όψιν τους οι θαλασσινοί ταξιδιώτες. Π.χ. μη λέτε διαρκώς και μεγαλοφώνως τα προγνωστικά σας για τον καιρό, όταν μάλιστα αυτά είναι άπαισιόδοξα. Υπάρχουν άτομα, που φοβούνται πολύ τη θάλασσα, και με το να τους λέτε ότι ο καιρός είναι ή θα είναι άσχημος, τους κάνετε πολύ κακό.

Μη πηγαίνετε από τη μια στην άλλη άκρη του διαποριού, και μη φωνάζετε τα παιδιά σας ή τα μέλη της συντροφιάς σας, σ' ά να βρίσκοσαστε στην έξοχη.

Μη κάνετε παιδιαστικά καμώματα (πως τάχατες τρομάξατε με το σφύριγμα του διαποριού) και άνοητες έρωτήσεις (τι είναι αυτό το σίδερο που μοιάζει με κουβαρίστρα; κ.ά.).

Μη μιλάτε σε πρόσωπα που τα έχει περάσει ή θάλασσα. Τους είναι πολύ έντονη ή αίσθησις και ν' άσας άπαντούν.

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΒΡΑΔΥ είναι ξάστερο, γεμάτο από τις ζεστές πνοές της άνοιξης που έτοιμάζεται να εγκαθιδρυθεί κυρίαρχα κι' αδιαφιλονίκητα στα πάρκα και τις δενδροστοιχίες. Στὸν αέρα κυκλοφορούν ακόμα μερικά ύπολοιπα ἀπ' τὰ χειροκροτήματα κι' ἀπὸ τις ιαχές της παρελάσεως, γιὰ τὴν 25η Μαρτίου. Ἀπ' τὸ ραδιόφωνο εξακολουθοῦν νᾶρχονται κατὰ κύματα τὰ ἐμβατήρια καὶ τὰ ἐνθουσιώδη «λογύδια» τῆς ἡμέρας.

Εἶναι μιὰ ἀτμόσφαιρα, πού πολὺ φυσικὰ ἐπηρεάζει μὲ τὸ στοιχεῖο τῆς ἐπικαιρότητος τὴν συζητήσεως τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ἴδιο ἔχει παθεῖ καὶ τὸ ζευγάρι τοῦ διακριτικὰ φωτισμένου σαλονιοῦ. Ὁ ἀντρας εἶναι νέος, ὡραίος, γεμάτος «ἐκχειλίζον» σφρίγος. Ἡ γυναίκα μιὰ τσαχτίνικη κούκλα, μὲ ἀπίθανους φιλόδοξους κυματισμούς στὸ κορμί της, πού ἀν' τὴ δὴς, χάνεις τὸν ὕπνο σου καὶ τρέχεις στὰ φαρμακεία γιὰ... λουμινάλ!

Φυσικά, μιλοῦν γιὰ τὴν ἀγάπη τους ἀλλὰ μπαίνει στὴ μέση τὸ ραδιόφωνο, λέει κάτι περὶ... Παπαφλέσσα, ἀρπάζει τὴν κουβέντα ὁ ἀντρας καί...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Ἐνα πράμα μούχει κάνει καταπληκτικὴ ἐντύπωση!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πιστεύοντας πὺς συνεχίζει τὰ κοπιμένα του).—Ποῖο εἶν' αὐτό; Τό... χαμόγελό μου;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ εἰλικρίνεια).—Ὁχι, ἀδερφέ! Ὁ... Παπαφλέσσα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κατάπληκτη).—Ὁ Παπαφλέσσα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Ἀκριβῶς! Τὸν εἶπε, τώρα, τὸ ραδιόφωνο καὶ τὸν θυμήθηκα. Ἐ, λοιπόν! Πολὺ ἤθελα νὰ μῶ στὴ νοσοτροπία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Δηλαδή;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Ἦθελα νὰ ξέρω τοῦτο: τὴ στιγμὴ πού ἀποφάσισε μὲ μιὰ χούφτα ἀνθρώπους, νὰ χτυπηθῇ μὲ τὰ λεφτοῦσια τοῦ ἱμναίου, τί σκεπτόταν; Εἶχε καμμιὰν ἐλπίδα νίκης ἢ πήγαινε σὰν πρόβατο ἐπὶ σφαγῇ; (μικρὴ σκέψις). Ἐγὼ πιστεύω μάλλον τὸ δεύτερο!

Ἐσύ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Ἐγὼ πιστεύω, μάλλον τὸ πρῶτο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (δυσπίστα).—Λές;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Ἐπιμένω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Καὶ πού σ' τηρίζω;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Στὴν πασίγνωστη ἰδιοσυγκρασία τῶν ἀνθρώπων, σ' τηρίζω. Ἡ ἐλπίδα δὲν εγκαταλείπει ποτὲ τὸν ἀνθρώπο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Λές νᾶναι ἔτσι; (τὸ σκέπτεται καί, μετὰ, ζωηρά). Μπᾶ, ὄχι! Δὲν μπορεῖ! Ἐπὶ τὴ βάσει ποιάς λογικῆς σκέψεως μποροῦσε νὰ πιστέψῃ ὁ Παπαφλέσσας ὅτι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τὸν κόβει).—Καὶ ποῖος σοῦ εἶπε, πὺς ὁ Παπαφλέσσας ἐνεργεῖ μὲ ὁδηγὸ τὴ λογικὴ, ὅταν πήρε τὴν ἀπόφασί του;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Ἀλλά; Τὴν ὁδηγοῦσε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά).—Τὸν ὁδηγοῦσε ἡ μέθη τῆς στιγμῆς!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Καὶ λοιπόν;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Εἶναι μεγάλο πράμα αὐτὴ ἡ μέθη τῆς στιγμῆς. Δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴ λογικὴ! Σὲ κάνει καὶ πιστεύεις σὲ πράγματα ἀνυπαρκτά...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Αὐτὸ δὲν τὸ καταβαίνω...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Πολὺ φυσικά...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Γιατί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Γιατί ἐσύ,

δὲν εἶσαι φτιαγμένος ἀπὸ τὴν πάστα τοῦ Παπαφλέσσα. Ἐσύ ἔχεις φτιαχτῇ ἀπὸ τὴν πάστα τοῦ... (σταματᾷ).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' ἐνδιαφέρον).—Τοῦ; Πές το, λοιπόν!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀπλᾶ).—Τοῦ Καζανόβα, παιδί μου! Ἐσένα δὲν σὲ συνεπαίρνει ἡ μυροδιά τῆς μπαρούτης, ἀλλὰ τὸ ἄρωμα τοῦ Κοτύ. Δὲν σοῦ ἀνάβει φωτιά στὰ στήθια ἢ θεὰ τοῦ πᾶντο ἔχθρου, ἐν ὥρᾳ μάχης, ἀλλὰ ἡ θεὰ τῆς γοητευτικῆς κυρίας, ἐν ὥρᾳ χοροεσπερίδος. Εἶσαι, νὰ πούμε, ἕνας Παπαφλέσσας τοῦ ἔρωτος. Συνεπῶς ἡ στιγμὴ τῆς μέθης σου δὲν βρίσκεται στὴν κλαγγὴ τῶν δασταυρουμένων σπαθίων, ἀλλὰ στὴν προσδοκία τοῦ ἀνεμνόμενου φιλοῦ... (συμπερασματικά).

Ἐ... σὲ μιὰ τέτοια στιγμή, πιστεύεις κι' ἐσύ σὲ πράματα τερατώδη κι' ἀπίθανα, πού δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὴ λογικὴ!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πειραγμένος).—Ὁχι δά! Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς κανένα συγκεκριμένο παράδειγμα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πονηρά).—Πᾶς, ὄχι; Προηγουμένως, ὅταν καθόμαστε σὲ κείνο τὸ τραπέζι καὶ πῖναμε λικέρ καὶ βρι-

σκόσους στὴ δική σου στιγμὴ τῆς μέθης, μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς, τί ἔκανες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σκύβει τὸ κεφάλι μὲ ἐνοχλητὰ).—Μά...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (γελαστά).—Νὰ σοῦ τὸ πᾶ ἐγὼ! (πικάντικα). Εἶχες ἀπλώσει τὸ χέρι σου, μὲ φανερὲς διαθέσεις... θύπεις πρὸς τὴν... γάμπα μου!

Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ πίστεις, πὺς ἐπέτυχες στὸ σκοπὸ σου, γιὰτὶ ἡ μέθη σου ἦταν τέτοια, πού δὲν πήρες χαμπάρι, ὅτι ἐχάιδευες ἀπαλὰ τὸ... τερνευτὸ ποδάρι τοῦ τραπέζιου! (ἔσπασε σὲ γέλια).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κατάπληκτος).—Ἀ... ἀλήθεια;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Βλέπεις, λοιπόν, ὅτι ἡ στιγμὴ τῆς μέθης σ' ἔκανε νὰ πιστέψῃς στὴν ἐπιτυχία ἐνὸς τερατώδους κι' ἀντίθετου γεγονότος. Ἐνὸς γεγονότος, πού δὲν θὰ τὸ σκεπτόσταν καν μὲ τὴν λογικὴ, γιὰτὶ... (χαριτωμένο γελάκι) θὰ ἤξερες πὺς τιμωρεῖται διὰ χα-

Τὸ παιδί τοῦ Θόδωρου Τράκα σκοτώθηκε στὴν πολιορκία τῶν Σαλάνων, τὸ 1821.

Ὁ πατέρας ἐλπίωντας νεκρὸ τὸ παιδί τοῦ ἔσφιξε τὴν καρδιά του καὶ εἶπε:

—Γάμος χωρὶς σφαχτὰ δὲ γίνεται.

Πολὺ νέος ὅταν ἦτανε στὴν αὐλὴ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ, ὁ Ἀνδρούτσος καυχῆθηκε στὸν Ἀλῆ πὺς μπορεῖ νὰ παρατρέξῃ μὲ τὸ καλύτερο ἄλογό του σ' ἕνα ἀνήφορο ὥσπου νὰ τὸ κάμῃ νὰ σκάσῃ, κι' ἂν δὲν τὰ κατάφερνε τότε νὰ τοῦ ἔπαιρνε τὸ κεφάλι. Τὸ στοίχημα ἔγινε δεκτὸ καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς κέρδισε. Ἀπὸ τότε ὁ Ἀλῆς τὸν εἶχε στὰ δεξιὰ του.

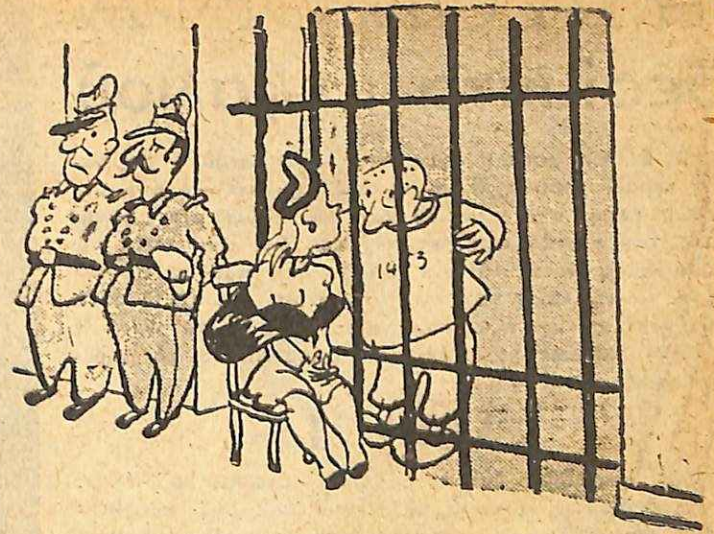
Τὸ ἀνέκδοτο αὐτὸ ἀπὸ μετριοφροσύνη ἴσως, τὸ ἀρνήθηκε ὁ ἴδιος στὸν Ἀγγλο Φίνλιν.

Ἡ λαϊκὴ φαντασία ὅμως πάνω στὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν τοῦ Ἀνδρούτσου ἔδινε κι' ἔπαιρνε. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ παρακὼτὸ ἀνέκδοτο:

Στὴ Γραβιά, πρὶν μπουῖνε καὶ κλειστοῦν οἱ Ἕλληνες στὸ Χάνι πετάχτηκε ἕνας λαγὸς ἀπὸ τὰ γύρω σπαρτά. Τὰ παλληκάρια θελήσανε νὰ τοῦ ρίξουν. Ὁ Ἀνδρούτσος τότε φώναξε:

—Μὴ χαλάτε τὰ φουσέκια σας!

Ἐβαλε τὸ λαγὸ στὸ κυνήγι καὶ τὸν ἔπιασε ζωντανό!

—... Τί ἄλλα νέα νὰ σοῦ πᾶ!... Ἀ, ναι... Φέτος τὴν ἄνοιξι οἱ φούστες θὰ εἶναι λίγο πὺς μακρινές, καὶ ἡ μέση κάπως φαρδύτερη...

σκόσους στὴ δική σου στιγμὴ τῆς μέθης, μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς, τί ἔκανες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σκύβει τὸ κεφάλι μὲ ἐνοχλητὰ).—Μά...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (γελαστά).—Νὰ σοῦ τὸ πᾶ ἐγὼ! (πικάντικα). Εἶχες ἀπλώσει τὸ χέρι σου, μὲ φανερὲς διαθέσεις... θύπεις πρὸς τὴν... γάμπα μου!

Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ πίστεις, πὺς ἐπέτυχες στὸ σκοπὸ σου, γιὰτὶ ἡ μέθη σου ἦταν τέτοια, πού δὲν πήρες χαμπάρι, ὅτι ἐχάιδευες ἀπαλὰ τὸ... τερνευτὸ ποδάρι τοῦ τραπέζιου! (ἔσπασε σὲ γέλια).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κατάπληκτος).—Ἀ... ἀλήθεια;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Βλέπεις, λοιπόν, ὅτι ἡ στιγμὴ τῆς μέθης σ' ἔκανε νὰ πιστέψῃς στὴν ἐπιτυχία ἐνὸς τερατώδους κι' ἀντίθετου γεγονότος. Ἐνὸς γεγονότος, πού δὲν θὰ τὸ σκεπτόσταν καν μὲ τὴν λογικὴ, γιὰτὶ... (χαριτωμένο γελάκι) θὰ ἤξερες πὺς τιμωρεῖται διὰ χα-

στούκιου, πληρωτέου ἄμα τῇ πρώτῃ ἐπαφῇ!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πιάνοντας ἐνστικτωδῶς τὸ μάγουλό του).—Ὅπωςδήποτε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.—Βλέπεις, λοιπόν, τί μπορεῖ νὰ σκαρώσῃ μιὰ στιγμὴ μέθης, μοντέρνε... Παπαφλέσσα μου;

Γελάκια τῆς γυναίκας. Ὁ ἀντρας τραβιέται λίγο μακρύτερα, γιὰ... καλὸ καὶ γιὰ κακό. Στὶς κάπως αὐθάδεις ὀρέξεις του, ἔχει πέσει κιόλας μόνιμη καὶ ὀριστική.

Α Ὑ λ α ῖ α

Στὸν πόλεμο τῆς Δουμπράνας ὁ Καραϊσκάκης εἶχε διατάξει τὸν ὀπλαρχηγὸ Βασίλη Μπούσγο νὰ πᾶσῃ μιὰ ράχη παραπέρα ἀπὸ κεί πού γίνονταν ὁ πόλεμος καὶ νὰ περιμένῃ ὡς πού νὰ τὸν φωνάξῃ. Ἐνῶ λοιπὸν εξακολουθοῦσε ὁ πόλεμος, ὁ Καραϊσκάκης ὄρῃσε μεγάλῃ ἀντίστασι στους Τούρκους, κι' ἔστειλε ἕνα παλληκάρι νὰ πᾶ νὰ φωνάξῃ τὸ Μπούσγο γιὰ βοήθεια. Ὁ στρατιώτης ὅμως δειλίασε καὶ δὲν ἔπῃγε τὴ διαταγὴ τοῦ Μπούσγο. Ἐτοί, ὁ Καραϊσκάκης ἀναγκάστηκε νὰ ὑποχωρήσῃ. Ὅταν ἔφτασε στὴ ράχη, πού φύλαγε ὁ Μπούσγος, δαιμονίστηκε καθὼς τὸν εἶδε γιὰτὶ νόμισε πὺς ἀπὸ φόβο δὲν εἶχε ἔρθῃ γιὰ βοήθειά του.

—Τὸ βρακὶ τῆς Κατερίνας!

Ὁ Καραϊσκάκης γιὰ ντροπίασμα τῶν δειλῶν εἶχε μαζί του ἕνα παλιὸ βρακὶ πού τοῦ ἔξερν ὅλοι μὲ τ' ὄνομα, «τὸ βρακὶ τῆς Κατερίνας» καὶ ὁποῦν ὅσους ἔπαινε φοβιτοσύνηδες νὰ τὸ φορέσουν.

Ὁ Μπούσγος, ὅμως, ἀφοῦ δὲν ἔφταιγε σὲ τίποτα, ἄναψε κι' αὐτὸς ἀπ' τὸ θυμὸ του. Τραβιέται πῶς βιάζει ἔξω τὴν κουμπούρα του! Στὸ σημεῖο αὐτὸ δόθηκαν ἐξηγήσεις κι' ὁ Καραϊσκάκης, ἀφοῦ κατάλαβε τὸ λάθος του, ζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν Μπούσγο καὶ δακρυσμένος τὸν ἐφίλησε.

ΤΑ ἀνοιξιάτικα καπέλα πού παρουσίασαν οἱ παριζιάνικες συλλογὲς εἶναι καὶ φέτος μικρὰ καὶ χαριτωμένα, ὥπως τὰ θέλει ἡ μόδα τώρα τὸν τελευταῖο καιρὸ. Παρ' ὅλα αὐτὰ βλέπουμε μιὰ τάσι γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ μπόρ, πού προεξέχει σὰν μικρὸ γέισο, χωρὶς νὰ χαλάῃ τὴ γραμμὴ τοῦ καπέλου πού ἐξακολουθεῖ νὰ φαίνεται μικρὸ. Οἱ μεγάλες καπελῖνες πάλι, τῶν ὁποίων ἡ μόδα δὲν πέρασε, θὰ φορεθοῦν φέτος περισσότερο ἀπὸ πέρσι. Στὴ σελίδα αὐτὴ βλέπετε μοντέλα Ρόζ Βαλούα, Ζιλμπέρ Ὁρσέλ, Ζὰν Πατοῦ, Ζβέντ καὶ Καρολὶν Ρεμποῦ.

1 Ὑφασμα μεταξωτὸ (ἢ ἀπλὸ πικέ) μὲ πούα. Κορδέλα στὸ χρῶμα τῶν πούα.

2 Ὑφασμα μεταξωτὸ, γαρνίρισμα μὲ μπουρλέκορδέλας

3 Ἀσπρη λεπτὴ ψάθα μὲ ριγέ κορδέλα πού τυλίγει ὁμορφα τὸ μπόρ καὶ δένει.

4 Σπανιόλικος τεπές ἀπὸ

ἄσπρη καὶ μαύρη ψάθα. Στερεώνεται μὲ μαύρη λουρίδα βελούδινη πού ἀγκαλιάζει τὸ κεφάλι πίσω, καὶ στολίζεται μὲ ὁμορφή ἄσπρη κορδέλα.

5 Ἡ ψάθα τῆς καπελῖνας αὐτῆς θυμίζει ὕφασμα πιε-ντέ-πούλ. Γαρνίρεται μὲ σιρέ ἢ καὶ μουαρέ κορδέλα.

6 Ἀσπρη ψάθα μὲ ὁμορφή γαρνιτούρα ἀπὸ ταφτά.

ΤΡΙΑ ΟΜΟΡΦΑ
δεσίματα κεφαλίου

ΜΕ ΕΝΑ... ρετάλι ύφασματος μεταξωτού ή βαμβακερού, μερικές δελονιές εδώ κι εκεί, με δυο μεγάλες καρφίτσες καπέλου και δυο χαριτωμένες κινήσεις των χεριών σας, ντραπέτο ένα από αυτά τόσσο έπλā μαντήλια στο κεφάλι σας πού θα προφυλάξη τὸ κτενίσμά σας ἀπὸ τὸν ἀέρα. Διαλέξετε αὐτὸ πὺν νομίζετε ὅτι πάει στὸν τύπο σας. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 γίνεται τελείως κατελάκι καὶ μπορεῖτε νὰ τὸ φορέσετε ἀκόμη καὶ ἐράδῳ.

APIO. 1

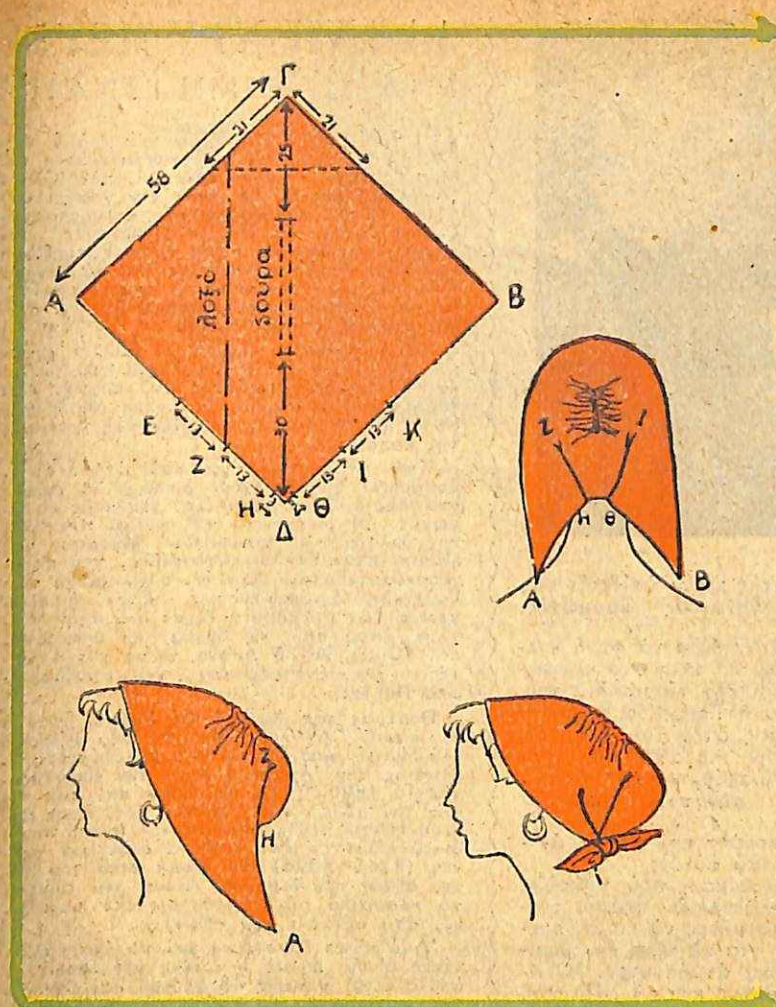
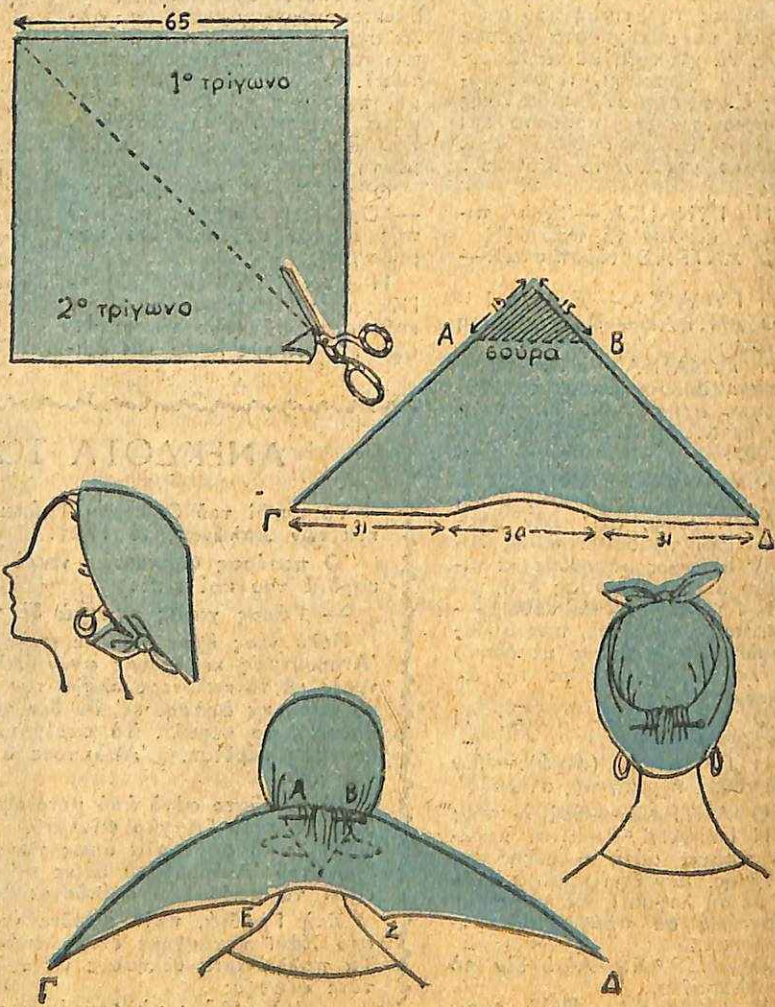
Θὰ χρειασθῇτε ἓνα τετράγωνον ὕψους 65 ἑκ. Κόψετε διαγωνίως αὐτὸ τὸ μαντήλι σὲ δυὸ κομμάτια ὅπως τὸ ὑπόδειγμα. Ἐτοιμάσετε τὸ πρῶτον τρίγωνον κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Ἀφαίρεστε τὴ γωνία τοῦ τριγώνου σὲ 15 ἑκ., βάθος ἀπὸ τοῦ κάθε πλάι (ὅπως τὸ ὑπόδειγμα στὰ σημεῖα Α—Β). Γυρίσετε ἓνα πολὺ μικρὸ στριψωμάτακι καὶ κάνετε δυὸ σούρες τῇ μιᾷ κοντὰ τὴν ἄλλη, τίς ὅποιες θὰ σφίξετε πάρα πολὺ. Κάνετε ἓνα μικρὸ σκάψιμον στὰ δύο ἄκρα τῆς κάτω πλευρᾶς τῶν 31 ἑκ., στὰ σημεῖα Γ—Ε καὶ ἓνα βαθύτερον σκάψιμον στὸ κέντρο τῶν 30 ἑκ., σημείον Ζ—Ε. Τοποθετήσετε τὸ δεύτερον τρίγωνον στὸ κεφάλι σας καὶ δέσετε τίς δυὸ ἄκρες στὸ πίσω μέρος τοῦ λαιμοῦ σας, ἀφίνοντας τὴ μύτη ἐλεύθερη. (Εἰκόνα ἀριθ. 2). Μὲ μιὰ καρφίτσα τοῦ καπέλου, στερεώσετε τὸ συρωμένον μέρος τοῦ πρώτου τριγώνου στὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλίου (Εἰκόνα ἀριθ. 3). Γυρίσετε πρὸς τὸ λαιμὸν τὸ πᾶσιμον μεταξὺ τῶν σημείων Ζ—Ε σκεπάζοντας τὴ μύτη καὶ τὸν κόμπο τοῦ δευτέρου μαντηλίου τοῦ ἔχετε δέσει στὸ κεφάλι σας. Δέσετε στὸ μπρὸς μέρος τοῦ κεφαλίου τίς δυὸ ἄκρες καὶ κρύψτε τίς μύτες μέσα στὸ ντραπάρισμα.

APIO. 2

Μὲ ἓνα τετράγωνο ὕψος* 58 ἐκατ. θὰ κάνετε τὸ δεύτερο δέσιμο τοῦ κεφαλίου. Θὰ τὸ ἐργασθῇτε στὸ λοξό. Στὸ διάστημα ποὺ σχηματίζει ἡ γωνία Γ τῶν 25 ἐκατ. καὶ ἡ γωνία Δ τῶν 30 ἐκατ. θὰ κάνετε 2 σούρες σὲ 1 ἐκατ. ἀπόστασι ἢ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ σφίξετέ τις ἀρκετὰ στὸ σούρωμα. Διπλώσετε τὴ γωνία Γ στὰ 21. ἐκατ. (στὴ διακεκομμένη γραμμὴ υποδείγματος). Ἐνῶσετε μὲ μιὰ ραφή τὸ Ε μὲ τὸ Η καὶ τὸ Κ μὲ τὸ Θ γιὰ νὰ περιορίσετε τὸ φάρδος καὶ σχηματίσετε ἓνα βάθος. Δὲν μένει πιά παρὰ νὰ τὸ βάλετε στὸ κεφάλι σας καὶ νὰ δέσετε τὶς ἄκρες Α καὶ Β στὸ πίσω μέρος τοῦ λαιμοῦ σας. Ἐν θέλετε τὶς ἄκρες τοῦ κόμπου μπορεῖτε νὰ τὶς χῶσετε ἀπὸ κάτω ἢ νὰ τὶς σφίξετε ἐλεύθερες.

APIO. 3

Ἀγοράσετε 90 ἑκατ. λινο ἢ βαμβακερὸ ὕφασμα μὲ 90 ἑκατ. φάρδος. Διπλώσετε τὸ μαντήλι σὲ τρίγωνο καλὴ μὲ καλὴ καὶ ράψετε τὶς δυὸ πλευρὲς, ἀφίνοντας στὴ μιὰ πλευρὰ πρὸς τὸ μέσον λίγο ἄραφη τὴ ραφή γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ τὸ γυρίσετε ἀπὸ τὴν καλὴ μεριά. Γυρίσετε στρογγυλὰ τὴν ἐπάνω πλευρὰ Α—Β σὲ 20 ἐκ, βάθος καὶ ράψετε τὸ ρολὸ μὲ κρυφὲς βελονίες. Στὰ δυὸ πλάγια θὰ κάνετε πιετικάκια σὲ τόσο βάθος ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ ἔχετε τὴν περιφέρεια τοῦ κεφαλιοῦ σας. Τοποθετήσετε τὴν πλευρὰ μὲ τὸ ρολὸ στὸ μέτωπό σας. Δέσετε τὶς ἄκρες Α καὶ Β στὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ. Γυρίσετε ντραπάριστὰ τὴν Γ ἄκρη ἀκριβὸς στὸν κόμπο ποὺ δέσατε. Στερεώσετε τὸ ντραπάρισμα τῆς ἄκρης Γ στὴ ἀνάποδη μεριά μὲ μικρὲς βελονίες. Τέλος, ξαναδέσετε τὶς δυὸ ἄκρες Α καὶ Β στὸ πίσω μέρος φιόγκα καὶ στερεώσετέ τον μὲ κρυφὲς βελονίες.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

ΠΟΙΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ ΕΥΝΟΕΙ Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1954 • ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Συνέντευξη προς τη συνεργάτιδά μας Άγγελα Κατραμάου του προέδρου της Γαλλικής Ακαδημίας Κομμωτών Α. ΤΟΥΒΕ.

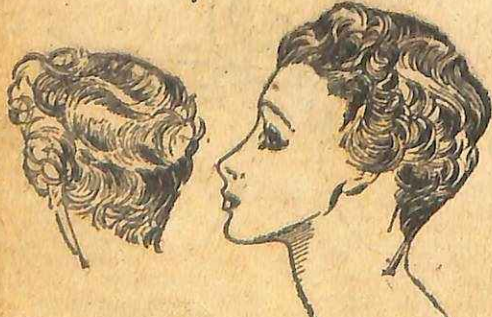
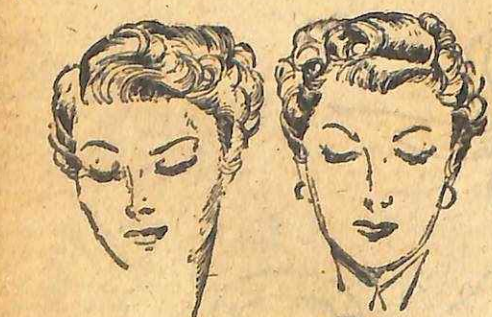

— «Στην Αθήνα είδα μαλλιά πολύ μακρύτερα, μαλλιά πολλά και μαλλιά άπεριποίητα πάνω σε κεφάλια ώραιότατων γυναικών. Μ' αυτά τα λόγια απαντώντας σε σχετική ερώτησή μας, μάς εξεδήλωσε την πρότη κρίση του για τα μαλλιά των Ελληνίδων ο κ. Αρβέ Τουβέ, πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Κομμωτών Γαλλίας και καθηγητής της Κρατικής Γαλλικής Σχολής των Κομμωτών των Παρισίων.

Υστερα από πρόσκληση του προέδρου της Ένώσεως Κομμωτών Ελλάδος κ. Παντελή Βελονάκη και των Ελλήνων Κομμωτών της Αθήνας, ο διάσημος Γάλλος καθηγητής ήρθε για μερικές ημέρες στην πόλη μας για να παρουσιάσει τις νέες δημιουργίες της μόδας των γυναικείων κομμώσεων που θα επικρατήσουν κατά το 1954.

Ο κ. Τουβέ δεν είναι μόνον ένας μεγάλος καλλιτέχνης αλλά γνωρίζει λόγω της πείρας τόσων χρόνων, τι χρειάζεται για να διατηρηθούν σε καλή κατάσταση τα γυναικεία μαλλιά, που υποβάλλονται σε άσχημη τυραννία.

— Στην Αθήνα, όπως άλλωστε και αλλού, μάς λέει ο κ. Τουβέ, παρατηρείται το εξής φαινόμενο: η γυναίκα επισκέπτεται τον κομμωτή μόνον όταν πρόκειται να κάνει περμανάντ, αν έχει μαλλιά ίσια, ή να κά-

• Τρεις χαρακτηριστικές δημιουργίες του Αρβέ Τουβέ.

ΔΑΦΝΗ ΝΤΥ ΜΩΡΙΕ ΜΙΑ ΔΙΑΣΗΜΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΟΙ διαφωνούν για μια διάσημη γυναίκα, την συγγραφέα Δάφνη ντυ Μωριέ. Οι Άγγλοι κριτικοί, την θέλουν Άγγλίδα, επειδή αφ' ενός μέρους γράφει Άγγλικά τα μυθιστορήματά της, που μεταφράζονται ύστερα σε όλες τις γλώσσες του κόσμου, και επειδή, όπως λένε, κατορθώνει και δίνει στους τύπους της όλα τα ψυχικά μυστικά της βρετανικής αριστοκρατίας, με τα πάθη, τα συναισθήματα και τα αίτια ανθρώπινα προβλήματα.

Από την άλλη πλευρά, οι Γάλλοι κριτικοί, επιμένουν ότι η ψυχολογία των ήρώων και ηρωίδων της Δάφνης ντυ Μωριέ, έχει τόση φινέτσα, τόση γαλατική αδρότητα, ώστε η συγγραφέας προδίδει τη γαλλική της καταγωγή.

Στην πραγματικότητα και οι δύο αντιμαχόμενες ομάδες έχουν δίκιο. Η Δάφνη ντυ Μωριέ, είναι Έγγλεζα, γαλλικής καταγωγής. Η οικογένειά της — οι πρόγονοί της δηλαδή — οι περίφημοι Μπισσόν ντυ Μωριέ, ήταν Γάλλοι ευπατριδείς, που μεταναστεύσαν στην Άγγλία, στην εποχή της Γαλλικής Επανάστασης. Έτσι, η οικογένειά των ντυ Μωριέ, έζησε πια στην Άγγλία, όπου πήρε τη βρετανική υπηκοότητα. Όμως και η Δάφνη, όπως και ο πατέρας της, ανατράφηκαν και σπούδασαν στο Παρίσι.

Πατέρας της Δάφνης ντυ Μωριέ, ήταν ο περίφημος Άγγλος ήθοποιος Σερ Τζέραλντ ντυ Μωριέ, που έβγαρισε ο μεγαλύτερος ήθοποιος της Άγγλίας κατά την εικοσιπενταετία 1890—1914 και πήρε και τον τίτλο του «Σέρ» ενώ ο πάππος της, ήταν αρχισυντάκτης του πρωινίου σατιρικού περιοδικού «Πόντες» επί τριάντα ολόκληρα χρόνια (1865—1896) και έδωσε δικό του τόνο, αυτόν που διατηρεί ακόμη και σήμερα το κλασικό αυτό χιουμοριστικό περιοδικό, στη σύνταξη του «Πόντες».

Από πάπο λογοτέχνη και πατέρα καλλιτέχνη δόθηκε η Δάφνη ντυ Μωριέ, η οποία είναι σήμερα 48 χρόνων και εργάζεται ακούραστα. Το ποσό της μυθιστορηματικής της τράπεζας, έφτανε πια στην εποχή της «Ερωτικής Αλυσίδας», το ετήσιό της 228, όταν ήταν μόλις 22 χρόνων. Τον ίδιο χρόνο, εδημοσίευσε και δεύτερο μυθιστόρημα με τον τίτλο «Δεν θα γίνω ποτέ πια νέος».

Στα 1934 εκδόθηκε η βιογραφία του πατέρα της «Το πορτραίτο του Τζέραλντ» και αυτό γίνεται άφορη και έκδοση μία σειρά διδύμων αφιερωμένων στην οικογένειά της. Στα 1934, όταν εδημοσίευσε το μυθιστόρημά της «Το πανδοχείο της Τζαμάικας», η Δάφνη ντυ Μωριέ έγινε γνωστή και σε όλη την Ευρώπη. Τότε ήταν μόλις 22 χρονών, όταν άρχισε να γράφει τα μυθιστορήματά της. Λίγο αργότερα εξέδωσε την περίφημη «Ρεβέκκα», η Δάφνη ντυ Μωριέ έγινε ένδοξη, γιατί όπως είναι γνωστόν η «Ρεβέκκα» έγινε θεατρικό έργο, ταινία κινηματογραφική και μεταφράστηκε σε όλες τις γλώσσες.

Σπανιότατα βγαίνει έξω και ακόμη σπανιότερα επισκέπτεται καμμία μοδίστρα. Έργάζεται κάθε μέρα, με μία σχετική βραδυτητα και άνεση φροντίζοντας ταυτόχρονα και την ανατροφή των τριών της παιδιών, του Κρίστιαν έτών 12, της Τερέζας 15 και της Φλόβιας 19 έτών, με την ένδοξη λιμπία, όπως λέει, να γίνη κάποια της παιδιό λογοτέχνης για να συνεχίσει το έργο της οικογενείας των Ντυ Μωριέ. Σύντομα της είναι ο Άγγλος υποστράτηγος Σερ Φρέντερικ Μπρούνινγκ ιδρυτής του πρώτου συντάγματος αλεξιπτωτιστών, ο οποίος διέτελε και άρχηγος του επιτελείου των συμμαχικών δυνάμεων στην Άπω Ανατολή.

Υστερα από τον πόλεμο ο βασιλεύς της Άγγλίας Γεώργιος ΣΤ', του έδωσε το τίτλο του Σέρ. Σήμερα ο υποστράτηγος Σερ Φρέντερικ Μπρούνινγκ, έχει τη θέση του Γενικού Ταμία και Θησαυροφύλακα των ανακτόρων της Έλισαβέτ.

Άγγλικό χιούμορ

«Μεταξύ των ωραιότερων κυριών διακρίνεται τον στρατηγόν Γ.», έγραφε μία μέρα η κοσμική στήλη μιας εφημερίδας.

«Έξολλος, ο αρχισυντάκτης φωνάζει τον έπαινον συντάκτη και του κάνει ζαμπόντατες παρατηρήσεις.

— Πώς τολμήσεις να γράφεις τέτοια άνοησις; — Μά, κύριε, σάς δεβαίω, ... ο στρατηγός φρονόκων όλη την ώρα της δεξιάς του στη μέση μιας συντροφιάς από τις ωραιότερες γυναίκες, δικαιολογείται ο υπεύθυνος...

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

ΠΙΟ ΚΑΛΑ είναι να προλάβεις κάτι άπο το να θαρραλέως, λένε. Έτσι, το καλύτερο είναι ν' αποφυγείτε τα μικρά ατυχήματα που είναι δυνατόν να σας συμβούν... Άλλα αν σας συμβούν, μάθετε τι πρέπει να κάμετε για να τα βγάλετε πέρι, χωρίς πολλές άπώλειες και δυσκολίες.

1. Ο γιανιάς που λευιάζει

Όταν βάχετε να στεγνώσει μία μπλούζα ή π.χ. το νάυλον πουκάμισο του άνδρός σας σε μία κρεμάστρα που έχει μεταλλικό γάντζο, κοιτάξτε τον κίνδυνο ο γάντζος, που σκουριάζει από τη συχνή έπαφή με τα υγρά ρούχα, να σας κάμη ένα άσχημο λεκέ στο γιανιά. Να έσβησε προσεχτικά, αφού προηγουμένως τον ξεβιδώσετε και τον ξαναβιδώσετε, και έτσι στο εξής θα είναι άβλαβής. Είναι εύκολο να φυλάτε την κρεμάστρα για τέτοιο στεγνώμα.

2. Η παρουσία ποντικών

Αν δεν έχετε ούτε γάτα ούτε ποντικο-

παγίδα, υπάρχει ένας τρόπος να απομακρύνετε τους δυσάρεστους αυτούς έπισκέπτες από τα στρατηγικά τους σημεία: το ντουλάπι που φυλάτε τα τρόφιμα π.χ. Τα ποντίκια απέχθονται τη μυρωδιά του δούσιου. Άρκεϊ λοιπόν να σκορπίσετε λίγο στο ράφι όπου τοποθετείτε τα τρόφιμά σας για να είναι άπολύτως προφυλαγμένα.

3. Το γάλα που «κολλά»

Για να μη κολλήη το γάλα στον πυθμένα της κατσαρόλας όπου το βάχετε να βράση, τοποθετήτε προηγουμένως ένα μικρό πιάτο ανάποδα που έχει περίπου την ίδια διάμετρο με τον πυθμένα της κατσαρόλας. Πρέπει φυσικά το πιάτο να είναι από ύλη που αντέχει στο βράσιμο, αλλιώς διακινδυνεύετε να διπλοσάσετε το κακό: να σπάση το πιάτο και να σας κάη και το γάλα!...

4. Το έλαφρώς ταικνισμένο φαί.

Υπάρχει ένας άποτελεσματικός τρόπος για να «σώσετε» ένα φαγητό που έχει έ-

λαφρώς ταικνίσει. Να το μεταγγίσετε γρήγορα σε μία άλλη κατσαρόλα επάνω από την όποια έχετε άπλώσει μία πετσέτα καθαρή όπου έχετε σκορπίσει άλάτι. Φυσικά, μη φαντασθήτε ότι αυτό το τέχνασμα θα φέρη το άποτέσμά του και σ' ένα φαγητό που έχει γίνη κάρβουνο! Δυστυχώς δεν υπάρχει κανένας τρόπος για να σωθή αυτό το τελευταίο...

5. Μία σάλτσα που «κολλά»

Μπορείτε ν' απαλλαγθή όριστικά από την έγνοια της ταικνισμένης σάλτσας ή σούπας αν πλουτίσετε την κουζίνα σας με αυτά τα άπρωσδόκητα έξαρτήματα: γυάλινους βόλους. Μά ναί, ακριβώς τους βόλους με τους όποιους τα παιδιά έφέρουν τόσο καλά να διασκεδάσουν μόλις φθάσουν στην ηλικία που πανε σχολείο. Όταν ξεσταίνετε μία σάλτσα ή μία σούπα, βάχετε ένα ή δυο βόλους στον πυθμένα της κατσαρόλας. Θα κυλούν κατά τη διάρκεια του ψήσιματος και δεν θ' αφήσουν το φαγητό να κολλήση.

ΠΟΣΕΣ και ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ

δεν θυμόμαστε τα ώραια, τα παιδικά μαθητικά μας χρόνια, τη ξένοιαστη έκεινη εποχή, που με τη μικρή μας σάκκα κάτω από τη μασχάλη πηγαίναμε στην «Πρώτη Μικρή» για να μαθούμε, πως το κουλουράκι είναι το ο — και το μπιστού είναι το ι —. Τα άπλά άλλα τόσο όμορφα έκείνα τραγουδάκια, τα τραλάλια και την άωραία πεταλούδα που στον κάμπο μία φορά..., που την τραγουδούσαμε όλοι μαζί με ξαναμμένα τα μάγουλα μέσα στην τάξη. Κι' ακόμα, πόσες φορές δεν θυμόμαστε τα πιο «μεγάλα» μαθητικά μας χρόνια, τα χρόνια του γυμνασίου, την άγωνία των διαγωνισμών και των άποτελεσμάτων, τις γιορτές, τον άστυτρο καθηγητή με τα χοντρά γυαλιά, τις έκδρομες, το σκάσιοναρχείο, την ά-έξαστη καζούρα.

Άλήθεια, δ' αυτά τα θυμόμαστε με τόση νοσταλγία και τόσο συχνά. Άλλά τις έπιστάσεις των σχολείων μας, τις συμπαιθτικές έκείνες γριούλες που πηγαίναμε κι' έρχονταν, χρόνια ολόκληρα, ανάμεσά μας, που χτύπααν τον διάλειμμα με το χοντρό κουδούνι του σχολείου για να ξεχουδούμε στην άλλη βαρυστημένη από το μάθημα με χάνανα και ξεφωνάτα, αυτές, τις διάφορες κυρα-Μαριγούλες και τις κυρα-Ευθυμίες τις θυμόμαστε άγαπητές μου άναγνώστριες καμμία φορά;

Δυστυχώς πρέπει να το δηλολογήσουμε. Τις έπιστάσεις των σχολείων μας τις έχάσαμε σχεδόν έντελώς. Αυτές είναι οι άνώμαλες ηρωίδες της μαθητικής μας ζωής, οι άγνωστοι στρατιώτες που πέσανον, έλαμψον για λίγο καιρό και έσχάστηκαν.

Σ' ολόκληρη την Ελλάδα οι έπιστάσεις των δημότικων σχολείων και των γυναικείων είναι 4500. Ο μισός τους είναι γύρω στις 350—400.000 δραχ. το μήνα για όσες ύπηρετούν στα δημότικά σχολεία και 500 — 600.000 δραχ. για όσες ύπηρετούν στα γυμνάσια. Κι' έδω δεν έχουν καμμία έξέλιξη. Μ' αυτό το μισθό διορίζονται και μ' αυτόν άποσύρονται από την ύπηρεσία.

Για να μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα άναγκάζονται να κάνουν χίλιες δυο άλλες δουλειές. Πρώτ' απ' όλα γίνονται μικροπωλήτες. Άγοράζουν μία κόσπια, δεινίζονται μερικά χρήματα από κανένα γνωστό, γειζούν το κινητό κατάντημά τους με κουλούρια, ζαχαρωτά, μολύδια, τετραδιά κλπ. το τοποθετούν σε μία γωνιά της αώλης του σχολείου και πούλουν το έμπορεύμα τους στα παιδιά την ώρα του διαλείμματος. Άλλες πάλι άναγκάζονται για να αύξήσουν το

ΟΙ ΕΠΙΣΤΑΤΙΣΣΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΜΑΣ

4500 ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΜΙΣΘΟ 350.000 ΤΟ ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΖΟΥΝ ΣΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ - ΤΡΩΓΛΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

λείων και των γυνυσίων είναι γύρω στις 2—2.500 και αν υπολογίσουμε και τις καθαρίστριες, που και απ' αυτές πολλές άφες τους το ρόλο της έπιστάτισσας, ο αριθμός φθάνει τις 4.500 — 5.000. Όλες τους είναι ύπάληλοι του κράτους, με μόνη τη διαφορά ότι αυτές δεν έχουν καμμία βαθμολογική έξέλιξη. Στα χαρτιά είναι γραμμένες σαν «ημοσίοι ύπηρετες», μ' αυτόν τον τίτλο διορίζονται και μ' αυτόν τελειώνουν την «καριέρα» τους.

Ο μισθός τους είναι γύρω στις 350—400.000 δραχ. το μήνα για όσες ύπηρετούν στα δημότικά σχολεία και 500 — 600.000 δραχ. για όσες ύπηρετούν στα γυμνάσια. Κι' έδω δεν έχουν καμμία έξέλιξη. Μ' αυτό το μισθό διορίζονται και μ' αυτόν άποσύρονται από την ύπηρεσία. Για να μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα άναγκάζονται να κάνουν χίλιες δυο άλλες δουλειές. Πρώτ' απ' όλα γίνονται μικροπωλήτες. Άγοράζουν μία κόσπια, δεινίζονται μερικά χρήματα από κανένα γνωστό, γειζούν το κινητό κατάντημά τους με κουλούρια, ζαχαρωτά, μολύδια, τετραδιά κλπ. το τοποθετούν σε μία γωνιά της αώλης του σχολείου και πούλουν το έμπορεύμα τους στα παιδιά την ώρα του διαλείμματος. Άλλες πάλι άναγκάζονται για να αύξήσουν το

άσημαντο εισόδημά τους να κάνουν κάθε είδους δουλειές έξω από το σχολείο. Άρκετες έργάζονται κατά τις έλευθες ώρες τους σε διάφορα γραφεία σαν καθαρίστριες ή σε σπιτία σαν παραδουλεύτρες, σιδερώτρες κλπ. Τις γιορτές του Πάσχα και των Χριστουγέννων τις περιμένουν, αν όχι με μεγαλύτερη, τουλάχιστον με την ίδια λαχτήρα τους τις περιμένουν και τα παιδιά. Κι' αυτό, γιατί, εκτός του ότι θα ξεκουραστούν για 15 μέρες, θα πάρουν και το μικρό φιλοδώρημα που θα τους δώση ο κάθε μαθητής. Το ίδιο συμβαίνει και με τις εξετάσεις, και τότε περιμένουν το φιλοδώρημά τους από τα παιδιά που προδίδάζον, και παίρνουν χαρούμενα το ένδεκτικό ή το άπολυτήριο τους.

Άλλά, εκτός από την άνείχεια, το μεγάλο δάσανο των έπιστάτισσών μας είναι το σπότη. Οι περισσότερες κατοικούν μέσα σε πραγματικές τρώγλες, στα ύγρ' και άνήλια υπόγεια των σχολείων μας. Πολλές φορές για να τις άνακαλύψη πρέπει να χύνη ιδιότητες μόντη, να διασχίση ένα σωρό διαδρομές, να κατέβη 10 και 15 άκόμη σκαλοπάτια μέσα στη γή για να βρεθή τέλος σ' ένα κατακόκτεινο «δωμάτιο» που ύποτίθεται ότι είναι το «σπότη» τους. Έκει μένουν οι έπιστάτισσές μας με την οικογένειά τους.

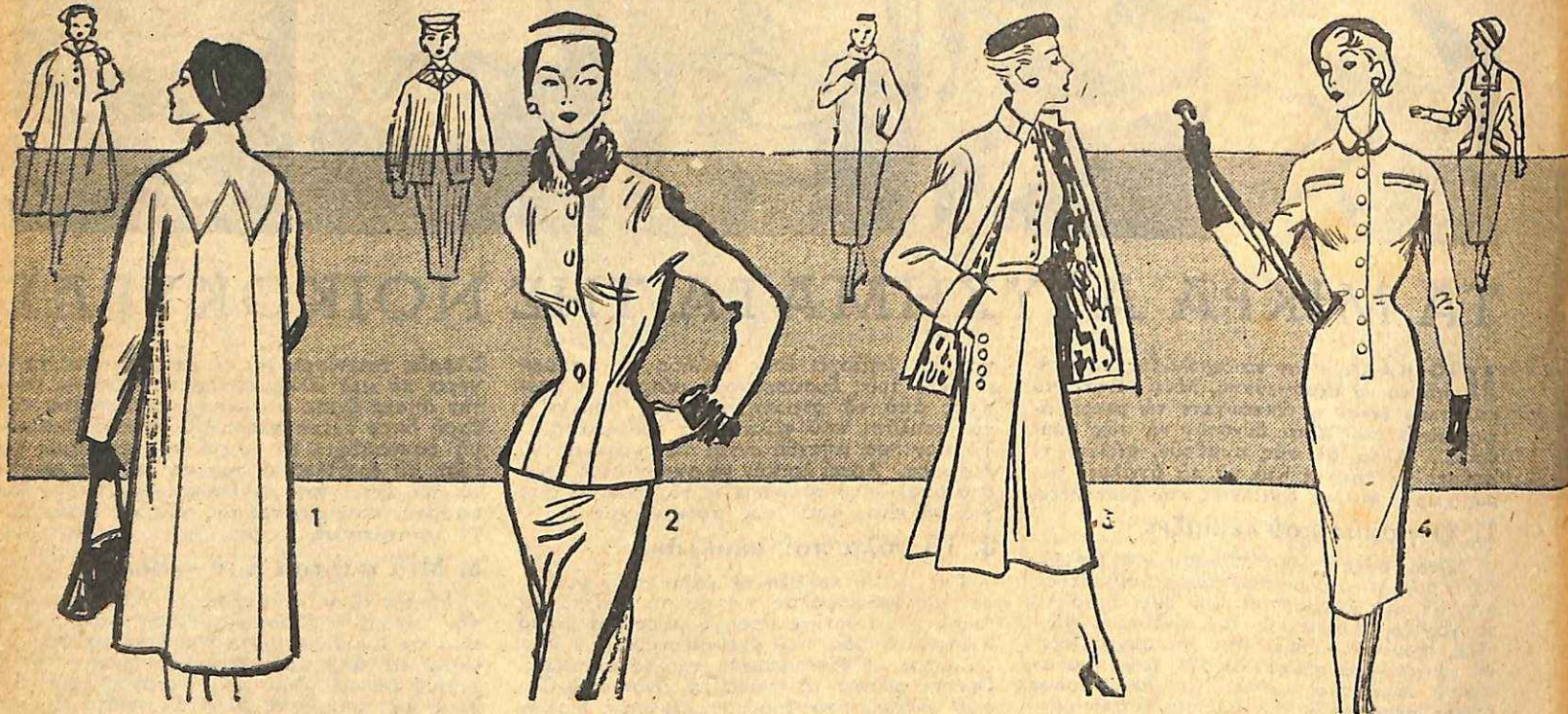
3 και 4 άτομα στιβαγμένα σ' ένα μικρό χώρο διαστέσαν το πολύ 4Χ5 μέτρων. Δίκαια λοιπόν άναρωτιέται κανείς, γιατί οι μηχανικοί μας προώρσαν για τα τοιαία τών έπιστάτισσών μας υπόγεια των σχολείων; Χάθηκαν οι ταράτσες; Δεν μπορούσαν έκει επάνω στον ήλιο και τον άέρα να κτισθούν δυο δωμάτια για να στεγασθούν οι οικογένειες των γυναικών αυτών που έμπηρετούν τόσο πολύ τα παιδιά μας; *

Όλ, αυτά γεμίζουν με πίκρα τις έπιστάτισσές μας, που μεγαλώνει ακόμη πιο πολύ γιατί βλέπουν πως έμεις, τα παιδιά τους, καθώς μας λένε, ενώ μεγαλώσαμε στίξουμε οικογένειες, γίνουμε ύπάληλοι, γιατί, διηγήσοι και θα μπορούσαμε και να κάνουμε και γι' αυτές, τις ξεχάσαμε σχεδόν έντελώς.

Είχα εγώ παιδιά καμμία, μάς λέει μία γριά έπιστάτισσα ένος κεντρικού σχολείου των Αθηνών. Έγιναν τώρα μεγάλοι και τρανοί, διειδυτές και δικαστές. Πέρασαν τόσα χρόνια που δεν με γνωρίζουν πια, εγώ όμως τα θυμάμαι τα παιδιά μου, μαθαίνα πάντα τι γίνονται και τα καμάρων. Ας είναι καλά.

Έτσι σκέπτονται οι έπιστάτισσες των σχολείων μας. Έχουν μεγάλη καρδιά. Παρ' όλη τη φτώχεια τους, τη δυστυχία και το παράπονό τους, στέκονται πάντα στο πόστο τους, έτοιμες να βοηθήσουν στο κάθε τι το μικρό χαρούμενο μελίσσι που τις περιτριγυρίζει όλημερίς και τις ξεκουφαίνει με τις φωνές, τα τραγούδια, τις τρέλλες και τα παιχνίδια του. Συνεγίζουν με άυτοπαρήση τη δουλειά τους και μας στέλνουν χαρετίσμοις και εύχες με όλη τους την καρδιά.

ΟΙ ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΤΕΛΕΙΕΣ

1 "Αν είστε κοντή με στενές πλάτες: Πλουτήνετε τις με νομίτη του τύπου που βλέπετε, που φαρδύνει προς τους ώμους χωρίς να κόβει ύψος. Το έμπρος χωρίς νομίτη πάλι για λόγους ύψους

2 "Αν έχετε μεγάλο σκελετό: Μην κρύβεστε συνεχώς κάτω από ρηχά ρούχα. Γίνεστε ακόμα πιο άχαρη. Φοράτε καλοραμμένα ταγιέρ (όχι πολύ εφαρμοστά) με έντυπωσιακές γαρνιτούρες.

3 "Αν είστε υπερβολικά ψηλή: Καταργήστε έντελώς τα μονοκόμματα και φοράτε όλα ντε-πιές φορέματα, ρομπ-ταγιέρ και τρουά-κάρ παλτά και όμορφες ζακέτες. Ρηχτές και ίσιες.

4 "Αν είστε κοντή με κοντά πόδια: Αποφεύγετε κάθε είδους τσέπη στις φούστες, που πρέπει να είναι σκέτες, και σε ίσια γραμμή. Πολύ σας βοηθούν οι λεπτομέρειες στο μπουστό.

7 "Αν έχετε κοντό λαιμό: Αποφεύγετε όπωσδήποτε τους μεγάλους πλούσιους γιακάδες ή τους όρθιους έ-
8 "Αν οι γοφοί σας προ-
9 "Αν είστε αδύνατη και
10 "Αν ο μπουστός σας εί-
11 "Αν είστε πολύ ψηλή και
12 "Αν είστε ψηλή και πα-
13 "Αν είστε πολύ ψηλή και
14 "Αν είστε πολύ ψηλή και

στενούς, που φαρδύνει προς τους ώμους χωρίς να κόβει ύψος. Το έμπρος χωρίς νομίτη πάλι για λόγους ύψους

Αν είστε κοντή με στενές πλάτες: Πλουτήνετε τις με νομίτη του τύπου που βλέπετε, που φαρδύνει προς τους ώμους χωρίς να κόβει ύψος. Το έμπρος χωρίς νομίτη πάλι για λόγους ύψους

Αν είστε κοντή με στενές πλάτες: Πλουτήνετε τις με νομίτη του τύπου που βλέπετε, που φαρδύνει προς τους ώμους χωρίς να κόβει ύψος. Το έμπρος χωρίς νομίτη πάλι για λόγους ύψους

ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

5 "Αν είστε κοντή αλλά αρμονική: Δεν είναι ανάγκη να φοράτε συνεχώς παλτά που να σας κρύβουν ως κάτω. Μπορείτε να φοράτε μια από τις ίσιες ρηχτές ζακέτες που φοριούνται τώρα.

6 "Αν είστε κοντή με χοντρή μέση: Δεν είναι ανάγκη να φοράτε συνεχώς παλτά που να σας κρύβουν ως κάτω. Μπορείτε να φοράτε μια από τις ίσιες ρηχτές ζακέτες που φοριούνται τώρα.

11 "Αν είστε πολύ ψηλή και
12 "Αν είστε πολύ ψηλή και
13 "Αν είστε πολύ ψηλή και
14 "Αν είστε πολύ ψηλή και
15 "Αν είστε πολύ ψηλή και
16 "Αν είστε πολύ ψηλή και

Αν είστε κοντή με στενές πλάτες: Πλουτήνετε τις με νομίτη του τύπου που βλέπετε, που φαρδύνει προς τους ώμους χωρίς να κόβει ύψος. Το έμπρος χωρίς νομίτη πάλι για λόγους ύψους

Η ΖΩΗ των κοριτσιών στις Σκανδιναβικές χώρες είναι διαφορετική από τη ζωή των στην Ελλάδα. Η γυναίκα στις δόριες χώρες αισθάνεται ίση με τον άνδρα και απέκτησε το συναισθήμα αυτό γιατί καθώρωσε να έχει ίσα δικαιώματα. Η Φιλανδία είναι η πρώτη χώρα στον κόσμο που έδωσε δικαιώμα ψήφου στις γυναίκες. Στά Σκανδιναβικά κράτη όλες οι γυναίκες εργάζονται και οι μισθοί τους είναι ίσοι με τους μισθούς των ανδρών. Μια γυναίκα ανέβαινε την ιεραρχία της εργασίας το ίδιο όπως ένας άνδρας και δεν είναι λίγες οι γυναίκες που στις χώρες αυτές κατέχουν σημαντικές θέσεις, διευθύνουν μεγάλες επιχειρήσεις, ανώτερες κρατικές υπηρεσίες κλπ. Με τα δικαιώματα αυτά που απέκτησαν οι Σκανδιναβές έχουν αλλοιωθεί η νοοτροπία. Σκέπτονται διαφορετικά από τις Έλληνίδες.

"Έχω το αγόρι μου"
Στις σχέσεις της με τον άνδρα φαίνεται καθαρά η διαφορετική νοοτροπία της Σκανδιναβής. Εάν ένας άνδρας μιλήσει στην Ελλάδα, σε μια γυναίκα, που ως εκείνη τη μέρα δεν του την έχουν συστήσει, η γυναίκα αυτή θα αντιδράσει έντονα. Θα αγριολογεί και ίσως κακομιλήσει. Εάν ένας άγνωστος μιλήσει σε μια κοπέλα της Σουηδίας ή της Δανίας, αυτή θα τον ακούσει με προσοχή και με το χαμόγελο θα του δώσει μια απάντηση. Είναι πάντα πρόθυμη να δώσει μια πληροφορία.

Σε μια πράσινη ενός αγνώστου να πίνει σ' ένα ζαχαροπλαστείο ή στον κινηματογράφο, μια Σκανδιναβή είναι πολύ πιθανό να δεχθεί. Μα αν θέλει να αρνηθεί, θα το πει ξεκάθαρα, μ' αυτά τα χαριτωμένα λόγια: —Δυστυχώς, έχω τ' αγόρι μου... Μια ειλικρινής απάντηση, που φυσικά δεν προσβάλλει τον άνδρα. Έδώ θέλω να κάμω μια παρένθεση και να πω ότι δεν κατηγορώ τις Έλληνίδες για τη συμπεριφορά τους απέναντι στους άνδρες, γιατί είναι αλήθεια πως στην Ελλάδα, δυστυχώς, οι άνδρες συχνά κακομεταχειρίζονται τις γυναίκες, στο δρόμο.

24ωρο μιας Σκανδιναβής
Θα σας παρουσιάσω μια κοπέλα της Κοπεγχάγης, την 'Υβόνη. Είναι 23 ετών. Καστανή, ψηλή, λεπτή. Η 'Υβόνη ζή μεσα στην Κοπεγχάγη σ' αυτή την ίδια πόλη που ζουν και οι γονείς της. Εργάζεται όμως από πέντε χρόνια και κερδίζει αρκετά χρήματα. Προτιμά λοιπόν να μένει μόνη της. Η 'Υβόνη έχει νοικιάσει ένα διαμέρισμα με τρία δωμάτια. Με τις οικονομίες της αγοράσε επιπλα και το διακόσμησε με το δικό της γούστο. Εργάζεται στην Σκανδιναβική Αεροπορική Εταιρεία. Κάθε μέρα πηγαίνει στο αεροδρόμιο, από τις οκτώ το πρωί, ως τις πέντε το απόγευμα.

Τη μέρα που δεν εργάζεται η 'Υβόνη θα πάει έγκορμη με ποδήλατο ή για ψάρεμα. Θα παίξει τένις ή θα πάει να τραβήξει κουπί. "Αν είναι χειμώνας, θα πάει τα σκι στην πλάτη. Τα βράδια μετά τη δουλειά συνηθίζει να κάνει μια βόλτα στο Λούνα Πάρκ. Καμιά φορά δαίνει με τους γονείς της. Τότε θα φορέσει την τουαλέτα της. Άργα το βράδυ θα πίνει δλοι μαζί στο θέατρο ή στο κονσέρτο.

Η 'Υβόνη ταξιδεύει συχνά. Τακτικά πηγαίνει με το φερέμπότ, σε κοντινές πόλεις. Είναι εύκολα, ευχάριστα και φθηνά ταξίδια. Στην άδεια της, θα ταξιδέψει πιο μακριά, τον ένα χρόνο στο Λονδίνο, τον άλλο στο Παρίσι. "Ετσι, σαν την 'Υβόνη, ζουν οι πιο πολλές κοπέλες της Σκανδιναβίας. Τους αρέσει η ελεύθερη ζωή και τη χαίρονται.

Μόλις γυρίσει από τη δουλειά της θα τηλεφωνήσει στο πατρικό σπίτι. Για ένα τέτατο, ή μισή ώρα θα μιλήσει με τον πατέρα της ή τη μητέρα της. Θα διηγηθεί λεπτομερώς στους δικούς της πως πέρασε τη μέρα της, και δεν θα παραλείψει να πει ακόμα ότι γνώρισε ένα όμορφο παλληκάρι. Ένα Νορβηγό, ψηλό σαν κι' εκείνη. Η μητέρα της, θα της εξιστορήσει πως πέρασε τη μέρα ή οικογένεια, θα της μιλήσει για το μικρό της αδελφό Πάλ, που έδωσε εξετάσεις και πέτυχε.

Η 'Υβόνη αγαπά τους γονείς της, αλλά η ελευθερία είναι κι' αυτή μεγάλο αγαθό. Της αρέσει να ζή μόνη. Θα προσκαλέσει το βράδυ σπίτι της μια φίλη της ή ένα φίλο της, ανάλογα με τη διάθεση που έχει.

Φυσικά η 'Υβόνη δεν έχει υπηρέτρια. Τέτοιο πράγμα δεν το διαλογίζεται μια Σκανδιναβή. Δηλαδή να έχει μια άλλη κοπέλα να την υπηρετεί. Η 'Υβόνη θα τακτοποιήσει μόνη το σπίτι της, θα μαγειρέψει, θα πλύνει. Το πρωί πριν φύγει για τη δουλειά της, θα αφήσει έξω από την πόρτα της, ένα καλά-
θα με σημειώμα-
τα για το μπα-
κάλη, τον κρεο-
πώλη, το γαλα-
τά. Όταν γυρί-
ση το απόγευ-
μα, το καλάθι
θαίνει γεμάτο με
τις παραγγελίες.
Οι μικροί από
τα διάφορα μα-
γαζιά, περνούν
μέσα στη μέρα,
παιρνούν τις πα-
ραγγελίες και
τις εκτελούν. Κά-
τω από την πόρτα της, όταν
γυρνά, η 'Υβόνη βρίσκει πάν-
τα γράμματα. Γράμματα από
συγγενείς, από φιλενάδες και
φίλους. "Αρέσει στις Σκανδινα-
βές η αλληλογραφία. Κάθε βρά-
δυ η 'Υβόνη έχει αφιερωμένη
μισή ώρα για την αλληλογρα-
φία.

Η 'Υβόνη θα πάει έγκορμη με ποδήλατο ή για ψάρεμα. Θα παίξει τένις ή θα πάει να τραβήξει κουπί. "Αν είναι χειμώνας, θα πάει τα σκι στην πλάτη. Τα βράδια μετά τη δουλειά συνηθίζει να κάνει μια βόλτα στο Λούνα Πάρκ. Καμιά φορά δαίνει με τους γονείς της. Τότε θα φορέσει την τουαλέτα της. Άργα το βράδυ θα πίνει δλοι μαζί στο θέατρο ή στο κονσέρτο.

Η 'Υβόνη ταξιδεύει συχνά. Τακτικά πηγαίνει με το φερέμπότ, σε κοντινές πόλεις. Είναι εύκολα, ευχάριστα και φθηνά ταξίδια. Στην άδεια της, θα ταξιδέψει πιο μακριά, τον ένα χρόνο στο Λονδίνο, τον άλλο στο Παρίσι. "Ετσι, σαν την 'Υβόνη, ζουν οι πιο πολλές κοπέλες της Σκανδιναβίας. Τους αρέσει η ελεύθερη ζωή και τη χαίρονται.

Η 'Υβόνη ταξιδεύει συχνά. Τακτικά πηγαίνει με το φερέμπότ, σε κοντινές πόλεις. Είναι εύκολα, ευχάριστα και φθηνά ταξίδια. Στην άδεια της, θα ταξιδέψει πιο μακριά, τον ένα χρόνο στο Λονδίνο, τον άλλο στο Παρίσι. "Ετσι, σαν την 'Υβόνη, ζουν οι πιο πολλές κοπέλες της Σκανδιναβίας. Τους αρέσει η ελεύθερη ζωή και τη χαίρονται.

Η 'Υβόνη ταξιδεύει συχνά. Τακτικά πηγαίνει με το φερέμπότ, σε κοντινές πόλεις. Είναι εύκολα, ευχάριστα και φθηνά ταξίδια. Στην άδεια της, θα ταξιδέψει πιο μακριά, τον ένα χρόνο στο Λονδίνο, τον άλλο στο Παρίσι. "Ετσι, σαν την 'Υβόνη, ζουν οι πιο πολλές κοπέλες της Σκανδιναβίας. Τους αρέσει η ελεύθερη ζωή και τη χαίρονται.

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ

Νέα παγκόσμια ρεκόρ γυναικών

Στο "Οκλαντ της Νέας Ζηλανδίας, η "Ολυμπιονίκης του "Ελσίνκι, "Υβέτ Ουίλλιαμς (Νέα Ζηλανδία), κατέρριψε το παγκόσμιο ρεκόρ του άλματος εις μήκος, με 6,28 μ.

Η "Υβέτ Ουίλλιαμς, επέτυχε το αθλητικό αυτό κατόρθωμα κατά την διάρκεια αγώνων που έγιναν προς τιμήν της Βασιλίσσης "Ελισάβετ κατά την περιόδον της στη Νέα Ζηλανδία.

Το παλαιό ρεκόρ του αγώνισματος κατείχε η Μπλάνκερς — Κοέν (Ολλανδία) με 6,25 μ.

Είς το Πέρθ της Αυστραλίας, η Μάρτζορι Τζάκσον (Αυστραλία) ολυμπιονίκης και αυτή των αγώνων του "Ελσίνκι ισοφάρισε το παγκόσμιο ρεκόρ των 220 γυρσών με 24,2 δευτερόλεπτα. Το ρεκόρ κατείχε από το 1950 η Μπλάνκερς Κοέν.

ΑΓΩΝΕΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΣΤΙΒΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Την Κυριακή 28 Μαρτίου — το πρωί — θα γίνει η δεύτερη αθλητική ημερίδα γυναικών στην "Ακαδημία Γυμναστικής. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τα εξής αγωνίσματα:

Νεανίδων — 100 μέτρα, 80 μ. έμπόδια, ύψος, άκοντισμός και δισκοβολία. Κορασίδων — 60 μέτρα και ύψος.

Την Κυριακή 4 "Απριλίου, στις 10 το πρωί, θα διεξαχθούν τα αγωνίσματα της τρίτης αθλητικής ημερίδας γυναικών, στα γυμναστήρια του "Εθνικού Γ. Σ. Ζ.

Το πρόγραμμα της γ' ημερίδας είναι το ακόλουθο:

Νεανίδων — 200 μέτρα, 80 μ. έμπόδια, μήκος, σφαιροβολία και άκοντισμός. Κορασίδων — 60 μ. ύψος και σφαιροβολία.

Στους έφετεινους αγώνες γυναικών προβλέπεται κατά πολύ μεγαλύτερη συμμετοχή αθλητριών από τα προηγούμενα χρόνια.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ

Η ΜΑΡΙΑ ΑΚΡΙΒΟΥ, δημοφιλής μελαγχολική κοπέλλα, είναι η δεύτερη "Ελληνίδα τενίστρια — μετά την Γεωργαντά — κατά τα τελευταία χρόνια. Σ' όλους τους μεγάλους αγώνες η "Ακριβού κατόρθωσε να φθάσει έως τον τελικό του απλού γυναικών, όπου εύρισκε πάντα αντίπαλο την Γεωργαντά. Η έκλειψη αυτή τενίστριας παντρεύθηκε πριν λίγο καιρό και άνηκε στην Αίγυπτο, όπου και εγκατεστάθη. Ο σύζυγός της είναι "Ελληνας και η τενίστρια μας θα εξακολουθήσει να παίζει με τα ελληνικά χρώματα στα διεθνή τουρνουά τένις της Αίγυπτου. Πρέπει να σημειωθεί ότι η Μαρία "Ακριβού είναι εξαιρετική σπορτζούμαν. Το 1952, με δική της έσοδα ταξίδεψε ως το "Ελσίνκι, για να παρακολουθήσει τα αγωνίσματα της 15ης "Ολυμπιάδας, αν και στο πρόγραμμα των αγώνων δεν υπήρχε το πιο αγαπητό της σπορ: το τένις.

Η Μαρία "Ακριβού είναι εξαιρετική σπορτζούμαν. Το 1952, με δική της έσοδα ταξίδεψε ως το "Ελσίνκι, για να παρακολουθήσει τα αγωνίσματα της 15ης "Ολυμπιάδας, αν και στο πρόγραμμα των αγώνων δεν υπήρχε το πιο αγαπητό της σπορ: το τένις.

Η Μαρία "Ακριβού είναι εξαιρετική σπορτζούμαν. Το 1952, με δική της έσοδα ταξίδεψε ως το "Ελσίνκι, για να παρακολουθήσει τα αγωνίσματα της 15ης "Ολυμπιάδας, αν και στο πρόγραμμα των αγώνων δεν υπήρχε το πιο αγαπητό της σπορ: το τένις.

Η Μαρία "Ακριβού είναι εξαιρετική σπορτζούμαν. Το 1952, με δική της έσοδα ταξίδεψε ως το "Ελσίνκι, για να παρακολουθήσει τα αγωνίσματα της 15ης "Ολυμπιάδας, αν και στο πρόγραμμα των αγώνων δεν υπήρχε το πιο αγαπητό της σπορ: το τένις.

Η Μαρία "Ακριβού είναι εξαιρετική σπορτζούμαν. Το 1952, με δική της έσοδα ταξίδεψε ως το "Ελσίνκι, για να παρακολουθήσει τα αγωνίσματα της 15ης "Ολυμπιάδας, αν και στο πρόγραμμα των αγώνων δεν υπήρχε το πιο αγαπητό της σπορ: το τένις.

Η Μαρία "Ακριβού είναι εξαιρετική σπορτζούμαν. Το 1952, με δική της έσοδα ταξίδεψε ως το "Ελσίνκι, για να παρακολουθήσει τα αγωνίσματα της 15ης "Ολυμπιάδας, αν και στο πρόγραμμα των αγώνων δεν υπήρχε το πιο αγαπητό της σπορ: το τένις.

Η Μαρία "Ακριβού είναι εξαιρετική σπορτζούμαν. Το 1952, με δική της έσοδα ταξίδεψε ως το "Ελσίνκι, για να παρακολουθήσει τα αγωνίσματα της 15ης "Ολυμπιάδας, αν και στο πρόγραμμα των αγώνων δεν υπήρχε το πιο αγαπητό της σπορ: το τένις.

Η Μαρία "Ακριβού είναι εξαιρετική σπορτζούμαν. Το 1952, με δική της έσοδα ταξίδεψε ως το "Ελσίνκι, για να παρακολουθήσει τα αγωνίσματα της 15ης "Ολυμπιάδας, αν και στο πρόγραμμα των αγώνων δεν υπήρχε το πιο αγαπητό της σπορ: το τένις.

● Η χάρις και η αρμονία των κινήσεων των ωραίων αυτών κοριτσιών, τα γεροδεμένα δημοφιλή σώματα και η αποφασιστικότητα που είναι ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους, συνθέτουν μια πραγματικά άριστου γυναικείου είδους εικόνα από τον Πανελλήνιο αγώνα ανώμαλου δρόμου γυναικών που έγινε την προπερασμένη Κυριακή στο λόφο του "Αρδηττού. Στη φωτογραφία μας οι αθλήτριες καταβάλλουν οι κάθε μία ιδιαίτερη προσπάθεια για να προηγηθούν. Η υπ' άρ. 7 η ήττηθείσα πρωταθλήτρια μας Χόροβιτς.

Η ΣΑΒΒΑΤΙΑΝΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΩΜΑΛΟΝ

Ο ανώμαλος δρόμος γυναικών είναι ένα σπορ που συγκεντρώνει ολοένα μεγαλύτερο ενδιαφέρον, στην Ελλάδα.

Το εθνικό πρωτάθλημα ανώμαλου δρόμου γυναικών διεξήχθη στον λόφο του "Αρδηττού, και σε απόσταση 1.500 μέτρων.

Η αθλήτρια Χόροβιτς — που είχε αναδείξει πρώτη, στους περισσότερους έφετεινους αγώνες ανώμαλου δρόμου — και η όμας της "Ακαδημίας Γυμναστικής, ήταν φαβορί.

Όμως τόσο η Χόροβιτς, όσο και η Γυμναστική "Ακαδημία, ήττηθηκαν.

Από την αρχή του αγώνος η Χόροβιτς και η Σαββατιανού (του Α.Ο. Κηφισιάς) επέθεσαν επί κεφαλής και ώδηγησαν την κούρσα. Στο 1.200 μ. η Χόροβιτς κατόρθωσε να αποστασιοποιηθεί προηγείτο με διαφορά 25 μέτρων.

Εκατό μέτρα πριν από το τέρμα η Χόροβιτς ενώ ακόμη ήταν πρώτη, έπεσε εξηντλημένη και εγκατέλειψε τον αγώνα. Έτσι νικήτρια τερμάτισε η Σαββατιανού και αναδείχθηκε πρωταθλήτρια Ελλάδος 1954.

Η τελική κατάταξη των αθλητριών είναι η εξής:

1η) Σαββατιανού (Α.Ο. Κηφ. 6.05.3. 2α) "Αγγελόπουλου (Πανελληνίου) 6.24.3η) Γαλερού (Ακαδ. Γυμν.) 6.35.8, 4η) Ζώγα (Πανελληνίου) 6.43.1, 5η) Πετροπούλου (Ακ. Γυμν.) 6.58.0 6η) Καλομούρη (Ακ. Γυμν.) 6.58.2.

Στην ομαδική βαθμολογία η ομάδα των Πανελληνίων κέρδισε τα

πρωτάθλημα με 13 βαθμούς. Η όμας της "Ακαδημίας Γυμναστικής ήλθε δεύτερη με 14 βαθμούς και η όμας του Α.Ο. Κηφισιάς τρίτη, με 20 βαθμούς.

Την νικήτρια ομάδα του Πανελληνίου αποτελούσαν οι αθλήτριες: "Αγγελόπουλου, Ζώγα, Λογγισιώτου, Κοτζιά και Κυπαρισσία.

Η απόστασις των 1.500 μέτρων, απέδειξε μεγάλη, για τις αθλήτριές μας. Οι περισσότερες έφθασαν εξηντλημένες στο τέρμα.

Πολλοί θεατές παρηκολούθησαν τον αγώνα και ενθάρρυναν τις αθλήτριες κατά τη διαδρομή.

ΟΙ ΣΚΙΕΖ ΜΑΣ ΣΤΟ ΒΕΡΜΙΟ

Η καθηγήτρια της "Ακαδημίας Γυμναστικής Γιαννούλη, έκρινε το έφετεινό πρωτάθλημα "Ελλάδος σκι στο Βέρμιο. Η Γιαννούλη, είναι η καλύτερη "Ελληνίδα χιονοδρόμος, τα τελευταία χρόνια.

Στο έφετεινό πρωτάθλημα δεύτερη κατετάγη η Τσιγγάρη (Ο.μίλου Χιονοδρομικών "Αθηνών).

Το πρωτάθλημα "Ελλάδος γυναικών, ήταν αγώνισμα τεχνικής καταβάσεως.

Τους Πανελληνίους αγώνες, που έγιναν στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

Το έφετεινό πρωτάθλημα χιονοδρομίας γυναικών, που έγινε στο Βέρμιο παρουσία των Βασιλέων, παρηκολούθησαν εκατοντάδες σκιέρ, που έφθασαν εκεί, από τα "Αθήνα, τας Πάτρας, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη και άλλα ελληνικά κέντρα.

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΑ ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ

Η έσορη της "Ανοιξέως αφιερωμένη στο Διόνυσο • Ενηλώσεις και η σημασία τους

Οι αρχαίοι "Ελληνες όπως και όλοι οι αρχαίοι λαοί, την άνοιξη την χαίριζαν με ιερές τελεστικές, τραγουδιές και γλέντια γιατί έπαζε αποφασιστικό ρόλο, στις παραγωγικές τους ασχολίες. Γι' αυτό οι "Αθηναίοι έφεραν μαζί τους χύτρες μέσα στις οποίες είχαν ψημένους καρπούς, όσπρια, καθώς και άνηθ και σπύριο.

Στα παλιά χρόνια, τις χύτρες με το περιεχόμενό τους τα αφιέρωναν στο Διόνυσο, άρχοντα των αγροτικών δουλειών, ώργάνωναν μία μεγάλη γιορτή — τα "Ανθέςτηρια, που δαστούσε τρεις μέρες.

Την πρώτη μέρα άνοιγαν τα πιθάκια, που είχαν το νέο κρασί γι' αυτό η μέρα αυτή λέγονταν Πιθόγιο. Πρωί — πρωί έ κάθε νοικοκύρης άνοιγε το πιθάκι και το πρώτο κρασί που έβγαζε το έχυνε στη γη, συμβολικά κερνούσε το Διόνυσο, το ζεό της θλαστήσεως και του κρασιού. Ύστερα με τη σειρά, άρχίζοντας από τους μεγαλύτερους, κερνούσε όλους τους σπιτικούς κι' ακόμα και τα μικρά παιδιά και τους δούλους.

Αφού δοκίμαζαν το καινούργιο κρασί όλοι οι σπιτικοί, ξεκινούσαν για το "Ιερό του Διονύσου, που ήταν στο μέρος που λέγονταν Λίμνες (=βάλτα) στη δυτική πλαγιά της "Ακροπόλεως.

Έτσι, από όλες τις συνοικίες της "Αθήνας παρέες — παρέες βάδαν προς την "Ακρόπολη, ντυμένοι με τα γιορτινά τους, φορώντας στεφάνια στο κεφάλι και κρατώντας σταμνιά με κρασί. Το γλέντι εξακολουθούσε όλη την ημέρα και το βράδυ.

Την άλλη μέρα, που λέγονταν Χόες, από την κρασοκάνη γίνονταν όλοι στουπί στο μεθύσι, άντρες και γυναίκες. Συγκινώντας, μάλιστα, ο ένας τον άλλον, πώς θα πήγαινε πιο πολύ.

Οι Χόες ήταν η σπουδαιότερη ημέρα των "Ανθέςτηρων. Όμως και τα παιδιά έπαιναν μέρος την ημέρα αυτή στη γιορτή. Ήταν σα να πούμε και «γιορτή των παιδιών» Γι' αυτό όταν πέθαινε κανένα παιδί πριν κλείσει τα τρία, χωρίς δηλαδή να προφτάσει τους Χόες και να πιη από το «κρασί του θεού», δηλαδή να μεταλάβει δυνάμει θα λέγαμε σήμερα, θεωρούνταν μεγάλη κακοτυχία για τους γονιούς του.

Την ίδια μέρα περιφέρονταν στην "Αθήνα το ξόανο (το ξύλινο ξωκίωμα του Διονύσου) με παράτες και μεγάλη κατανύξη. Όλες οι "Αθηναίες ακολουθούσαν τη λιτανεία, ενώ τα κορίτσια προπορεύονταν κρατώντας πανέρινα γεμάτα πητές (πλακούντες) και έφρους καρπούς που όταν έφθαναν στο "Ιερό τα άπαιθναν στο βωμό του "Ιερού Διονύσου. Οι άντρες τραγουδούσαν και οι ιερείς έψελναν. Ένωσεται δεν έλειπαν και τα άστειά και τα πειράγματα, με τα που όλοι ήταν στο κέφι. Το κούλουσε η ημέρα να λένε χωράτα και να περπατή ο ένας τον άλλον.

Την τρίτη ημέρα που λέγονταν Χύτροι γίνονταν νέα πομπή — λιτανεία, αλλά με μεγάλη σεμνότητα. Βάδιζαν όλοι σιωπηλοί γιατί η ημέρα αυτή ήταν αφιερωμένη στους νεκρούς. Οι "Αθηναίοι έφεραν μαζί τους χύτρες μέσα στις οποίες είχαν ψημένους καρπούς, όσπρια, καθώς και άνηθ και σπύριο.

Στα παλιά χρόνια, τις χύτρες με το περιεχόμενό τους τα αφιέρωναν στο Διόνυσο, άρχοντα των αγροτικών δουλειών, ώργάνωναν μία μεγάλη γιορτή — τα "Ανθέςτηρια, που δαστούσε τρεις μέρες.

Την πρώτη μέρα άνοιγαν τα πιθάκια, που είχαν το νέο κρασί γι' αυτό η μέρα αυτή λέγονταν Πιθόγιο. Πρωί — πρωί έ κάθε νοικοκύρης άνοιγε το πιθάκι και το πρώτο κρασί που έβγαζε το έχυνε στη γη, συμβολικά κερνούσε το Διόνυσο, το ζεό της θλαστήσεως και του κρασιού. Ύστερα με τη σειρά, άρχίζοντας από τους μεγαλύτερους, κερνούσε όλους τους σπιτικούς κι' ακόμα και τα μικρά παιδιά και τους δούλους.

Αφού δοκίμαζαν το καινούργιο κρασί όλοι οι σπιτικοί, ξεκινούσαν για το "Ιερό του Διονύσου, που ήταν στο μέρος που λέγονταν Λίμνες (=βάλτα) στη δυτική πλαγιά της "Ακροπόλεως.

Έτσι, από όλες τις συνοικίες της "Αθήνας παρέες — παρέες βάδαν προς την "Ακρόπολη, ντυμένοι με τα γιορτινά τους, φορώντας στεφάνια στο κεφάλι και κρατώντας σταμνιά με κρασί. Το γλέντι εξακολουθούσε όλη την ημέρα και το βράδυ.

Την άλλη μέρα, που λέγονταν Χόες, από την κρασοκάνη γίνονταν όλοι στουπί στο μεθύσι, άντρες και γυναίκες. Συγκινώντας, μάλιστα, ο ένας τον άλλον, πώς θα πήγαινε πιο πολύ.

Οι Χόες ήταν η σπουδαιότερη ημέρα των "Ανθέςτηρων. Όμως και τα παιδιά έπαιναν μέρος την ημέρα αυτή στη γιορτή. Ήταν σα να πούμε και «γιορτή των παιδιών» Γι' αυτό όταν πέθαινε κανένα παιδί πριν κλείσει τα τρία, χωρίς δηλαδή να προφτάσει τους Χόες και να πιη από το «κρασί του θεού», δηλαδή να μεταλάβει δυνάμει θα λέγαμε σήμερα, θεωρούνταν μεγάλη κακοτυχία για τους γονιούς του.

Την ίδια μέρα περιφέρονταν στην "Αθήνα το ξόανο (το ξύλινο ξωκίωμα του Διονύσου) με παράτες και μεγάλη κατανύξη. Όλες οι "Αθηναίες ακολουθούσαν τη λιτανεία, ενώ τα κορίτσια προπορεύονταν κρατώντας πανέρινα γεμάτα πητές (πλακούντες) και έφρους καρπούς που όταν έφθαναν στο "Ιερό τα άπαιθναν στο βωμό του "Ιερού Διονύσου. Οι άντρες τραγουδούσαν και οι ιερείς έψελναν. Ένωσεται δεν έλειπαν και τα άστειά και τα πειράγματα, με τα που όλοι ήταν στο κέφι. Το κούλουσε η ημέρα να λένε χωράτα και να περπατή ο ένας τον άλλον.

Την τρίτη ημέρα που λέγονταν Χύτροι γίνονταν νέα πομπή — λιτανεία, αλλά με μεγάλη σεμνότητα. Βάδιζαν όλοι σιωπηλοί γιατί η ημέρα αυτή ήταν αφιερωμένη στους νεκρούς. Οι "Αθηναίοι έφεραν μαζί τους χύτρες μέσα στις οποίες είχαν ψημένους καρπούς, όσπρια, καθώς και άνηθ και σπύριο.

Την τρίτη ημέρα που λέγονταν Χύτροι γίνονταν νέα πομπή — λιτανεία, αλλά με μεγάλη σεμνότητα. Βάδιζαν όλοι σιωπηλοί γιατί η ημέρα αυτή ήταν αφιερωμένη στους νεκρούς. Οι "Αθηναίοι έφεραν μαζί τους χύτρες μέσα στις οποίες είχαν ψημένους καρπούς, όσπρια, καθώς και άνηθ και σπύριο.

Στα παλιά χρόνια, τις χύτρες με το περιεχόμενό τους τα αφιέρωναν στο Διόνυσο, άρχοντα των αγροτικών δουλειών, ώργάνωναν μία μεγάλη γιορτή — τα "Ανθέςτηρια, που δαστούσε τρεις μέρες.

Την πρώτη μέρα άνοιγαν τα πιθάκια, που είχαν το νέο κρασί γι' αυτό η μέρα αυτή λέγονταν Πιθόγιο. Πρωί — πρωί έ κάθε νοικοκύρης άνοιγε το πιθάκι και το πρώτο κρασί που έβγαζε το έχυνε στη γη, συμβολικά κερνούσε το Διόνυσο, το ζεό της θλαστήσεως και του κρασιού. Ύστερα με τη σειρά, άρχίζοντας από τους μεγαλύτερους, κερνούσε όλους τους σπιτικούς κι' ακόμα και τα μικρά παιδιά και τους δούλους.

Αφού δοκίμαζαν το καινούργιο κρασί όλοι οι σπιτικοί, ξεκινούσαν για το "Ιερό του Διονύσου, που ήταν στο μέρος που λέγονταν Λίμνες (=βάλτα) στη δυτική πλαγιά της "Ακροπόλεως.

Έτσι, από όλες τις συνοικίες της "Αθήνας παρέες — παρέες βάδαν προς την "Ακρόπολη, ντυμένοι με τα γιορτινά τους, φορώντας στεφάνια στο κεφάλι και κρατώντας σταμνιά με κρασί. Το γλέντι εξακολουθούσε όλη την ημέρα και το βράδυ.

Την άλλη μέρα, που λέγονταν Χόες, από την κρασοκάνη γίνονταν όλοι στουπί στο μεθύσι, άντρες και γυναίκες. Συγκινώντας, μάλιστα, ο ένας τον άλλον, πώς θα πήγαινε πιο πολύ.

Οι Χόες ήταν η σπουδαιότερη ημέρα των "Ανθέςτηρων. Όμως και τα παιδιά έπαιναν μέρος την ημέρα αυτή στη γιορτή. Ήταν σα να πούμε και «γιορτή των παιδιών» Γι' αυτό όταν πέθαινε κανένα παιδί πριν κλείσει τα τρία, χωρίς δηλαδή να προφτάσει τους Χόες και να πιη από το «κρασί του θεού», δηλαδή να μεταλάβει δυνάμει θα λέγαμε σήμερα, θεωρούνταν μεγάλη κακοτυχία για τους γονιούς του.

Την ίδια μέρα περιφέρονταν στην "Αθήνα το ξόανο (το ξύλινο ξωκίωμα του Διονύσου) με παράτες και μεγάλη κατανύξη. Όλες οι "Αθηναίες ακολουθούσαν τη λιτανεία, ενώ τα κορίτσια προπορεύονταν κρατώντας πανέρινα γεμάτα πητές (πλακούντες) και έφρους καρπούς που όταν έφθαναν στο "Ιερό τα άπαιθναν στο βωμό του "Ιερού Διονύσου. Οι άντρες τραγουδούσαν και οι ιερείς έψελναν. Ένωσεται δεν έλειπαν και τα άστειά και τα πειράγματα, με τα που όλοι ήταν στο κέφι. Το κούλουσε η ημέρα να λένε χωράτα και να περπατή ο ένας τον άλλον.

Την τρίτη ημέρα που λέγονταν Χύτροι γίνονταν νέα πομπή — λιτανεία, αλλά με μεγάλη σεμνότητα. Βάδιζαν όλοι σιωπηλοί γιατί η ημέρα αυτή ήταν αφιερωμένη στους νεκρούς. Οι "Αθηναίοι έφεραν μαζί τους χύτρες μέσα στις οποίες είχαν ψημένους καρπούς, όσπρια, καθώς και άνηθ και σπύριο.

Στα παλιά χρόνια, τις χύτρες με το περιεχόμενό τους τα αφιέρωναν στο Διόνυσο, άρχοντα των αγροτικών δουλειών, ώργάνωναν μία μεγάλη γιορτή — τα "Ανθέςτηρια, που δαστούσε τρεις μέρες.

Την πρώτη μέρα άνοιγαν τα πιθάκια, που είχαν το νέο κρασί γι' αυτό η μέρα αυτή λέγονταν Πιθόγιο. Πρωί — πρωί έ κάθε νοικοκύρης άνοιγε το πιθάκι και το πρώτο κρασί που έβγαζε το έχυνε στη γη, συμβολικά κερνούσε το Διόνυσο, το ζεό της θλαστήσεως και του κρασιού. Ύστερα με τη σειρά, άρχίζοντας από τους μεγαλύτερους, κερνούσε όλους τους σπιτικούς κι' ακόμα και τα μικρά παιδιά και τους δούλους.

Αφού δοκίμαζαν το καινούργιο κρασί όλοι οι σπιτικοί, ξεκινούσαν για το "Ιερό του Διονύσου, που ήταν στο μέρος που λέγονταν Λίμνες (=βάλτα) στη δυτική πλαγιά της "Ακροπόλεως.

Έτσι, από όλες τις συνοικίες της "Αθήνας παρέες — παρέες βάδαν προς την "Ακρόπολη, ντυμένοι με τα γιορτινά τους, φορώντας στεφάνια στο κεφάλι και κρατώντας σταμνιά με κρασί. Το γλέντι εξακολουθούσε όλη την ημέρα και το βράδυ.

Την άλλη μέρα, που λέγονταν Χόες, από την κρασοκάνη γίνονταν όλοι στουπί στο μεθύσι, άντρες και γυναίκες. Συγκινώντας, μάλιστα, ο ένας τον άλλον, πώς θα πήγαινε πιο πολύ.

Οι Χόες ήταν η σπουδαιότερη ημέρα των "Ανθέςτηρων. Όμως και τα παιδιά έπαιναν μέρος την ημέρα αυτή στη γιορτή. Ήταν σα να πούμε και «γιορτή των παιδιών» Γι' αυτό όταν πέθαινε κανένα παιδί πριν κλείσει τα τρία, χωρίς δηλαδή να προφτάσει τους Χόες και να πιη από το «κρασί του θεού», δηλαδή να μεταλάβει δυνάμει θα λέγαμε σήμερα, θεωρούνταν μεγάλη κακοτυχία για τους γονιούς του.

Την ίδια μέρα περιφέρονταν στην "Αθήνα το ξόανο (το ξύλινο ξωκίωμα του Διονύσου) με παράτες και μεγάλη κατανύξη. Όλες οι "Αθηναίες ακολουθούσαν τη λιτανεία, ενώ τα κορίτσια προπορεύονταν κρατώντας πανέρινα γεμάτα πητές (πλακούντες) και έφρους καρπούς που όταν έφθαναν στο "Ιερό τα άπαιθναν στο βωμό του "Ιερού Διονύσου. Οι άντρες τραγουδούσαν και οι ιερείς έψελναν. Ένωσεται δεν έλειπαν και τα άστειά και τα πειράγματα, με τα που όλοι ήταν στο κέφι. Το κούλουσε η ημέρα να λένε χωράτα και να περπατή ο ένας τον άλλον.

Την τρίτη ημέρα που λέγονταν Χύτροι γίνονταν νέα πομπή — λιτανεία, αλλά με μεγάλη σεμνότητα. Βάδιζαν όλοι σιωπηλοί γιατί η ημέρα αυτή ήταν αφιερωμένη στους νεκρούς. Οι "Αθηναίοι έφεραν μαζί τους χύτρες μέσα στις οποίες είχαν ψημένους καρπούς, όσπρια, καθώς και άνηθ και σπύριο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ "Ιωάννης Μακρυγιάννης είναι ένας από τους έπαινονες στρατιωτικούς του "Ελσίνκι. Κατάγονταν από τη Δωρίδα. Στην "Επανάσταση έλαβε μέρος από μικρός αφού πρώτα ανήκε στη Φιλική "Εταιρία. Κατόρθωσε να πετύχει την είδηση της Πελοποννήσου κατά την περίοδο των εμφυλίων ταραχών του 1824—25. Πολέμησε τον "Ιπποκράτη στην Ιστορική μάχη των Μύλων (15 και 16 "Ιουνίου 1825). Κατά την πολιορκία των "Αθηνών και της "Ακροπόλεως από τον Κιωμαχή, ο Μακρυγιάννης, αν και τραυματισμένος βαρύνει, δύναιτο απ' το φρούριο και είδοποιήσε τους "Ελληνες για την ανάγκη ενισχύσεως του φρουρίου.

Μετά την απελευθέρωση έτάχθη υπέρ της παραχώρησης συντάγματος και γι' αυτό κατεδικάσθη το 1841 σε θάνατο. Αμνηστεύθηκε όμως χωρίς στην έφευδα του προφυλαγού Δ. Καλλέργη. Καθόταν στην "Αθήνα κοντά στους Στούλους του "Ολυμπίου Διός, στη συνοικία που σήμερα φέρνει τ' όνομά του. Ζούσε ήσυχος με την οικογένειά του και τον εκτιμούσαν όλοι, όχι μόνο για τις μεγάλες υπηρεσίες που προσέφερε στον "Ελσίνκι, αλλά για τη σεμνότητά του, το ήθος και την άκεραιότητα του χαρακτήρα του.

Ο Μακρυγιάννης δεν είχε πάει σχολείο. Μόνο του έμαθε να γράφει και να διαβάει έγραψε σε "ζωτανή δημοτική γλώσσα τα περιφημα «Απομνημονεύματα» του, που θεωρούνται μνημείο και σταθμός στη λογοτεχνία μας. «Η μύησι στη Φιλική "Εταιρία» είναι ένα απόσπασμα από το βιβλίο του.

ΜΥΘΣΗ ΣΤΗ ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

"Εκατά εις την "Αρτα ως δέκα χρόνια, έκαμα πολλούς φίλους. Εκεί είχα φίλον και έναν σκελλάριον, ύστερα έγινε οικονομός. Τον είχα στενόν φίλον, ότι η συντροφία του ήταν με τους καλύτερους μου. Αυτός ο οικονομός μ' είχε καλύτερα από τα παιδιά του και νύχτα και ημέρα από το σπίτι του δεν έλειπα. Πολύ προκομμένος οικονομός, δεν ήταν άλλος εις την "Αρτα τοιοούτος, και είχε και τέσσερα παιδιά σερνικά. Το ένα απ' αυτά ήταν εις την Εύρωπη όπου σπούδαζε, και ήταν φίλος και αγαπημένος του Καποδιστρία. Το παιδί έσωσε τα έσοδά του και ζήτησε του Καποδιστρία να πάγη να σπουδάσει την γατρική. Του λέγει ο Καποδιστριάς ότι κατά καταγινόμεστε να λευτερώσωμε την "Ελλάδα, και αν τελείωση αυτό, δεν σου χρειάζεται η γατρική, και αν μείνι, σου στέλνω από την "Ρωσίαν τα μέσα και πάς και σπουδάσεις. Και αν γίνι αυτό, σου γράφω και ανταπομώμαστε. Το παιδί ήθελε εις "Αρτα, το είπε του πατέρα του αυτό και έφυγε πίσω διά Κορρούς. Πέρασε κάμποσος καιρός, του γράφει ο Καποδιστριάς και πηγυρίζει "Αναμνηστικά, και τον κατήχησε διά την πατρίδα το μυστικόν.

Ότε το παιδί εις "Αρτα κατήχημένο, όρκιζε τον πατέρα του και φεύγει όπισω. "Ο πατέρας του θέλει να δάλη κι' άμεινα εις το μυστικόν. Παίρνει να μ' όρκισθαι και πάλι μετανουούσε και αυτό μου τόκαμε πολλές φορές. Τότε και εγώ πεισμένος άναγινον του και το λέγα: "Σου έπαρε υπομία ότ είμαι άτιμος του σπιτιού σου και ντρέπεσαι να μου το ειπής; Και ότώς είμαι άτιμος αν ματαπατήσω εις την πόρτα σου! Και σηκώθηκα και έφυγα. Φωνάζει ο παπας, εγώ δεν ματαγύρισα όπισω. Πέρασαν δυο — τρεις ημέρες, ήρθε, ξαναήρθε, δεν ματαγύρισα.

Αφού ήρθε πολλές φορές, με δάκρυα εις τα μάτια μου τ' άποκριθήκα: «Διά μένα να σου περάση κακή ιδέα το παιδί σου;» Έκλαψε και αυτός και με περικάλεισε να πάμε μαζί και ύστερα να μη ματαπαύω, σαν μου έξηθή. Πήγα, κατεβάει τις εικόνες όλες και μ' όρκίζει και άρκινώγει να με δάλη εις το μυστικόν. Αφού προχώρησε, τότε τ' όρκισθηκα ότι δεν θα το μαρτυρήσω κανενού, όμως να μου δώση καιρόν όχτώ ημέρες να συλλογιστώ αν είμαι άξιος δι' αυτό το μυστικόν, και αν μπορώ να άφελήσω, να το λάβω, ή να κάψω, είναι σαν να μην το ξέρω όλοτετα. Πήγα στογάστηκα και τάβαλα δια ύ

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΤΑΓΙΕΡ

1 ΖΑΚ ΦΑΤ: Ταγιέρ από μαλλινάκι γκρι σινέ. Το κουμπωμα της φούστας δίνει την εντύπωση ότι αποτελεί συνέχεια του κουμπώματος της ζακέτας και μακραίνει τη σιλουέτα. Πρωτότυπος μεγάλος και μονόκομματος γιακάς και ρεβέρ. Μανίκι τρουά-κάρ.

2 ΛΑΝΒΕΝ: Μοντέρνο ταγιέρ με κοντό ζακετάκι που θυμίζει βέστα. Μέσα από το πολύ μεγάλο ντεκολτέ φοριούνται πρωτότυπα κασκόλ.

3 Ταγιέρ έντελως σπέρ σαν κι' αυτό το χοντρό τουήντ παρουσίασαν σχεδόν όλες οι συλλογές. Έξαιρετικά ωραίο και πολύ πρακτικό, πέφτει με λογικό μήκος σαν τετράγωνος κομψός σάκκος.

4 ΖΑΝ ΝΤΕΣΣΕ: Φόρεμα - ταγιέρ από μαλακό μαλλίνο. Ζακετάκι τύπου ζιλέ, ζωνάκι πολύ στενό. Μανίκι ως τον αγκώνα και ξεχειλωτό γιακαδάκι. Η φούστα με μονές πιέτες.

5 ΖΑΚ ΦΑΤ: Ταγιέρ ντέ-πιές από φανέλα. Φούστα πλισέ γύρω-γύρω. Ζακέτα κουμπωτή ως κάτω με πāt στο μέρος της μπάσκας. Έλεύθερες πένες στο πάνω μέρος του μπιούστου και άσπρος γιακάς.

6 ΖΑΚ ΓΚΡΙΦ: Μοντέλο για καντριγέ ύφασμα. Πολύ ωραίο κόψιμο κιμονό με ολόκληρο τμήμα έμπρος έργασμένο εξαιρετικά στο λοξό. Διπλά γαζιά και πολύ μικρό δετό όμορφο ζωνάκι.

7 ΖΑΚ ΧΑ-Ι-Μ: Ταγιέρ φανελένιο γκρι, σε αρμονική γραμμή και με μακριά ζακέτα. Η φούστα έχει τέσσερις μονές πιέτες. Κουμπωτή φαρδιά πāt στη ζακέτα, τσέπες με ρεβέρ, και κόψιμο στα πέτα.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΟΛΟΙ ΣΧΕΔΟΝ παρακολουθούν τα τελευταία χρόνια τις μεγάλες προσόδους της Παιδαγωγικής και τα προβλήματά της. Γιατί αν οι άλλες επιστήμες απασχολούν και ενδιαφέρουν πολλές φορές μόνον ένα περιορισμένο αριθμό ειδικών, η Παιδαγωγική ενδιαφέρει ή καλύτερα πρέπει να ενδιαφέρει όλους όσους έχουν παιδιά και ενδιαφέρονται για το μέλλον τους που θα είναι κι' ένα καλύτερο μέλλον της ανθρωπότητας.

Η Παιδαγωγική είναι η επιστήμη που ασχολείται με το φτιάξιμο των νέων ανθρώπων. Όλες οι άλλες επιστήμες που ασχολούνται με τον άνθρωπο (ψυχολογία, βιολογία, ανθρωπολογία, κοινωνιολογία) της δίνουν τα πορίσματά τους για να φέρει σε πέρας το δύσκολο πραγματικό σκοπό της. Είναι η πιο δύσκολη επιστήμη, γιατί εύκολα φτιάχνει ο άνθρωπος, διδόντας δάση για σκοπό του, αλλά πολύ δύσκολα φτιάχνει τον ίδιο τον άνθρωπο, που είναι δημιουργός και δημιουργημένος συγχρόνως. Όπως ο άνθρωπος επιδρά πάνω στο περιβάλλον του και το διαμορφώνει, έτσι μπορούμε να επιδράσουμε και πάνω στον ίδιο τον άνθρωπο αν ξέρουμε τις συνθήκες που τον διαμορφώνουν. Κι' αυτό προσπαθεί να κάνει η Παιδαγωγική.

Έχοντας λοιπόν υπ' όψη μας πόσο ενδιαφέροντα είναι για όλους σήμερα και ιδιαίτερα για τις ητάρες τα παιδαγωγικά προβλήματα, θα προσπαθήσουμε σε μια σειρά συνεχών να μιλήσουμε, όσο γίνεται πιο απλά και κατανοητά, για τους μεγάλους παιδαγωγούς και τα συστήματά τους.

Α' ΟΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΙ

Θεωρούν, γενικά, σήμερα ως αρχή της Παιδαγωγικής ως επιστήμης τα έργα του Ρατζίου και Κομένιου που έζησαν ο πρώτος από το 1571 ως το 1635 μ.Χ. και ο δεύτερος από το 1592 ως το 1671 μ.Χ. Αλλά αν αυτοί είναι οι πρώτοι «συστηματικοί» παιδαγωγοί, δεν είναι και οι πρώτοι που ασχολήθηκαν με τα παιδαγωγικά προβλήματα. Από τους αρχαιότερους χρόνους οι μεγάλοι σοφοί καταπίστηκαν με τα παιδαγωγικά προβλήματα και περισσότερο από όλους βέβαια οι σοφοί της Αρχαίας Ελλάδας.

Πολύ πριν όμως τα προβλήματα αυτά απασχολήσουν τους σοφούς, υπήρχαν σ' όλους τους λαούς στην ανάπτυξη των παιδιών τους. Ακόμα και στους πρωτόγονους υπάρχει εκπαίδευση και δεν έχει για αντικείμενό της μόνο τον τρόπο του κυνηγιού ή της εργασίας, αλλά και τις παραδόσεις και τα έθιμα, το κοινωνικό ήθος. Αναπτύσσει στο παιδί του πρωτόγονου την κοινωνικότητα, το κάνει να διαφέρει από τα ζώα. Οι πρωτόγονοι σέβονταν πάντα και καθοδηγούσαν τα παιδιά. Δεν υπήρχαν βέβαια σχολεία αλλά υπήρχαν τα θεάματα, οι χοροί, οι παντομίμες, οι γιορτές, που δεν είχαν μόνο ψυχαγωγικό σκοπό αλλά και παιδαγωγικό.

Οι πρώτοι δάσκαλοι εμφανίζονται στην Κίνα για να εκπαιδεύσουν τα παιδιά των ανώτερων τάξεων, που προορίζονταν για τις ανώτερες ηγετικές θέσεις. Οι Κινέζοι αυτοί δάσκαλοι δεν μετέδιδαν στα παιδιά ξερες μόνο γνώσεις, αλλά ενδιαφέρονταν και για τη διάπλαση του χαρακτήρος των, ήθελαν να τους κάνουν καλούς γυιούς, καλούς αρχηγούς οικογενειών και αρχηγούς ανθρώπων.

Στην Ελλάδα αντίθετως η εκπαίδευση δίνεται σ' όλα τα παιδιά των ελευθέρων κι' έχει σκοπό να τους κάνει καλούς πολίτες, γερούς στο σώμα και στην ψυχή (καλούς κάταθους). Οι μεγαλύτερες πόλεις της Ελλάδας γίνονται και μεγάλα παιδαγωγικά κέντρα. Συγκεντρώνονται εκεί οι μεγάλοι σοφοί και ιδρύουν Σχολές. Διδάσκουν όλα τα μαθήματα και κυρίως τη φιλοσοφία και προσέχουν πολύ στη διαμόρφωση του χαρακτήρος και του ήθους των νέων.

Αλλά ως δοίμε με τη σειρά τους σπουδαιότερους σοφούς που ασχολήθηκαν και θεωρητικά με τα παιδαγωγικά προβλήματα. Πρώτος αναφέρεται ο μεγάλος Κινέζος φιλόσοφος και ιδρυτής θρησκείας Κομφούκιος, που έζησε κατά το 2ο ήμισυ του 6ου π.Χ. αιώνα. Η διδασκαλία του άσκησε βαθειά επίδραση πάνω στον πολιτισμό και την εξέλιξη της παιδείας στην

Κίνα. Η δάσις της παιδαγωγικής του είναι αυτή: να συνταχισθεί η ανθρωπίνη φύσις με τον ούρανό νόμο και να βρη το σωστό δρόμο (Ταό). Σκοπός της εκπαίδευσής είναι να υποδείξει στους νέους το σωστό αυτό δρόμο.

Η ανθρωπίνη φύσις, κατά τον Κομφούκιου, έχει ένα μέρος εύγενικό, αγαθό κι' ένα μέρος ταπεινό: πρέπει να ενισχύσουμε το πρώτο και να κατακτήσουμε το δεύτερο. Ο άνθρωπος πρέπει να τελειοποιηθεί συνέχεια για να μπορεί να τελειοποιήσει και τους άλλους, να μαθαίνει συνεχώς για να μάθη και τους άλλους. Η ατομικότητα λοιπόν τελειοποιείται, που είναι το θεμέλιο της ήθικης, αυτή είναι η δάσις της παιδαγωγικής του Κομφούκιου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

Ερχόμαστε μετά στην αρχαία Ελλάδα, όπου από πολύ νωρίς όλοι σχεδόν οι σοφοί της ασχολήθηκαν με τα παιδαγωγικά προβλήματα.

Οι Σοφιστές είναι οι πρώτοι πρόδρομοι των σημερινών καθηγητών των Πανεπιστημίων. Δίνουν επί αμοιβή ανώτερα μαθήματα στους νέους για το πώς θα μάθουν να σκέπτονται και να μιλάνε, να μπορούν να ζουν ελεύθεροι και φωτισμένοι μέσα στην Αθηναϊκή δημοκρατία. Θέλουν κυρίως ν' αναπτύξουν στους νέους το κριτικό πνεύμα απέναντι σ' όλες τις τάσεις και τις ιδέες και σε κάθε είδους δογματισμό. Δεν παραδέχονταν αιώνιους ηθικούς νόμους, αλλά νόμους κοινωνικής συμβίωσης που τους διαμορφώνει πάντοτε διαφορετικά ή πολιτική και κοινωνική αναγκαιότητα. Ο πιο φημισμένος απ' αυτούς, ο Πρωταγόρας, έλεγε ότι για όλα κριτής είναι ο άνθρωπος.

Ο Σωκράτης (468—399 π.χ.) παραδέχεται ότι αιώνιες ηθικές αξίες ρυθμίζουν τη ζωή του ανθρώπου. Οι ηθικές αυτές αξίες πηγάζουν από το Θεό, ο οποίος είναι η πηγή όλων των «κένων» και γίνεται τάξις στο σύμπαν, δικαιοσύνη στις πράξεις, αρετή στις ψυχές, ομορφιά σε όλα τα φυσικά και τεχνητά δημιουργήματα. Γι' αυτό η παιδαγωγική του μέθοδος στηριζόταν στη «μαιευτική», δηλαδή στη δυνατότητα να αποκαλύψη ο δάσκαλος τις ηθικές αξίες μέσα στο μαθητή του και με τη συζήτηση και τη λογική αλληλουχία να τον πείσει για το καλό και το κακό.

Ο πιο σπουδαίος από τους μαθητές του Σωκράτη ήταν ο Πλάτων (429—347 π.Χ.), που ίδρυσε στην Αθήνα την «Ακαδημία». Ως γνωστόν ο Πλάτων προ-

ΠΛΑΤΩΝ

αγαθά, στους φύλακες και στους κυβερνήτες. Η εκπαίδευση θα είναι διαφορετική για κάθε τάξη ξεχωριστά.

Οι τεχνίτες δεν θα μάθουν παρά μόνο ό,τι αφορά την τέχνη τους και μερικές βασικές ηθικές γνώσεις. Η πραγματική εκπαίδευση προορίζεται για τους φύλακες, από τους οποίους θα βγούν και οι κυβερνήτες. Η εκπαίδευση θα είναι κοινή για τους άντρες και για τις γυναίκες, οι οποίες θ' αγωνίζονται κι' αυτές γυνες στην παλίστρα και θα γυμνάζονται στη χρήση των όλων. Τα μέσα της εκπαίδευσής στο πρώτο στάδιο είναι η μουσική, δηλαδή η αισθητική καλλιέργεια και η γυμναστική.

Το πρώτο αυτό στάδιο της εκπαίδευσής των παιδιών που προορίζονται για φύλακες αρχίζει από τότε που είναι τριών χρονών. Τα παραλαμβάνει το κράτος και τα έχει να ζουν όλα μαζί, για να τους καταπολεμήσει το συναίσθημα της οικογενειακής. Αρχίζουν αμέσως να γυμνάζονται και όταν γίνουν 6 χρονών εμφανίζονται στο γυμναστήριο. Όταν γίνουν δέκα χρονών αρχίζουν να μαθαίνουν να διαβάζουν, να γράφουν και να μετράνε. Αυτό γίνεται ως τα δεκάξη. Από τότε έως ότου γίνουν είκοσι χρονών συμπληρώνουν την πολεμική τους εκπαίδευση.

Ο δεύτερος κύκλος εκπαίδευσής αρχίζει από τα είκοσι και προορίζεται για τους καλύτερους φύλακες, οι οποίοι πρόκειται να γίνουν κυβερνήτες. Έως τα τριάντα διδάσκονται φιλοσοφία, μαθηματικά και την διαλεκτική. Από τα τριάντα ως τα τριάντα πέντε εφαρμόζουν τη διαλεκτική και κατόπιν καλούνται να γίνουν στρατιωτικοί διοικητές. Όσοι από αυτούς επιτύχουν και στα νέα τους καθήκοντα θα εισέλθουν στην ηλικία των πενήντα χρονών στην τάξη των κυβερνητών. Αυτές είναι οι παιδαγωγικές ιδέες του Πλάτωνος, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν πάντα ως έντελώς ανεφάρμοστες.

Ο Άριστοτέλης, που έζησε το 384—322 π.Χ., θεωρείται ο μεγαλύτερος θετικός φιλόσοφος της αρχαιότητας και ο ιδρυτής όλων σχεδόν των επιστημών. Το παιδαγωγικό όμως πρόβλημα δεν καταλαμβάνει μέσα στο έργο του μια τόσο μεγάλη θέση όσο στο έργο του Πλάτωνος. Ασχολήθηκε όμως κι' αυτός με τα παιδαγωγικά προβλήματα και εχρημάτισε, όπως είναι γνωστό, και δάσκαλος του Μεγ. Αλεξάνδρου.

Η βασική αρχή της Αριστοτελικής παιδαγωγικής είναι ότι πρέπει το ανθρώπινο όν να αναπτυχθεί φυσικά και ελεύθερα. Ανάλογα με την ηλικία θα επιτρέπονται και θα απαγορεύονται στο παιδί ώριμες εκδηλώσεις και θα διωνται οι ανάλογες κατευθύνσεις. Όταν το παιδί είναι πολύ μικρό πρέπει να τ' αφήνουν να κλαίει, να το συνηθίζουν στο κρύο και να το τρέφουν κυρίως με γάλα. Κατόπιν έρχεται η εποχή του παιχνιδιού, που είναι βασική ανάγκη για το παιδί. Δεν πρέπει επίσης τα παιδιά να παρακολουθούν κωμωδίες και σατιρες για να μη διαμορφώνουν κακές εντυπώσεις. Όπως βλέπετε, ο Άριστοτέλης παραδέχεται δέλες τις βασικές αρχές της σύγχρονης παι-

διατρικής, χωρίς να ξέρη... ψυχανάλυσι!

Η κυρίως εκπαίδευσις αρχίζει στην ηλικία των πέντε χρονών και είναι κρατική και κοινή για όλα τα παιδιά, τα οποία ανήκουν βέβαια πάντα στην οικογένειά τους. Ο κύριος σκοπός της εκπαίδευσής είναι να μάθουν οι νέοι την αρετή και να γυμνάσουν το σώμα τους, αποφεύγοντας όμως τις έπερβολικές σωματικές ασκήσεις που κουράζουν και φθείρουν. Εκτός από τη γυμναστική τα άλλα μαθήματα είναι η γραμματική, η μουσική και η ζωγραφική. Κατόπιν σε πιο μεγάλη ηλικία θα έρθη η διδασκαλία των θετικών επιστημών και της φιλοσοφίας.

Ο Άριστοτέλης δεν δεχνάει πως αυτές είναι παιδαγωγικές ιδέες για τα παιδιά των ελευθέρων και απορρίπτει τις πρακτικές γνώσεις που έχουν σχέση με τα επαγγέλματα, γιατί όπως όλα οι Αρχαίοι θεωρούσε τις βιοποριστικές δουλειές «ανάξιες» για ευγενικές ψυχές και πνεύματα ελεύθερα.

Οι στωικοί και οι έπικούρειοι που ήρθαν μετά τον Άριστοτέλη δεν ασχολήθηκαν πολύ με τα παιδαγωγικά προβλήματα, γιατί μέσα σ' ολοκληρη την κρίση του αρχαίου κόσμου είχε αρχίσει και το αρχαιοελληνικό άστυ να παρακμάζει. Οι διάφορες φιλοσοφίες της Ανατολής προετοίμασαν το δρόμο στο Χριστιανισμό, ο οποίος δημιούργησε μια καθολική και σε παγκόσμια έκταση αντίληψη του ανθρώπου και χτύπησε τη δουλεία, που είχε φέρει σε οικονομικό αδιέξοδο τις αρχαίες κοινωνίες.

Η αρχαία εκπαίδευσις απέβλεπε στο να κάνει τους νέους καλούς πολίτες μέσα στα κοινωνικά και πολιτικά πλαίσια του άσπεως, ενώ η χριστιανική, που ξεπηλάζει από τα ιερά κείμενα, δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα στους ανθρώπους και θέλει να κάνει τους νέους να πιστεύουν φλογερά, να είναι αξια παιδιά του Θεού. Όλη την αρχαία εκπαίδευση ο Χριστιανισμός την απέρριπτε: δεν ενδιαφερόταν πια για την ανάπτυξη του σώματος και για την αισθητική και πνευματική καλλιέργεια του νέου, αλλά μόνο για την πίστη του και την ψυχική του σωτηρία. Δεν χρειαζόταν λοιπόν επιστημονικές γνώσεις και καλλιτεχνικές απολαύσεις, αλλά μόνο γνώσεις των ιερών κειμένων. Από την αρχαία παιδεία χρησιμοποιούσε μόνον ό,τι ήθελε, ό,τι του ήταν χρήσιμο. Ο Μ. Βασίλειος συμβούλευε τους νέους ότι, όπως κόβουμε ένα τριαντάφυλλο αποφεύγοντας τ' αγκάθια του, έτσι πρέπει οι νέοι να χρησιμοποιούν τα αρχαία κείμενα: να παίρνουν ό,τι τους είναι χρήσιμο και ωφέλιμο και ν' αποφεύγουν ό,τι τους είναι βλαβερό.

Γενικά όμως μπορούμε να πούμε ότι ο Χριστιανισμός δεν ασχολήθηκε με τα ιδιαίτερα παιδαγωγικά προβλήματα, κυρίως γιατί τον ενδιέφερε το πρόβλημα της σωτηρίας της ψυχής του ανθρώπου, το οποίο δεν εξαρτούσε από την αρμονική διάπλαση του κορμιού ή την πνευματική ανάπτυξη.

ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

ΥΛΙΚΑ: 650 γραμ. άσπρο μαλλί και 30 γραμ. χαλκόχρουν ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΒΙΒΙΦΙΞ. Βελόνες Νο 2½ και κουμπιά. **ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:** Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+1=1π καλή, 1π ανάποδη. **ΔΕΙΓΜΑ:** 19π=5 έκατ, 24 βελόνες= 5 έκατ.

Πλάτη
Βάλετε 163 πόντους και αρχίστε με ζέρσευ. Σε γενικό μακρος 39 έκατοστά θα σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα σε κάθε μεριά από: 3π (2 φορές), 2π (2 φορές) και 1π. Σε 10 έκατ. ύψος της μασχάλης θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 1 έκατ. και κάτι (6 φορές). Σε 5½ έκατ. γενικό μακρος θα σχηματίσετε τους ώμους. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 3π (12 φορές) και από 2π (4 φορές). Ταυτόχρονα και σε 58 έκατ. γενικό μακρος, θα κλείσετε τους 12 μεσαίους πόντους για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά ή ταυτόχρονα αν προσθέσετε ένα δεύτερο κουβάρι στην άλλη μεριά του ντεκολτέ. Τα κλεισίματα στους ώμους θα τα συνεχίσετε και θα κλείνετε ταυτόχρονα και σε κάθε μεριά του ντεκολτέ, κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (3 φορές), 3π (3 φορές), και από 2π (5 φορές).

Δεξί προστινό
Βάλετε 77π και αρχίστε με ζέρσευ. Σε 2 έκατ. ύψος από την αρχή θα προσθέσετε 41π στη δεξιά μεριά της βελόνας σας, (δεξιά μεριά της βελόνας θα υπολογίζετε την καλή μεριά του πλεκτού σας, όταν η καλή μεριά βλέπη προς τα έξω). Πλέξτε 20π καλή, 1π ανάποδη

δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 6π (4 φορές), 5π (4 φορές). Πλέξτε και τ' αριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστο χωρίς κουμπότρυπες. **Μανίκι**
Βάλετε 80π με άσπρο μαλλί και αρχίστε με λάστιχο 1+1π. Πλέξτε 5½ έκατ. Κατόπιν βάλετε το χαλκόχρουν μαλλί και πλέξτε 4 βελόνες λάστιχο. Συνεχίστε με άσπρο μαλλί με ζέρσευ. Στην πρώτη βελόνα που θ' αρχίσετε το ζέρσευ θα βάλετε 14 ανοίγματα κατά τον εξής τρόπο: Σε κανονικές αποστάσεις θα πλεκετε δυο φορές μέσα στον ίδιο πόντο. Κάθε δύο έκατ. και κάτι θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά (16 φορές). Σε 46 έκατ. από την αρχή θα σχηματίσετε τη στρογγυλάδα του μανικιού κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα, θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 3π (3 φορές), 2π (16 φορές), 3π (3 φορές), 4π (2 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά. Πλέξτε και τ' άλλο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστο.

Έφαρμογή
Σιδερώστε το πλεκτό σας από την ανάποδη μεριά με νωπό πανί. Τσακίστε τις μόνες προς την ανάποδη, στη μεριά που έχετε πλέξει τον 1π από την ανάποδη. Οι κουμπότρυπες θα έρθουν ή μια πάνω στην άλλη. Κάνετε και τις δυο κουμπότρυπες μαζί φεστώνι. Ράψτε την ακμή της κάθε μόνεστας με περαστή βελονάκι. Ράψτε τους ώμους. Κατόπιν σηκώστε με άσπρο μαλλί 160π στην ακμή του δεξιού μπροστινού μετά το κομμάτι του κουμπώματος, εν συνεχεία θα σηκώσετε 48π στο μπροστινό ντεκολτέ, 76π στο ντεκολτέ της πλάτης, 48π στ' αριστερό ντεκολτέ και 160π στ' αριστερό μπροστινό. Μοιράστε τους πόντους σας σε τρεις τέσσερες βελόνες για να διευκολυνθήτε στο πλέξιμο. Στους δύο πόντους της κάθε γωνίας του ντεκολτέ, βάλετε από ένα σημάδακι. Κατόπιν πλέξτε όλους τους πόντους με χαλκόχρουν μαλλί με λάστιχο 1+1π. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάλετε 1π προ των 2π της κάθε γωνίας και 1π αμέσως μετά τους 2π. Θα πλέξετε 4 βελόνες με το χαλκόχρουν μαλλί και θα συνεχίσετε με άσπρο μαλλί λάστιχο. Σε 4 έκατ. από την αρχή του λάστιχου θα σχηματίσετε μια κουμπότρυπα κατά τον εξής τρόπο: Θα πλέξετε μόνον τους πόντους του δεξιού μπροστινού έως τον ένα πόντο από τους δυο της δεξιάς γωνίας του ντεκολτέ. Θα πλέξετε αυτούς τους πόντους 1½ έκατ. Κατόπιν θα αφήσετε αυτούς τους πόντους να περιμένουν και θα πλέξετε τους άλλους 1½ έκατ. Μετά το 1½ έκατ. και των άλλων πόντων θα πλέξετε και πάλι όλους τους πόντους συνέχεια. Σε 6 έκατ. από την αρχή του λάστιχου θα κλείσετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Ράψτε τις πλάινες ραφές και τις ραφές των μανικιών. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες. Γυρίστε το στρίφωμα των 2 έκατ. στο κάτω μέρος της ζακέτας. Σιδερώστε όλες τις ραφές του πλεκτού σας με νωπό πανί χωρίς να τις ξεχειλώσετε.

—Παιδί μου Λιά, τί πράματα είν' αυτά;

Κρυφά χαράματα

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

ΤΑ ΔΥΟ ΓΕΡΟΝΤΑΚΙΑ, δ παπούς ο ένεννηντάρης καί η κυρά-μάνη, άκόμα πιό τρανή στά χρόνια, λουφάζαν, καθώς πάντα, στην ισόγεια κάμαρη κατά την πίσω αλλη. Καί πρόσ τό δρόμο, μέ τό πλατύστενο τό μαγερείό, μέ τό γυμνό του πάτο όλόλευκο από τ' άσβεστοχυλίσματα, σάν τοίχο την παραμονή γιορτής, θροίζαν, κι' άλωνίζαν με τίς γλώσσες οί άγγόνες κι' οί άγγονίτσες, ό-χι λιγοστές, έφτά με τό συμπάθειο θυγατέρες του Λιά του άσπελιώτη, με τίς προίκες έτοιμες, μία χιλιάδα τάλλαρα ή καθεμία, καί με τά προίκια στό γιούκο είτε στόν άργαλειό.

Στήν πίσω αλλη, του Λιά ή γυναίκα κάτι καταγίνεται, σκυμμένη εκεί στά λιγοστά λαχανικά. Ήσυχία είναι τριγύρω, καί στό στενοδρόμι αυτό τό πισινό μόνο κανένα σιγανό ναύτιο περπάτημα τέτοιαν ώρα άκούγεται, σέρνοντας από τό στίπ τό λιμάνι.

Κοντεύει μεσημέρι, καί του Λιά ή γυναίκα, ενώ βοτανίζει εκεί, άξάφνη ένα ξάφνισμα τή συναρπάζει. Από τό τρίξιμο τής σκάλας πού φέρνει σ' άπάνου πάτωμα γύρισε νά δή— καί τί είδε; Τό γέρο τόν πα-

πού — πού δε σπάραζε ποτέ άπ' την κάμαρή του, χρόνια τώρα, μαζί με τή γρηά, καί σωριαστός στό παραγώνι νόμιζες, ζητούσε θερμασιά χειμώνα καλοκαίρι — τώρα, νά, με τά τέσσερα τόν έδει έκει συρτά, σκαρφαλωτά στη σκάλα νά προβαίνει.

— Χριστός κι' ή Παναγιά, πού πάει; Ήταν από τά πιό παράξενα. Χρόνια είχε ό γέρος νά φανή σ' άπάνου πάτωμα, μέ τό ίδιο κι' ή γρηά του. Όπου ό ύπνος, έκει καί τό φαί τους κι' όλα, χάρια από τ' άλλο στίπ. Από τότε πούχανε χάσει τό πρώτο τους παιδί μέ τό καράβι, του γέρου χτίσμα, έκει π' άρμεινέζε καί πάλευε μ' άνθρώπους καί στοιχειά από τό τέλει κλειστήκανε τά γεροντάκια, κατάδικα σέ φυλακή. Καί δέν ήταν άπ' αυτό μονάχα, ήτανε καί τά βαρεία γερατιά. Κι' άπ' τή μικρή την κάμαρη δέν τό κουνούσαν πιά. Κι' ό Λιάς, ό γιός τους, δευτερόκλαδος αυτός, κι' όμοια άξιος με τόν άλλον, έφτιασε καράβι δεύτερο, πήρε γυναίκα, άνάστησε παιδιά — όλα θηλυκά τά βλο-γημένα, άς έχουνε καλή ζωή— πήγε κι' ήρθε στό νησί, έστρά-σε τραπέζια, κι' έσπασε τρα-γούδια, κι' έκαμε χαρές καί

χαροκόπια, με τά γεροντάκια δέν τά κατάφερε νά βγούν πο-τέ από τό καμαράκι.

Έδώ καί λίγες μέρες είχε γυρίσει άπ' άλλο ταξίδι πάλι ό Λιάς, έφαγε κι' ήπιε στίπ με τούς φίλους, με είχε πάει πιά νά γυρεύη καί καλά νά καταφέρη τούς γέρους του γο-νιούς νά ξεκολλήσουν άπ' την τρύπα τους. Καί τώρα, νά το, ξαφνικά, τό γεροντάκι άκάλε-στο, δγίκε από την τρύπα του καί πήρε δρόμο. Πού, καί πώς; Τόν έτρεψε του Λιά ή γυ-ναίκα τό γέρο πεθερό από μι-κρή νυφούλα. Γιατ' ήταν αύ-στηρός, σάν παλιός ναυτικός ό ίδιος, καί δέν έπαιρνε από λόγια. Καί τώρα έκείνη δέν έ-δωλαε φωνή, άν καί φοδθήθηκε τό γεροντάκι μη πέση καί τσα-κιστή στη σκάλα. Κι' έμεινε από πίσω του νά τόν κυττάξη όρθή, βαστώντας κάτι σαλατι-κά στά χέρια. Έτσι τόν άφη-σε ως άπάνου ν' άνεβή, κι' ύ-στερα νά κάμη την παλιόπορ-τα νά σείσθ από τά τραντα-χτά τινάγματα, ως πού ήρθε από μέσα κάποιος νά τού ά-νοίξη.

Άφού τόν άφησε καί μπήκε, έτρεξε ή γυναίκα τό γύρο του σπιτιού καί δγίκε στην άλλη, την μπροστινή αλλη, κι' έκει από τό χαμηλό του μαγερείου παράθυρο είπε τό χαμπέρι τό τρανό στις καλές της θυγατέ-ρες. Σύγκαιρα αυτές με τ' άκου-σμα, δείξαν την ίδια πιθυμιά στά μάτια, καί θα τρέχαν τώ-ρα από τις σκάλες, άπ' τις πόρτες, άπ' τις χαραμάδες, π' άφινε τό πάτωμα, νά κρυφο-δούνε καί νά κρυφακούσουν, άν τής μάνης ή στεγνή ματιά κι' ή όψη ή σοβαρή δέν τις άν-τίκοβε. Καί μείναν έκει ύλες, κι' ή μάνη τους μαζί, δουδές καί ξαφνισμένες σάν όρνιθες πού μαντεύουν κάπου τριγύρω τό γεράκι.

Άπ' τή μικρή την κάμαρη ή κυρά — μάνη κάτι άκούγότανε σ' ά' άνανδύη, κάτι σ' ά' νά κρ-ά-ξη μουγγωτά.

—Γέρο... Έ γέρο, πού είσαι, λέω;

Έφτανε ή μιλιά της ως τών γυναικών τ' αυτιά.

Ή γρηά άπογύρευε τό τρυ-φερό της ταίρι. Είχε ξαφνιστή κι' αυτή άπ' τ' άπίστευτο τό καμώμα του, πού τόν έχασε ά-πό τό πλευρό της.

Στήν πόρτα είχ' έρθει καί του άνοιξε, καί δρεθηκε μπρο-στά του ό Λιάς, ό γιός του. Αυτός, ό άλύγιστος θαλασ-σινός, πού τ' άτρομο μάτι του ήξερε ν' άντισταθί σέ κά-θε φόδο άπάντημα έδειξε τρόμο τώρα, κι' έδειξε λαχτά-ρισμα κι' ό νους του, μαθημέ-νος πάντα άπ' τών κιντώνων τις φοβέρες, πήγε άμέσως, τά-χα, σέ κάποια συφορά πού πλάκωνε στό στίπ. Ήτανε καί του άλλου καραβιού τό χάσιμο, άντάμα με τόν άδερφό του, ά-κόμα όχι πολύ παλιό...

—Τί είναι, πατέρα; έκραξε δυνατά. Κάνε κακό χαμπέρι; Έκείνος άλαλος τόν έσπρω-ξε με τόνα χέρι θέλοντας νά περάση. Καί τότε, πίσω από του γιου του τό κορμί, πού τούφραζε την όψη, διάπλατη ή σάλα άνοιχτηκε, κι' ό γέρος είδε... Στραμμένοι καταγής στό πάτωμα, τριάντα ναυτικοί, άν-τρες άπ' τό δικό τους τό κα-ράβι κι' άλλοι, σέ δυο σειρές

άραδιαστοί, όπως σέ φαγοπό-τι δένανε φουσέκια.

Στάθηκε ό γέρος. Έδειξε σάν τότε ν' άποζύτηνε, καί σ' ά νά όνειριαζόταν, ως την ώρα τό γιό του κύτταζε με ματία τεντωμένα, κόκκινα κι' ώμα άπ' τά χρόνια τά πολύπαθα, κι' εί-πε αυτά τά λόγια μονάχα με θυμό:

— Παιδί μου Λιά, τί πρά-ματα είν' αυτά;

— Για τό καράβι πατέρα, είπε ό Λιάς λιγδολογος, με σε-δασμό παιδιού κι' όχι άντρα όπως αυτός... Κινυνέφαμε τώ-ρα στό γυριμό... μάς πέσαν οί Άλτζερνιοί, με ό καιρός ήτανε δικός μας. Καί τώρα τό ταξίδι μας θα είναι πιό μακρυ-νό είμαστε για τή Μπαρσε-λόνα, κι' έχουμε άνάγκη από μεγάλη τοιμασία, καί στό δρό-μο ποίος ξέρει τί μάς δρίσκει.

— Τίνος τά λες αυτά παι-δί μου, Λιά; είπε ό γέρος πά-λι. Είναι για ταξίδι όλα τά μαρπούδια αυτά, είναι για τα-ξίδι; Άλλα πράματα είναι αυτά!

— Βλέπεις, πατέρα, είμα-στε καί κομματιασμένοι στό νησί... Έχουμε όχτρον... Τό ντουφέκι τοιμάζεται ν' άναψη πάλι...

—Τίνος τά λες αυτά, παιδί μου Λιά; Καί δέν τό ξέρω γ' ά πώς φιλιώθηκαν όλοι, καί πώς έδωσαν τό στίπ μας στενά με τούς παλιούς όχτρον μας ;... Άλλάξατε καί λόγια για συμ-πεθεριά... μά άς είν' καλά ή μικρή ή άγγώνα πούρχεται καί τά μαρτυράει όλα της γρηάς...

— Όχι, πατέρα, δέν είναι άπ' αυτό...

—Με γελάς καί κρύβεσαι ά-πό μένα... Αυτά δέν είναι πρά-ματα καλά, παιδί μου Λιά...

— Μη κλαίς, πατέρα...

— Κυβέρνα τό κεφάλι σου... Έχεις έφτά παιδιά! Μη λη-σμονάς τό πώς τ' άπόκτησες αυτό τό πούχεις τώρα, τό κα-ράβι... Θα χαλάσση τό στίπ σου, παιδί μου Λιά, θα πάς καί σ' ά χαμένος μ' έμάς όλους.

— Πατέρα, σίχασε είπα!

Μη κλαίς... άφού τό θέλεις, δέν τό κρύβω, νά... Όλα τά δίνω, καί παιδιά καί στίπ — φτάνει νά δούμε λευτεριά...

— Άχ, άχ, παιδί μου Λιά, με φάγανε τά φιδία... τό κατ-ά-λοβα! Άκουσα από κεί πού κοίτομαι... είπα «τί θέλουν τ' άνεβάσματα, τά σου — κι' έλα στίπ!».

— Μη κλαίς... σού τόπα τώρα όλα είν' έτοιμα! Θα τό σηκώσουμε, πατέρα, για τήν πατρίδα όλα θα τά ρίζουμε στη θάλασσα... Άς πάνε καί κορίτσια καί προίκια τους κι' όλο τό σόι σύρριξα — για τήν πατρίδα!

Χοντρά δάκρυα κυλούν άύ-λάκια άνάμεσα άπ' τά σκαμμέ-να μάγουλα του γέρου. Μά τώ-ρα ή όψη του χαμογελάει! Έχει αυτός άξάφνη γαληνέμει. Κυτ-τάζει τούς άνθρώπους πού σκυ-φτοί δουλεύουν, καί κάνουνε πώς δέν άκούν. Σκουντά ένανε με τό πόδι χαμογελάσά:

— Έσύ, βρε ζουλάπι, έ-νεεις σάν τόν κουφό άσκακό, ή; Μανάβλα πού σου χρειάζεται, ζουλάπι! Έλεγα κι' έγώ... Βοέ, έμένα έσεις θα με γελάσετε, ζουλάπια; Άς είναι νάχετε την εύκή μου... Κι' έσύ, παιδί μου Λιά, νάχης την εύκή μου!

Τού φιλεί ό Λιάς τό χέρι.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στή σελίδα 65

ΠΩΣ ΣΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Ή κατσουφιά είναι ένα άχαρο άντιπαθητικό όπλο

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΣΑΣ εύχαρι-στείται νά σας συνά-δευη στό μαγαζί, εύ-χαριστέται (λέει...) νά κρατά τά πακέτα σας. Άν είναι τέτοιος τύπος πραγματικά, μην κανετε καταχρησι της καλωσύνης του. Μη τού δίνετε —μη τόν άρί-στε καν— νά κρατάη λουλούδια, ή μια καπελιέρα, ή την τσάντα, καί την όμπρέλα σας. Καί πρό πάντος άν, φορτωμένος καθώς είναι, άφήση νά τού πέση κά-ποιο μπουκαλί, μη τού βάλετε τις φωνές, λέγοντας «τί άδέλιος πού είσαι!» Θα τόν κανετε νά αισθανθι πολύ άσχημα, νά νιώ-η ταπεινωμένος.

Άν σας περιμένει, όρεκτι ό-να καί άντιληφθι τή νευρικώ-τητα του, μην τού πητε: «Τί ά-νυπόμονος πού είσαι!» Είναι κι' αυτός ένας τρόπος για νά τόν κανετε νά νιώση άσχημα κατα-τερότητος, πράγμα από τό όποι-ον δέν έχετε νά κερδισετε τίπο-τα. Γιατί, άργά ή γρήγορα, ή άνδρας πού έχει ταπεινωθι, έκ-δικείται... Πέστε τού καλύτερα: «Πώς άνυπόμονος είσαι σημε-ρα!» Θα καταλάβη τή σημασία καί θα σας εύγνωμονει για τή δικαιοσύνη σας...

* **Ο** άνδρας σας έχει ζωηρή διά-θεση ν' αγοράση ένα καινούργιο τούφεκι για τό ψάρεμα. Έσείς όμως, έξεγερσαστε μπρος στη θα-λάμη. Είπα μερικάς Κυριακές, ά-πάνη. Είπα τόνο; Όχι, λοιπόν, έίξε τόν κόπο; Όύτε νά μην τού τό πητε αυτό. Όύτε νά τού πητε: «Δέν είσαι δά καί τό-σο σπουδαίος ψαράς, πού νά σου χρειάζεται καινούργιο τούφεκι!» Θα τόν κανετε πάλι νά νιώση πώς τόν ταπεινώνετε, δέν τόν εκ-τιμάτε...

Καί, πρό πάντος, μην τού πη-τε: «Τό βράδυ, πού θα έρθουν έ-δώ για βεγγέρα οί Παπαδόπου-λοι, οί φίλοι μας, νά τούς ρω-τήσουμε τή γνώμη τους. Άς ά-ποφασίσουν εκείνοι άν έχης έσύ ή έγώ δικιο».

Άν τό κανετε αυτό, θα πη-πώς είσθε διαβόητοι άδέλφια. Ή με-ταφορά τών συγγικών συζητήσε-ων έμπρός σέ τρίτους —έστω καί άν αυτοί είναι στενοί φίλοι— είναι φοβερά δυσάρεστη, καί για τούς μέν, καί για τούς δε. Μιά συζήτηση, μεταξύ τών δυο συγγών είναι τίμια καί άκιν-δυνη. Ένώ, μπροστά σέ «άκρας-τήριο» νιώθετε την άνάγκη νά επικρατήσετε, νευρίζετε, οί λέ-ξεις διαδρόνται ή μία την άλλη, οί άπαντήσεις γίνονται περισσό-τερο καυστικές παρά ειλικρινείς. Με ένα πικρό ύφος, θα πητε σέ κάποια στιγμή: «Φυσικά, όταν πρόκειται για τό κέφι σου, τά λεπτά δέν λογαριάζονται!» Έ-κείνος, πειραγμένος ζωηρά —καί με τό δικιο του— θα σας άπαν-τήση: «Δουλεύω άπ' τό πρωί ως τό βράδυ, καί μόνο την Κυριακή έχω για νά ξεσκασώ! Δέν έχω τό δικαιοσύνη νά κάνω κι' έγώ κά-ποτε — κάποτε τό κέφι μου!» Καί τότε, σεις, νιώθοντας τό δικιο του, θα πάρετε άσφαλώς τό ύφος της γυναίκας πού δέν την κατα-λαβαίνουν: «Καλά, πολύ καλά, πήγαμε στό ψάρεμά σου! Έγώ θα πάω στόν κληματογράφο, με τά παιδιά».

Οί φίλοι σας, στενοχωρημέ-νοι, θα επικρίρουν νά σας συμ-βιβάζουν, χωρίς όμως πάντα νά τό πετύχουν. Καί τό φίλι, τής συμπιλιώσεως, πού άν είχε ίσως κλείσει τή συζήτηση, άν είσαστε οί δυο σας, άσφαλώς δέν θα τό άνταλλάξετε μπροστά στους φί-λους σας...

Μπορείτε νά άποφύγετε τή

συγγική άνία, άν διατηρήσετε τή συνήθεια νά κανετε τούς πε-ριπάτους πού κανετε ως έρωτευ-μένοι. Μόνη, με τόν άνδρα σας, τριγυρίστε στην τύχη, πηγαίνε-τε νά φάτε ένα γλυκό, έπισκε-φθήτε μία έκδει. Είναι θαυμα-σικές εύκαιρίες για νά σας ξε-καυράσουν καί τούς δυο, καί νά σας κανουν νά νιώθετε πάντα ά-γαπημένοι.

Άν, κάποιο βράδυ, δείξετε πώς έχετε διαβεί για περίπατο, ό άνδρας σας θα καταλάβη, ότι θέλετε νά άπασχολήθι μαζί του. Καί θα τό κάνη. Θα ξεφύγετε έ-τσι από τόν κλασσικό έκνευρι-σμό της κουρασμένης γυναίκας,

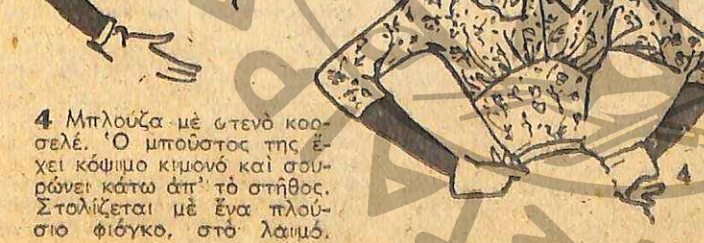
ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙΑ

1 Μπλούζα από ποπλίνα. Έχει μεγάλο γιακά ναυ-τικού τ'που καί ψεύτικα τοπιάκια. Κόψιμο κινούν, μανίκια τρουά-κάο πού σουρώνουν στό κάτω μέρος

2 Μπλούζα σέ τύπο σεμι-ζιέ φανταζι. Τά μανίκια αποτελούν συνέχεια του άμπρεσιανών τών ώμων. Οί βαθείς μπροστινές καλο-σιδερωμένες πιέτες έχουν μία ώρισμένη κατεύθυνσι.

3 Ριγέ μπλούζα πού θυ-μίζει πλαστρόν. Ή έντύ-πωσι τού πλαστρόν δίνε-ται με τή λοχή λουρίδα πού στολίζει τά μπροστι-νά. Λοχή λουρίδα θα μή επίσης καί στό μανίκια.

4 Μπλούζα με στενό κορ-σελέ. Ο μπροστος της έ-χει κόψιμο κινούν καί σου-ρώνει κάτω άπ' τό στήθος. Στολίζεται με ένα πλού-σιο φίόγκο, στό λαιμό.

στόν άνδρα τους —καί σέ όποι-ονήποτε τρίτον— την έντύπωσι ότι μιλούν χωρίς νά λένε τίποτα. Άς μην παραπονούνται μετά ότι δέν τις προσέχει κανείς! Φυσι-κά, ή ζωή της γυναίκας είναι κα-μαμένη από χίλιες — δυο μικρο-λεπτομέρειες, αλλά πρέπει έκει-νη νά έξη ν' άφινι τόν άνδρα της έξω άπ' αυτές! Γιατί, μέσα στο λαβύρινθο τών δυσκολιών πού συναντά ή νοικοκυρά, καί ό-πιο έρωτευμένος άνδρας θα χά-ση τά αισθήματά του καί την ύ-πομονή του... Έτσι, τό νά ζητή-σετε από τόν άνδρα σας νά αγο-ράση ένα παλτό για τό παιδικά σας, άποτελει δείγμα έμπιστοσύ-νης πού θα ένδυσωπηση τόν πα-τέρα. Άν όμως σας ρωτήσει: «Τί είδους παλτό;» άπαντήστε τον άπλουστάτα: «Ένα άνοιξι-νικό παλτό». Θα καταγοητευθι από την άπλοτήτά σας, την έ-μπιστοσύνη πού τού έχετε. Καί θα νιώση πολύ περισσότερο την άνάγκη νά σας συμπνοήση για τις τόσες λεπτομέρειες τού σπι-τιού πού έχετε νά φροντίσετε, παρά άν τού τις άπαριθμούσατε μόνη σας μία — μία, άναγκαζόν-τας τον νά άσχολήθι μ' αυτές...

* **Ή κατσουφιά είναι ένα πολύ άντιπαθητικό όπλο.** Μπορεί νά μοιάζη ευγενικά, νά δίνη την έντύπωσι πώς άποτελει μιά «ά-νώτερη» στάση, αλλά στην πραγ-ματικότητα γίνεται γρηγορά κου-ραστική καί ό άνδρας, όσοδηπο-τε καί δέν είναι έρωτευμένος, κα-ταντά στο τέλος νά άδιαφορή για τήν κατσουφιά, τά κατεβα-σμένα μούτρα της γυναίκας του. Καί δέν ύπάρχει, για ένα άνδρό γυνο, πιό επικίνδυνο πράγμα ά-πό τήν άδιαφορία.

Έτσι, άν π.χ. είχατε έναν καυγά με τόν άνδρα σας, μην τού κρεμάσετε μούτρα καί πάρε-τε μία ψυχρή καί άξιοπρεπή στάση. Την ώρα του πραινιού σας, μη ρωτήσετε με παγερό ύ-φος τόν άνδρα σας άν θέλνι κι' άλλον καφέ. Γιατί θα σας ά-παντήσει στόν ίδιο τόνο, με τό ίδιο ύφος, πεπεισμένος ότι... δέν τόν αγαπάτε πιά, καί ότι ένδιαφερέστε μόνο —για λόγους τυπικούς— για τό στομάχι του. Κι' έτσι, θα είσθε καί οί δυο στενοχωρημένοι, δυστυχισμένοι, διατηρώντας τό άξιοπρεπές καί ευγενικό ύφος σας, ενώ στην πραγματικότητα καί οί δυο έπι-θυμείτε τή συμφιλίωσι.

Λοιπόν, άποφύγετε αυτές τις δυσάρεστες σκηνές. Είναι πολύ πιό έξυπνο νά τόν συγχωρήσετε με γενναίοφροσύνη τό συντομέ-τερο, ή —άν δέν μπορείτε— νά φανήτε ειλικρινής μαζί του καί νά τού άποκαλύψετε τί σκέπτε-στε.

Δηλαδή, νά τού όμολογήσετε τί έχετε μέσα στην καρδιά σας, τί σας πειράζει. Ο άνδρας σας θα σκεπταζι από την ειλικρίνεία σας —καί, στό βάθος, θα είναι αρκετά δικαιολογημένος πού σας νιώθει εύπροσβλήτη, εύαίσθητη. Γιατί, δέν ύπάρχει φοβερότερο πράγμα στόν κόσμο από μία ά-διαφορή γυναίκα...

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΣΑΣ

Γιός του πατέρα του

Όταν ή γυναίκα του Μάρκου Μπότσαρη έμαθε τό θανάτο του, έτυχε νά χτενίζη τό γιό της, άγορί έντεκα χρονών. Άσ-χισε τότε νά μοιρολογάη τό χα-μένο ήρώα της. Ο μικρός ό-μως δέν την άφισε νά συνεχί-ση νά χτυπιέται:

—Ο πατέρας, τής έλεγε, σκοτώθηκε για την πατρίδα, κι' ή ψυχή του πάει στόν Παράδει-σο... μη κλαίς! Νά βγάλης τά μαύρα καί νά μ' άφήσης νά πάω στό θείο μου νά πολεμώ μαζί του! νά μου δώσης κι' άου-τα, μπορώ νά τά κρατά! Θέ-λω νά πάρω τά αίμα του πα-τέρα μου!

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ο ΖΕΡΚΑΡ ΦΙΛΙΠ-ΡΙΧΑΡΔΟΣ

Ο Ζερκάρ Φίλιπ ως Ριχάρδος Β' σε μία ταινία που γυρίζεται τώρα στο Παρίσι. Μαζί του πρωταγωνιστούν η Νταϊντ Νταρριέ και η Λουκία Μπορέ.

Τον Ζερκάρ Φίλιπ θα τον δούμε σύντομα κι' εδώ στη μεγάλη ταινία του «Οι υπερήφανοι», στην οποία παίζει με την Μισέλ Μοργκάν. Στην ταινία αυτή ο Ζερκάρ Φίλιπ δίνει την ρεαλιστικότερη δημιουργία της καριέρας του, όπως ξέρουμε, είναι αρκετά πλούσια σε καλλιτεχνική απόδοσι.

ΟΡΣΟΝ Ο ΔΑΙΜΟΝΙΟΣ

Ο «Ορσον Ουέλλες, ο δαίμονιος καί... πολυσύνθετος αυτός άνθρωπος, δεν ένοιε να διακρίνει ούτε μία στιγμή την ακατάβλητη δραστηριότητά του. Όταν δεν γράφει κάποιο έργο ή δεν μοντάρει κάποιο σενάριο, σκηνοθετεί μία ταινία. Όταν δεν σκηνοθετεί και δεν γράφει, τότε παίζει στο θέατρο. Και όταν δεν κάνει τίποτε απ' όλα αυτά, τότε πρωταγωνιστεί σε κάποια από τις ταινίες που... τον εμπνέουν. Αυτό συμβαίνει και τώρα: Ο μεγαλοφυής «Ορσον» ζωντανεύει ένα λαμπρό ρόλο ως Λόρδος Μασονταγκάρ, στην ταινία «Τρεις υποθέσεις δολοφονίας».

ΤΑ ΚΕΡΑΤΗ ΤΟΥ ΜΠΙΝΓΚ

Ο Μπίνγκ Κρόσμπυ, ύστερα από πολλούς διαταγμούς, απέφασε επί τέλους να εμφανισθεί στην τηλεόραση. Αυτό θα αύξησε κατά αρκετά εκατομμύρια δολάρια την ήδη μυθική περιουσία του. Πολλοί τον ρωτούν πόσα έχει, πόσα κερδίζει, πόσα ξοδεύει κι' αυτός αγανακτισμένος απ' αυτή την περιέργεια απαντά: «Ο Πρόεδρος Αϊζενχάουερ συντάσσει τον προϋπολογισμό και ό,τι έλλειμμα έχει, με ειδοποιεί και το καλύπτω εγώ!»

ΦΤΩΧΕΙΑ

Η δασκάλα ενός εκπαιδευτηρίου στο Χόλλυγουντ δίνει στα παιδιά για θέμα έκθεσής την περιγραφή μιας φτωχής οικογένειας. Και η μικρή κορούλα ένοια μερίστάνος του κινηματογράφου γράφει:

«Ήταν κάποτε μία πολύ φτωχή οικογένεια. Ο μπαμπάς ήταν φτωχός, η μαμά ήταν φτωχή, τα παιδιά ήταν φτωχά, η μαγειρίτσα ήταν φτωχή, οι καμριέρες ήταν φτωχές, ο σφαίρας ήταν φτωχός, όλοι, όλοι ήταν φτωχοί».

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

● Ο Σαρλ Μπουαγιέ ανήθηκε τον ρόλο του σοφού Αρραναξ στην ταινία «Είκοσι χιλιάδες λεύγες υπό την θάλασσαν» — εμπνευσμένη από το ομώνυμο έργο του Ιουλίου Βέρν — και θα τον αναλάβει ο Πάβ Λούκας.

● Ο Κλάρκ Γκέμπλ ξαναγύρισε σε μία πολύ τρυφή: την Μπέττυ Τσίλσολν, με την οποία κάποτε πολύ παλιά τώρα τελευταία.

● Ο παραγωγός της ταινίας «Χίτλν» θα γυρίσει τώρα μία ταινία με θέμα τη ζωή του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

● Ο Άλφ Χαν πήγε στο Χόλλυγουντ για να επισκεφθεί την Τζην Τίρνερ και η Ρίτα Χάιγουορθ δόθηκε την ευκαιρία να του ζητήσει δικαστικώς τη διατροφή που της χρωστούσε.

● Ο Μάρλον Μπράντον ανήθηκε να επιστρέψει στο Χόλλυγουντ για να συνεχίσει το γυρίσμα της ταινίας του «Ο Αιγυπτίος». Έπειτα απ' αυτό, ο ρόλος του δόθηκε σ' έναν νεαρό ηθοποιό, τον Έντμουντ Πέρντοκ, που έχει παίξει ως τώρα μόνο σε μία ταινία... αντικαθιστώντας και εκεί τον Μάρλο Λάντσα που είχε τραγουδήσει το ρόλο του, αλλά ανήκε να γυρίσει τις σκηνές!

● Η Ντέμπορα Κέρ χωρίζει από τον άνδρα της, Τόνι Μπάρτλεϋ. Τον χωρισμό αυτόν προκαλούν οι καλλιτεχνικές υποχρεώσεις της Ντέμπορα, που την ανάγκασαν να ζήσει μακριά απ' τον άνδρα της πολύ καιρό.

● Η Σουζάν Κλοντίε παντρεύτηκε τον Πιτερ Ουστίνοφ, ο οποίος, αμέσως μετά τον γάμο, έφυγε για το Χόλλυγουντ.

● Ο Τζο ντι Μάτζιο πρόσφερε γαμήλιο δώρο στην Μαίριλιν Μονρό ένα παλτό από διζόν αξίας 382,5 εκατομμ. δολαρίων.

● Ο Ζακ Σεράν που είδαμε τώρα τελευταία στην ταινία «Κολλασμένοι Παράδεισοι», σπύει για το Χόλλυγουντ. Θα έχει κι' αυτός ένα ρόλο στη ταινία «Ελένη της Τροίας».

ΣΥΝΤΗΝΕΥ ΓΚΡΗΝΣΤΡΗΤ

Αφού αφέθηκεσαν σατανάσες χρόνι απ' τη ζωή του στο θέατρο και δεκαετία στον κινηματογράφο, ο θαυμαστός ηθοποιός Σύντνεϊ Γκρήνστρητ πέθανε το Φεβρουάριο από μία μακροχρόνια και επίπονη ασθένεια. Ο Γκρήνστρητ γεννήθηκε το 1879 στην Αγγλία και έπειδη ζύγισε... 110 κιλά, ειδικεύθηκε στους ρόλους των αντιπαθητικών γυναικών ανθρώπων. Έγινε διάσημος στην οθόνη από τους ρόλους του σε πολλές ταινίες, όπως στο «Μαλτικό Γράσκι», «Καλαμπάκας», «Χαριστούμενο στο Κονκέρντ», «Η ζωή των αδελφών Μπροντς» και σ' άλλες πολλές.

«ΤΟ ΕΥΠΟΛΥΤΟ ΤΑΓΜΑ»

Από προχθές προβάλλεται συγχρόνως σε 6 ελληνικούς κινηματογράφους η ταινία «Το Ευπόλυτο Τάγμα», για την οποία τόσοι λόγος έγινε στην Αμερική, από τους κριτικούς που την είδαν. Κατά την γνώμη των εγκυροτέρων από αυτούς, πρόκειται για παράγωγη ανάλογη, αν όχι καλύτερη, με τις Ιταλικές ταινίες «Κλέφτης ποδηλάτων» και «Ρώμη, ανοχύρωτος πόλις». Όπως είναι γνωστόν, το γυρίσμα της ταινίας έγινε στην Ελλάδα, αλλά η τελική επεξεργασία έγινε στο Χόλλυγουντ. Και ο παραγωγός της κ. Π. Βουδούρης πιστεύει ότι έδωσε μία ταινία που θα ικανοποιήσει την ελληνική ψυχή, ταινία που είναι δυνατόν να διεκδικήσει το δροσείο Όσκαρ ως η καλύτερη ταινία του εξωτερικού. Στο «Ευπόλυτο Τάγμα» πρωταγωνιστεί μία νέα και όμορφη Ελληνίδα, η Μαρία Κωστή, 25 ετών, από τα Γιαννίνα. Η Μαρία Κωστή, που έζησε την κατοχή στην Ελλάδα βρίσκει από το 1947 στο Χόλλυγουντ, όπου εσπούδασε δραματική τέχνη, τραγούδι, φωνητική κλπ., και εργάζεται μονίμως στην τηλεόραση. Η κριτική επήνεσε εξαιρετικά όχι μόνο την ομορφιά της Μαρίας Κωστή, αλλά και την λαμπρή ηθοποιία της.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΗ

Παρατηρήσατε ποτέ κινηματογραφικά λάθη σε μία ταινία; Δεν προσέξατε; Κι' όμως και η πιο τέλεια ξένη ταινία (δεν μιλούμε για τις ελληνικές που — δυστυχώς — είναι συνήθως... γεμάτες από τέτοια), έχει καμμία φορά τέτοια λάθη που οποιοδήποτε άστοιχισμός θεατής μπορεί να τα αντιληφθεί.

Δεν έχετε προσέξει όταν ανοίγουν το ραδιόφωνο σε κάποια σκηνή, πώς τυχαίνει πάντα η εκπομπή του να έχει τη σχέση που χρειάζεται με την υπόθεσι του έργου;

Δεν παρατηρήσατε ποτέ πώς τα τζόκια στην οθόνη ανάδουν και πετούν φλογές... μ' ένα μονάχα σπρίτο; Για πετάξτε ένα σπρίτο αναμμένο στο τζόκι σας. Θα ανάψουν ποτέ τα ξύλα έτσι αμέσως;

Σε πολλές γαλλικές ταινίες έβ' έλλοι, φωτίζεται ολόκληρο δωμάτιο τη νύχτα όταν ανάψι... ένα μόνο κερί!

Είδατε τέλος, ποτέ να τσαλακώνονται οι ηθοποιοί ή να παθαίνουν τίποτα στις συμπλοκές των αμερικανικών ταινιών; Πέφτει ξύλο, αλύπητο, παλεύουν και μετά σηκώνονται... άσφαλκωτοί.

● «20.000 Λεύγα υπό την θάλασσαν»

Ο Γουάλτ Τίρνεϋ με το σενάριο του βρίσκεται στα νησιά Παγκάμας, όπου γυρίζονται οι σκηνές της ταινίας του «20.000 Λεύγα υπό την θάλασσαν» του γνωστού μυθιστορημαστή του Ιουλίου Βέρν. Ένας αληθινός σολίσκος από δυο φορτηγά βαπόρια και 4 γιάχ με τέσσερις κινηματογραφιστές και τους δύτες επίκεινται αυτές θάλασσες. Η ταινία θα γυρισθεί με σύστημα Σινεμασκόπ και πρωταγωνιστεί ο Κέρκ Ντάγκλας. Θα κοστίζει περί τα 500 εκατομμύρια δολάρια. Αλλά οι δυσκολίες που συναντούν τα συνεργεία λήφως είναι αφάνταστες.

Η ΜΟΝΑ Μητροπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα. Από πολύ μικρή ρίχτηκε στη διοπάλη, ενώ παράλληλα φρόντιζε για τη μόρφωσί της. Στις ελεύθερες ώρες της εύρισκε ξεκούρασμα στο γραμμο. Δημοσίευσε το 1944 μία συλλογή διηγημάτων «Το σπίτι με τον κορυδαλλό» και το 1947 ένα μυθιστόρημα, την «Απασιόνάτα». Ένα διήγημα της Μητροπούλου βραβεύθηκε στο διαγωνισμό διηγήματος, που έκανε η εφημερίδα «Κήρυξ» — Βήμα της Νέας Υόρκης.

— Η δεσποινίς τάδε:

Σήκωσα τα μάτια απ' τη χαοτιά μου. Ανό γυναιξες, πάνω απ' τα πενήντα ή μιά, απ' τα τοιάνα ή άλλα, ντυμένες έτσι σεμνά κι' ασήμαντα που δε μπορούσες να ζητήσης χαίμα, λεπτομέρεια, κανένα χούμα, δυό απ' τις χιλιάδες γυναίκες που περνούν πλάι μας άπαράτητες.

— Ναι. Οι γυναίκες:

— Δε μας ξέρετε, να πρέπει να σας μιλήσουμε ιδιαίτερας, είτε η μεγαλύτερη.

— Ιδιαίτερο δεν είχαμε στο γραμμο. Τις έβγαλα στο μπάζονι.

— Σώστε μας! άρχισαν και οι δυό μόλις είδαν ότι είμαστε μόνες. Σώστε μας!

Τάχασα.

— Αί τι έχετε, τί σας βόηξε;

— Η κόρη μου απ' εδώ, είπε η μεγάλη, έχασε τον άντρα της.

— Ω, τα συλλυπητήριά μου! έχασα σάν απολαζωμένη.

— Μα δεν πέθανε. Χάθηκε, έφυγε, την άφησε... μου έξηγησε.

— Απλά, αλλά δε βλέπω τί σχέση έχω εγώ μ' αυτό.

— Μόνο σεις, μόνο σεις μπορείτε να τον βρείτε.

— Εγώ; (εξαφιστάθη). Απ' τον και ως ποι;

— Ελάτε, μην ανιδιάστε!

— Είσατε βέβαιες πως ζητάτε μένα;

— Εσείς! Μα δε μας ξέρετε. Μας στέλνει κάποιος γνωστός σας.

— Ποιός;

— Πισχεθήτε μας πρώτα πως θα μας βοηθήσετε.

— Αν μπορώ...

Μουτάν το όνομα ενός δικηγόρου που συχνάζει στο γραμμο.

— Άνα θέλη, αυτή θα σας τον βρει, μας είπε.

— Περιμένετε ένα λεπτό.

Μήλα, μέσα και τον πήρα στο τηλέφωνο:

— Μου στείλατε δυό κυρίες, λέγοντάς τους ότι μπορώ να βοήθω τον άντρα της μανής. Γιατί;

— Μη είναι χαμιά κοντά στ' άνοιχτικό; ρώτησε.

— Όχι.

— Μ' έχουν σταυρώσει μήνες τώρα, δε μ' αφήνουν να κινήσω δόμα, και σήμερα πιά όταν μ' έλασαν με τις κλέμνες και τα παρσόνια τους σκέφτηκα να τις στείλω σε σας. Πέστε τους ότι θα σφοντίσετε, — αλλά σφοντίστε με χαμπίστο χαμπί, κι' έλειπα βλέποντας. Κάντε μου αυτή τη γάση.

Μουτσε να τον τά πω ένα γεράκι. Μα είδα κείνη τη στιγμή τα πρόσφατα των δυό γυναικών γυρισμένα προς μένα με τέτοια έκφρασι εμπιστοσύνης, με τέτοια λαχτάρα, που δεν ξέρω πως το είπα μόνο ε.

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΠΡΟΔΩΣΑ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

να «Καλά - καλά», και κόβοντα στη μέση τα «ευχαριστώ» του, άφησα το τηλέφωνο και γύρισα στο υπαίθριο άποφασισμένη να τις βοηθήσω.

Μη διασπείτε να πείτε «τί καλό κοιτάς!» Μου φαίνεται πως μαζί με την καρδιά μου, που το έχει να μη μένη ασυγκίνητη στα παρακάλα, ήταν και ο έρωσμος. Να βλέπεις δυό ανθρώπους να χρομνίζονται από σενα σά θεό, δεν είναι λίγο.

Εφεσά χαρούμενες και άρχισα να εξετάζω στα σοβαρά την υπόθεσι.

Η κόρη, μονάκριβο παιδί της χήρας Φρόνη, είχε παντρευθεί εδώ κι' έφτα χρόνια τον Πέτρο Δελή (μαζονά περιουσία με τί βασανία της μίνας ανατράφηκε η Σίτσα, πως έβγαλε το Γυμνάσιο, πως σπούδα είχε και μιλιά δεν είχε, πως δε σήκωνε τα μάτια της άντρα να κοιτάξει).

— Απ' έρωτα;

— Ε, ήταν κάποια συμπάθεια στη μέση. Πλοήσας δεν ήταν ο Πέτρος, μα γερός κι' όμορφος, τοιάνα χρόνων άντρας (πως τα είδε η Σίτσα, ήθελε να ρωτήσει), αφού μαζί δε σήκωνε σ' άντρα — μα κοιμήθηκε κι' είχε μία καλή δουλειά στο μηχανογείο κάποιας μεγάλης εταιρίας.

Η κυρία Φρόνη με μία θεά τον τα τελευταία και πήγε μαζί με τ' αντρούγιο. Όχι βάρος (είχε τη σύνταξί της), μα να νά μη μένη μοναχή. Κι' άρχισε η ζωή τους ήσυχη, αμοιβαία. Η Σίτσα με τις συμβουλές της μίνας της έγινε τέλεια νοικοκυρά, το σπίτι τους έλαμπε, τί

Βάλαμε στο νοή μας κακό, πήγαμε στο έργοτάσιο — είχε πύργι. Οι φίλοι του τον είδαν να παίρνει το δρόμο που βγαίνει στην Αθήνα. Παραξενεύτηκαν, μα νόμισαν ότι είχε δουλειά.

Προσμένανε άχροντες όλη τη νύχτα, μα δε βγήκε, ούτε το πρωί, ούτε τ' άλλο βράδυ. Πήγανε στην αστυνομία. Γυρίσαμε στα νοσοκομεία, στο νεκροτομείο, εξετάζοντας τους πληγμένους, τους σκοτωμένους, τους παγμένους — τίποτα!

Βάλαμε στις εφημερίδες ειδοποιήσι — τίποτα!

Ένας χρόνος τόσο αυτή η δουλειά. Ο κύριος Τάκης (ήταν ο δικηγόρος) — και τί δεν έδωκε ο καμμένος. Στα διαβήματα είδατοίσης μη τυχόν κι' ήθελε να φύγει έξω στα ύπονογεία, στην Ασφάλεια, τίποτα. Αίτος χρομνιζόταν καλά και δεν θέλει να παρουσιασθεί.

— Και πως λέτε με τόση διακρίση ότι χρομνιζόταν; Μπορεί και να του έτυχε κάτι κακό.

— Α, όχι. Αίτες μέρες αφού είχε γαθή, παρουσιάστηκε στο έργοτάσιο. — Βοή, τί γίνεται, Πέτρο; — Μου έτυχε κάτι εξαιρετικό — θα σας το εξηγήσω σε λίγο που θα γυρίσω. Πήγε ίσια στο ντουλαπάκι του (είχε κάθε εργάτης το δικό του και φυλάει τα βιβλία και άλλα πράματα), πήρε κάτι χαρτιά κι' έφυγε.

Εδώ και τρεις μήνες, μα συμπέθερα μας στην Καβάλα, τον βόηξε να δουλέυει εκεί σ' ένα καφενείο. Τον γνώρισε ά-

πο μία φωτογραφία. Ρώτησε κυλάς, κι' έμαθε ότι ήταν νιοφρετός. Μου έγραψε, μίλησε αμέσως στο πλοίο, μα κείνος έμαθε φαίνεται, ότι ρώτησαν γι' αυτόν κι' έγινε άφαντος πριν φτάσουμε εκεί.

Έπειτα ένας πατριώτης του τον είδε ένα βράδυ στη Θεσσαλονίκη. Προπατούσε μεσάνυχτα στην προκυμαία με ξεκουμπωτό το σακάκι, χωρίς καπέλο, με το κεφάλι ανασηκωμένο προς τον ουρανό, να νάβλεπε ποιος ξέρει τι εκεί πάνω, κι' ανασαιώντας βαθιά, να νά τοίγες λείπει πόλιν καιρό ο άγερας.

Ο πατριώτης είχε άραγμένο το καμπί του στο λιμάνι και καθόταν στην πόση χαμπίζοντας.

— Πέτρο, ε, Πέτρο! του φώναξε. Κείνος ξαναβίαστηκε, γύρισε, είδε από που έρχόταν η φωνή και με μιά τόβαλε στα πόδια. Ηίδυσε ο άλλος, ξεπολητός καθώς ήταν, στην προκυμαία, κι' άρχισε να τον χυνηγάν. Κοντά στο Λευκό Πύργο ο Πέτρος άσπάζτηκε από ένα τραίκι και πάει.

Απ' τα τότε πάγε δυό μήνες και δεν τον ξαναείδε κανείς.

Σώπατος, γιατί μιλούσαν κι' οι δυό μαζί και η μία συμπληρούσε την άλλη, και με χυτίζαν σά να πρόκειμαν ν' άρχισω αμέσως ποιος ξέρει τί ταχυδακτυλουργίες και να τοδε τον παρουσιάσω.

Συγγενόμωσα τις αναμνήσεις μου απ' τ' αστυνομικά μυθιστορήματα και άρχισα να ρωτάω:

— Μη άκολούθησε χαμιάν άλλη γυναίκα;

— Ο Πέτρος; έχασε η χήρα.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΑ "Η ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ...

Μερικές πρακτικές συμβουλές

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ γυναίκα είναι ακόμη σέ μια ηλικία που οι γιαγιάδες μας είχαν παραιτηθεί από κάθε επιθυμία ν' αρέσουν. Άλλα ποιά από μας, τις σημερινές γυναίκες, δρῖκε τον αληθινό λόγο αυτής της θεαματικής οπισθοδρομικής του γήρατος. Είναι τὰ σπόροι. Η μόδα που υιοθέτησαν από κοινού όλες οι ηλικίες. Η αύξηση των ωρών αναπαύσεως. Η απλούστερα ή θέλησις να μη γεράσει.

Όλες οι εξηγήσεις έχουν την άξια τους. Άλλα πόσες γυναίκες ασχολούνται πραγματικά με τὰ σπόροι. Και ποιά φόρεμα επέδισε ποτέ να παρυσιασθούν οι ρυτίδες. Θα μπορούσαμε επίσης να διερωτηθούμε αν οι γυναίκες διαθέτουν πραγματικά περισσότερες ώρες αναπαύσεως από άλλοτε και αν η εργασία είναι μια βέβαιη αίτια των γηρατειών. Σε ποιά εποχή, τέλος, δεν επεδύθησαν οι γυναίκες να διατηρήσουν αιωνίως τὰ νιάτα τους.

Σε όλες τις αιτίες μπορούμε να προσέσουμε δυο που επιδεχονται τη λιγότερη συζήτηση: την πρόοδο της Ιατρικής και της υγιεινής.

Η ύγεια είναι αναμφισβητήτως ο πιο αναγκαίος δόρος για τη διατήρηση της νεότητος και της ομορφιάς. Η μεγάλη νοσητεία της Κυρίας με τὰς Καμελίας δεν θα έπρεπε να χρησιμεύσει ως αντίρρησης (ποιός θα τολμούσε να ζηλέψη την τύχη της;) και ο σημερινός γιατρός είναι ο φύλαξ της νεότητος όσο και αυτής της ίδιας της ζωής. Πολύ συχνά είναι ικανός ν' αποδώσει τη δροσιά σ' ένα δέρμα που το έχουν καταστρέψει τα μπιμπικία ή τὰ έρυσθματα.

Η υγιεινή, που προϋποθέτει πριν από όλα την καθαριότητα, συντελεί επίσης κατά μέγα μέρος στην ανανέωση της γενεάς μας. Είναι ένα πράγμα που έχει παρατηρηθεί: οι λαοί οι πιο καθαροί είναι επίσης και οι πιο γεροί. Και η αισθητική θεραπεία, ή πιο αποτελεσματική, είναι αυτή που γίνεται μ' ένα απλό σαπούνι τουαλέτας. Ισχύουν μερικές συμβουλές που θα καθυστερήσουν κατά μερικά χρόνια την τόσο ανεπιθύμητη ηλικία του γήρατος:

● **ΕΝΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.** Όταν κάνατε το μπάνιο σας ή το ντους σας, τρίψτε το σαπούνι σας σε όλο σας το σώμα, από το κεφάλι ως τα πόδια και ύστερα, όπως είναι με τις σποινάδες τρίψτε άμείσως όλο σας το σώμα με τις παλάμες. Μετά απ' αυτό το εξάαιρετο μασάζ (που θα κάνει πιο εύκαμπτους όλους τους μύς) και προτού ξεβγαλίσετε, χρησιμοποιήστε μια βουρτσάκι λίγο σκληρή για να καθαρίσουν και οι πόροι του δέρματος και να επισπευθεί η κυκλοφορία του αίματος.

● **ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΠΛΗΡΕΣ ΝΤΕΜΑΚΙ-ΓΙΑΖ.** Κάθε μια από μας περνάει το τρίτο της ζωής της στον ύπνο. Ακριβώς αυτές τις ώρες το δέρμα του προσώπου, απηλλαγμένο από κάθε μακιγιάζ, πρέπει ν' αναπνεύσει ελεύθερα. Το σαπούνι σας τουαλέτας θα σας επιτρέψει να εκπληρώσετε αυτό το μικρό καθημερινό έργο που είναι απαραίτητο για να είναι δροσερό το δέρμα την άλλη μέρα. Με την ευκαιρία αυτή μη ξεχνάτε και το λαιμό, που μαζεύει όλες τις σκόνες της ημέρας. Είναι απαραίτητο ένα ελαφρύ μασάζ από το επάνω μέρος προς τα κάτω, ποτε με το άριστερό και ποτε με το δεξιό χέρι.

● **Κοπλιμέντο**

Μια κυρία, που λίγες μέρες πριν είχε γιορτάσει την 60ή επέτειο των γενεθλίων της, μπήκε σ' ένα κατάστημα καπέλων. —Θέλω ένα καπέλο που να στέκει σε μια ηλικιωμένη κυρία, είπε με σταθερή φωνή. —Η πολήτρια δίστασε, την κύτταξε μ' ένα χαμόγελο και ρώτησε: —Θέλετε κάτι για τη μητέρα σας; —Η κυρία αγάπησε δυο καπέλα.

ΜΟΝΤΕΛΟ ΖΑΚ ΦΑΤ

Ένα από τα μοντέλα που θαυμάστηκαν περισσότερο στις φετινές παριζιάνικες επιδείξεις μόδας είναι το φόρεμα αυτό του Ζακ Φάτ. Είναι από αλπακά με τρουά-κάρ μανίκια και πρωτότυπο μεγάλο γιακά. Το φόρεμα είναι σε στενή γραμμή. Έχει ο-

μως σοφά διευθετημένα φάρδη τόσο στο μπουστό όσο και στη φούστα, έτσι ώστε δίνει την εντύπωση ότι περβιάλλει με άνεσι και πολύ κομψότητα το σώμα. Τα φάρδη αυτά δίνονται με αρκετά βαθιές ελεύθερες πένσες και είναι πολύ ωραία.

νοντας ένα προήφανο ξεφωντό. Μια στιγμή, ξεθαρομένη απ' την απόλυτη γαλήνη, προπατούσε πάνω στο χόμα. Άξαφνα, ένα κοράκι, ένα ξεφωνητό ατελισμένο, και πάει η σταλίστρα. Είχε πέσει σε μια παγίδα. Έκλειψα τότε και ντροπάρια για το παιδί που θα την είχε στήσει...

Ο άνθρωπος προχώρησε. Κοράκι δεν άκούστηκε. Οι παγίδες που στήνουν οι άνθρωποι στους ανθρώπους είναι αθέατες, ύπουλες, αόρατες.

Ταραχθήκα, ήθελα να του φωνάξω: «Φύγε!» — μα δεν τό έκαμα.

Η φωνή πνίγηκε μέσα μου, σαν κρατημένη από το λογικό και τον εγωισμό, πούθελαν να φέρουν σε τέλος τη δουλειά τους.

Όταν μπόρεσα να μιλήσω, άκουσα τη φωνή μου να βάζει μ' απαθεία κι' υποκριτικά τα συνηθισμένα ερωτήματα:

—Ερχόσαστε για την άγγε-
λία; Πόσων χρονών;
—Απάντησε σ' όλα με ειλικρί-
νεια.

Και όταν του είπα ότι όρος ήταν να μη έχη υποχρεώσεις και πως γινόταν, αυτός, με οικονόμια, όπως έλεγε, να ζητά να φύγη, μου απάντησε:

—Έχετε ποτέ νοιώσει ότι εί-
σαστε ένα κομμάτι μηχανής απ' αυτά που βγαίνουν με τις χιλιάδες, τα εκατομμύρια, και δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε άλλο παρά ό,τι σας βάζουν να κά-
νετε; Μέσα — νύχτα, πρωί —
δραδυ, όλη σας τη ζωή; Πώς
δεν μπορείτε να ξεφύγετε απ' αυτόν τον απάνθρωπο ρυθμό, παρά να ζάμνετε κάτι, πάντα το ίδιο, σ' ένα κομμάτι σίδερο που περνάει από μπροστά σας, χωρίς να έχετε αν πάν να γί-
νη μέρος κανονίου ή κατασρό-
λας, χωρίς να νοιώθετε το ξε-
κούρασμα του τεχνίτη, τη χα-
ρά της δημιουργίας; Φτάνετε
ή, καλύτερα, βοηθάτε στο φτι-
σσιμο από κάτι που βγαίνει σε
χιλιάδες χιλιάδων αντίτυπα, πού
θα γίνουν και χωρίς εσάς, που
δε θα σταματήσουν να γίνον-
ται και αν εσείς χαθήτε ή πε-
θάνετε την ίδια στιγμή της δη-
μιουργίας τους. Κάποιος άλλος,
άνωνυμος, άσημαντος σαν και
εσάς, θα μπη στη θέση σας ή,
καλύτερα, θα τον βάλουν εκεί
σαν ανταλλακτικό.

—Λίγο πολύ όλοι μας το νιώ-
θουμε αυτό, τον έκοινα, και πα-
ραξενεύτηκα τόσο φιλική προσ-
παθεία να γίνη η φωνή μου.
Μα σ' αντίλλαγμα της περρω-
σμένης ατομικής δημιουργίας
που χάνουμε, έχουμε την περρ-
φάνεια της όλοτητας που αντι-
φγγίζει πάνω μας. Κάθε κα-
τάχτησι του συνόλου είναι δική
μας, κάθε νίκη του είναι και
των δικών μας χειρών, του δι-
κού μας νου νίκη.

—Δεσποίνις, έλτε με λίχρα,
τ' άκουσα, αυτά, και τὰ είπα,
και τὰ ξανάπα στον έαυτό μου
χίλιες φορές. Μα έλάτε στη θέ-
σι μου. Νά είσαι τριανταεπτά
χρονών και να νοιώθεις ότι σαν
άνθρωπος, μα σά ρολόι. Ξύπνη-
μα στις έξημισι. Στις έφτα
μπαίνεις στο εργοστάσιο, κάνεις
τά ίδια δήματα, οίχνεις το χαρ-
τονάκι σου στο κουτί παρουσίας.
Φοράς τη φόρμα. Προχωρείς σε
μιά αίθουσα, πάντα την ίδια
(κι' αν προαχθής, σ' άλλη πά-
λι, όμοια, θα πάς).

Παίρνεις
θέσι μπρός στο πάγκο, την ίδια
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στ' σελίδα 44

να τελειώσει, και τις έξασα
δρότελα.

Μόνο τη νύχτα στον ύπνο
μου ξανάβηνα όλα στο νου μου.

Έβλεπα ότι δοιζόμουν
μπρός σε μια πόρτα κλειστή και
προσπαθούσα να την άνοιξω με
μια δέση αντίκλειδια, μα κα-
νένα δεν έκανε.

Το πρωί, με την πρώτη αλ-
σθησι του κόσμου ξανάβηνα και
η υπόθεσι — «ή υπόθεσι μου»,
όπως την έβγαλα.

Μ' άδιστα παιδεύτηκα όλη την
ημέρα και τη νύχτα, και την άλ-
λη μέρα, και την παρόλη, για
να βρω λύσι.

Το τέταρτο πρωί μου ήρθε
μια έμπνευσι.

Έστειλα άμέσως ένα μικρό
με μια σημείωσι στη Σίτσα: «Τι
έφημερίδες διάβασε ο Πέ-
τρος;» Και κατά το μεσημέρι
είχα την απάντησι, συνοδευμένη
μ' ένα σωρό παρακάλια κι' ευ-
χές: το όνομα μιας καθημερινής
έφημερίδας κι' ενός επαγγελμα-
τικού δελτίου.

Έβαλα και στις δυο μια δη-
μοσίευσι:

«Κύριος ανεξάρτητος οικονο-
μικά, που θα κάνει μακρινό τα-
ξίδι, ζητάει σύντροφο που ν' ά-
γαπάη τα ταξίδια και τις πε-
ριπέτειες, να μη έχη οικογέ-
νεια και να μη νοιάζεται τί θα
τον βρή. Νά είναι γερός, 35-
40 χρονών, και να μπορεί να
τον βοηθήσει στην κυβέρνησι
μικρού ιστιοφόρου. Δεν είναι
ανάγκη να έχη χρήματα». Διευ-
θύνσι στο γραφείο μου.
Όρα 9-10 το πρωί (πριν έρ-
θῃ ο προϊστάμενος).

Δεν πρόφτασε να κυκλοφορή-
ση η έφημερίδα και άρχισαν να
κατασβάνουν οι λογιόφιοι.

Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι ή-
πάχουν τόσο άνθρωποι έτοι-
μοι να ριχτούν σε μια περιπέ-
τεια έτσι στα τυφλά, τόσο άν-
θρωποι ζητώντας να φύγουν —
να ξεφύγουν.

Δεν ήταν μονάχα οι άνεστοι,
οι απόκληροι της μοίρας, μα
κι' άλλοι, με μια κάποια θέσι,
μια σταδιοδρομία, ένα όνομα,
άνθρωποι άξιοι που μάντευε
ότι είχαν οίκογένεια και ήταν
έτοιμοι να την αφήσουν — να
τ' αφήσουν όλα.

Παρουσιαζόμουν σά γραμμα-
τέας του ιδιοτρόπου κυρίου της
άγγελιας και μιλούσα με τον
καθένα για τους ύπόλοιπους ή-
ρους — τους αποδέχονταν από
πριν όποιοι και να ήταν, φτά-
νει να έφταναν. Έλαφρα το ό-
νομα, τη διεύθυνσί τους, και ή-
ποσχόμουν απόλυτη εχεμύθεια.
Και η αλήθεια είναι ότι την τε-
λευταία την πήρσα πιστά, για-
τί δεν ήθελα τίποτα από αυ-
τούς.

Ένα ζητούσα άνάμεσα σ' ή-
λους, και μια Δευτέρα πρωί φά-
νηκε μόλις άνοιξε το γραφείο.
Ψηλός, καλοδεμένος, ξανθός,
με σκούρα μπλέ μάτια ξυπνά,
λαμπερά κι' άνακονοποίητα, ά-
φου βεβαιώθηκε για τον αριθμό
του γραφείου, δρασκελίσσε χα-
ρόμενος το κατόφλι, σά να
διαζόταν να φτάσει.

Ήμουν μόνη μου στο γρα-
φείο. Καθώς τον είδα να μπαί-
νη έτσι γελαστό, έτσι πιστευμέ-
να, ένοιωσα κάτι παράξενο: Ξα-
ναβρόθηκα χυπόλητη πλάι σε μια
νεροσυφή και μαζεύοντας βα-
τόμυρα. Μια σταλίστρα τρυγού-
σε μαζί μου τους βαθυκόκκινους
καρπούς και κάθε τόσο κατέ-
βαινε στο νερό, δροσιζόταν και
ξανάβηνα στον άνερα, αψί-

πού. Τι θέλει η γυναίκα να έα-
λίξη τον άντρα μ' ερωτήματα
άνωφελα; Το καλύτερο είναι να
έχη το σπίτι καθαρό, τὰ παιδιά
συγυρισμένα, το φαί έτοιμο,
και να σπαίλνη.

—Μη σάς μίλησε ποτέ για τη
ζωή του πριν σάς γνωρίσει, για
τὰ παιδικά του χρόνια;

—Στην αρχή, όταν ήμαστε
άσραβωνιασμένοι — όπως όλος
ο κόσμος. Μα δε θυμάμαι πια
καθόρα.

Οι άστυνομικοί άρχισαν να
στολίζονται με ικανότητες υπερ-
φυσικές μέσα μου, κι' έβλεπα
να μεγαλώνη η απόστασι που
με χώριζε από αυτούς.

Άφρησα να περάσουν λίγα λε-
πτά σιωπής κι' έπαψα να ψά-
χνω να βρω ερώτησι, σά να πε-
ριμένα κάτι νάβη σε δοθήειά
μου.

—Αγόραζε στα παιδιά παι-
χνίδια;... άνέβηκαν τὰ λόγια
στά χείλη μου.

—Ποιός είναι εκείνος ο πα-
τέρας που δεν το κάνει;

Είχε δίχρη. Ερώτησι να σου
πετύχη! Άόγησα, μα τη βοή-
θα! Κάτι όμως μ' έσπρωχνε να
έξακολουθήσω.

—Σάν τί παιχνίδια;
—Άσπιδες, τάπια — όταν
ήταν πολύ μικρά.

—Κι' έπειτα, στρατιωτάκια;
—Ποτέ.

—Μεκανός;
—Όχι.

—Αετούς;
—Πολλούς. Έφτιαχνε και
μόνος του.

—Καράδια;
—Απ' αυτά πια ένα σωρό,
τόσο που του έλεγα: «Στόλο ή-
λοζήλορ μου μάζεψες, καμμέ-
νε!» Και τὰ παιδιά τὰ είχαν
δωρεθῇ.

—Εταίζε καμιά φορά με
τὰ παιδιά;

—Άμολούσε μαζί τους τον
αετό, μαστόρευε στα καράδια
τους, έφτιαχνε φλόκους, πανιά.
Θάλαμρον, φαίνεται, τὰ μά-
τια μου αναβαρόμένα, γιατί μὲ
ρώτησαν μ' έλπίδα κι' οι δυο
τους.

—Ε, λέτε να γίνη τίποτα;
Κάτι στριφογύριζε στο κεφά-
λι μου, κάτι πήγαινε να δέση
σε συλλογισμό, κι' άρχησα να
τους άποκρίθῃ.

Κάτι θα γινόταν ίσως. Είχαν
καμιά φωτογραφία;
Δυο μοίβωσε η μητέρα άμέ-
σως. Στη μια, με τη Σίτσα,
γαμπρός. Ένας νέος άντρας
και μια κοπέλλα συμπαιτητική.
Η Σίτσα κάπως πιο γελούμε-
νη, κάπως πιο πεταχτή, πιο ά-
νάλαφρη από τώρα. Την κύτ-
ταξα. Το ένοιωσα.

—Ε, τὰ παιδιά, τὰ χρόνια
από τὰ τότε... έχαμε.

Και όμως δεν ήταν πια γερα-
σμένη. Κάτι άλλο μου φανόταν
πώς της έλειπε, που δεν μπο-
ρούσα να το καθορίσω.

Στην άλλη, μόνος του ο Πέ-
τρος, με τη φόρμα της δου-
λειάς, μπροστά στο λουλουδι-
αμένο σπίτι του. Μια φωτογρα-
φία που θα μπορούσε τέλεια να
μπῇ σ' άμερικανικό περιοδικό
με τη λεζάντα: «Ο ευτυχισμέ-
νος εργάτης».

Και όμως, κάτι στην όψη του,
στη στάσι του, θά μ' έκανε να
δειλιάσω αν ήταν νάβηκα έγω
τη λεζάντα.

—Τώρα πηγαίνετε, και να
μη ξανάβητε αν δε σάς στείλω
μηνύμα.

Σάν έφταναν, οίχτηκα με τὰ
μούτρα στη δουλειά πούπορε

Είχε να τὸ λην όλος ο κόσμος
ποσο σεννός ήταν.

—Πού έζορετε καμιά φορά;
... έπέμεινα. Μη ερχότανε στο
σπίτι σας καμιά χαριτωμένη
γυναίκα, εύθυμη, γλεντζού;

—Η κόρη μου όλο με νοιζο-
χυρές σαν κι' αυτήν πάει. Το
σπίτι τους, τον άντρα τους,
τὰ παιδιά τους...

—Μη τὸ άρεσε το κρασί;
—Μόνο σε καμιά διασκεδά-
σι έπιγε κανένα ποτήρι. Στο
σπίτι ποτέ.

—Χαροιά;
—Όυτε τύπανε στα χέρια
του.

—Δεν είχε δηλαδή έλαττώμα-
τα, ρώτησα φουρκισμένη, γιατί
δεν μπορούσα να βρω κάτι ν'
άοχίσω να γτίξω το οικοδόμημα
της τετελεσμένης μου φαντα-
σίας.

—Κανένα; και δουλευτής, και
τίμος, και καλός;
—Πάνω σ' αυτό η Σίτσα έβαλε
τὰ κλάματα.

—Μη κάνετε έτσι, την παρη-
γόρησα. Έλάτε, απαντάει μου,
αν θέλετε να τον ξαναβρούμε.
Μη είχατε καμιά φιλονικία
πριν φύγη;

—Φιλονικία; μπήκε στη μέ-
ση η γρη. Μα τί να τῆς δοή;
Ταχτική, νοικοκυρά, τίμα, λι-
γομίλητη, μήτε λουσού, μήτε
γλεντζού. Το σπίτι του ρολόι,
τὰ παιδιά του πριγκιπόπουλα,
εκείνος σαν τὸ χαρα του Θεού.

—Άφρησε τη να μιλήσει, έ-
καμα έντονα. Πέστε μου... γύ-
ρισσα κι' είπα στη Σίτσα...

—Τίποτα.

—Σας είχε μιλήσει ποτέ για
καμιά του φιλοδοξία; — να
θέλε ν' άποκτήσει δουλειά, να
άν δουλειά δική του;...

—Δε φανόταν να είχε τέ-
τοιες ιδέες. Δε μου είχε πῃ τί-
ποτα.

—Για τί μιλούσατε;

—Νά, για τὸ σπίτι, τὸ εργο-
στάσιο, τὰ παιδιά, τις άρρώ-
στιες τους, τὸς γνωστούς, έ-
καμε η μητέρα.

—Κι' όταν μένατε οι δυο
σας; ρώτησα τη Σίτσα, τη νύ-
χτα, πρὶν κοιμηθήτε, τὰ πρωινά;

—Όπου να τελειώσω τις
δουλειές, πήγαινα να πέσω πε-
θαμένη στην κούρασι, κι' άποκοι
μόνον τις περισσότερες φορές
άμέσως.

—Αυτός τί έκανε;

—Πολλές φορές άγωνιούσε,
στριφογύριζε. Καμιά φορά έ-
λεγε σιγά: «Σίτσα, μα έκανα
την κοιμισμένη. Εργατικοί άν-
θρωποι, δεν είχαμε καιρό για
κουβεντολόγι. Το πρωί πάλι έ-
πρεπε στις έφτα να είναι στο
εργοστάσιο. Σηκωνόμουν πρωί-
νη, έτοιμάζα όλα, και στις έξη-
μιση τον ξυπνούσα. Όσπου να
πλυθῇ, να ντυθῇ, έφευγε για
τη δουλειά του.

—Και τις Κυριακές;

—Κοιμόταν λίγο πιο πολύ.

—Επειτα έβγαινε στον κῆπο. Έ-
γώ είχα τὸ σπίτι, τὰ παιδιά. Τ'
άπογοιμα ερχόταν κανένας φί-
λος ή πηγαίναμε μεις στ' άλλα
σπίτια.

—Δεν σάς πέρασε ποτέ από
το νου μη είχε κανένα καμμό,
καμιά επιθυμία; Δεν φροντί-
σατε να τὸν γνωρίσετε;

—Νά τον γνωρίσω; Έφτα
χρόνια παντρεμένοι, να τον γνω-
ρίσω; Έχαμε ξαφνιασμένη. Τί
καμμό να είχε; Δεν θά μού τὸ
έλεγε; Έπειτα, δεν έδειχνε στε-
νοχωρημένος. Μπορεί καμιά
φορά να ερχόταν κατσουφιασμέ-
νος απ' τη δουλειά του, μα ό-
λοι μας συννεφιάζουμε που και

Έένα και ντόπια ιατρικά νέα

● Από την Αμερική μας έρχεται τούτο το νέο: 28.000 πρόσωπα σκοτώνονται κάθε χρόνο από ατυχήματα που τους συμβαίνουν... μ έ σ α σ τ ο σ π ί τ ι τ ο υ ς. 100.000 τραυματίζονται σοβαρά, ώστε να γίνουν από κεί κι ύστερα ανάπηροι, και 400.000 τραυματίζονται λιγώτερο, αρκετά όμως για να μείνουν στο κρεβάτι μερικές μέρες. Οι πτώσεις (τά πτώματα) είναι υπεύθυνες για τους μισούς θανάτους. Περίπου από καρέκλες, από κρεβάτια, από στέγες, από παρκαθιστά, από μπαλκόνια, από σκάλες, αλλά και πεσμένα κατά το βάδισμα, στο περπάτημα από το ένα δωμάτιο στο άλλο. Η φωτιά είναι υπεύθυνη για το 1/4 των θανάτων, και για το 1/3 του συνόλου των οικιακών ατυχημάτων των γυναικών. Η πιο συχνή αιτία είναι πυρκαγιές που άναψαν από ένα εγκαταλελειμένο αναμμένο τσιγάρο. Πολύ συχνές είναι επίσης οι ασφυξίες από γκάζι, που ξεσπάει από ανοικτό. Άλλα ατυχήματα οφείλονται σε καυτό νερό ή σε δηλητηριάσεις τυχαίες. Από τη σχετική έρευνα που έγινε απέδειχθη ότι πολλά μπορούσαν να αποφευχθούν.

✱

● Κατά μία πρόσφατη στατιστική του Παγκόσμιου Όργανισμού Υγείας, έχουμε τους εξής αριθμούς τυφλών: Ο ολικός αριθμός τυφλών το 1950 σ' όλον τον κόσμο ήταν 6.576.000 (ολικός πληθυσμός γής 2.407 εκατομμύρια κάτοικοι). Οι χώρες που έχουν τους περισσότερους είναι η Νιγηρία με 549 τυφλούς σε 100.000 κατοίκους, η Αίγυπτος με 545, οι Ινδίες με 470, και η Τυνησία με 400. Τους λιγώτερους έχουν: Η Ελβετία (60 στους 100.000 κατοίκους), η Αυστραλία (59), το Βελγιο (52), οι Κάτω Χώρες (47), η Αργεντινή (56). Η Γαλλία έχει 107 στους 100.000, οι Η.Π.Α. 173, και η Αγγλία 179.

ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ — ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΣΤΟ περασμένο άρθρο μας είδαμε σε γενικές γραμμές κατά ποιο τρόπο, με το να τρώει κανείς καθημερινά ή συνήθως περισσότερη ή λιγότερη τροφή από όση χρειάζεται ο οργανισμός, γίνεται παχύς ή αντίθετα αδυνάτιστος. Πολύ τροφή κάνει το πάχος, λίγη τροφή αδυνάτισμα. Αυτό όλοι δέχονται το ξέρουμε. Όμως θα έχετε παρατηρήσει ότι μερικοί άνθρωποι εύκολα παχαιίνουν, για να περιοριστούν σήμερα μόνο στην παχυσαρκία. Αντίθετα άλλοι, και-τοι τρώνε αρκετά δεν παχαιίνουν πολύ εύκολα. Αυτό συμβαίνει γιατί ο οργανισμός έχει πάν-τοτε μία ικανότητα να καίει από τις τροφές που παίρνει, και κυρίως από τα λίπη, και κάτι παραπάνω από ό,τι χρειάζεται. Αυτό το «κάτι» παραπάνω, που το λέμε «κατανάλωση περίτνη» δεν είναι το ίδιο για τον κάθε οργανισμό. Άλλος έχει την ικανότητα να καίει και 500 ακόμη θερμίδες παραπάνω από τις προσφέρονται με την άρνηση τροφή, ενώ ένας άλλος δεν μπορεί να καίει παραπάνω από το κανονικό παρά μόνο 100 ή και καθόλου. Ο πρώτος επομένως παχαιίνει δυσκολότερα, ενώ ο δεύτερος εύκολότερα και έτσι τρώνε την ίδια τροφή παραπάνω από το κανονικό. Πάντως γενικά, αυτό το πάχος που οφείλεται σε υπερβολική τροφή, σε τροφή δηλαδή παραπάνω από εκείνη που χρειάζεται ο οργανισμός το λέμε «εξωγενές» πάχος. Πάχος δηλαδή που οφείλεται σε αίτια εξωτερικά, στο πολύ φαγητό. Και τέτοια είναι το πάχος στις πιο πολλές περιπτώσεις της παχυσαρκίας.

✱

Εκτός όμως από το πάχος αυτό, και σε αντίθεσή του, έχουμε ένα περίεργο πάχος που δεν οφείλεται σε υπερβολή τροφής. Στην περίπτωση αυτή συμβαίνει το εξής περίεργο: Ο οργανισμός παχαιίνει, χωρίς να τρώει περισσότερο από όσο υπολογί-ζε-

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ

ραχές των αδένων της υποφύσεως, του θυρεοειδούς, των επινεφρίδων, των ωοθηκών.

✱

Όχι λίγες φορές η παχυσαρκία είναι καθαρά εξωγενής (τροφής) ή καθαρά ενδογενής (αδένων). Άλλοτε πάλι μπορεί να είναι μικτή, να υπάρχει δηλαδή στην αρχή μια αδενική διαταραχή που αργότερα μετεδίδεται με πολυφαγία, ή αντίθετα μπορεί να αρχίζει το πάχος σε συνέπεια πολυφαγίας και αργότερα να εγκαθίσταται και μια διαταραχή των αδένων. Αποκλειστικά και μόνο έργο του γιατρού είναι να εξακριβώσει ποιού είδους είναι η παχυσαρκία που του παρουσιάζεται και να καθορίσει από κεί κι ύστερα τη θεραπεία της. Αυτό, ο καθορισμός δηλαδή του είδους, και της αιτίας, είναι απαραίτητος, γιατί η θεραπευτική προσέγγιση είναι διαφορετική σε κάθε περίπτωση. Τις περισσότερες φορές, τα 90% περίπου, οι παχυσαρκίες οφείλονται σε υπερβολική τροφή, είναι δηλαδή εξωγενείς, έστω και αν οι πάσχοντες επιβεβαιώνουν πως δεν τρώνε τίποτα. Μία καλή ανάλυση θα αποδείξει πως τρώνε πολύ παραπάνω από όσο χρειάζονται. Τα 10% οφείλονται σε διαταραχές των αδένων και παρατηρούνται συνήθως στις τρεις περιόδους που είδαμε παραπάνω. Όμως πρέπει να τονισθεί πως σε κάθε παχυσαρκία και στην πιο άμυλη εξωγενή, όταν πια αυτή κοροίση, παρεμβαίνει και ο παράγοντας των αδένων, ώστε μπορούμε κατ' αρχήν να θεωρήσουμε κά-θε μόνιμη και χρόνια παχυσαρκία, σαν μικτή, με αρχικό και κύριο αίτιο την υπερβολική διατροφή και μάλιστα σε γλυκίσματα και λίπη.

Η θεραπεία της παχυσαρκίας είναι άσχετη με τη μορφή της. Αν είναι άμυλη αδενική πρέπει να δοθεί ποιος αδένας πάσχει και να δοθεί η αντίστοιχη αντιορμονική αγωγή. Αν είναι άμυλη τροφική, πρέπει να γίνει αυστηρή δίαιτα και ελάττωσι συστάδης της καθημερινής τροφής. Αν είναι μικτή, όπως τις περισσότερες φορές, θα συνδυασθούν η δίαιτα με τα φάρμακα.

Η ΔΙΑΙΤΑ είναι το βασικότερο μέσο για την καταπολέμηση της παχυσαρκίας που δεν είναι αποκλειστικά αδενική, ή δίαιτα όμως αυτή είναι δύσκολη για τους παχύσαρκους και που είναι και συνήθως λαιμαργία και καλοφαγάδες. Οι γυναίκες εύκολα-τερα ανησυχούν τη δίαιτα γιατί σ' αυτές επιβαρύνονται και λόγοι οισθητικής εμφάνισης. Δίαιτες έχουν προταθεί από πολλούς και πολλών ειδών. Ο γιατρός είναι αρμόδιος, και καθορίζει για την κάθε περίπτωση το είδος της δίαιτας, ορίζοντας αυστηρά γεύμα-τα, ώρες, ποσά. Η καλύτερη δίαιτα είναι η ζυγισμένη όπως λέ-με, που δίνει ένα αυστηρό και θεωρημένο ποσό θερμίδων αλλά και σε ποικιλία ώστε να εξασφα-λίζονται τα απαραίτητα θμεμείω-δη συστατικά. Οι μονότονες δίαιτες (ριζίζι π.χ. κλπ.) δεν έ-χουν αποτελέσματα καλά γιατί γρήγορα εγκαταλείπονται από τις άρρωστες. Γενικά οι παχείες πρέπει να αποφεύγουν τη ζάχαρη, τα μακαρόνια, το ψωμί, τα λίπη, το λάδι. Να τρώνε πολλές σα-λάτες. Σήμερα έχουμε και τρία πολύτιμα φάρμακα που εξασφα-λίζουν το αδυνάτισμα, αλλά πρέ-πει να δίνονται υπό καθημερινή αυστηρή ιατρική επίβλεψη, για-τί έχουν παρενέργειες και κοι-μιά φορά σοβαρές άμα παρθούν ασυλλογιστά. Άλλα για όλα αυ-τά και για τις διάφορες δίαιτες λεπτομερέστερα, στο επόμενο.

Δρ. ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Η ΟΣΤΡΑΚΙΑ

ΠΡΟΦΥΛΑΞΙ, ΝΟΣΗ-ΛΕΙΑ, ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Η οστρακία παρουσιάζει μία ιδιαίτερη προτίμηση προς με-ρικές χώρες. Προτιμά π.χ. την Εύ-ρώπη και ύστερα τη Βόρεια Α-μερική, ενώ δεν φαίνεται να έχει πολλή συγγένεια με την Αφρική και την Ασία. Έτσι, οι Αφρ-ικανοί αρπάζουν την οστρακία εύκολότερα στην Ευρώπη, παρά οι Ευρωπαίοι στην Αφρική. Στην Ευρώπη πάλι, οι Βόρειες χώρες παθαίνουν από την οστρακία βα-ρύτερες ζημιές, ενώ οι περιοχές της Μεσογείου, όπως και η πα-τρίδα μας, πολύ λιγώτερες. Φαί-νεται πως και το κλίμα παίζει κάποιο ρόλο σ' όλα αυτά, άγνω-στό μας. Ίσως και οι διάφορες ποικιλίες των στρεπτοκόκκων να είναι περισσότερο ή λιγώτερο τοξικές.

Η θνησιμότητα απ' αυτή την άρρώστια κυμαίνεται από 1-5 τοις εκατό ανάλογα με τις πη-δημίες, τη φύση των επιπλοκών κλπ. Όμως οι νεφρικές επιπλο-κές κάνουν ιδιαίτερα βαρύτερη την πρόγνωση σε μία οστρακία.

Τα προφυλακτικά μέτρα που επιβάλλεται να πάρουμε είναι:

1) Ν' απομονώσουμε το ταχύ-τερο από τον άρρωστο. Οι σαράντι-στείες αποκλεισμού του από το σχολείο είναι αναγκαίες. Μη ξε-χνούμε πως ο ιός —το δηλητή-ριο— της οστρακίας είναι πάρα πολύ ανθεκτικός κι ο κίνδυνος ουσιαστικά βρίσκεται στον ρινο-φάρυγγα και συμπληρωματικά, ανάλογα με τις περιπτώσεις, στις απολειτουργίες.

2) Ν' απολυμαίνουμε κατά τη διάρκεια και μετά την άρρώ-στια, τα ρούχα, τα βιβλία κλπ.

3) Κατά την άρρώστια και κατά την ανάρρωση θ' απολυμι-νουμε το άρρωστο με ρινοφάρ-υγγα (με γαργαρισμούς άναρρο-φής κλπ.) και το δέρμα του (μ' έντριβες μ' αλβέριο έλαιό ευ-κόλυπτο, με λουτρό).

4) Θα πάρουμε αυστηρά μέ-τρα απολυμάνσεως του περιγύ-ρου, νοσοκομίου και σπιτικών που περιτριπνίζουν τον άρρωστο. Παί-νει να φέρουμε μπλούζα —δεν εί-ναι ανάγκη να είναι νοσοκομεια-κή, αρκεί μία ελαφριά ρομπά-νη στο δωμάτιο του άρρωστου— Νάχουμε σκεπασμένα τα μαλλιά, ν' απολυμινούμε όταν απομακρ-υνώνται απ' το δωμάτιο του άρ-ρωστου τα χέρια, το πρόσωπο, τον φάρυγγα.

5) Θ' απαγορεύσουμε απόλυτα τους επισκέπτες, θαλασσοί για-τί όλον τον κόσμο. Τ' άδερφια του άρρωστου δεν θα πάνε στο σχο-λείο επί όλη μέρες σ' όποιον ά-πομονωθεί ο άρρώστος τους κι αυ-τά είναι καλά.

✱

Ας πούμε τώρα και μερικά για την θεραπευτική τακτική. Πρώτιστα επιβάλλεται η απόλυ-τη άναπαυσι του άρρωστου στο κρεβάτι του. Ίσως το τέλος της τρίτης εβδομάδας, ακόμα και στις μορφές τις ελαφρές. Δεν θα του επιτρέψουμε να ση-κωθεί (εξόν μερικές στιγμίες μόνον στην αρχή) εκτός αν τα όρ-ρα του δεν έχουν όλως διόλου λεί-ψα.

Η τροφή του άρρωστου θα εί-ναι γαλακτοφυτική με όλες τις ποικιλίες που αυτή χωρεί. Τις πρώτες ημέρες με τον υψηλό πυ-ρετό, δίνουμε χυμούς φρούτων με μολύβη ζάχαρη, φρούτα ώμα ή βραστά, κρέμες, τσάι με γάλα,

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

Α.Α.Α.Β.Β. Ρόδον.— Άφού τελειώσατε τη θεραπεία, που σας υπέδειξα στο προηγούμενο σημεί-ωμά μου, ν' αφήσετε λίγες ημέ-ρες και να μου γράψετε επί του αποτελέσματος και της πορείας της άρρώστιας σας.

ΕΥΑ, Ένταυθα.— Μου ζητάτε πληροφορίες για την κατάσταση του συζύγου σας. Συγκεκριμένα με ρωτάτε αν η άρρώστια του είναι θεραπεύσιμη ή όχι. Δικαι-ωμα διαζυγίου έχετε μόνον εφ' ό-σον περάσουν τέσσερα χρόνια και χαρακτηρησθεί η άρρώστια του ως ανίατος. Παρακαλώ να μου γνωρίσατε το νοματεπώνυ-μον του συζύγου σας, για να τον εξετάσω και σας δώσω υπεύθυνη γνώμη και συμβουλή.

ΝΙΟΠΑΝΤΗ, Βόλον.— Εύχα-ριστώ πολύ για τα καλά λόγια σας. Δεν πρέπει να στενοχωρη-σώ και ν' απογοητευθώ τόσο εύκολα και τόσο συντομα. Η ά-ναφροδισία οφείλεται σε πολλούς λόγους. Την πιο μεγάλη ευθύνη στην περίπτωση σας έχει η πη-ληρς άποψη. Σίγα — σίγα η λει-πούργια αυτή θ' αποκατασταθ-εί πλήρως. Αυτό δεν πρέπει να σας κάνει να νοιώθετε μενέονεζία έναν-τι του συζύγου σας, γιατί αυτός στο κάτω της γραφής δεν ζέρει τίποτα άπολύτως από όλα αυτά. Έσ' όσον συνεχίζεται η κατά-στασις, θα πρέπει να τον ενημε-ρώσετε.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΕΙ, Πάτρας.— Αν ο πονοκέφαλος ήταν κάτι, που συχνά σας ένο-χλούσε χωρίς να συνοδεύεται ά-πό άλλα συμπτώματα, τότε με-τό άλλα συμπτώματα, τότε με-τό άλλα, καμώ, άσπινρινες κλπ. θα μπορούσατε ν' αντιμετωπίσε-τε την κατάσταση. Όμως ο πο-νός, ο ζαλάδες, θαμπού-νοκέφαλος, κι έλα, ότι τώρα τελευ-τες και κυρίως, ότι τώρα τελευ-ταίως φεύγει το δεινό ματί, δη-λαδή έχετε στραβισμό, δεν εί-ναι άπλη και ακίνδυνα συμπτώ-ματα. Είναι σημεία πως κάτι γίνεται μέσα στον έγκέφαλό και θα πρέπει ταχίστα να συμβουλευ-θήτε το νευρολόγο σας.

ΑΤΥΧΗ ΜΗΤΕΡΑ, Ένταυθα.— Κλάματα, στενοχώριες, ιδέες μελαγχολικές, ότι είναι φυματι-

γιαούρτι. Εύθες ως οι πόνοι κα-τά την κατάποση ελαττωθούν άρ-κετά, θ' άρχίσουμε να δίνουμε στερεή τροφή, παξιμάδια, φέτες ψωμί με φρέσκο βούτυρο και με-λι, ή πετιμέζι, χορταρίκια, σαλά-τες. Με το τέλος της τρίτης εβδομάδας, αν τα όρρα είναι φυ-σιολογικά, ξαναγυρίζουμε προο-δευτικά στην συνήθισμένη διατρο-φή του.

Τον πυρετό δεν θα τον χτυπή-σουμε παρά όταν είναι πολύ ύ-ψιστος και μόνον με την υδροθε-ραπεία. Με δροσερές έντριβες με νερό και ζύδι, ή περιτυλίξεις των κάτω άκρων με νερό του δωμα-τίου ή με χλιαρά λουτρά, 34ο ή 36 βαθμών, μία ή δύο φορές την ημέρα επί δέκα λεπτά έως ένα τεταρτό.

Πατέ μην ξεχνάτε να βουλώνε-τε με δαμβάκι τα αυτιά του άρ-ρωστου, προφυλάσσοντάς τον, όσον είναι δυνατό, από τις βα-ρείες επιπλάξεις μιας μέσης πυ-όδους ωτίτιδας.

Καλό είναι πριν το λουτρό να του δώσουμε κάποιο αναλγητικό ροφήμα, καφέ, τσάι, ή φάρμακο, καφεΐνη, κορμίνη, καμφόρα. Ίδιαίτερα θα προσέξουμε τη μύτη, το στόμα και το φάρυγ-γα του άρρωστου. Ό,τι χρειάζε-ται για τούτο θα το γράψω ή για-τός σας, όπω και γενικά φάρ-

μακα που άριστα σήμερα μπορού-νε να συντονίσουν την άποθε-ραπεία και την άποφυγή επιπλο-κών της κακής αυτής άρρώ-στιας.

Όταν ο άρρωστος έχει μεγάλη φαγούρα στο καμύ, ζητήσατε ά-πό το φαρμακοποιό να σας έτοι-μαση μία αλοιφή με λαβόληνη και θυμόλη ένα τοίς εκατό. Διευκο-λύνουμε την άπολότησι αλείφον-τας το δέρμα με βαζελίνη ύπε-ρα από ένα χλιαρό λουτρό. Η με-λάδι έλαιών.

Από την τέταρτη εβδομάδα επιτρέπουμε στον άρρωστο να σηκωθεί απ' το κρεβάτι του, στην περίπτωση, βέβαια, που δεν είχαμε επιπλοκές. Οκτώ, δέκα μέρες αργότερα μπορεί να όγη-έξω, αν ο καιρός είναι ευνοϊκός. Σε περίπτωση όμως νεφρίτιδας θα προσέξουμε ιδιαίτερα τον άρ-ρωστο.

Το παιδί δεν θα του επιτραπ-εί να πάει στο σχολείο πριν περά-σουν όχτώ εβδομάδες από την άο-χη της άρρώστιας, ακόμη και στις ελαφρές περιπτώσεις. Η οστρακία δεν παίζει με την υ-γεία και αυτή τη ζωή των παι-διών του σχολείου. Χρέος έχουμε να σκεπτόμαστε τα παιδικά ο-λου του κόσμου. Έτσι σώζουμε και το δικό μας.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑ.— Η έγχει-ρσις γίνεται με παραμυνην 8 έως 9 ημερών στην κλινική. Δεν πρέπει να άνησυχείτε. Όσο για το δεύτερο ζήτημα δεν είναι δυ-νατό να σας απαντήσω. Μόνον κατόπιν προσωπικής άλληλογρα-φίας ή συναντήσεως είναι δυνα-τό να τακτοποιήθη.

Α.Α.Α.— Να εξακολουθήσατε τη θεραπεία με ζυνοπλίζ επί εξά-μηνον και κυρίως 5 ημέρες προ-της περιόδου και 5 ημέρες μετά. ΚΑΛΛΟΝΗ.— Πρέπει να εξε-τασθήτε υπό γυναικολόγου και να σας καθορίσει θεραπεία, διότι άλλη η θεραπεία στην άπλη κολί-πιτιδα, άλλη στην τραχηλίτιδα κτλ. Γι' αυτό πρέπει να έπισκε-φθήτε το γυναικολόγο σας.

ΑΦΡΙΚΑΝΑ Κ.— Να κάνει-τε 4-5 ένεσεις έστροπρόλ 10 ημέ-ρας προ της άναμενομένης περι-όδου και μόλις έμφανισθή από την 3ην ημέραν θα πάρετε στα-γόνες έργοτινης, 20 το πρωί και 20 το βράδυ.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ Σ.Ν.Δ. 13.— Άπαραιτήτως πρέπει να έπι-σκεφθήτε ένα δερματολόγο. Βρί-σκεστε στάς Άθήνας που υπάρ-χουν εκτός των ιδιωτών γιατρών και τόσα ιδρύματα με εξωτερικά Ιατρεία δερματολογικά. Είναι δυ-νατόν να απαιτηθεί εξέταση αίμα-τος κλ. Άμέσως πρέπει να έπι-σκεφθήτε το δερματολόγο.

Β.Κ.Π.— Να έπισκεφθήτε το γυναικολόγο του τόπου σας. Διό-τι δεν είναι άσωστό να φορτώσει-τον οργανισμό σας με όρμονες χωρίς να έχη προηγηθεί εξέταση Ιατρού και να έχη διαπιστωθεί ή έλλειψις όρμονών. Έάν ύπαρχη

μακα που άριστα σήμερα μπορού-νε να συντονίσουν την άποθε-ραπεία και την άποφυγή επιπλο-κών της κακής αυτής άρρώ-στιας.

Όταν ο άρρωστος έχει μεγάλη φαγούρα στο καμύ, ζητήσατε ά-πό το φαρμακοποιό να σας έτοι-μαση μία αλοιφή με λαβόληνη και θυμόλη ένα τοίς εκατό. Διευκο-λύνουμε την άπολότησι αλείφον-τας το δέρμα με βαζελίνη ύπε-ρα από ένα χλιαρό λουτρό. Η με-λάδι έλαιών.

Από την τέταρτη εβδομάδα επιτρέπουμε στον άρρωστο να σηκωθεί απ' το κρεβάτι του, στην περίπτωση, βέβαια, που δεν είχαμε επιπλοκές. Οκτώ, δέκα μέρες αργότερα μπορεί να όγη-έξω, αν ο καιρός είναι ευνοϊκός. Σε περίπτωση όμως νεφρίτιδας θα προσέξουμε ιδιαίτερα τον άρ-ρωστο.

Το παιδί δεν θα του επιτραπ-εί να πάει στο σχολείο πριν περά-σουν όχτώ εβδομάδες από την άο-χη της άρρώστιας, ακόμη και στις ελαφρές περιπτώσεις. Η οστρακία δεν παίζει με την υ-γεία και αυτή τη ζωή των παι-διών του σχολείου. Χρέος έχουμε να σκεπτόμαστε τα παιδικά ο-λου του κόσμου. Έτσι σώζουμε και το δικό μας.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Οί γιατροί και ή έπισημύια του 21

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ είναι πάντοτε από τα στοιχεία του κοινω-νικού συνόλου που συμμετέχουν άποφασιστικά σε κά-θε έκδηλωση κοινωνικής δραστηρότητας. Η πολυκύμαντη έθνική έποποιία του 1821 και των μετέπειτα χρόνων άνέ-δειξε στο προσκήνιο εξέχουσες προσωπικότητες γιατρών ντόπιων και ξενητεμένων, που είτε σαν μαχητές στα πεδία των πιά σκληρών άγώνων, είτε σαν πολιτικά πρόσωπα έ-παιξαν σημαντικό ρόλο στην πορεία και την εξέλιξη της έπαναστάσεως.

Είναι γνωστό, πως ο Καποδίστριας, ο Κωλέτης, ο Σι-σίνης, ο Βιλαράς και πολλοί άλλοι ήσαν γιατροί. Εκτός όμως από αυτούς που έγκατέλειψαν την Ιατρική και άφω-σώθηκαν στους έθνικούς και κοινωνικούς άγώνες, είναι και δυο άλλοι, ο ένας γνωστός και ο άλλος άγνωστος πού, χωρίς να εγκαταλείψουν τη «γιατρική» τους άνεδείχθησαν τολμηρές προσωπικότητες στον έθνικό και κοινωνικό άγώνα.

Ο Παύλος Σοφιανόπουλος ήσαν ο ένας από αυτούς. Πήρε ενεργό μέρος και στην προετοιμασία και στην εξέ-λιξη της έπαναστάσεως, ήσαν δέ άνδρες που προδευ-τικός και άφωσιωμένος με πάθος στην έξυπνηρήσι των συνανδρώπων του. Θεωρείται σαν ο πρόδρομος των δημο-κρατικών και σοσιαλιστικών θεωρειών στην Έλλάδα, και ο πρώτος ύποστηρικτής των ίσων δικαιωμάτων άνδρών και γυναικών. Εξέδιδε την έφημερίδα «Πρόοδος» στην όποια επροπαγάνδιζε την παροχή ψήφου στις γυναίκες, την προ-στασία των ακτημόνων και των φτωχών και την καθιέρωσι- των δημοκρατικών θεσμών με την άποχώρησι των Βαυα-ρών. Φαίνεται μόνο πως με τις ιδέες του εξώργισσε τους Βαυαρούς οι όποιοι του έκλεισαν την έφημερίδα και διέ-ταξαν να... κατεδαφισθή το κτίριο στο όποιο έτυπώοντο, πράγμα που άποτελεί πρωτοφανές επί μανία του άλλα και την ευθύμητά τοπ γεγονός!

Δρ Α.Β.Γ.

άλλη πάθησις τότε δεν επιτρέπε-ται ή όρμονική θεραπεία.

ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ Π.Π.Π. — Μπορείτε να κάνετε θεραπεία με ταμπλέτες ζυνοπλίζ τοπικώς μία κάθε ημέρα ένδοκοιλιακά. Καλή τροφή, λίγη άναπαυσι και συχνή έξωτερική καθαρότης με χλιαρό νερό ή χαμαίμυλο.

ΕΡΗ.— Πρόκειται περί ύμενος έλαστικού. Αυτό είναι συχνό φαι-νόμενον και δεν πρέπει να άνη-συχήτε. Άλλως τε αυτό μπορεί να διαπιστωθή άνα πάσαν στιγι-μήν άκοι να έπισκεφθήτε ένα για-τρό και να του έμπιστευθήτε την ύπόθεσι σας μαζί με το συζυγο.

ΑΝΗΣΥΧΗ Ν.— Να εξακολου-θήσατε τη θεραπεία σας με τριών μηνών διακοπή και καλή τροφή. Όσο για το ζήτημα της τεκνο-ποιήσεως δεν νομίζω ότι πρέπει να σας άποσχολή διότι δεν άπο-τελεί έμψυχον έμ' όσον τα γεν-νητικά όργανα είναι φυσιολογι-κά.

ΘΥΕΛΛΑ.— Πρέπει να κάνετε θεραπεία όρμονική με ένεσεις ή ταμπλέτες φεμινόνη ή δορομάλ ή προζινον επί 5 ημέρες μετά την περίοδο και 8 ημέρες προ-της περιόδου ταμπλέτες προ-λαυτον ή λουτρού ή λουτρού. Αυ-τά επί τριμήνον και να άποφεί-ετε την τοπική καθαρότητα με ψυχρό νερό.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ Τ. ΜΗΤΕΡΑ.— Είναι δυνατόν να γίνη την προη-γούμενη ημέρα και το πιο καλυ-τερο.

Γ. Τ. ΔΑΦΝΗ.— Άνευ εξέτα-σεως δεν είναι δυνατόν να σας δώσω άπάντησιν. Τη σύστασι μπορείτε να την πάρετε από το περιόδιο.

Γ.Γ.Γ. 379.— Οι ραβδώσεις είναι από το πάχος. Όσο για το ζήτημα που κυρίως σας άνησυχεί έχει σχέση με την έσω έκκρισι και με την άδενιτιδα. Πρέπει να κάνετε θεραπεία της άδενιτιδας και όρμονοθεραπεία με μικρές δόσεις θυλακίνης (φεμινόνη, δορομάλ ή προζινον) 2-3 ένε-σεις μετά την περίοδο. Η κινίνη θάλαττει και σας προκαλεί άναυ-λίες.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ.— Δεν καθορί-ζετε τί ακριβώς θέλετε με τα δι-

άφορα έρωτήματά σας. Πρώτον: έάν ύπαρχη άνικανότης στους άνδρες; Υπάρχει άναφροδισία τόσο στους άνδρες όσα και στις γυναίκες, ή όποια όφείλεται σε πολλούς λόγους, ψυχικούς, λει-τουργικούς και όργανικούς. Αυτό καθορίζεται με την Ιατρική εξέ-ταση. Όσο για τη δική σας πε-ρίπτωσι, δεν είναι δυνατόν να καθορίσθ ή κατάσταση που ζη-τάτε άνευ εξέτασεως. Έπειτα πρέπει σεις ή ίδια να αντίληφθή-τε όρισμένα πράγματα και να μη δίνετε πίστι στις διαδόσεις.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΜΑΓΔΑ.— Δεν με φωτίσατε σε τίποτα με το γράμμα σας. Μου γράφετε άπλώς ότι πάσχετε από τα άνεφρα χωρίς καμμία λεπτομέρεια ή έστω τα άποτε-λέσματα μιας ανάλυσεως ούρων για να καταποισθώ κάπως. Γράψτε μου σαφέστερα. Για τους πόνους πάρετε περιόδικα υπερα-λουμίνη — δίτα από ένα, δυο, τρία χαπάκια την ημέρα ανάλο-γα με την έντασι τους.

ΕΥΓΕΝΩΜΟΣΥΝΗ.— Τη δυ-σκολιότητα σας είναι άπαραίτη-το να την διορθώσετε. Τρώγατε συχνά χόρτα και παίρνατε παρα-φινέλιον. Ός 5 και 6 κουταλιές της σουπιάς μπορείτε να πάρε-τε ανάλογα με το δοσμό της δυ-σκολιότητας που έχετε. Δια-τηρήσατε το νευρικό σας συ-στήμα ήρεμο, παίρνοντας τα-κτικά καλινουμίνη —δίτα, 3 κου-ταλάκια του γλυκού την ήμε-ρα. Αυτό το μήνα, δέκα ημέρες πριν την περίοδο σας, άρχίστε μερα παρά μέρα από μια ένεσι- φεμινόνη χρωπεί των δέκα χιλι-όων μονάδων, ός την ήμερα που θα σας έρθη η περίοδος. Συγχρό-νως παίρνατε καθημερινώς 4 χαπάκια άνταμιν χρωπεί, πρωί —πρωί — άπόγευμα — βράδυ.

Αν δεν σας εξαλειφθή ο πόνος, ή αν γίνη μεγαλύτερος, κάνετε τον άλλο μήνα, δέκα ίδιες ήμέ-ρες, από μια ένεσι λουτρού χρω-πεί των 2 χιλ. εν συνόλω 4 ένε-σεις, και παίρνατε πάλι άνταμιν. Πολύ καλό θα σας έκαναν 6 νεφρις νοβοκαϊνης, ένδοφλεβίως, έλλα σε ρυθμό και ποσότητα που θα σας όρίση ο γιατρός σας.

32

χίστες με στριφτό - ζέρεσϋ. Σὲ 8 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ θὰ κλείνετε σὲ κάθε μερίδι 1π κάθε 3 ἑκατ. (3 φορές) καὶ κάθε 2 ἑκατ. 1π (7 φορές). Σὲ γενικὸ μᾶκρος 30 1/2 ἑκατ. θὰ κλείνετε σὲ κάθε μερίδι 1π κάθε 1 ἑκατ. (6 φορές) καὶ κάθε 1 1/2 ἑκατ. 1π (5 φορές). Σὲ 52 ἑκατ. γενικὸ μᾶκρος, κλείσετε τοὺς πόντους σας - ἐν μίᾳ φορᾷ.

Δεξι κομμάτι προστινοῦ

Βάλετε με άσπρο μαλλί 66π και άριστεύετε με στριφνό-ζερσεύ. Σέ 7 εκατ. από την αρχή θα κλείνετε στη δεξιά μεριά του πλεκτού σας 1π κάθε 3 εκατ. (3 φορές) και κάθε 1 εκατ. 1π (10 φορές). Ταυτοχρόνως θα κλείνετε και στην άριστερή μεριά 1π κάθε 3 εκατ. (3 φορές) και κάθε 1½ εκατ. 1π (8 φορές). Σέ 30½ εκατ. γενικό μήκος θα βάξετε στην άριστερή μεριά 1π κάθε 1½ εκατ. (10 φορές). Ταυτοχρόνως και σέ γενικό μήκος 32 εκατ. θα βάξετε στη δεξιά μεριά 1π κάθε 1 εκατ. και κάτι (4 φορές) και κάθε 1½ εκατ. 1π (4 φορές). Σέ 41½ εκατ. γενικό μήκος θα κλείνετε στη δεξιά μεριά 1π κάθε 4 βελόνες (9 φορές). Ταυτοχρόνως στά 44½ εκατ., γενικό μήκος θα σχηματίσετε στην άριστερή μεριά μία πένσα του στήθους κατά τον εξής τρόπο: Άφιστε 40π άπλεκτους στην άριστερή μεριά της βελόνας σας από τους οποίους θα παίρνετε κάθε δεύτερη βελόνα 4π έως ότου τελειώσουν και οι 40π. Σέ 47 εκατ. γενικό μήκος της άριστερης ραφής θα κλείνετε στην άριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 10π (5 φορές). Πλέξτε και τ' άριστερο πλάινο κομμάτι κατά τον ίδιο τρόπο, αντιστρεφτό.

Μπροστινὸ σλὶπ

Βάλετε 6π με άσπρο μαλλί και αρχίζετε με σπριφτό - ζερσέι. Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάζετε στη δεξιά μεριά 4π (2 φορές), 3π (2 φορές). Άφηστε το αυτό τὸ κομμάτι νὰ περιμένει. Βάλετε σὲ ἄλλη βελόνα 6π και πλέξετε ἕνα ἴδιο κομμάτι ἀντικρουστὸ δηλ. θὰ βάζετε τ' ἀνοίγματα στὴν ἀριστερὴν μεριά τοῦ κομματιοῦ. Κατόπιν τοποθετήσετε αὐτὸ τὸ κομμάτι στὴ δεξιά μεριά τοῦ κομματιοῦ ποῦ ἔχετε και περιμένει. Κατὰ τὸν τρόπο ποῦ τὸ τοποθετήσατε σχηματίσθηκε μιὰ κοιλότητα στὸ μέσον. Συνεχίσατε τὸ πλέξιμο με ὅλους τοὺς πόντους. Σὲ 2½ ἐκάτ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ πλεκοῦ σας θὰ βάζετε 1π σὲ κάθε μεριά, κάθε 2½ ἐκάτ. (3 φορές) και κάθε 1½ ἐκάτ. 1π (10 φορές). Σὲ 27 ἐκάτ. γενικὸ μᾶκρος θα κλείνετε κάθε 2 ἐκάτ. 1π σὲ κάθε μεριά (4 φορές). Σὲ 35 ἐκάτ γενικὸ μᾶκρος κλείσατε ὅλους τοὺς πόντους σὲ μιὰ φράα.

Πίσω μέρος σλὶπ

Βάζετε 6π μὲ ἄσπρο μαλλί
καὶ ἀρνίζετε μὲ στριφτό - ζέ-
σευ. Κάθε δεύτερη βελόνα θά
βάζετε σὲ κάθε μεριά: 3π (3
φορές), 4π (2 φορές), 1π (2
φορές), κάθε 4 βελόνες 1π (5
φορές), κάθε 6 βελόνες 1π (5
φορές) καὶ κάθε 8 βελόνες 1π
(3 φορές). Σὲ 34½ ἐκατ. γε-
νικό μακρὸς κλείσετε τοὺς πόν-
τους σας σὲ μία φορά.

Ἐφαρμογή

Σιδερώσετε ὅλα τὰ κομμάτια
τοῦ πλεκτοῦ σας ἀπὸ τὴν ἀνά-

πρδη με νωπό πανί. Ένωστε τὰ δύο κομμάτια του σλίπ με τὴ ραφή του καβάλου. Κατόπιν σηκώστε 206π με μπλέ μαλλί στο κάθε μπαντζάκι καὶ πλέξτε 1½ ἐκάτ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε. Ράψτε τὶς πλαινές ραφές. Ένωστε τὸ μεσαῖο κομμάτι τοῦ μπροστινοῦ με τὰ πλαινὰ με μιά κανονική ραφή. Τὶς ραφές σας θὰ τὶς κάνετε στὴ μηχανή. Κατόπιν, σιδερώστε αὐτὲς τὶς ραφές ἀνοίχτες. Ράψτε σὲ κάθε ραφή μιά λινὴ κορδέλα ἀπὸ τὴ μέση ἕως τὴν ἐπάνω ἄκρη τοῦ ντεκολτέ γιὰ νὰ περάσετε μπαλάνες μαλακές πού θὰ σὰς φορμάρουν τὸ στήθος πολὺ καλύτερα. Κατόπιν σηκώστε στὸ πάνω μέρος τοῦ μπροστινοῦ ντεκολτέ 168π με μπλέ μαλλί καὶ πλέξτε 1½ ἐκάτ λάστιχο 1+1π. Σηκώστε καὶ στὸ κάτω μέρος 198π με μπλέ μαλλί καὶ πλέξτε 1½ ἐκάτ. λάστιχο 1+1π. Ράψτε τὶς πλαινές ραφές. Ράψτε στὴν ἀνάποδη μεριά τὸ σλίπ με περαστὴ θελονία στὸ ὕψος τῆς μέσης. Πλέξτε δύο λωρίδες με λάστιχο 1+1π τὸ φάρδος πού θέλετε γιὰ μπρετέλες.

T. K.

Μικρὰ περίεργα

● Κατὰ τὸν πιηολόγο κ. Σάμερς Σμίθ, ποὺ τὰ μελέτησε ἐπὶ πολλὰ χρόνια, τὰ σπουργίτια εἶναι οἱ πῖο πιστοὶ ἐρασταί. Βρίσκουν, γενικῶς, τὴ συντροφὴ τους σὲ ἡλικία ὀκτῶ μηνῶν καὶ μένουσιν «παντρεμένοι» ἕως τοῦ τέλους τῆς ζωῆς τους.

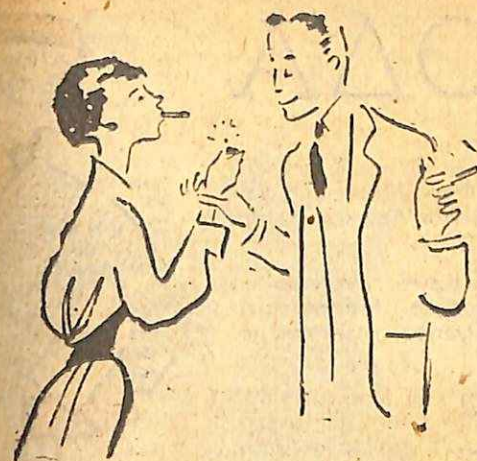
● Τὸ κοστούμει μπάνιου
μπικίνι δὲν ἔχει πιά μεγά-
λη ἐπιτυχία στὴν Ἀμερικὴ.
Τὰ μαγιὸ τῆς μόδας ἔχουν
σηκωτοὺς γυακάδες, μακρὰ
μανίκια, κυλότες μπουφάν.

● Σύμφωνα με μία επίσημη ιατρική έκθεσι, μία γυναίκα στίς δέκα άπ' αυτές πού ζούν σήμερα στη Μεγάλη Βρεταννία, ζή 88 και περισσότερα χρόνια και ένας άνδρας στους δέκα 85 χρόνια τὸ λιγώτερο.

● Κατηγορηθείς επί έπαι-
τεία ο Φρεντ Τζόνσον, άπ-
ο Νητρούτ, έδωσε στον
δικαστή ένα σημείωμα με
τό όποιο τον πληροφορούσε
ότι ήταν κωφάλαλος, αλλά
όταν ο δικαστής άφηρημέ-
νος τον ρώτησε αν ήξερε να
μιλή, άπάντησε ύπερήφανα:
«Μιλώ άγγλικά, ισπανικά,
γερμανικά και λίγο γαλλί-
κισε. Πράγμα πού του στοί-
χιζε 60 ήμέρες φυλακή.

● Μια κιτρινισμένη φωτογραφία πενήντα ετών επέτρεψε σ' ένα δικηγόρο να ανακαλύψει την κ. Ντέλλα Μακ Κιον, ηλικίας 67 ετών και να της γνωστοποιήσει ότι θα μπορούσε σε λίγο να έγκαταλείψει το φτωχικό της σπίτι για γκαί.

ταν κληρονόμος μίας περιουσίας 500 χιλιάδων δολαρίων. Ή φωτογραφία που παρουσίαζε την κ. Μάκ Κιον σέ ηλικία 15 έτων, βρέθηκε στη σοφίτα ενός σπιτιού του Σαιντ - Λιούις, στην πολιτεία του Μιζούρι.

ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πότε άρχισαν νά καπνίζουν
οί Άθηναίς. Ή αντίδρασι των
διαφόρων Συλλόγων. Τι έγραφε
ό Σουρής γιά τίς καπνίστρις

ΤΙΠΟΤΑ τὸ πιδ συνθησιμένο νὰ βλέπη κανεῖς σήμερον μιὰ γυναικίκα νὰ καπνίζη. Κι' ὅμως, πρὶν ἀπὸ πενήντα χρόνια ἀκόμα, τὸ ἀπρόσμενον θέσαιμα μιᾶς καπνιστριάς γυναικίcas, θάταν ἀρκετὸ ὄχι μονάχα νὰ ξαφνίσῃ ὅσες τὴν βλέπαν, ἀλλὰ καὶ νὰ προκαλέσῃ τρανταχθεῖς τίς ἀποδοκιμασίας, καὶ νὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ πλημυρίσῃ οἱ σπῆλές τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ διαμαρτυρίες, ἰσως-ἰσως καὶ ψηφίσματα ἀποδοκιμαστικὰ ἀπὸ τοὺς τόσους καὶ τόσους τότε ἠθικοπολιτικοὺς Συλλόγους, γιὰ τὴν δεδηλωσὴ «τῶν ἀγῶν ἑλληνικῶν ἡθῶν»— γιὰ νὰ μεταχειρισθούμε τὴν καθιερωμένη ἐκφράσι. τίς ἐποχὴς ἐκείνης.

Μολαταστά, χρόνια πολλά πριν από τότε, από την απελευθέρωση της Ελλάδος και κατόπιν, δεν ήταν σπάνιο πράγμα να βλέπουν οι Αθηναίοι γυναίκες που καπνίζουν, χωρίς όμως καθόλου να τολμούν και να τις προγγάρουν: ήσαν Ευρωπαίες, είτε περιτηγμένες, είτε γυναίκες αξιωματικών, άκόμα και γυναίκες αξιωματικών του Ναυτικού. Ρώσων κυρίως. Οι τελευταίες ακολουθούσαν τους άντρες τους με τα πολεμικά, που μέγαν μέρες πολλές, στο Νέο Φάληρο, το μόνο τότε κέντρο αναψυχής έξω από την Αθήνα. Περίεργοι και σοδορικοί τις βλέπανε να καθύονται στα ζαχαροπλαστεία και να καπνίζουν, με την ίδια παραένα και άπορία ακριβώς, σά να βιάζοντο το πιο άλογο του ζωού του Ζωολογικού Κήπου του Παλαιού Φαλήρου, που σώζονταν ακόμα, πριν από σαράντα άπάνω-κάτω χρόνια.

Αυτές, ακριβώς, τις έβλεπε κυρίες, πριν από πενήντα περίπου χρόνια, άρχισαν να μιμνούνται και στο κάπνισμα οι δικές μας γυναικές... της άριστοκρατίας "Άρχισαν λοιπόν, να καπνίζουν κι' αυτές, κυρφα δ- λαν στήν αρχή, στα σπίτια τους μέσα, δ- ταν δέχονταν κι' άλλες από τόν κύκλο τους κυρίες.

Μά το πρωτακουστό τουτο καπρίτσιο, μαζεψήκες άμέσως στην Άθήνα τις παρά-
μας, μάλιστα, αυτές τις γυναίκες κι' ο
Σουρής και τις έψαλε τον αναβαλλόμενο
στο «Ρωμιο» του με τούς άκόλουθους στί-
χους:

Γυναῖκες, ὡς μανθάνομεν,
τῆς ἀριστοκρατίας,
ἀπέκτησαν συνήθειαν
φρικτὴν μέχρι ναυτίας,
φουμάριον μερακλίτικα,
ἐκ τούτων δὲ πολλὰ,
καπνίζουσιν καὶ ναργιλέ.
ὦ, σεῖς γυναῖκες μας, ἀπλῆς,
καλαὶ νοικοκυράδες,
αὐτὲς μὴν πιθικίζετε.

μη μπήτε σὲ μπελάδες,
καμμιὰ μὴ μαϊμουδίσση,
κι' ἄς κάνουν ὅ,τι τοὺς καπνίσει.

“Όμως, σιγά-σιγά οι κυρίες αυτές άρχισαν να καπνίζουν κι’ έξω από το σπίτι τους, σέ διάφορα κέντρα κοσμικά, ή και θέατρα ακόμα, στα διαλείμματα της παραστάσεως. Σιγά-σιγά, πάλι, άρχισαν να τις άνεχονται κι’ οι άνδριοι της μέσης ή και της κατώτερης κυρίας τάξεως. “Αλλώς τε, τούτοι νομίζουν, πως οι γυναίκες αυτές συμβολίζουν τον τύπο της φεμινιστρίας μονάχα, της γυναικάς δηλ. που πασχίζει με κάθε τρόπο ν’ άποκτήσει τὰ “δικαιώματα με τον άντρα, και τούτο μόνο και μόνο από μανία για έπίδειξη, χωρίς καμμία βαθύτερη ανάγκη έσωτερική.

Έτσι, η περιφρόνηση για τέτοιου είδους, καθώς τις χαρακτηρίζουν, γυναίκες, ξεσπούν σε μία σάτιρα, ανέλετη πολλές φορές. Θά θυμούνται οι παλιοί Έλληνες το τραγουδάκι εκείνο του 1911, από την επιθεώρηση τα «Παναθήναια», που τόσο έγινε δημοτικό στην εποχή του, και τραγουδιόταν αόκομα και πολλά χρόνια κατόπιν:

Ἐγὼ εἶμαι ἡ νέα γυναίκα,
 πού θὰ καπνίζω
 καὶ θὰ ψηφίζω...

ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ κατόπιμ, ἄρχισε νά πυκνώνεται ἡ παρῳασί τῶν γυναικῶν ποὺ καπνίζουν, μὲ τὴν αὐθόρμητη προσχώρησι σὲ τοῦτη κι' ἀπ' ἄλλες κυρίες ποὺ «φραγκοφέρναν», καὶ τοῦτο ἀπὸ μαυμοιδιασμό, κυρίως, πρὸς τίς γυναικείας τῆς ἀριστοκρατίας. Γι' αὐτὸ ἀκριβὲς τοῦ λόγου, στοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912—1913, δὲν παρανενοῦντουσαν καὶ τόσο οἱ φαντάροι βλέποντας τίς κυρίες ποὺ ὑπηρετοῦσαν τότε ἐθελοντρίες νοσοκόμας, νὰ τοὺς προσφέρουν τοιγαρά καὶ νὰ καπνίζουν μπροστὰ τους. Γνωστὸ, πάλι, εἶναι, πῶς ἡ «Ἄννα Παπαδοπούλου, ἡ ἀδερφή τοῦ Παύλου Μελά, ἡ ἡρωϊκὴ ἐκείνη «Μάνα τοῦ Στρατωπῆτη», ἦταν καπνιστρία συστηματικῇ. Κι' ἔτσι φάνηκε μετὰ τὴν σημερινὴ μας ἐποχὴ, ποὺ καθόλου παράξενη δὲν φαίνεται στοὺς πολλοὺς ἡ ἀνάγκη νὰ καπνίζωμ κι' οἱ γυναικεῖς, ἐκεῖμες, θέβαμα; ποῦ τὸ κίνητρο γιὰ τὴ συνήθεια τοῦτη δὲν εἶναι ἡ ἐπίδειξι νὰ φανουμένε τάχα μοντέρνες. Ἀν ὅμως στὴν Ἑλλάδα τόσο πολὺ ἀργὰ ἄρχισαν οἱ γυναικεῖς νὰ καπνίζωμ, ἔξω στὴν Εὐρώπῃ ἡ συνήθεια

Θεια τούτη είχε αρχίσει να ξαπλώνεται τοιαύτως, άπανά-κάτω χρόνια πριν από μας, στις ανώτερες κοινωνικές τάξεις, στην άρχη. Τότε, μάλιστα, έκαιπνιχν οι γυναίκες πίπτες μεγάλες, πραγματικά ταμπουκάκια, που μπορεί κανείς και σήμερα να τὰ ἴδῃ σὲ μερικά μουσεία: Ὑπάρχουν καὶ εἰκόνες τοῦ Ἀβραάμ Βόκ, ζωγράφου τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', τοῦ Βασιλέα Ἑλλᾶς, πού παριστάνουν κατηνίστριες μὲ τεράστια ταμπουκάκια.

Και στην Εύρώπη, σὲ παλιότερη ἐποχή, οἱ καπνιστρίες — ἀνῆκαν ὅλες σ' ἀνώτερες κοινωνικὰς τάξεις — σταθάρην κ' στόχος τῆς περιεργίας τοῦ μεγάλου κοινῶν, ὅπως ἀκριβὸς καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἀνάμεσα σ' αὐτές, ὅμως, ὑπάρχουν καὶ πολλές διασημὲς γυναῖκες. Ἡ βασίλισσα τῆς Νεαπολεως Μαρία Βιλελδοχ, ἡ γνωστὴ ἥρωίδα τοῦ τόσο πολὺ δοξαστικῆς τῆς μάχης τῆς Γαέτας, προχωροῦσε μὲ στολὴ στρατιωτικῆς ἐνὸς τάγματος τοῦ συζύγου της, κρατῶντας σὲ τὸ σῶμα σιγαρέτο, ἐνῶ μὲν της πέφτανε οἱ ἐχθρικοὶ ὀπίδες. Ἡ ὀνομαστὴ, πάλι, μυθιοστοριογράφος Γεωργία Σανδὴ ἐποχικῆς, τοῦ εἶχε παῖφι πιά, γιὰ κάμποσα χρόνια, στὴ Γαλλία ἡ μόδα τῶν σιγαρέτων στὶς κυρίες

Στὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνα, τὸ κά-
πνισμα στὶς γυναῖκες εἶχε τόσο πολὺ δια-
δοθῇ, ὥστε πολλὴν ἐντύπωση προέβλεπε τὸ
1897 μιὰ διαταγὴ τῆς αὐτοκράτειρας τῆς
Ρωσίας Ἀλεξάνδρας, ὅτι ἀπαγορεύεται
στὶς κυρίες τῆς τιμῆς νὰ καπνίζουν. Καί
μιὰ δικὴ μας τότε ἐφημερίδα, ποὺ ἐσχό-
λιασε τὴν εἰδησιὴ τοῦτη, μὰς λέει, κοντὰ
στ' ἄλλα, καὶ τ' ἀκόλουθα: «Ἄλλως τὸ
πραγματικὸν τὸ κάπνισμα δὲν εἶναι ἀλλο-
ίως παρὰ πηθηκισμός, ὅστις θὰ κάμῃ θε-
ραπείαν τὸν κύκλον σου, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει θε-
ραπεία μέγας κίνδυνος ὅτι θὰ ἐγκληματισθῇ
ὀριστικῶς. Ὅπως ὁπότε εἰς τὴν Ἑλλάδι
ἡ μεδὰ δὲν ἔφθασεν εὐτυχῶς. Δὲν ἔφθασ-
τοὐλάχιστον ἀκόμῃ καὶ ἂν φθάσῃ δὲν ὑ-
πάρχει τίποτε καλύτερον παρὰ τὴν ἀ-
φήσασθαι νὰ σεοσθῇ μὴν τῇ. Ἐγουν ἐπὶ
τέλους καὶ αἱ κυρίαὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιο-
προΐας».

Τὰ πράγματα, ὅμως, τώρα ἀποδείχνουν πὼς τὸ θεῖο δῶρο τῆς μαντικῆς, ἔλειπε ὅλως διόλου ἀπὸ τὸν παλιὸ συντάκτη ἐκεῖνον, ποῦγραψε τὸ παραπάνω σχόλιο.

Χ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑΣ

(Ὅπως τὸ περιγράφει σ' ἓνα γράμμα του ὁ Γιάννης Μπότσης).

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΗΣ από τὸν πρῶτον ἄνδρα τῆς, ὁ Γίωργο - Γιάννοζας, ἀγαπούσε κρυφὰ τὴ Βενήν, κόρη τοῦ γέρον καπετὰν Χριστόδουλου Κούτσου, ποῦ ἦτανε μ' ἄλλον ἀραβωνιαστὴν, μὲ ἀγαπούσε καὶ αὐτὴ τὸ Γιάννοζα. Τοῦραψε ἡ κόρη νὰ πᾶν νὰ τὴν πάρῃ γιατί ὁ γάμος τῆς μὲ τὸν Παν. Μεξέν θὰ γινότανε Κυριακὴ μὲ Κυριακὴ. Ὁρθε ὁ Γιάννοζας κρυφὰ στὸ νησί, κ' ἔβλεπε δροῦν τὴν ἑκκέψε καὶ τὴν πῆγε νὰ τὴν κρύψῃ σπῆτι τοῦ, χωρὶς ἡ μάνα τοῦ νὰ ξέρῃ, τάχα, τίποτε. Ἀπαγωγὴ ἐκεῖνα τὰ χρόνια ἦτανε πᾶμα ἀσυνήθιστο καὶ μεγάλῃ προσβολὴ γιὰ τὴν οἰκογένειά του κοροϊσμοί. Ὁ ἐρωτουμε-

οπαίνοντά του κορίτσι του. Ο Γεωργίου όμως Γιάννος, που τα συλλογίστηκε αυτά, βέβαια, είχε πάρει εκείνη την απόφαση γιατί ήξερε πως αν, με το καλό, ζητούσε το κορίτσι, δε θα του το δίδανε. Λέγε μαλιστα πως ή μάνα του τόχε ζητήσει να δεν το δώσανε, μ' όλο που κι' ο Γιάννος ήταν από καλό σπιτί. Και γιατί; Γιατί ο Μανώλης Δ. Ορλός, αδελφός της Μπουμπουλίνης, είχε παρμένη γυναίκα άλλη μεγαλύτερη αδερφή του κορίτσιου. Δε θα μπορούσε λοιπόν άνιψιάς και

θεῖος νὰ πάρουνε δυὸ ἀδερφάδες, μὲ τὴ
γνώμη τῶν συγγενήδων καὶ μὲ τῆς ἐκ-
κλησιᾶς τὴν ἄδεια.

«Αμα ὁ πατέρας καὶ τὰ τρία ἀδέρ-
φια τοῦ κοριτοῦ Δημήτρη, Γιώργης
καὶ Γιάννης Κούτσπες μάθανε τὸ κα-
κὸ ποὺ γίνεκε στὸ σπίτι τους, τρεῖς
ἀρματωμένοι μαζί, μ' ἄλλους δόξους
καὶ φίλους καὶ ζώσανε τὸ σπίτι τῆς
Μπουμπουλίας καὶ μετ' φοβέρες καὶ
βρίσιες γυρεύαν τὸ κορίτσι.

Ἡ Μπουμπουλίνα, ψυχραμένη ἀπὸ πρὶν μετὰ τοὺς Κούτσηδες κι' ἀνυπόστομη γυναίκα, ἀπάντωσε ἀπὸ μέση πῶς δὲν εἶχε κανένα κορίτσι κι' ὁ γυῖός της ἔλειπε. Τότε ἔφθασε ὁ ἀδερφερός της, ὁ καπετὰν Μανώλης Ὁράλιος, τῶν Κούτσῶν γεμῖτος, γιὰ νὰ προλάβῃ ἄσκημα ἐπακόλουθα. Οἱ Κούτσῆδες πιστεύαν πῶς ἡ Μπουμπουλίνα ἦταν συζύγου στὴν πράξιν καὶ μανιασμένοι γυρεύανε νὰ σπᾶσουν τὴν πόρτα καὶ νὰ μπουτύν. Τοὺς ἡσύχασε ὅσο μπόρεσε ὁ καπετὰν Μανώλης καὶ φώναξε τὴν ἀδερφή του:

—Βασκαρίνα, Βασκαρίνα! (Έτσι οι Σπετσιώτες λένανε τη Λασκαρίνα).
Άνοιξε τὸ παράθυρο.

Ἀκούοντας τὴ φωνὴ τοῦ ἀδερφοῦ τῆς ἄνοιξε, καὶ τότε ἄρχισε δυνατώτερος καυγὰς μὲ βρισιεὶς καὶ μὲ φόβους. Ἀξάφην ὁ Γιάννην - Κούτσης ἔβριξε ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ἀντικρινοῦ σπιτιοῦ καὶ τὴ σκοτώσε. Ἡ σφαίρα σπηνώθηκε μὲς τὸ κεφάλι τῆς. Τότε θὰ γινόταν τὰ χειρότερα ἂν οἱ φρόνιμοι τοῦ νοιοῦ δὲ μπαίνανε στὴ μέση.

Η ΜΟΔΑ

1 Για έκδρομές και για το πρωί: παλτό-ζακέτα από τουήντ. Φαρδύ και ευρύχωρο, στενεύει προς τα κάτω. Μανικοκόλλησι.

2 Φανελένιο ταγιέρ πρωινό. Μανίκια κιμονό, τσεπάκια με ρεβέρ. Μπλούζα από λεπτό ζέρσεϋ σε ζωηρό χρωματισμό.

3 Φορεματάκι για όλη την ώρα από λεπτό ανοιχιάτικο μαλλινάκι. Η μπροστινή μπάντα συνεχόμενη με το νωμίτη.

4 Φόρεμα μαλλομέταξο με χαρακτηριστικό ντεκολτέ. Φοριέται χαριτωμένα με γυμνό ντεκολτέ και ντραπέ κορσελέ ως άμπιγέ. Με μπλούζα ως σπόρ.

5 Ντέ-πιές αλπακά (ή φανελένιο). Ξεχειλωτός γιακάς. Κόψιμο μικτό με μανικοκόλλησι αλλά όμως σε τύπο κιμονό.

6 Σχέδιο για λεπτό μεταξωτό. Φούστα με πιετάρια (ή φαρδύ πλισέ). Μπλούζα με οριζόντια πιετάρια. Παλτό με γκάνες.

ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ

7 Ρόμπ-μαντό, από μαλλινάκι (αργότερα μπαμπακερό). Το κιμονό κόψιμό της σχηματίζει μπολερό. Γραμμή πρενσές.

8 Εύκολο παλτό με χαμηλή μανικοκόλλησι και πρωτότυπο κόψιμο στο σμόκιν γιακά. Μαλλινάκι, γκρό ή και αλπακά.

9 Η φούστα του φορέματος αυτού έχει πίσω κουφώπια για φάρδος. Ο νωμίτης υπογραμμίζεται με φαρδιά δελονιά.

10 Μοντέλο για έντελως σκέτο μεταξωτό ή έμπριμέ. Συνοδεύεται από κιμονό ζακέτα σε γραμμή δάγκ. Μπούστος, ντεκολτέ, σουρωτό πάνω στη φούστα.

11 Τρουά-πιές μαλλινάκι. Η εξωτερική ζακέτα φαρδιά, γαρνίρεται με χαρούμενη φόδρα. Η εσωτερική ζακέτα εφαρμοστή και με πολύ όμορφο ντεκολτέ.

12 Σχέδιο για ριγέ φορεματάκι. Μεγάλος ξεχειλωτός γιακάς. Κουμπιά κοκκάλινα. Μπούστος μακρύς και εφαρμοστός.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Δρ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βέβαια ο οικονομικός παράγοντας παίζει και εδώ το βασικότερο ρόλο, μία και όταν αγωνιζόσαι για το ψωμί δεν έχεις ούτε τον καιρό ούτε τα μέσα ούτε την όρεξη να ασχοληθής και με το ζήτημα τών γνώσεων του κοριτσιού σου, όμως δεν είναι ο μόνος, κι' από την άλλη μεριά τα προβλήματα αυτά μένουν αυτά κι' εκεί ακόμη που ο οικονομικός παράγων δεν μπαίνει εμπόδιο. Ένα παράδειγμα: Είναι φανερό πιά σήμερα πως η άγραμματοσύνη είναι ένα σοβαρό μειονέκτημα για τον άνθρωπο, άντρα ή γυναίκα. Έκτός από όλα τα άλλα του στερεί μία από τις πιο δυνατές χαρές της ζωής. Αυτό ήτανε για παντοτε έτσι στην ουσία του, όμως τα παλιότερα χρόνια, πριν πενήντα ή εκατό ως πούμε, δεν ήτανε τόσο φανερό κι' οι άνθρωποι μπορούσαν θαυμάσια να είναι άγραμματοι ή να μη νοιώθουν πως τους λείπει τίποτα, ή τίποτα σχεδόν. Ή σήμερινή όμως εποχή, έχει άλλες απαιτήσεις. Ή άγραμματοσύνη αποτελεί αλήθεια ένα π.η.ρ.ι.α. Έλασπώνε την ικανότητα του κάθε ανθρώπου για ζωή και νάρα. Κάτι που ήταν φυσικό πριν 100 χρόνια, δεν το ανέχεται ή ζωή σήμερα. Πόσοι, όχι μόνο στα χωριά μα και στις πόλεις, δεν το έχουν συνειδητοποιήσει αυτό; Πάρα πολλοί. Και ποσει ακόμη ειδικά για τὰ κορίτσια:

36

Ύστερα από το δημοτικό σχολείο, το κορίτσι πρέπει να πάει στο γυμνάσιο ή σε μία σχολή επαγγελματικής ή στις ανώτερες σχολές ανάλογα με τις ικανότητές του, την κλίση του και τις οικονομικές και άλλες συνθήκες της οικογένειάς του, ΑΚΡΙΒΩΣ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ του σπιτιού και χωρίς καμμία αδωρία έπειδή τάχα είναι κορίτσι. Οι πατέρες και τ' αδελφία πρέπει να το χωνεύουν οριστικά αυτό και να το ενισχύσουν. Το κορίτσι δεν είναι κατά «κανόνα» για το σπίτι και καί' εξαίρεσι γιά σπουδές. Ούτε είναι προωρισμένο να γίνει μία περιφερόμενη άμυχη κοκλία πολυτελείας ή ήμιπολυτελείας με μπυγίες και αρώματα που περιμένει στο σπίτι της το γαμπρό αφού έχει γίνει ήδη ιδιότροπη και ύστερική, γιά να του φησόν τον καφέ και να πηγαίνει στο χορό. Ούτε επίσης είναι προωρισμένο, σε άλλες περιπτώσεις,

Ἑργασία

Η ΔΟΥΛΕΙΑ που λέμε στην καθημερινή μας ζωή, είναι το δεύτερο πρόβλημα σε σχέση με τη ζωή του κοριτσιού. Πρέπει το κορίτσι να προσανατολιζεται με την προοπτική να δίνει στη διαπάλη, να δουλεύει κατά κάποιο τρόπο έξω από το σπίτι, ή πρέπει να μείνει στο σπίτι και να κάνει σ' όλη της τη ζωή πρώτα στο σπίτι του πατέρα της κι' ύστερα όταν θα γίνει γυναίκα του άντρα της, τη νοικοκυρά και μόνο τη νοικοκυρά; Και ακόμα η βιολογική της άποψη της μητρότητας δεν την αποκλείει «φυσικά» από τις έξω δουλειές; Πριν 100 χρόνια, το «δουλεύω» μιιά γυναίκα έξω από το σπίτι της, ήταν απαράδεκτο ήθικα, κοινωνικά κ.λ.π. Έκτος φυσικά από τις «υπηρεσίες», τις όποιες κατά περίεργο τρόπο οι έπιτιμωτές της δουλειάς δεν εύρισκαν κανένα κώλυμα να τις χρησιμοποιήσουν...

Σήμερα, τὸ νὰ ἐργάζεται μιὰ γυναίκα στὸ γραφεῖο ἢ στὸ εὐνοστάσιο, ἀποτελεῖ ὀρέκτα συννησιζόμενο φαινόμενο. Φαινόμενο συνηθισμένο, μᾶλλον ὁμως σὰν ἀποτέλεσμα ἀνάγκης καὶ ὄχι σὰν ἐπιβεβλημένο καὶ ἀπαραίτητο στοιχεῖο κοινωνικῆς ζωῆς. Αὐτὸ γιὰ σήμερα, γιατί γιὰ αὐτοὶ εἶναι βέβαιο πὼς ἡ ζωὴ δὲ ἐπιβάλλει τὴν ἐργασία τῆς γυναίκας σὰν ἀναπόσπαστο φαινόμενο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀπαράλλαχτα ὅπως καὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀνδρᾶ. Ἡ ἐργασία, ἡ δουλειὰ γενικὰ, εἶναι πηγὴ χαρὰς καὶ ζωτάνιας γιὰ τὸν ἄνθρωπο, καὶ ἐπομένως ὑπεβῆσι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν εὐτυχίαν του. Εἶναι ἐκεῖνη ποὺ τὸν κάνει νὰ ἀισθάνεται πὼς εἶναι ὁ ἴδιος δημιουργὸς καὶ ἡ μόνη ποὺ τὸν ἐξασφαλίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν αξιοπρέπειαν. Ἡ ἐργασία κάνει τὸν ἄνθρωπο αὐτοδυναμὸ καὶ ἀξίον τῆς ζωῆς. Ἡ γυναίκα μόνον εἶται μόνον μὲ τὴν ἐργασίαν τῆς παραγωγικῆς, δὲ ἀποκτήσει χειραφετίαν καὶ αὐτοδυναμίαν ποὺ τῆς λείπουν σήμερα, ἐφ' ὅσον δὲ δουλεύει. Κάνει φεμινιστικὴ κίνημα καὶ κομμιά ψῆφος στὶς ἐκλογάς, δὲν θὰ τῆς δώσῃ μέσος τῇ ζωῇ τὴ δύναμιν, ποὺ θὰ τὴν

δύσση ή δουλεία της. Ή δύναμις δὲ αὐτή, δὲν θὰ εἶναι μόνο τὸ οἰκονομικὸ τῆς ἐξοσλαβώμα ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ ἀντρα τῆς ποῦ δουλεύοντατς τὴν συντηρεῖ, ἀλλὰ θὰ εἶναι κυρίως ἡ συναίσθησι τῆς αὐτοδυναμίας στὴ ζωῇ, καὶ ἐπομένως τὸ ἐξοσλαβώμα τῆς ἀπὸ ἑνα σωρὸ προλήψεως, δεσμεύσεις, μειονεκτικότητες καὶ θαλίδες συμβατικότητες μὲ τίς ὁποῖες ἡ ζωὴ τῆς τώρα εἶναι στενὰ δεμένη. Τὸ κορίτσι πρέπει νὰ προσανατολίζεται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς δουλείας, τῆς ὁποίας δουλείας, ἀνάλογα μὲ τίς ἀνάγκες καὶ τίς συνθήκες τῆς οἰκογενειακῆς, ἀπαραλλάχτα ὅπως καὶ τὸ ἀγόρι, κ' αὐτὸ τοὐλάχιστον ὅς νὰ παντρευτῇ. Ἡ δουλεία ἀπὸ τὸ ἐξοσφαλίσῃ πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴ γνῶσις τῆς ζωῆς καὶ τῇ γνωριμῇ τῶν ἀνθρώπων. Ὑστερὰ τὴν οἰκονομικὴν τὸ ἀνεξαρτησία, σχετικὴ ἡ ἀπόλυτη, καὶ τῇ χειραφετήσῃ ἐπομένως τοῦ ἑαυτοῦ του, σύμφωνα μὲ τίς ἀρχὰς καὶ τίς ἀντιλήψεις του γιὰ τὴ ζωὴ, καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ ταπεινὲς συμβατικότητες. Ἡ δουλεία θὰ ὁῶς στὴν οἰκογένεια ἑνα κορίτσι-ἄνθρωπον, ἐνηλίκον, στὰ ἑκτικὰ τῆς ζωῆς

ήρωμένο για να
ήθοι και ακέραιο, όσο πιο πο-
λύ μπορεί να γίνει, απαλλαγμέ-
νο από υστερικές και χαιδεμέ-
νες αδυναμίες, ένισχυτικό στοι-
χείο στην οικογενειακή ζωή και
όχι «βάρος» για ξεφόδωτομα
στην πρώτη ευκαιρία ή υπτιμπε-
λό για τη διασκέδασι του πρώ-
του προκοιθούρα. Ή εργασία
που κοριτσιού θα το κάνει πιο
«σοφό» και πιο «κυριαρχημένο»,
πιο φιλόστοργη κόρη και πιο
βαθύτερο άνθρωπο. Θα το κά-
νη αξιο να δλέπη την αλήθεια
στη ζωή, και θα τον ανοίξει δια-
πλάτες τις πόρτες για τον αλη-
θινό έρωτα και γόν πιο αξιο
γάμο, αφού θα του εκμηδενίστη
την πιθανότητα να παντρευτεί
στού οικονομική ανάγκη κάποιου
πολύ μεγαλύτερο του που δεν
τον θέλει, και θα το απαλλάξει
από την υποχρέωσι να δεχθί
ανάγκαστικά μιά στοχνη πεισι
για ένα γάμο που δεν του ται-
ταίάει. Ή εργασία είναι στοι-
χείο απαραίτητο για το κορί-
τσι, όχι μόνο το άπορο, για
το οποίο γίνεται ή ανάγκη έπι-
τακτική ζωής, αλλά άκμα και
για κείνο που μπορεί να περι-
μένη χωρίς δουλειά ως να παν-
τρευτεί, γιατί το έξασφαλίει
τη γνωριμία με τη ζωή, τη χει-
ραρέστη και τις καλύτερες
προοπτικές για ένα πετυχημένο
γάμο και μιά ευτυχισμένη οί-
κογενειακή ζωή.

Ἡ συμπεριφορὰ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ τῆς συμπεριφοράς στὸ κορίτσι, σὲ ὅ,τι ἀφορὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως τῶν δύο φύλων, εἶναι κάτι πού πολὺ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὸν οἰκογενειακὸ κύκλο τοῦ κοριτσιοῦ καὶ πού δὲν μπορεῖ νὰ ἐχῃ μὴ μονοκόμμητη καὶ περιωρισμένη ἀποψι. Ἰσως μάλιστα νὰ μὴ μπορῇ νὰ ἐχῃ μὴ ἀποψι μὰ καὶ εἶναι τόσο πολυσύνθετο καὶ τόσο ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ψυχροσύνησι τοῦ κοριτσιοῦ. Ἐκεῖνο πάντως πού εἶναι βέβαιο καὶ πού πρέπει ἀνατρίττῃ καὶ τὸ προσέκειο, εἶναι ὅτι ἡ φυσιογνωμία τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἀλλάξε ριζικά καὶ τὰ τελευταῖα μεσοπολεμικά καὶ ἰδίως μεταπολεμικά χρόνια. Ἡ ἀλλαγὴ ἐγκυτεῖται στὸ ὅτι μὲ κοινάνα πιά

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΠΑΛΤΑ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Πιέρ Κλαράνς: ρηχτό παλτό με λίγο φάρδος, ελαφρώς έβαζε προς τα κάτω. Μανίκι κιμονό. Πρωτοτυπία αποτελεί το κόψιμο εμπρός που θυμίζει κανονικό πιαστρόν. Ύψος άνοιξιάτικο.

AFELA

Πιερ Μπαλμαί: Τρουά κάρ παλτό ρηχτό σέ έντελώς ίσια γραμμή. Μανίκι επίσης τρουά - κάρ με μανικοκόλληση. Τσέπες ψεύτικες (μικρές πάτ) στα δύο μπροστινά επάνω. Είναι ένα μοντέλο πολύ ωραίο για καρεβάκι.

τό που λένε μερικές κυρίες ότι είναι τάχα «ρίλες» με τις κόρες τους και τὰ λένε όλα μεταξύ τους φαίνεται πως είναι υπερβολή και πώς ούτε είναι δυνατό να γινή, ή ίσως μάλιστα να μη είναι σωστό να γινή. Ή έρχασί αμετά το σχολείο ή ή ανώτερη σπουδή, θα δώσουν την ευκαιρία στο κορίτσι, άγρυπνο πάντα με τις γνώσεις το πρόνομιό, να γνωρίσει καλύτερα και πιο άνετα το αντίθετο φύλο με τὰ προτερήματα και τὰ ελαττώματά του. Ίσως μάλιστα πολύ πιο άνετα και άκίνδυνα από την περιορισμένη κοπέλλα του σπιτιού είτε υπήρξα τών αδελφών της είναι αυτή είτε πολύχρονη και πολυρωματισμένη κούκλα με όλίγα ή πολλά γαλλικά και λίγο πιάνο είτε άνα άβουλο περιορισμένο πλάσμα.

Δρ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ νέα γυναίκα καὶ ἡ ὑγιεινὴ της. Τὰ μαλλιά, ὁ κορσές, τὰ ἐνδύματα, τὰ παπούτσια, οἱ ἀρρώστειες της.

'Η Μυρτώ

άπαντᾷ

ΑΓΡΙΟΚΟΡΙΤΣΟ ΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ.— Δεν πρέπει να διαλέγεται μικρό μου κι ο έρωτας θαρρη μόνος του. Οί νεαροί για τους οποίους ενδιαφερόσαι σ' έκτιμούν 'ίσως πολύ και δεν θέλουν να παίζουν μαζί σου γιατί είναι πολύ μικροί για να σκεφθούν σοβαρά για το μέλλον τους. Αυτό δεν πρέπει να σου κοκοφάινεται. Περίμενε λίγο, άλλωστε δεν ξέρεις πώς ο έρωτας όσο τον κυνηγάς φεύγει; Μην ανοίξεις αλληλογραφία αν δεν σου γράφει εκείνος πρώτα.

ΜΑΡΒΑ.— 'Από το γράμμα σου, αγαπητή μου φίλη, βλέπω πως είσαι μία ανεπτυγμένη κοπέλλα, και είναι εύκολο για σένα να μιλάς με υποχρέωση να δώσεις μία ευτυχή λύση στην υπόθεσή σου με τον δασκάλιο. Δεν είναι δύσκολο να τον κινήσει να εκπαιδευθεί αν πραγματικά σ' αγαπά. Δείξε του ότι ενδιαφερόσαι καθώς ιδιαίτερα για τον εαυτό του. Κάθε φορά που θα τον βλέπεις θα τον ρωτάς μ' ενδιαφέρον για κάθε τι που τον αφορά, για τη δουλειά, το σπίτι του, τα ανήλίκια, τις προτιμήσεις του, τις ελπίδες του. Δείχνει απεριόριστα τον θαυμασμό σου για κάθε τι που κάνει ή λέει για να κοιταχτεί ο έγωισμός του. 'Ετσι θα δημιουργηθεί μία ψυχική επαφή ιδιαίτερη κάπως — και ξεχωριστή απ' τους άλλους — μεταξύ σας οπότε τ' άλλα θαρθούν μόνον τους. Με τις προτιμήσεις σου μου αναφέρεται είναι πολύ εύκολο να επιτύχεις αν τις εκμεταλλεύθης καλά. Σου το εύχομαι.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ — ΒΕΑΤΡΙΚΗ — ΕΡΜΙΟΝΙ.— Αυτούμαι, αγαπητή μου φίλη, που θα σου γράψω πως έκανες πολύ άσχημα να εκτεθής μ' αυτόν τον άνθρωπο. Είναι φανερό πως θέλεις να περάσει ευχάριστα την ώρα του μαζί σου και δεν έχει κανένα σοβαρό αίτιο για σένα. Οί άνθρωποι που αγαπούν σέβονται και λίγο το αντίκειμο της αγάπης τους και δεν προχωρούν με την πρώτη συνάντησή. 'Επειδή όμως οι περιπτώσεις νεοί, σήμερα που ζήτουν να σχετισθούν με μία κοπέλλα δεν σκέπτονται ποτέ το απότομο μέλλον, είναι στο χέρι σου να τον κινήσεις να σ' αγαπήσει. 'Αλλά για να γίνει αυτό πρέπει να κερδίσεις την εκτίμησή του και σίγουρα δεν θα το επιτύχεις αφήνοντας τον να κάνει το έργο του. Δεν σκέπτεσαι τί θα επεκκολούθησε στις επόμενες συναντήσεις όταν στις πρώτες προχώρησε τόσο; Πες του λοιπόν πως δεν πρόκειται να σ' ξαναδείς αν εξακολουθήσει τα ίδια. Γιατί πρώτα αυτές θα σε περιφρονηθή. Κι' αν θυμώσει και φύγει μη λυπηθείς γιατί δεν θα χάσεις τη «μεγάλη τύχη» που νομίζεις. Θα περάσουν τόσα χρόνια όπως γράφεις που πρέπει να είναι πολύ δυνατά το αίσθημά σας για να επιζήση. Στη φίλη σου πές της να τα ζητήσει με το παρόνυμα πως θέλει να δει τι του έγραψε τότε, ή πως αυτή έχει έναν τρόπο ή μέρος να τα φυλάξει καλύτερα. Δεστυχώς δε βρίσκω άλλον πιαστικό τρόπο να σας υποδείξω.

ΑΛΙΝΤΑ.— Δεν συμφωνώ μαζί σου ότι αυτό που σε βασανίζει δεν είναι κάτι που μπορεί να καταπολεμηθεί. Είναι βέβαια πως μπορείς να απειληθείς σιγά-σιγά απ' αυτό αν το βάλεις πολύ, και σ' οί 'ίδια προσπάθειες με κάθε τρόπο. Φυσικά δεν γίνεται τίποτα όταν λη κανείς κ' το ξέρει πως δ'τι και να κάνει θα ναι μάταιες προσπάθειες. Νομίζω πως πρέπει να του γράψεις αυτό που σε βασανίζει και να δείξεις να συναντηθείτε. Δεν πρέπει να διατάξεις και να δίνεις λιγότερη σημασία στο «ελάττωμα» σου για να δίνουν και οί άλλοι. 'Επιμένω πως είναι στο

χέρι σου να ξησάς κι' εσύ και να χαρής τη ζωή όπως άλλος ο κάσμος υπερνικώντας «συμπαλέμματα» και «έμμενες ιδέες». Δεν μπορείς να σου γράψω πιο καθαρά γιατί δεν θέλεις.

ΚΑΠΟΙΟΝ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟ ΦΙΛΟ.— Την περίπτωση σου τη διεβίβασα στην εφημερίδα «Α-θλητική 'Ηχώ» στην οποία και θα δημοσιευθεί. 'Ελπίζω να τη διαβάσει εκεί ο φίλος σας και να σας γράψει.

ΣΩΗ ΧΩΡΙΣ ΧΑΡΑ.— Μπορείς να πάρεις διπλώμα απ' το 'Αγγλικό 'Ινστιτούτο ή τη Γαλλική 'Ακαδημία. Θα είσαι καλός κατόπιν εξετάσεων που γίνονται συνήθως το Σεπτέμβριο. Με τα απολυτήρια των Σχολών, αυτόν μπορείς να διαβάσεις σε γυμνάσιο αφού υποστήσεις και άλλες εξετάσεις στο 'Ινστιτούτο Παιδείας. 'Η ηλικία σου είναι καλή. Τα διδάγματα της Γαλλικής 'Ακαδημίας είναι γύρω στις 800.000 το χρόνο και τόσο περίπου είναι και του 'Ινστιτούτου. Πάντως αυτά πρέπει να τα φροντίσεις ενώρις φέτος για να μπορέσεις να εισαχθείς τον επόμενο Σεπτέμβριο. 'Αναλόγως των δυναμικών σου θα καταταγείς στην ανάλογη τάξη.

ΠΑΡΑΣΕΝΑ ΜΑΤΙΑ Μ.Τ.Κ.— Τί να σε συμβουλεύω, αγαπητή μου, τώρα που τα έχεις κανονίσει μόνιμα; 'Ηδη χωρίς με τον πρώτο και αποφασιστικό πανθραυτικό δευτερό χωρίς να χύς ξεκαθαρίσει καλά — καλά αισθηματά σου. 'Αλλά πρέπει να το κινήσεις πριν είναι πολύ άργα, οπότε 'ίσως δεν θα βρης και τον άλλον να σε περιμένει. Δεν είναι βέβαια κακό να σκεπτεσαι έναν άνθρωπο φιλικά και ν' αγαπάς έναν άλλο με μίσην δεν είναι μόνο φίλια ότι αισθάνεται πιά γι' αυτόν; 'Εκκαθάρσε τα αυτά καλά μνήμη σου και κανόνισε ανάλογα τη στάση σου. Πρέπει να ξέρεις όμως πως δεν είναι δυνατόν ν' αγαπάς δυο άνδρες συγχρόνως κι' ούτε είναι τίμιο ν' αγαπάς τον ένα και να σκεπτεσαι τον άλλο.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ.— Τη ζωή σου την κάνεις ή 'ίδια δραματική ενώ θα μπορούσες να μην υποφέρεις τόσο. Δεν έπρεπε ν' αρραβωνιάσθης αφού αγαπάς έναν άλλον τόσα χρόνια. Είναι άδικο και άτιμο και για τους τρεις σας. Να διαλύσεις τον αρραβώνα και να περιμένεις να δης πότε θα μπορέσεις να πανθραυτίσεις αυτόν που αγαπάς ή κι' αν δεν μπορέσεις τουλάχιστον να μην πάρεις τον άλλο στο λαιμό σου. 'Η 'ίδια όμοιοις πως δεν μπορείς να ξεχάσεις τους προπαθείες. Να ξηγήσεις και στον πατέρα σου πως πρέπει να επιμένεις στις απόψεις του γιατί έτσι προετοιμάζει τη δυστυχία τριών ανθρώπων. Να πής στον αρραβωνιαστικό σου την αλήθεια γιατί δεν είναι σωστό να τον έχεις να ελπίζει πως κάποτε θα ξεχάσεις και θα τον αγαπήσεις αφού δεν έχεις τέτοιο σκοπό.

ΚΑΡΟΛ.— Το διήγημά σας είναι εντελώς πρωτόλειο. Διαβάστε πολύ πρώτου καταπιστήτε με το γράμμα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΜΟΔΑΣ
άπαντᾷ:

ΓΙΟΛΑΝΔΑ, Βόλον.— 'Αγαπητή Γιολάνδα, αρχίζουμε όπως βλέπετε να δημοσιεύουμε τα νεότερα ανοιξιάτικα ταγίερ. Τα κοτλέ είναι πολύ της μόδας και φοριούνται βλν την ημέρα. Τα σκέτα βελούδινα θεωρούνται πιο άμπιγ. Νομίζω ότι το κοτλέ θα σας βολέψει περισσότερο. Κάντε το πράσινο, μπλε ρουά ή καφέ.

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ.— Το μαύρο βελούδο είναι άμπιγ και φοριέται σε όλες ανεξαιρέτως τις περιπτώσεις για τις οποίες με ρωτάτε. Κάντε το με μέτρο ντε-κολέ, εφαρμοστό στη μέση και με φούστα που να κλωσάρει ελα-

φρά! Θα το φοράτε με διάφορα κολιέ ζώνες κλπ. και αναλόγως των περιστάσεων θα το ποικιλίζετε όπως θέλετε, με άσπρα άξεσουάρ, μαύρα και άλλων χρωμάτων. Το γκρι κλασικό ταγίερ είναι καταλληλότερο για το γραφείο. Φοριέται με χαμηλά παπούτσια ή με γόδες (με μέτρο τακούνι). Μπλουζές όλων σχεδόν των χρωμάτων, κόκκινες, κιτρινές, άσπρες, γκρι, πράσινες κ.ά. Φόρεμα με μικρά κορδ, μπορεί να γίνει σουρωτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.— 'Εφ' όσον είσατε παχυλή δεν θα σας συνιστούσα ζαπωνέ κόψιμο για ταγίερ. 'Η μαγικολόνη θα σ' τηρήσει καλύτερα το ρούχο και θα σας λεπταίνει περισσότερο. Πάρτε έναν τύπο ντρά ή σεβίτο που είναι της μόδας, μπλε σκούρο ή και όχι πολύ σκούρο αλλά ένα συμπαθητικό τόνο πάντως. Με άσπρη μπλουζά πιά, καθώς και με άσπρο καπελάκι. Γίνεται βέβαια και καπελάκι απ' το ίδιο αλλά θα είναι κάπως πιο χειμαζιάτικο. Μπορείτε αν θέλετε καπέλο στον ίδιο τόνο να κάνετε από γκρό. Κάντε το ταγίερ εφαρμοστό (άλλα όχι υπερβολικά) αν το θέλετε και για άμπιγ. 'Αλλοίως μπορείτε να του κάνετε και ρηχτή ζακέτα σε ίσια γραμμή. Καμμία φορά ο ζακέτες αυτές δείχνουν λεπτότερο συνολο γιατί κρύβουν.

ΖΑΝΝΕΤΑ ΛΟΡΕΝΤΑΝΙ.— Ένα μαύρο μαλλινότα ταγίερ είναι πάντως απαραίτητο για τη γκαρνταρόμπα μιας άρραβωνισμένης. Μπορείτε το Πάσχα να το φορέσετε με άσπρα άφάρτα άξεσουάρ. Συνήθίζεται πολύ. 'Αν θέλετε όμως κάτι πιο χαρούμενο για την εποχή, μπορείτε να κάνετε ένα κόκκινο ή μπλε — ρουά άλλοις γκρι άρζαν ως ανοιξιάτικο, οπότε κάνετε το μαύρο το φθινόπωρο. Το γκρό ταγίερ θα μπορούσε να το φορέσετε το Πάσχα, έκτος βέβαια αν δεν σας κάνει καλό καιρό. Σε σπίτι μέσα όμως πάλι θα μπορέσει να φορεθεί.

ΑΝΙΔΕΗ.— 'Αγαπητή μου, σας ευχαριστώ για τα τόσα ευγενικά σας λόγια και λυπόμαι που δυστυχώς δεν θα μπορέσω να σας απαντήσω για τη γκαρνταρόμπα του συζύγου σας. 'Ο χώρος μάς υποχρεώνει να περιορίζοματε εστιάρα στις απαντήσεις της γκαρντείας μόδας, και όλες φορές κάνουμε εξαιρέσει, έπει δ' η ερώτησή ήταν μία, λάβαμε κατόπιν αυτού, τόσες ερωτήσεις που δεν μπορούσαμε πιά να απαντήσουμε παρ' όλη την καλή μας θέληση. Δηλώσαμε λοιπόν ότι δεν μπορούμε να απαντούμε πιά στο θέμα αυτό, όσο και αν θα το θέλαμε. Και τώρα ως ασχοληθούμε με σας. Πολύ καλή η 'ίδια για το κόκκινο εφαρμοστό παλτό, φοριέται και το βράδυ. 'Η γούνινη γαρνιτούρα είναι βαρειά για ανοίξι, μπορείτε όμως να βάλετε βελούδινη ή και ν' αφήσετε το παλτό σκέτο, πράγμα που συνηθίζεται πολύ. Βεβαίως μπορείτε να φοράτε μαζί μαύρο καπελάκι, καθώς και μαύρα άξεσουάρ και να μη βάζετε το καπέλο όταν βγάζετε το παλτό. Το σουεντ είναι μαλακώτερο και λεπτότερο. 'Εδώ στην 'Αθήνα τούλου χρυσές κλωστές πουλιές κλπ. σταυ Μέντη και πολλά άλλα μαγαζιά γύρω στην οδό Ευαγγελιστρίας.

ΝΙΝΙΤΣΑ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ.— Με τη νταντέλα σας μπορείτε να γαρνίρετε όλο τον ποδόγυνο ενός μισοφοριού, ώστε να φαίνεται ωραία αν σηκωθεί λίγο το φόρεμα, το υπόλοιπο χρυσόμο ποιοτήσε πάλι για άσπρόρουχα, π.χ. νυχτικά.

ΕΛΕΝ.— 'Εχετε λάθος, το ύφασμά σας μπορεί να γίνει ταγίερ. 'Αν θέλετε να το γαρνίρετε, γαρνίρετέ το με βελούδο (μαύρο, μπλε, καφέ, γκρι, σκούρο.) Βεβαίως αφού έλαβε παχαία, θα σας παχαίνει κάπως το ανοιχτό αυτό χρώμα, αλλά αν το ράψετε σε έλαφια κλασική γραμμή, όχι πολύ εφαρμοστό με μία σει-

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΚΑΛΤΕΣ

● Πρό μηνός, στο Παρίσι, ο γνωστός Γάλλος δημιουργός μόδας Ζακ Φάτ, έκήρυξε την επανάστασή στον τομέα της γυναικείας καλτέας: με τα νέα μοντέλα που ένεφάνισε — καλτέες έμπριμέ, νταντέλε κ.λπ. — ξανάδωσε στη γυναικεία τὸ «σέξ-άπλ» της, δίνοντας και πάλι τη σημασία που πρέπει στο γυναικείο πόδι, το τόσο γοητευτικό αυτό στοιχείο της γυναικείας κομψότητας. 'Επανώ αρίστηρα: Κάλτες με τελείωμα από μαύρη νταντέλα «σαντιγύ», και ζαρετιέρες στολισμένες με μπριγιάν. Δε-ξιά: 'Η κάλτσα «Πασχαλικά» που θυμίζει χαρακτηριστικά το όμιονμο έντομο με το βουλάτο σώμα — και που θα προκαλή ασφαλώς τα βλέμματα των ανδρών. Κάτω: 'Η κάλτσα «Λεοπαρδαλικά», που προσοίζεται να φοριέται στα σπόρ.

ρά, κομπιά ή μονό κόμπωμα έμπρός κάτι θα γίνει. Δοκιμάστε από καμμία φίλη σας αν θα σας πηγαίνει ή ριχτή ζακέτα που κρύβει. (Δεν ξέρω βλέπετε πόσο παχαία είναι εσείς) μπορεί ή γραμμή αυτή να σας πηγαίνει.

ΦΩΦΩ Δ. Κ. 20.— Μπορείτε να συνοδεύετε τη φούστα πάλι με μία μπλε ρηχτή ζακετούλα, αλλά γαρνιρισμένη με άσπρο αυτή τη φορά ώστε να αλλάξει κάπως. Κάντε την από ότομάν ή από αλπακά. Το καλύτερο είναι να πάρετε τη φούστα μαζί στα μαγαζιά και ριχνόντας επάνω μια μπιέ σκέτα υφάσματα (τύπου ανοιξιάτικου ή καλοκαιρινού) να δίτε τι πάει καλύτερα. 'Αλλο χρώμα δεν σας συνιστώ αφού το θέλετε και σοβαρό. Το έμπριμέ σας φόρεμα θα γίνει πιο εκκολαφόρετο αν το συνοδεύσετε με μπλε άξεσουάρ, τα άλλα που σκέπτεσθε δεν πάνε πολύ. Βρήτε μόνον ταιριαστή μπλε από-χρωστ.

«ΚΑΠΟΙΑΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ».— 'Η εσέρεψη σας αφού είναι παχαία να κνή μπλε μαρέν αν δεν θέλει να κνή μαύρο. 'Εσείς με το μαύρο σας ταγίερ να φορέσετε άσπρα άξε-

σουάρ. Νομίζω ότι το κρι' μαλλινό σας μπορεί να πετύχει ωραία σε κανένα τόνο μπλε — ρουά ή παρόμοιο, οπότε θα φοριέται και ως σπόρ και ως άμπιγ. Δοκιμάστε αν μπορείτε πρώτα σ' ένα δείγματακι. Ταγίερ μπορείτε να κάνετε κόκκινο, πράσινο, μπλε — νατίε, οπότε φοριέται και ως πιο άμπιγ (αν φυσικά δεν το ράψετε σε σπόρ γραμμή). 'Αν το θέλετε πιο σπόρ διαλέξτε κανένα έκάγι. (Κι' αυτό ανάλογα με το ρούχο που θα φορέσετε να το βάζετε και ως πιο άμπιγ). 'Υοασμα γκρό ή σεβίτο που είναι της μόδας.

ΚΑΙΤΗΝ, Σόμον.— Το γράμμα σας έλήφθη αυτή τη στιγμή. Θα φροντίσουμε να πληροφορηθούμε αυτά που μάς ζητάτε και να σας απαντήσουμε.

Σ.Α.Ι., Καλλιθέα.— Κάντε για φόρεμα μία πολύ βαρειά ζακέτα μετασφύτη μπλε — μαρέν, ώστε να μη σας παχαίνει. Μυτερό ντεκολτέ με κανένα σμάκιν για-καδίκι 'ίσως. 'Αν θέλετε μαλλινό, κάντε μάλλινη ζαρέτα. Κατάλληλος και ο αλπακάς. Το ταγίερ σας να γίνει κλασικό με μονό κόμπωμα έμπρός, άρμονικά εφαρμοστή ζακέτα. Πολύ ωραία θα το γαρνίρη βελούδινο γιακάς. Με το φόρεμά σας θα εσάρετε καμμία χρονιά ή άλλα τονίερα, μαργαριτάρια ή άλλα κολιέ. Σας εύχομα κάθε εύτυχία και συγχαρητήρια.

ΑΣΠΡΟ ΚΟΡΑΚΙ.— Βεβαίως μπορείτε να φορέσετε τα άσπρα άξεσουάρ στην περίπτωση που λέτε. Το «τρένς - κότ» είναι άκρίβως κατάλληλο για ταξίδι. Μόνον αν δεν σας πηγαίνει ωραία θα έπρεπε να βάλετε τίποτα άλλο, αφού σας ενδιαφέρει ή μέρα αυτή. Κοσμήματα δεν θεωρείται σε ταξίδια. 'Η έμφάνιση πρέπει να έχη ένα χαρακτηριστικό από σπόρ. 'Εκτός αν βάλετε απόλα χρωματιστά σκουλαρίκια ή πόντους κάτι διακριτικό. Τα στράς γενικά είναι για το βράδυ. Πάρτε τα μαζί σας. Την κορίτσα θα την προτιμούσα στο ταγίερ. Γάντια είναι της μόδας, τόσο από πικέ όσο και από νάυλον. Το μαύρο φαίγ σας μπορεί να φορέσει για τις επίσκεψεις που θα δεχθείτε το Πάσχα.

ΑΝΝΕΤΑ Κ.— Το ύφασμά σας κάνει για άμπιγ. 'Εφαρμοστάς μπουστός, έλαφο ντεκολτέ, φαρδιά φούστα. Το μαύνι καλύτερα να γίνει κοντό ζαπωνέ. Για το λαπέν σας διαλέξτε στα σχέδια που δημοσιεύουμε, είναι τα τελευταία.

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

άπαντᾷ:

Α. Β. Μ. Μ.— Μου γράφετε: «Γνωρίζω ότι όταν ο είν των συζύγων καταθέτη αίτησιν διαζύγιον μετά παρέλευσιν έπτά ετών ο γάμος λύεται». 'Η γνώση σας αυτή είναι έσφαλμένη. Για να λυθεί ένας γάμος πρέπει ή να πεθάνει ο ένας των συζύγων ή να έλαβη απόφασις του δικαστηρίου ή οποία να λυή τον γάμον (διαζύγιον) ή να έλαβη απόφασις δικαστηρίου που να άκυρώνη το γάμο ή δε απόφασις και στην μισή και στην άλλη περίπτωση να γίνει άμετακλητή. (δηλ. να μη υπορρή πλέον να προσβληθή). Για να λυθεί ο γάμος που σας ενδιαφέρει πρέπει ο συζύγος εκείνος που έχει ζητήσει το διαζύγιο να αποδείξει ότι έχει εις βάρος του άλλου συζύγου λόγο διαζύγιου. Διαφορετικά, έφ' όσον δεν έπιμνη το διαζύγιο ο άλλος συζύγος δεν μπορεί να λυθεί ο γάμος.

ΧΡΗΣΤΟΝ ΠΙΠ.— 'Ο δεύτερος γάμος του Α (του προσώπου που σας ενδιαφέρει) είναι άκυρος διότι όταν έτελεσθη ο γάμος αυτός ήτο ο Α έγγαμος. Παρά το ότι ο πρώτος γάμος του Α έλύθη δια διαζύγιου εξακολουθεί να είναι έγκυρος ο δεύτερος γά-

μος αυτού (δηλ. δεν ισχυροποιήθη). Διά να ισχυροποιηθί ο δεύτερος γάμος του Α απαιτείται να γίνει νέα ιεροτελεστία δηλ. πρέπει να ξαναγίνη ο γάμος. 'Η έκκλησία είναι υποχρεωμένη να δώσει άδεια νέας τελετής του γάμου. 'Ο νόμος σχετικός έχει ως έξης: «Καλύεται ή συναψις έτέρου γάμου πριν ή άμετακλητήως λυθή ή άκυρωθή ο ύφιστάμενος γάμος. Οί σύζυγοι δύνανται να επαναλάβουν την τέλεσιν του μεταξύ αυτών γάμου και πριν ή-κυρωθή ούτος».

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

άπαντᾷ

Ν. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ.— 'Αλεξάνδρειαν:— 'Ενθουσιασμός και πατριωτική έξαρσις. Στο βάθος παραμένει η ρητορεία ή όποια δεν προκαλεί συγκίνηση.

ΣΤ. ΑΡΑΠΗΝ, Σαλαμίνα.— 'Η 'Αθήνα είναι γεμάτη από Γερμανικές εφημερίδες και περιοδικά κι' έσείς είσατε δυο δημάτια. Πιθανόν να μην σας ικανοποίησ ή εφημερίδα που θα σας υποδείξουμε έμεις. 'Ο καλύτερος τρόπος είναι να πάτε ο ίδιος στο βιβλιοπωλείο Κάουφμαν (όδός

Σταδίου) και να διαλέξετε ό,τι θέλετε.

ΡΟΥΛ. ΣΤΑΜ.— 'Η διεύθυνσι που ζητάτε είναι: «'Ιωάννην Εύθυμιον Ιατρον, Σόλωνος 116 'Α-θήναι». 'Αν προσέχατε καλύτερα θα βρίσκατε και το όνομα και τη διεύθυνσι των γιατρών δημοσιευμένα στο περιοδικό κι' έτσι δε θα κάνατε τον κόπο ούτε να γράφατε ούτε να παραπονιέσθε αδικίως.

ΠΑΡΑΠΟΝΙΑΡΗΝ.— 'Εκτός από τα πρακτικά και τα στενά ειδικά θέματα, δηλ ή υπόλοιπη ύλη είναι όπως λέμε «διαβαστική» και τους άντρες. 'Ακόμα και τα επίσημολογικά θέματα τα άναφερόμενα για τη βιολογική ζωή της γυναικείας, ενδιαφέρουν το ίδιο και τους άνδρες. Πάντως θα φροντίσουμε ώστε να πάψετε να είσατε παραπονιάρης.

ΚΑΜΕΛΙΑ.— Σε παλαιότερα τεύχη είχαμε δημοσιεύσει μία σειρά άρθρων σχετικά με την γεωπονική και άνθοκομική. 'Εκεί μέσα υπήρχαν οί οδηγίες που ζητάτε. Βλέπετε είναι από τα θέματα που εξαντλούνται, όπως λέμε, και αυτός είναι ο λόγος της διακοπής. 'Ισως άργότερα επανέλθουμε. Πάντως υπάρχουν

στην αγορά σχετικά βιβλιοαρκία που παρέχουν τις σχετικές οδηγίες.

ΑΛ. ΠΡΟΦΙΛΗ.— 'Ισως δημοσιεύσουμε άργότερα. Πάντως αυτά που ζητάτε έχουν δημοσιευθή λεπτομερώς στο τεύχος 36 (3η συνέχεια οδηγίου της Μητέρας). 'Εάν δεν έχετε το τεύχος, πάραυτα από το γραφείο να το πάρετε, ή γράψτε μας τη διεύθυνσή σας να σας το στείλουμε.

Ε. ΡΟΥΖΟΥΝΗ, Λαζαρίδων.— Μας ερωτάτε για ποιο λόγο το υπουργείον Παιδείας δεν άναγνώριζει τα διπλώματα που το ίδιον άπέμεινε πέρυσι στους καθηγητάς Γαλλικής. Πώς όμως μπορούμε να ξέρουμε έμεις γιατί οί άρμόδιοι, αλλάζον κάθε τόσο γλώσσες; 'Ισως να επενέβησαν δι-άφοροι άνδιαφερόμενοι. 'Ισως να άλλαξε ο ύπουργός. 'Ισως να εί-δαν κάποιο κακό όνειρο.

ΚΙΚΗΝ ΠΛΑΚΑ, Σόρον.— Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Λεπτομέρειες για τα εξεταζόμενα μαθήματα μόνον ή διεύθυνσις της Σχολής μπορεί να σας δώσει αν άποταθώτε απ' εμάς. 'Αφού άλλως σε είσατε τε-λειοποίη τη Γυμνάσιου έλπίζου με να μη βρήτε δυσκολίες.

Ε. ΚΟΥΡ., Γέφυρα.— Είναι εύκολον να φοιτήσετε, όσον διά-τάς εξετάσεις για το περιοχό-μενον ταν, μόνον ή Διεύθυνσις της Σχολής Νηπιαγωγών Καλλι-θέας θα σας πληροφορήσει λεπτο-μερώς.

ΖΑΚ. ΤΑΡ., Βόλον.— Οί κρα-τικές ύποτροφίες προσοίχονται και δίδονται εις άποφοίτους Α-κατάτακ Σχολών έφ' όσον δε δεν έχετε τελειώσει ούτε καν Γυμνά-σιον δεν βλέπω την πιθανότητα ύποτροφίας, ούτε και διορισμού.

ΜΟΝΙΚΑ Α.— Δεν δημοσιεύ-ουμε φωτογραφία της Νταϊάνας Λόν γιατί ή στήρ αυτή άσχολεί-ται με την τηλεόρασι τελευταία και τις συναυλίες κι' έχει φύγει απ' την κινηματογραφική έπικαι-ρότητα. Θα το κάνουμε μόλις έ-χουμε κάτι νέο να γράψουμε γι' αυτή. Τα στοιχεία που σας μας δώσατε είναι ήδη γνωστά από διογραφίες της.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Ο. Κ.— Το γράμμα σας είναι τελείως ά-σφες. 'Εφ' όσον βρίσκασθε στην 'Αθήνα τηλεφωνήστε μας ένα πρωί για να διευκρινισθί το ζή-τημα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΩΝ ΠΛΕΚΤΩΝ

άπαντᾷ:

ΝΙΝΙΤΣΑΝ ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ.— Στο προηγούμενο τεύχος, σελ. 33, δημοσιεύσαμε έξηγήσεις για τις βελονιές, καθώς και για «πούαν ντόμπερ». Στην άλλη ερώτησ, θα σας απαντήση ή συστακτις της μόδας.

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ.— Στο έρχόμε-νο παρόρτημα θα βρήτε το μο-νογράμμα που ζητάσατε.

Δ. Α. Θεοτόκη.— Στο προσε-χές μας παρόρτημα θα βρήτε μονογράμματα με αρχικά σας.

Η ΝΙΚΗ

'Εδώ, στο ελληνικό το χώμα το στοιχειωμένο κι' ιερο, που το ίδιο χώμα μένει ακόμα απ' τον άρχαιο τον καιρό, στο χώμα τούτο πάντα ανθούνε κι' έχουν άθάνατη ζωή και μάς θερμώνουν, μάς με-

(θούνε νεράιδες, ήρωες, θεοί.

'Εδώ στο ελληνικό το χώμα, το στοιχειωμένο κι' ιερο, που το ίδιο χώμα μένει ακόμα απ' τον άρχαιο τον καιρό, είδα τη Νίκη τη μεγάλη τη Νίκη την παντοτεινή, την είδα έμπρός μου να προ-

(θάλλει με φορεσιά όλοφωτεινή,

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

39

"ΑΔΕΚΤΩ"

ΜΕΛΠΑΝ *ὁ φύλακας ἄγγελος τῆς ομορφιάς σας*

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

ΤΑΓΙΕΡ ΜΕ ΟΡΓΑΝΖΑ

Έντελως νέο τόνο θα δώσουν στα ανοιξιάτικα ταγιέρ οι γαρνιτούρες από άσπρη οργάνζα ή μουσελίνα. Οι γαρνιτούρες αυτές που λανσάρονται φέτος δεν είναι απλά άσπρα γιακαδάκια, φιόγκοι πλαστρόν κλπ. (που εξακολουθούν έξ' άλλου πάντοτε να είναι της μόδας). Είναι ολόκληρες σάρπες, ή μεγάλες τολμηρές γραβάτες που στολίζουν κατά πρωτότυπο τρόπο τα ταγιέρ.

ΔΕΞΙΑ ΚΑΤΩ

Τεράστιοι γιακάδες γαρνίρουν επίσης τα σκούρα φορέματα, όπως αυτός ο πικεδένιος γιακάς που μοιάζει σχεδόν με μία μικρή πρωτότυπη και ωραία μπερτούλα.

Η ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΘΗΣΙ

ΣΤΑ μαύρα χρόνια της σκλαβιάς, όλα τα Έλληνόπουλα είχαν τον κρυφό καύμο να μάθουν λίγα γράμματα. Τέτοια ήταν η δίψα τους, που έκαναν το πλάν για να μορφωθούν. Κάθε μέρα περίμεναν να νυχτώσει και με χίλιες δυο προφυλάξεις, έβγαιναν κρυφά απ' τα σπίτια τους και πήγαιναν στο «κρυφό σχολειό». Ο μεγάλος Ιστορικός Γεώργιος Τερτσέτης αφηγείται σχετικά το παρακάτω χαρακτηριστικό ανέκδοτο:

«Ήμουν κατά το 1832 καθηγητής της ελληνικής ιστορίας εις το Σχολείον των Ευελπίδων. Είς την σειράν των μαθημάτων ήλθε λόγος διά τον Πλάτωνα, και ήβλησα ν' αναγνώσω εις τους νέους τον Κρίωνα υπάρχει μία μετάφρασις του Ι. Βηλαρά· έκαμα αρχή της αναγνώσεως εις τα τέλη του μαθήματος, έπροχωρούσα, αλλά ο ήλιος εδασίλευε, και δεν έβλεπα πλέον να διαβάσω. Ήταν τρία τέταρτα σχεδόν περασμένα από την ώρα μου, έκαμα να φύγω, αλλά οι μαθηταί με παρεκάλεσαν τα τελευταία 3—4 δίνονται της κοσσης (τρεχάλας). Έγώ ήπια τα χαρτιά μου και έφυγα από το τραπέζι της παραδόσεως... Φθάνοντας εις την θύρα να έβγω με έσταμάτησαν δυο νέοι· ο ένας έφερε ένα ζυγακέρι εις το χέρι, ο άλλος έναν πλήνιο λύγνο, με πίσωγύρισαν, μ' έφεραν και έτελείωσα την αναγνώσιν».

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ της φυλακής στεκόταν όρθιος μπροστά στο παράθυρο και εκύτταζε τα δυο τριαντάφυλλα που ανθίζανε σε μία γλάστρα. Μία φυλακή, δεν είναι βέβαια το πιο κατάλληλο μέρος για να καλλιεργή κανείς τριαντάφυλλα, μα ο διευθυντής ελάτρευε τα λουλούδια. Ήταν ένας άνθρωπος ήσυχος, και ασημέντιος. Καμείς από τους κρατούμενους δεν είχε παράπονα εναντίον του.

Όταν ο φύλακας έφερε στο γραφείο τον φυλακισμένο, γύρισε και κάθισε στην πολυθρόνα του.

—Πήγαίνε, είπε στον φύλακα. Ύστερα στράφηκε στον άνθρωπο που στεκόταν όρθος, και του έδειξε ένα κάθισμα.

—Κάθισε, Ντερίγκο. Εκείνος υπάκουσε μηχανικά. Είχε ένα πρόσωπο χλωμό, αλλά τα μάτια του ήταν έξυπνα και ευκίνητα, γεμάτα ζωή. Ο διευθυντής κάθισε κι' αυτός με τη σειρά του, ξεφυλλίζοντας για μερικά λεπτά τον ανοιχτό φάκελλο που είχε μπροστά του. «Τζιάνι Ντερίγκο, Έτών 30». Είχε καταδικασθί για φόνο, σε 20 χρόνια φυλακή. Ήταν άνεργος από καιρό, όταν μία νύχτα έπεσε να ληστέψει ένα κατάστημα. Τον ανέκαλυψε όμως ο मुखτερινός φύλακας, κι' ο Ντερίγκο πάλι στην ταραχή του, πυροβόλησε και τον σκότωσε. Έτσι τουλάχιστον είπε στο δικαστήριο.

Συνθησιμένη ιστορία, σκέφθηκε ο διευθυντής, ενώ στρεφόταν προς τον κρατούμενο.

—Έλαβα ένα γράμμα που σε αφορά, του είπε. Είναι από ένα κορίτσι, κάποια Λίνα, πρέπει να τη γνωρίσεις.

Ο Ντερίγκο σώπασε για λίγο. Ύστερα είπε:

—Μάλιστα, κύριε. Ο διευθυντής έψαξε στο ανοιχτό συρτάρι του γραφείου.

—Παραπονιέται ότι δεν λαβαίνει ειδήσεις σου. Πριν γράφω σε μένα, σου έστειλε πολλά γράμματα, αλλά δεν της απάντησες. Νά γιατί σε φώναξα. Τί πρέπει να της πω;

—Τίποτα!

—Είμαι ένα γράμμα συγκινητικό, επέμεινε ο διευθυντής. Θέλω να το βρώ, να σου το διαβάσω. Λέει πως από τότε που είσαι μέσα, έπτά μήνες τώρα, ήλθε δσες φορές της έπέτρεψαν για να σου μιλήσει. Μα εσύ δεν θέλησες ποτέ να τη δής. Απ' αυτά που γράφει, φαίνεται πως σ' αγαπά πολύ.

Ο κρατούμενος δεν μίλησε. Πριν από τρεις εβδομάδες, συνέχισε ο διευθυντής, αυτή ή κοπέλλα απέκτησε ένα γυιό, λέει πως είναι δικός σου.

Ο Τζιάνι Ντερίγκο δεν έκανε καμμία κίνηση.

—Έχω εδώ τις φωτογραφίες του παιδιού. Θέλεις να τις δής;

—Όχι.

Ο διευθυντής κοκκίνησε από αγανάκτηση, μα προσπάθησε να μείνη ήρεμος.

—Άκουσε, του είπε, Δεν θέλω να άνακατεψώ στις υποθέσεις σου, μα λυπάμαι αυτή τη δυστυχισμένη. Μία λέξη παραρηγοιάς τουλάχιστον, δεν θα σου κόστιζε τίποτα. Λοιπόν, τί να της απαντήσω;

—Τίποτα, επανέλαβε ο φυλακισμένος.

—Μά γιατί; Τί σου έκανε;

—Τίποτα. Δέ μου έκανε τίποτα. Δεν θέλω να την ξαναδώ, αυτό είναι όλο.

Ο διευθυντής σήκωσε τους ώμους, σαν να ήθελε να δικαιολογηθί στον εαυτό του, πως δεν μπορούσε να κάνει τίποτε περισσότερο. Ύστερα είπε ψυχρά στον κρατούμενο:

—Καλά, μπορείς να πηγαίνεις. Εκείνος σκώθηκε από την καρδιά και διέφυγε ήσυχα προς την πόρτα.

Μία στιγμή, είπε ο διευθυντής.

Ο Ντερίγκο σταμάτησε στο κατώφλι και γύρισε και τον κύτταξε.

—Εσύ είσαι καινούργιος εδώ. Ή φυλακή είναι σκληρή στην αρχή, μα με τον και-

ρό γίνεται ακόμη σκληρότερη. Είκοσι χρόνια είναι πολλά. Ντερίγκο. Το κορίτσι αυτό έχει τώρα ανάγκη από σένα, αλλά θα έλθει μία μέρα, που θα έχεις εσύ την ανάγκη της, αλλ' ίσως τότε να είναι άσφα.

Ο νέος τον κύτταξε με βλέμμα ανέκφορο.

—Τίποτα άλλο, είπε ψυχρά ο διευθυντής, μα σκέψου τα όλα αυτά.

Ο διευθυντής περνούσε έξω από τα κελιά των φυλακισμένων. Κάπου-κάπου σταματούσε στα πρώτα κελιά, έκανε καμμία παρατήρηση για την άκαταστασία που βασιλευε εκεί μέσα, μετά προχωρούσε για να συνεχίσει την επίθεσή του. Δεν σταμάτησε πιά, παρά μπροστά στο τελευταίο κελί. Έρριξε μία ματιά στην καλοστρωμένη μπράντα, μετά κύτταξε τον κρατούμενο, σαν να θυμόταν κάτι μακρινό.

—Πόσον καιρό είσαι εδώ, Ντερίγκο; ρώτησε.

—Τρία χρόνια, κύριε.

—Νά, βέβαια. Τρία χρόνια. Τώρα ο γυιός σου θα έχει μάθει να μιλά, να περπατά, να κάνει ένα σωρό πράγματα. Αυτή είναι ή πιο χαριτωμένη ηλικία των παιδιών.

Ο φυλακισμένος κάθισε στην μπράντα του αδιάφορος, και άπλωσε το χέρι, να πάρει ένα παλιό ροζέντο, απ' αυτά που τους δάνειζαν στη φυλακή. Ύστερα άρχισε να το ξεφυλλίζει σιωπηλά.

—Το παιδί ονομάζεται Τζιάνι όπως εσύ, είπε ο διευθυντής. Ή γυναίκα σου του έδωσε τ' όνομά σου.

Ο Ντερίγκο σήκωσε το κεφάλι του και είπε:

—Δεν είναι γυναίκα μου!

—Εκείνη λέει πως είναι. Βλέπεις είναι πιο πεισματάρη από σένα. Πριν από έξη μήνες, της μίλησα για τελευταία φορά. Έκλαιγε διαρκώς. Έλεγε πως έπρεπε να νιώσης γι' αυτήν λίγη στοργή, κι' ότι θα περιμένη, ώπου να ξυπνήσει κάτι μέσα στην καρδιά σου, και να της επιτρέψεις να έλθει να σε δει.

—Κάνει άσχημα. Θα έπρεπε να έχω καταλάβει, ότι εγώ δεν θέλω να την ξαναδώ.

—Δεν έβρω ποίους λόγους έξεις για να επιμένεις τόσο, μα νομίζω πως ό,τι και να είναι, μπορείς να της το πής, κι' ίσως όλα διορθωθούν. Θα είναι άσπιο να έχεις κάποιον να έρχεται να σε βλέπει, να περιμένει μαζί, να περάσουν αυτά τα είκοσι δυσκολά χρόνια.

Ο Ντερίγκο σώπασε πάντα, γυρίζοντας μηχανικά τα φύλλα του βιβλίου.

Ο διευθυντής κύτταξε επιμοναί το χλωμό πρόσωπο του φυλακισμένου, το αδιάφορο βλέμμα του.

—Την Κυριακή, συνέχισε, μπορώ να της δώσω μία άδεια επίσκεψης. Θέλεις;

—Όχι, απάντησε ο νέος στεγνά.

—Καλά. Ή φωνή του διευθυντού άλλαξε τόνο, έγινε σκληρή, έχθρική. Τόσο το χειρότερο για σένα. Ήθελα να σε βοηθήσω, μα βλέπω πως δεν αξίζει τον κόπο. Όσο γι' αυτή τη δυστυχισμένη κοπέλλα, θα της πω ότι υποφέρει άδικα για έναν άνθρωπο που είναι άνάγιος για μία τέτοια αγάπη.

Ο κρατάδικος δεν μίλησε, έκανε πως είναι ακόμη απασχολημένος με το βιβλίο, ώπου άκουσε το κλειδί να γυρίσει στην κλειδαριά, και τα βήματα του διευθυντού να απομακρύνονται.

Ήταν άρχες της άνοίξεως. Στα κελιά και στους σκοτεινούς διαδρόμους δεν το κατακαταλάβαινε κανείς, μα στο γραφείο του διευθυντού έμπαινε ένα θερμό κύμα ήλιου, και πάνω από το παράθυρο, κάτι χελιδόνια είχαν χτίσει τη φωλιά τους.

Ο διευθυντής καθόταν στο γραφείο του και διάβαζε για τρίτη φορά, ένα γράμμα που είχε μπροστά του.

Το γυτίπμα στην πόρτα τον διέκοψε.

—Έμπρός!, είπε; ενώ διπλώνε προσεκτικά το γράμμα.

Ο Τζιάνι Ντερίγκο μπήκε στο γραφείο,

δγάζοντας με σεβασμό τη σκούφια του. Είχε μία άσπρη τούφα πάνω απ' το μέτωπο και τη συνησιμένη αδιάφορη έκφραση.

—Με φωνάξατε; ρώτησε.

—Του έγνωσε «ναί» με το κεφάλι.

—Είσαι έπτά χρόνια εδώ μέσα. Δεν είναι έτσι, Ντερίγκο;

—Μάλιστα, κύριε.

Ο διευθυντής κύτταξε άφορημένος την άσπρη τούφα του κατάνικου.

—Έχω άκόμη ένα γράμμα της, είπε. Το τελευταίο. Θέλεις να σου το διαβάσω αυτή τη φορά; Ή προτιμάς να το διαβάσεις ο ίδιος.

Ο κρατούμενος κύτταξε τον διευθυντή χωρίς ν' απαντά.

—Πεισματάρης ως το τέλος, έκανε εκείνος χαμογελώντας. Δεν πειράζει. Θα σου πω εγώ τί γράφει.

—Μάλιστα, κύριε.

Ο άλλος έρριξε μία ματιά στο γράμμα, που το είχε μάθει σχεδόν απ' έξω.

—Λέει ότι σ' αγαπά και θα σ' αγαπά πάντα, παρ' όλα όσα έγιναν. Νά, αυτό είναι το πιο ούσιώδες. Τα άλλα δεν έχουν σημασία. Λέει ότι παντρεύτηκε, πριν από τρεις μέρες, με ένα καλόν άνθρωπο, που της υποσχέθηκε ν' αγαπά το παιδί.

Ο Ντερίγκο σκέφθηκε μία στιγμή, κι' ύστερα είπε αδιάφορα:

—Καλά έκανε. Έπρεπε να το είχε κάνει από την αρχή. Ή Λίνα είναι χαριτωμένη κοπέλλα. Μπορούσε πάντα να βρή κάποιον, που θα ήταν διατεθειμένος, να την παντρευτεί.

—Καλά, είπε ο διευθυντής. Τώρα αυτή ή ιστορία τελείωσε. Μπορείς να πηγαίνεις.

Ο φυλακισμένος σηκώθηκε, προχώρησε προς την πόρτα, εκεί όμως στάθηκε για ένα λεπτό αναποφάσιτος, κι' ύστερα γύρισε πίσω.

—Μπορώ να σας ζητήσω μία χάρι; ρώτησε.

—Τί συμβαίνει;

—Θα ήθελα... αν ήταν δυνατόν, εκείνες τις φωτογραφίες του παιδιού, που έστειλε ή Λίνα πριν από 7 χρόνια.

—Τί να τις κάνεις; Ο διευθυντής άνοιξε ένα ντουλάπι, κι' άρχισε να ψάχνει. Δεν έβρω πιά αν υπάρχουν. Έξ' άλλου τί σ' ενδιαφέρουν;

—Ήθελα να τις δω.

Ο άλλος εξακολούθησε να ψάχνει, ώπου βρήκε ένα φάκελλο κιτρινωμένο από την πολυκαιρία. Τον έδωσε στον φυλακισμένο, κυττάζοντας τον με περιέργεια.

—Τουλάχιστον το παιδί, είπε, δέι σου ήταν έντελώς αδιάφορο.

Ο Ντερίγκο δεν απάντησε. Κύτταξε τον φάκελλο, χωρίς να τον άνοιξη.

—Ευχαριστώ, κύριε, έκανε σιγά. Θα τις κυττάω μετά, είπε δείχνοντας τις φωτογραφίες. Μπορώ να τις κρατήσω;

Ο διευθυντής τον παρατηρούσε προσεκτικά.

—Νάί, βέβαια, μα γιατί; Δεν καταλαβαίνω.

—Δεν έχω δη ποτέ το παιδί μου, του είπε απλά. Αυτό είναι όλο.

—Και το σκέφθηκες τώρα; Ύστερα από τόσον καιρό. Μέχρι σήμερα δεν ένοιώδες τίποτα γι' αυτά τα δυο πλάσματα. Χρεώστηκε να τους χάσεις, για να ζήσει ή παγωμένη καρδιά σου. Και να σκεφθείς ότι έφθανε μία σου λέξη για να την κάνεις να σε περιμένει όχι είκοσι χρόνια μονάχα, αλλά μία ολόκληρη ζωή.

Ο Τζιάνι Ντερίγκο έβαλε στην τσέπη του τον κιτρινωμένο φάκελλο, και κύτταξε τον διευθυντή στα μάτια.

—Είσαι θα την λέγατε τη λέξη αυτή, αν ήσαστε στη θέση μου; ρώτησε ήσυχα. Θα λέγατε στη γυναίκα που αγαπάτε να σας περιμένη 20 χρόνια ή μία ολόκληρη ζωή; Θα το ζητούσατε αυτό από τη γυναίκα που αγαπήσατε σι' αλήθεια;

Ο διευθυντής έμεινε άκίνητος στην πολυθρόνα του, σά να τον κρατούσε εκεί καρπομένο κάποια άόρατη δύναμις. Τέλος, με φωνή θραυνή, ψιθύρισε:

—Δεν ξέρω.

Ο κατάνικος γύρισε ήσυχα και διέφυγε προς την έξοδο. Μα πριν βγεί, είπε στον άνθρωπο που εξακολουθούσε να μένη άκίνητος στην πολυθρόνα του:

—Ευχαριστώ κύριε για τις φωτογραφίες του γυιού μου! Ευχαριστώ πολύ.

Η ΑΘΗΝΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ 1821

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 'Απριλίου 1821. Οι 'Αθηναίοι γιορτάζουν δυο μεγάλες γιορτές: Την 'Ανάστασι του Θεανθρώπου και την 'Ανάστασι του 'Εθνους. 'Η συμβολική τούτη μέρα κάνει τους 'Αθηναίους ευτυχισμένους. Συγκεντρώνονται στις εκκλησίες και με δοκουμενά ματιά ασπάζονται ο ένας τον άλλο. Βλέπουν τους παπάδες κι' ο νους τους γυρίζει λίγα χρόνια πριν και πηγαίνει στα μοναστήρια της 'Αττικής και ιδίως της Πεντέλης. Βλέπουν τους καλογέρους να έχουν μετατρέψει τα μοναστήρια σε δολοφονεία. 'Εκεί μέσα έφτιαχναν κρυφά μπαρούτι και το έστελναν στους αρματωλούς και κλέφτες. Βλέπουν ακόμα τη γηρά 'Αθηνά την Κιουρά Μανώλαινα, τη μάνα του 'Αργυρού Μπιλιάρη, να φορτώνεται κάθε τόσο με μπαρούτι, να τα τυλίγει με προσοχή μέσα σε άπλυτα ρούχα και με τη δικαιολογία ότι πηγαίνει να πλύνει στο ρέμα της Καλλιόρης, να περνά, έτσι φορτωμένη, απ' τη μεγάλη Πόρτα (την Πύλη του 'Αδριανού) μπρος απ' τα μάτια των Τούρκων και να φτάνει έξω απ' την 'Αθήνα, όπου την περιμέναν οι άποστολμένοι των Καπεταναίων, και να τους παραδίνει το πολύτιμο φορτίο!..

Ι Τούρκοι συγκεντρώνονται στο Μεντρέ-σε και συσκέπτονται. 'Η επανάστασι είναι πιά γεγονός. 'Εκείνο που προέχει είναι να προληφθεί το άπλωμά της. 'Αποφασίζουν ν' αντιμετωπίσουν την κατάσταση με διαδικίες σφαγές. Μάνον έτσι θα μπορούσαν να σπασούν το ήθικόν των 'Αθηναίων. 'Ετσι νομίζουν. 'Εχουν πληροφορίες πως όλοι οι 'Αθηναίοι, μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και φτωχοί, παίρνουν ενεργό μέρος στον ξεσηκωμό. Και οι πληροφορίες τους είναι σωστές. Οι νέοι 'Αθηναίοι ζώστηκαν τ' όπλα κι' έφυγαν κρυφά στα βουνά και στα γύρω χωριά. Οι ανήμποροι πάλι ενισχύουν τον ιερών άγώνα με το πούγκι τους. Οι Δημογέροντες παρακινούν όλους τους γερούς άντρες να το σκάσουν και να καταπολεμήσουν στα επαναστατικά σώματα της Χασιάς και του Μενιδιού. Οι

Τούρκοι τα βλέπουν δ' αυτά και τρομάζουν. Μόνο μ' ένα τρόπο θα μπορούσαν ν' αντιδράσουν, με τη σφαγή! Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Και οι Τούρκοι ύστερα από πολλές συζητήσεις, παίρνουν την τρομερήν απόφασι!

ΕΝΑΣ Τούρκος ο Κατή Χατζή-Χαλίλ 'Εφέντης, αντιτίθεται στην απόφασι αυτή. Φωνάζει, απειλεί, προειδοποιεί τους κινδύνους που κλείνει μια τέτοια άστοχη ενέργεια, αλλά μάταια. Κανείς δεν τον ακούει. 'Απελπισμένος φεύγει απ' το Μεντρέ-σε, πηγαίνει γραμμή στους Δημογέροντες και τους αναγγέλλει την τρομερή είδησι. Οι προεστοί κι' οι παπάδες μαζεύονται σε σύσκεψι. 'Υστερα από πολλές συζητήσεις, παίρνουν την εξής απόφασι: να παρουσιασθούν οι προεστοί στις τουρκικές αρχές και προσποιούμενοι τάχα τους ανήκετους, να δεσφιάσουν με το κεφάλι τους ότι στην 'Αθήνα θα επικρατήσει απόλυτη τάξι και ήσυχία κι' ότι δεν πρόκειται να γίνουν ταραχές. 'Είμαστε σκλάβοι και όμωροί σας κι' αν γίνει τίποτα να μάς πάρετε τα κεφάλια. 'Ετσι είπαν στους Τούρκους για να τους καταπραύνουν. Και το κατώρθωσαν. Οι 'Αγάδες πίστεψαν κι' ανέδωσαν τις σφαγές. Για καλό-και για κακό όμως άρχισαν να λαβαίνουν μέτρα. 'Εφοδίασαν το Κάστρο με μπαρούτι, νερό και τροφές. Πήρανε μαζί τους 'Αθηναίους πρόκριτους για όμηρους και κλείστηκαν στην 'Ακρόπολι περιμένοντας τα γεγονότα. Μεταξύ των όμηρων ήσαν και τρεις εκκλητικοί 'Αθηναίοι Δημογέροντες, οι Μπενιζέλος Παλαιολόγος, Σωτηριανός Γέροντας και Προκόπιος Μπενιζέλος.

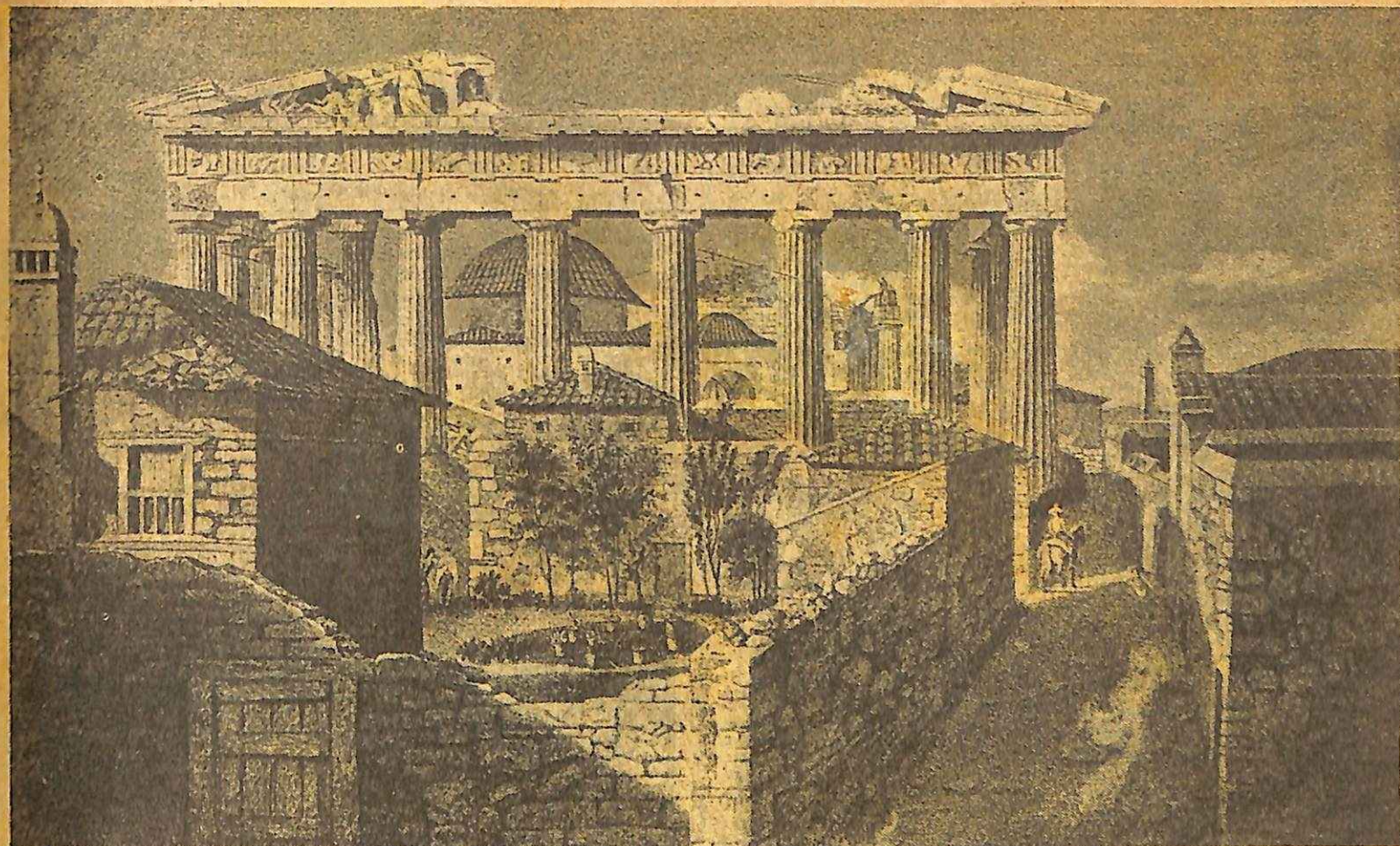
ΣΤΙΣ 25 'Απριλίου 1821 φτάνουν στην 'Αθήνα τα παλληκάρια απ' το Μενίδι και τ' άλλα χωριά. Κάνουν έφοδο. Πηδούν τους τοίχους και σπάνε την Πόρτα της Μπουμπουνίστρας. Οι Τούρκοι, όσοι γλυτώνουν, τρέχουν και κλείνονται στο Κάστρο. Οι επαναστάτες κυριεύουν την 'Αθή-

να και πολιορκούν τους Τούρκους που δρσκονται ταμπουρωμένοι στην 'Ακρόπολι. Οι πολιορκημένοι Τούρκοι ξεσπούν πάνω στους όμηρους. 'Αλλους βασανίζουν μέσα στον Κουλά (αλαταπεθήκη). 'Αλλους πετσκεδουν και πετούν τα κομμάτια τους για φοβέρα στους πολιορκητές.

'Η πολιορκία συνεχίζεται. Οι Τούρκοι όμως αμύνονται κρατερά. Σε λίγο έρχεται η είδησι ότι δυο τρομεροί παπάδες, ο 'Ομέρ Βρυώνης κι' ο παπάς της Καρύστου, έρχονται με πολύ στρατό στην 'Αθήνα για να λύσουν την πολιορκία και να τιμωρήσουν τους επαναστάτες. Οι 'Αθηναίοι τότε μπροστά στον κίνδυνο αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την πόλι και να καταφύγουν στα βουνά. Τα γυναίκα-παιδιά τα στέλνουν για ασφάλεια στη Σαλαμίνα και σε άλλα νησιά.

'Οταν έφτασε ο 'Ομέρ Βρυώνης έκδηθηκε σκληρά. 'Εβαλε φωτιά παντού. 'Εκαψε εκκλησίες, μοναστήρια, κατοικίες, τα πάντα. 'Η 'Αθήνα κείνταν τώρα σωρός από έρείπια. Ο 'Ομέρ Βρυώνης μένει τρεις μήνες μόνο. Τον 'Οκτώβριο αναγκάζεται να φύγει για την 'Ηπειρο όπου τον καλούν εκεί τα γεγονότα. 'Ο παπάς της Καρύστου επειδή δεν είχε μεγάλη δύναμι, φεύγει για την Εύβοια. Στην 'Αθήνα αφήνουν μια μικρή φρουρά για την προστασία των 'Αθηναίων Τούρκων. 'Η φρουρά για σιγουριά κλείνεται στο Κάστρο.

Οι καπεταναίοι ξαναγυρίζουν και πολιορκούν τους Τούρκους στην 'Ακρόπολι. Οι Τούρκοι μένουν πολιορκημένοι όκτιώ περίπου μήνες. Στην πολιορκία αυτή, λαβαίνουν για πρώτη φορά μέρος και Φιλέλληνες. Δεν μπορούν όμως να κρατήσουν περισσότερο. Οι στερήσεις και οι αδιάκοπες επιθέσεις τους αναγκάζουν να παραδοθούν. Οι 'Αθηναίοι γιορτάζουν για δεύτερη φορά τη λευτεριά τους. Δεν προλαβαίνουν όμως καλά-καλά να χαρούν και νέα φοβερή είδησι φτάνει: 'Ο Δράμαλης κατεβαίνει με πολύ στρατό από τη Θεσσαλία. Οι 'Αθηναίοι αναστατώνονται. 'Αρχίζουν πάλι να ετοιμάζονται για έκπατρισμό. Τότε, δυο 'Αθηναίοι, ο Γιάννης Βλάχος και ο Νικόλαος

• 'Αποψις τουρκικού τζαμιού στον Παρθενώνα κατά τα τελευταία χρόνια της τουρκικής κυριαρχίας στην 'Αθήνα.

Ζαχαρίτσας, έρχονται αρματωμένοι στο Παζάρι, υψώνουν τη σημαία τους και προσκαλούν τ' αδέρφια τους να πάρουν βάρος κι' απόφασι κι' όσοι μπορούν ν' ανεβούν μαζί στο Κάστρο, και εκεί να περιμένουν το Δράμαλη, να τον χτυπήσουν και να του αναγκάσουν να φύγει. Στην εκκλησι αυτή βρέθηκαν πολλοί που τους ακολούθησαν. Ταμπουρώθηκαν πρόχειρα στην 'Ακρόπολι κι' από εκεί έστειλαν το παρακάτω μήνυμα: 'Ε'Αγαπητοί γονείς, φίλοι, συγγενείς και λοιποί συμπολίται. 'Η πατρίς μας βλέπτε κινδυνεύει τα έσχατα. 'Ημείς μη δυνάμενοι να πράξωμεν άλλως πως, άπεφασίσαμεν να μείνωμεν εδώ, δια να την υπερασπισθώμεν όλοι όμοι με απόφασι να χυθώμεν και την ύστερήν σταλαγματιά του αίματός μας. Τίποτε άλλο δεν ζητούμεν από σας παρά την ευχή σας, την αγάπην σας, την υγείαν σας και να παρακαλήτε τον Θεόν δια την σωτηρίαν της Πατρίδος. 'Η υπόθεσις της πατρίδος είναι υπόθεσις του Χριστού και δια τουτο ελπίζωμεν εις την θείαν βοήθειαν να μη χαθώμεν δίκως μήτε ήμεείς μήτε η πατρίς μας. Είθε να απολαύσωμεν και ήμεεις έσας και σεις έμας καθώς επιθυμούμεν. Οι προετοιμασίες γίνονται με ρυθμό γοργό. Τα γυναικόπαιδα και οι γέροι έκπατρίζονται και πάλι. 'Η Σαλαμίνα με το Μοναστήρι της Φανερωμένης, περιθάλλει τους περισσότερους. Μα ο Δράμαλης δεν φθάνει ποτέ. Για πολεμικά γεγονότα ήρθαν έτσι, που τον ανάγκασαν να στραφή προς την Πελοπόννησο και να σκορπίσει εκεί την καταστροφή και τον όλεθρο. 'Η 'Αθήνα είχε σωθή.

ΤΕΣΣΕΡΑ χρόνια έζησαν έλεύθεροι οι 'Αθηναίοι. Στο διάστημα αυτό δεν έμειναν απόλυτα ήσυχοι. Είχαν κάθε τόσο έπιδρομές και εσωτερικούς περισπασμούς. 'Οστόσο όμως ζούσαν κάπως ήσυχαι. Οι πρόσφυγες ξαναγύρισαν στα σπίτια τους, οι δουλείες άνοιξαν κι' η 'Αθήνα ξαναβρήκε τον παλιό της ρυθμό.

Τον 'Ιούνιο του 1826 φτάνει άλλη τρομερή είδησι: 'Ενέγεται ο Κιουταχής! Παράλληλα άρχισε να κινείται εναντίον των 'Ελλήνων και ο 'Ομέρ, ο παπάς της Καρύστου, που έρχεται σε σύγκρουσι με τα σώματα των καπεταναίων Βάσσου και Κριε-

ζώτη όλλα αποκρούεται. 'Ο 'Ομέρ τους προτείνει αδιώματα και αμοιβές αν ήθελαν να υποταχθούν. Οι καπεταναίοι άπορρίπτουν με περιφρόνησι την πρότασι του. Οι 'Αθηναίοι και πάλι σκορπίζονται στη Σαλαμίνα. Πολλές όμως οικογένειες ακολούθησαν τα επαναστατικά σώματα και ταμπουρώθηκαν μαζί τους στην 'Ακρόπολι. Οι 'Ελληνες άρχηγοί είχαν όρμητήριο την 'Ελευσίνα. 'Η κυβέρνησι όρίζει άρχηγό το Γκούρα και κατόπιν τον Καραϊσκάκη.

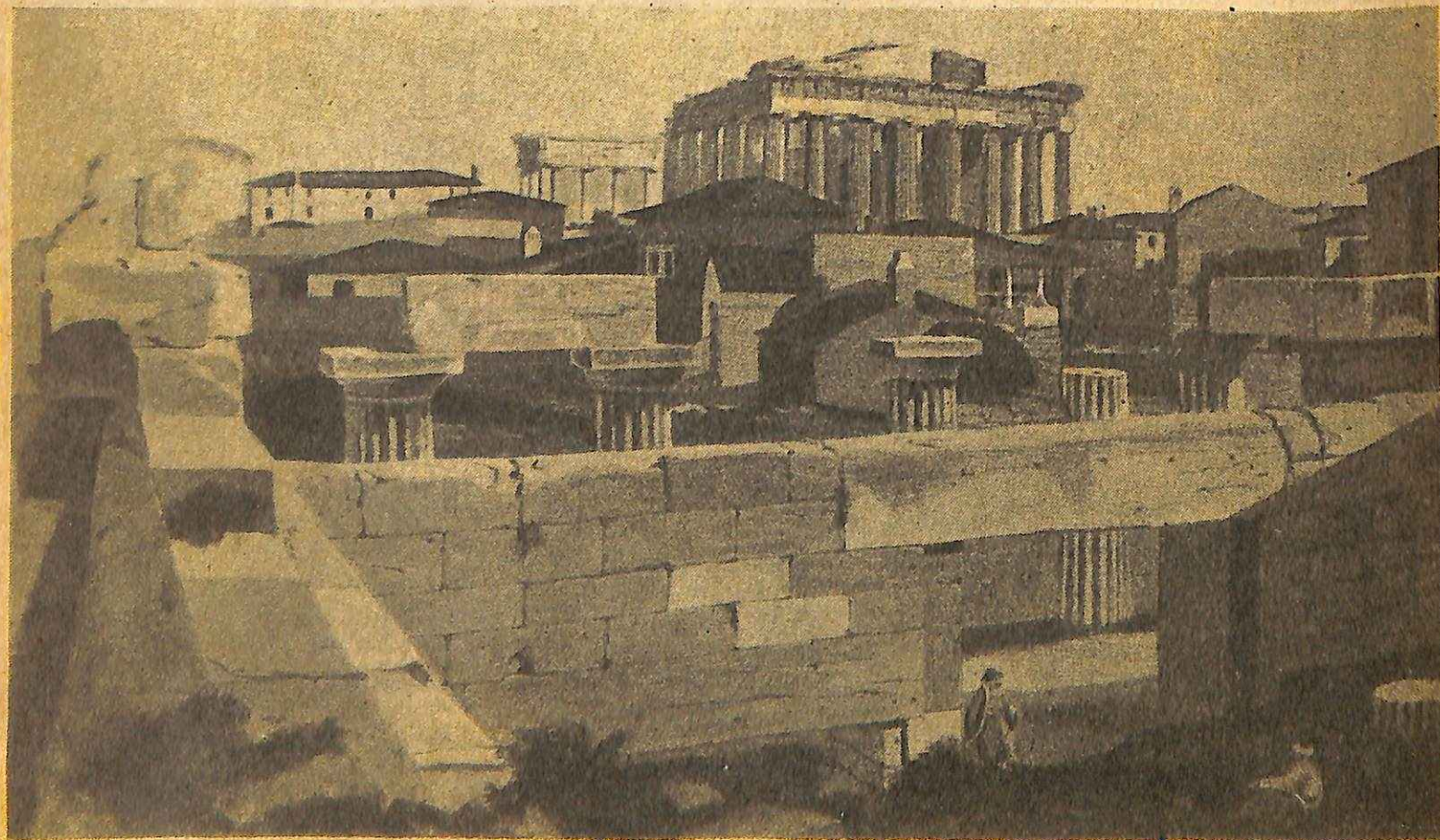
'Η πρώτη επίθεσι έγινε στις 5 Αυγούστου στο Χαϊδάρι. 'Ο Κιουταχής ήτταται. Στις 8 κάνει νέα επίθεσι αλλά και πάλι νικείται. 'Ο Κιουταχής για να δεσπάσει θανατώνει τους 'Αθηναίους αιχμαλώτους. Σ' όλο το διάστημα του χειμώνα ο Κιουταχής δέχεται συνέχεια χτυπήματα και ήττες. Μπαίνει το 1827. 'Ο νέος γάμος αρχίζει με καινούργιες νίκες των 'Ελλήνων. Στις 4 Μαρτίου και στις 16 'Απριλίου ο Κιουταχής παθαίνει δυο ακόμα ήττες. 'Ο ήρωϊσμός όλων των 'Ελλήνων στις μάχες αυτές, ήταν άφαστος. Και πληγωμένοι ακόμα πολεμούσαν στις πρώτες γραμμές.

Στις 22 'Απριλίου πληγώνεται θανάσιμα ο άρχηγός των 'Ελλήνων Γεώργιος Καραϊσκάκης. Τον μεταφέρουν στο μοναστήρι της Φανερωμένης στη Σαλαμίνα και την επομένη, 23 'Απριλίου, ημέρα της γιορτής του, ο 'Αρχιστράτηγος πεθαίνει. Οι 'Ελληνες έμειναν χωρίς άρχηγό. Οι Τούρκοι την άλλη μέρα επιχειρούν την τρομερότερη επίθεσι τους. Γίνεται η μεγάλη μάχη στον 'Ανάτο. 'Η καταστροφή συμπληρώνεται. Οι 'Ελληνες παθαίνουν μεγάλη πανωλεθρία. 'Ο Κιουταχής μπαίνει στην 'Αθήνα.

ΥΣΤΕΡΑ από την όλέθρια αυτή καταστροφή ο Κιουταχής προσπαθεί ν' άπαλλαγί κι' απ' τους πολιορκημένους 'Αθηναίους που βρίσκονται στο Κάστρο. Μετά τη μεγάλη νίκη του, και το ναυό του 'Αρχιστράτηγου, βέλησε να εκμεταλλεθί την ψυχολογική κατάστασι των πολιορκημένων. Στέλνει λοιπόν στην 'Ακρόπολι τον αιχμαλώτο του στρατηγό Δράκο Γιώργη με μήνυμα να παραδοθούν προς το συμφέρον τους για να μη πάνε κι' αυτοί χαμένοι όπως οι συμπατριώτες τους στον 'Ανάτο.

Μερικοί ύποστηρίζουν, και μεταξύ αυτών οι Φιλέλληνες του Φαβιέρου, ότι πρέπει να δεχθούν την παράδοσι γιατί δεν θα μπορούσαν ν' άνθεξουν περισσότερο. Και πραγματικά η κατάστασι στο Κάστρο ήταν άπελπιστική. Τα πρόφια είχαν εξαντληθή κι' οι πολιορκημένοι έτρωγαν άλογα, σκυλιά, γάτες, γαιδούρια, πράμα που προκαλούσε τη φρίκη στους συμπολιορκημένους Φιλέλληνες. 'Οστόσο όλοι δρονοφονούν όχι, και στέλνουν γι' απάντησι στο μήνυμα του Κιουταχή τούτα τα λόγια: 'Είδομε να μας σημεύουν τους σκοτωμένους καπεταναίους μας. Κι' αν σκοτώθηκαν, τούτο δεν μας απελπίζει. Ξερούμε καλά ότι το 'Εθνος έχει πολλούς, και στέλνει αντίς ένα εκατόν Τ' αξία παλληκάρια δεν γάνονται από την 'Ελλάδα. 'Ευείς όταν έπίσασμε π' άρματα δια την ελευθερίαν μας, έλαβαμεν πρό όφθαλμών, όλα τα ενάντια, και δεν λυπούμεθα αν χαθούν μερικοί από μας, εις καίριον που έχουμε απόφασι να αποθανώμεν για τη λευτεριά. Και ως μάθη ο καθένας, ότι όσοι σκοτώνονται τόσο έμψυχώνονται οι ζώντανοι, και πολεμούν να εκδικηθούν το αίμα των αδελφών των. 'Ο πόλεμος έχει χαλασμών και νίκην. 'Αν χέες χαλάθηκαν οι ιδικοί μας, αύριο ελπίζωμεν να νικήσωμε και να πάρωμε διπλό το αίμα μας πίσω. Ξεούρις και σύ και όλοι, ότι ο όρκος μας είναι ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΖΩΗ 'Η ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΔΟΞΟΣ.

'Ετσι περνούν οι μέρες του Μαΐου. 'Ο Κιουταχής έξακολουθεί να στέλνει προτάσεις στο Κάστρο με ένοχον πιά μεσολαβητές. 'Ολες όμως άπορρίπτονται. Οι ξένοι βλέπουν καθαρά πως η έπιμονή των 'Ελλήνων βάταν αίτια ν' αποδεκατιστούν από τις στερήσεις. 'Αναλαμβάνουν λοιπόν από φιλανθρωπία πιο ενεργό μέρος. Αναγκάζεται κι' ανεβαίνει στην 'Ακρόπολι ο ίδιος ο ναύαρχος Δερβινύ και προσπαθεί να τους πείσει να κάνουν συνθηκολόγησι και με την προσωπική του εύθυνη να θυούν απ' το Κάστρο, με τ' άρματα τους και με όλες τις τιμές. 'Οταν τέλος δέχθηκε κι' ο Κιουταχής να τους παραδώσι γι' ασφάλεια και ως όμηρους Τούρκους αξιωματικούς για την τιμήν των όρων της συνθήκης ώστόσο φτάσουν στο πλοίο, οι 'Ελληνες δέχθηκαν κι' υπογράψαν τη συνθήκη στις 24 Μαΐου 1827.

• 'Αποψις της 'Ακροπόλεως κατά τους χρόνους της Τουρκοκρατίας ('Από τη σειρά χαλκογραφιών του Ντυντουέλ).

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

● **Ο 'Ηλιόπουλος** πήρε 4.000 λίρες πρῶτα.

Την περασμένη Τετάρτη έγιναν στο εκκλησάκι του Αγίου Χαράλαμπος, του πεδίου του 'Αρεως, οι γάμοι του εκλεκτού κομικού μας Ντίνου 'Ηλιόπουλου και της δ. 'Ανθούλας Σαματιάδου - Χαρηζάνη. Ο γάμος αυτός ήταν το εύτυχες επίσταγμα ενός ωραίου ελεύθερου που άρχισε πρό δύο ετών με ένα τηλεγράφημα στη Θεσσαλονίκη.

Η 'Ανθούλα ήταν θαυμάστρια του 'Ηλιόπουλου και μία μέρα τον πήρε στο τηλέφωνο για να τον γνωρίσει. Δεν δόθηκε όμως τότε συνέχεια. 'Αργότερα συναντήθηκαν σε διάφορες δεξιώσεις και έορτες της Θεσσαλονίκης και γρήγορα το μικρό ζευγάρι έγινε μεγάλος έρωτας. Η 'Ανθούλα, είναι μία εξαιρετικά ωραία κοπέλα, με όμορφα μαύρα μάτια, κανονικού αναστήματος και κόρη ενός μεγαλοπάρου της Θεσσαλονίκης. Λέγεται ότι πήρε ως προίκα γύρω στις 3-4.000 λίρες, ένα μεντέρνο διαμέρισμα πολυκατοικίας, μία κούρσα κλπ.!

● **Ένας παλιός καπετάνιος** τενόρος της Λυρικής Σκηνής. Μεταξύ των καλλιτεχνών που εμφανίζονται στη Λυρική Σκηνή είναι και ο εκλεκτός τενόρος Κουρουσούπουλος, τένος αξιωματικός του εμπορικού ναυτικού, ο οποίος εγκατέλειψε πρό ετών τη θάλασσα για να αφιερωθεί στο μεγάλο έργο: το τραγούδι. Ο Κουρουσούπουλος, αφού εργάστηκε αρκετό καιρό στη Λυρική, έφυγε πάλι και ξαναγύρισε στη θάλασσα. Δούλευε τέσσερα χρόνια καπετάνιος σε μεγάλα φορτηγά βαπόρια, αλλά και πάλι όμως γύρισε η ανάγκη του προς το τραγούδι. Ο Κουρουσούπουλος προσελήφθη εκ νέου στη Λυρική Σκηνή και καθώς λένε οι φίλοι του θα αφιερωθεί οριστικά πια αυτή τη φορά στην τέχνη.

● **Ο Παππάς, ο Δούκας και ο Ζερβός** μανιάνει ψαράδες.

Ο πολὺς κόσμος έχει την ατύχημα ότι οι ηθοποιοί μας, έξω από το θέατρο, δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να γλεντούν. Αυτό δεν είναι καθόλου σωστό. Οι

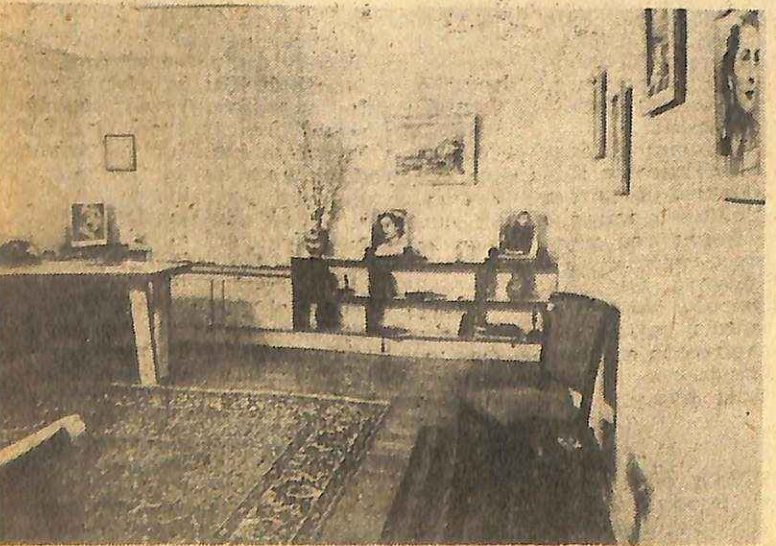
ηθοποιοί μας, όπως όλοι οι κοινοί θνητοί, ασχολούνται με τα πάντα. Ο Γ. Παππάς π.χ. είναι μανιάνει ψαράς, και τί ψαράς, δουτητής. Έχει αγοράσει από την Αίγυπτο όλα τα απαραίτητα συνεργα για το ψάρεμα στο βυθό. Μασκα με δούλο, ειδικά περὺ για τα πόδια, καμάκια κλπ. Με αυτό τον εξοπλισμό εκτράτευε συχνά στις διάφορες παραλίες, βουτά και ψαρεύει. Παρόμοια μανία με το ψάρεμα έχουν ο Κ. Δούκας και ο Π. Ζερβός. Αυτοί όμως είναι... κοινοί ψαράδες. Έχουν πετονιές, αγκίστρια κλπ. Οι επιτυχίες όλων είναι σπουδαίες, λένε μάλιστα πως ο Ζερβός σε κάθε του εξόρμησι μαζεύει τόσο πολλά ψάρια που του περισσεύουν και τα πουλά.

● **Η Μαίρη 'Αρώνη** έμαθε στα Γιάννενα να χορεύει πάνω σε ποτήρια.

Η εκλεκτή πρωταγωνίστρια του εθνικού μας θεάτρου Μαίρη 'Αρώνη έχει μία μεγάλη μανία να κυνηγά κάθε τι-τό αξιοπερίεργο και το παράξενο που συναντά στη ζωή της. Τα ανέκδοτα γύρω από τη μανία της αυτή είναι πάμπολλα και χαριτωμένα. Πέρυσι βρισκόταν στα Γιάννενα με το θέατρο της. Ένα βράδυ ενώ ήταν όλοι οι ηθοποιοί συγκεντρωμένοι σε ένα εστιατόριο εσπρίκα η 'Αρώνη εξαφανίστηκε. Καθώς ήταν φυσικό άρχισε αμέσως η αναζήτηση και μετά από έρευνες ώρων η 'Αρώνη βρέθηκε σε μία υπόγειο ταβέρνα όπου τρεις κακοντυμένοι γενειοφόροι γύφτοι την μάστιγαν να χορεύει έναν παλιό, πρωτόγονο χορό τους, που χορεύεται πάνω σε ποτήρια αναποδογυρισμένα στο πάτωμα και τη συνοδεία νταουλίων και πιπίτζας.

● **Η Σπεράντζα Βρανά** παίζει τάβλι χωρίς αντίπαλο.

Η πρωταγωνίστρια του θεάτρου «Παπαϊωάννου» Σπεράντζα Βρανά έχει μία φοβερή μανία με το τάβλι. Είναι το αγαπημένο της παιχνίδι, ή μόνιμη και πιο ευχάριστη ψυχαγωγία της. Όταν πάει καμιά φίλη ή κανένας γνωστός στο σπίτι της, πάντα τον άγκαζαίρει για μία παρτίδα. Η μανία της όμως αυτή φθάνει στα άκρα. Όταν δεν έχει αντίπαλο παίζει μόνη της και τα δύο μέρη όπως ακριβώς κάνουν οι σκακιστές. Πολλές φορές μάλιστα συνεχίζει αυτό το «μονόλογό» του ταβλίου και στο καμαρίνι της στις διακοπές και στα διαλείμματα των παραστάσεων.

ΝΕΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ

● Ένα νέο φωτογραφικό στούντιο, άνοιξε στην πρωτεύουσα, δδός Κριεζώτου 4, που διευθύνεται από τον γνωστότατο καλλιτέχνη φωτογράφο κ. 'Απ. Βερβέρη του οποίου η εξαιρετική εργασία στην απόδοσι εκφραστικότητας πορτραίτων έχει εκτιμηθεί τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Αθήνα προπολεμικά. 'Ανωτέρω μία γωνιά του στούντιο.

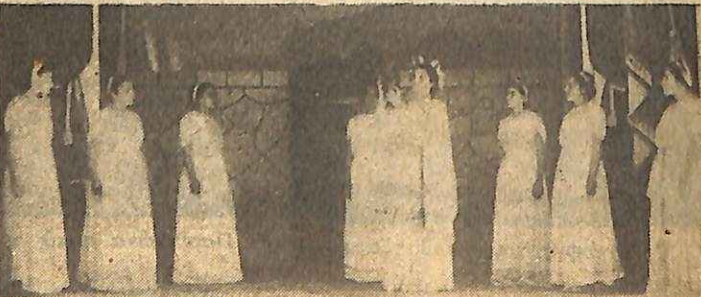
Η ΑΠΟΔΗΜΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΙ ΤΩΝ
ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ην. Πολιτεία

ΣΤΟ Νόρβαλτον, πόλη της Μασσαχουσέτης και στο Κολέγιο Σμιθ σπουδάζουν τρεις Έλληνίδες φοιτήτριες, που ήλθαν με υποτροφίες από την Ελλάδα όπου είναι και η μόνιμη κατοικία τους. Οι δίδες Λίτσα Νικολάου (κατοίκας Αθηνών, δδός Σκέρη 8) και Σοφία Δημοσθένους (κατοίκας Παλ. Φαλήρου, δδός Τρίτωνος 91). Και οι τρεις δεν παραλείπουν ευκαιρία που να μη λάβουν μέρος, σε διάφορες εορτές οι οποίες οργανώνονται εκεί από διάφορες γυναικείες οργανώσεις, με ελληνικούς χορούς, θεατρικές παραστάσεις, επιδείξεις, απαγγελίες κλπ., προπαγανδίζοντας έτσι κατά τον καλύτερο τρόπο τη χώρα μας.

—Ο ΓΝΩΣΤΟΣ έφοπλιστής

● Μία φωτογραφία από την παράστασι της «Ίφιγενείας εν Ταύροις» που δόθηκε με επιτυχία στην Μανουσούρα ('Ανω Αίγυπτος). Η παράστασις οργανώθηκε από τον γυμνασιάρχη του 'Ελληνικού 'Εκπαιδευτηρίου Μανουσούρας κ. Χιωτίνη.

και δουλειές Κυκλάδων κ. Μάρκος Νομικός, έπείσθεψε στην 'Ελλάδα μετά της κυρίας του, ύστερα από αρκετόν χρόνον διαμονής στις Ην. Πολιτείες.

—ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ επίσης εξ 'Αμερικής μεταβαίνοντες στο Λονδίνο προς παραμονήν η κ. Μόσχα Λ. Γουλανδρή ως και οι δίδες Σάντρα και Μαίρη Γουλανδρή. Ομοίως ο πλοίαρχος και έφοπλιστής Δημ. Λαίμος με την σύζυγόν του και τας θυγατέρας του Μαρίαν και Χρυσάνθη. Επίσης ο Νίκος Μ. Λύρας.

—ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟΝ Συμβούλιον του τμήματος Κυρίων του Συνδέσμου Λακεδαιμονίων Ν. 'Υόρκης απέπελσε από την κ. 'Α. Μαρία Καραλέκα (πρόεδρον) και τας κυρίας και δίδας: Εύα Παπαγίου, Κωνσταντίνα Γ. Λυκουρέζου, Σταυρούλα Συμρή, κλπ.

—Η ΕΟΡΤΗ της 'Υπαπαντής εορτασθείσα με πολλήν επιτυχίαν εις το «'Εντυμπον Χώλ», έδωκεν άφορμή σε συγχωρητήρια προς το νέον συμβούλιον του Συλλόγου Μεσσηνίων Ν. 'Υόρκης ο «'Αριστομένης» το όποιον απέπελσε ως εξής: Περικλής Λαντζούνης πρόεδρος και μέλη: Τόμ Λαντζούνης, 'Αρ. Παπαδάσι λειού, Γ. Λαντζούνης και Β. Στυρόπουλος.

—ΚΑΤΕΡΧΕΤΑΙ στην Ευρώπη προσκληθείσα σε καλλιτεχνικό τουρνέ, το όποιον θα λήξη και πάλιν στην Ελλάδα, η γνωστή και διάσημη 'Ελληνίδα καλλιτέχνης του τραγουδιού από το Μάντσεστερ Ν. Η. Μπέττυ Τζώρτζ. Η περιοδεία θα άρχισή από το Λονδίνο ύστερα Παρίσι, Ρώμη για να καταλήξή στην Αθήνα.

—ΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΤΕΣ της Ν. 'Υόρκης έδωσαν και έφετος με μεγάλην επιτυχία το χορό τους στο περίφημο κέντρο «Στάιλερ».

Εφέτος προεδρεύει ο Σπύρος 'Αρμενιάκης με' επίλεκτη ομάδα Πειραιωτών παροίκων.

Τουρκία

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ 'Αποφοίτων Ζωγραφείου ώργάνωσε σειράν αμιλιών του 'Ιταλού καθηγητή Ντουμενίκο Φάμαρι. Μεταφράστρια για όσους δεν ήξεραν τη γλώσσα η γνωστή λογία της Πόλης κ. 'Ανδρομάχη Βιγγουπούλου.

—ΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ της Μεγ. του Γένους Σχολής έκίνησαν και έφετος τα νερά της αδιαφορίας με διάφορες διαλέξεις ανάμεσα στις όποιες πρώτα είχε το λόγο ο κ. Κίμων Τσακωνάς με θέμα «'Ενα επίσάβδιον από τη ζωή του 'Αλξ. Παπαδιαμαντή». 'Ακολουθούν έπειτα οι διαλέξεις της 'Ελληνικής Κοινότητος Σαμπουλ με όμιλητή τον κ. Γιάννη Χαλκούδη και με θέμα: «Ο Πολίτης

● Οι πεντάδυμες μαζί με τον πατέρα τους. 'Από άριστερά προς τα δεξιά: Η 'Αννέτα, η Μαρία, η Σέσιλ, η 'Υβέτ, η 'Εμιλία.

5 ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΟΥΒΙ

ΣΤΟ γαλλόφωνο ανατολικό Καναδά, τα κορίτσια παντρεύονται γρήγορα. Νύφες δεκαεξή-δεκαεφτά χρονών, είναι πολύ συνηθισμένο πράγμα. Και όταν ένα όμορφο κορίτσι δεκαοχτώ χρονών, με άκατη μορφή και αξιόλογη μουσική κατάρτισι και εκτός απ' αυτά με προίκα έναμύριο εκατομμύριο δολάρια περίπου, δεν βρήκαν ακόμη σύζυγο, ούτε κανέναν τους είχε ποτέ σχεσεις μ' ένα όποιοδήποτε νεαρό. Και οι νέες αυτές είναι κιόλας πάνω από δεκαεπένε χρονών και ο πατέρας τους έχει δηλώσει σε όλους, όσους μπορούσε να ενδιαφέρει αυτό, ότι κάθε γαμπρό — φτωχό ή πλούσιο — θα τ'ον καλοδεχόταν, αρκεί ν' αγαπούσε την κόρη του και να φροντίζει γι' αυτή και η κόρη του επίσης να τ'ον αγαπά και να τ'ον φροντίζει.

Δε σας φαίνεται άστείο; 'Ισως όμως όχι και τόσο άστείο, αν διαβάσετε λίγο πιο κάτω και μάθετε την αιτία αυτής της υπερέσσεως που κινεί την προτοχή του Καναδά.

Τα πέντε κορίτσια του Ντιν 'Υβέτ, Μαρία, 'Αννέτα, 'Εμιλία και Σέσιλ, τα περίφημα πεντάδυμα, είναι ίσως τα περισσότερα γνωστά, τα περισσότερα φωτογραφημένα, αλλά σύγχρονα και έκείνα που ζουν περισσότερο απομονωμένα, σ' όλη την 'Αμερική. Από τον καιρό που γεννήθηκαν — στις 28 Μαΐου 1934 — είναι αιχμάλωτα της φήμης. Μόλις η είδησις της γεννήσεως των πενταδύμων του Κάλαντερ απλώθηκε στη γη, η προσοχή του κόσμου στράφηκε στο μέρος 'έκεινο που ως τότε ήταν σχεδόν άγνωστο. 'Εκει, στην κατοικία ενός εογάτη της γης, ο δόκτορ Ντε-

φός, ένας άπλος γιατρός της υπαίθρου, και μία άγνωστη άδελφή, έκαναν μία ηρωική μάχη για να κρατήσουν τα 5 πρόωρα γεννημένα παιδιά στη ζωή.

Τα πρώτα πέντε χρόνια τα πέρασαν τα πεντάδυμα σ' ένα νοσοκομείο που χτίστηκε ειδικά γι' αυτά. Ο πατέρας τους, ακολουθώντας κακές συμβουλές, έκαμε το σχέδιο να έκθεσι τα κορίτσια του στην παγκόσμια έκθεσι του Σικάγου. Δεν έφτασε όμως ως εκεί, γιατί όταν η κυβέρνηση στο πληροφορήθηκε, άφαιρεσε από τους γονείς τους την κυριαρχία τους στα πεντάδυμα και την έδωσε σ' ένα συμβούλιο κηδεμόνων που έπικεφαλής είχε το γιατρό Ντεφός. Αυτός υπεστήριξε ότι η προσοχή που η 'Αμερική και ο κόσμος ολόκληρος έδειχνε για τα πεντάδυμα, ήταν αναπόφευκτη. Γι' αυτό — κατά τη γνώμη του — έπρεπε τα κορίτσια-

κια να συνηθίσουν στο ενδιαφέρον και στην περιέργεια των ανθρώπων, όπως οι άστερες του κινηματογράφου ή οι πριγκίπισσες. Κανόνισε λοιπόν δυό ή μέρες την εβδομάδα, για να μπορεί, όποιος ήθελε, να κυττάει μέσα από ένα γυάλινο τοίχο τα πεντάδυμα που έπαιζαν στο νοσοκομείο τους.

Οι πέντε κοπέλλες Ντιν μεγάλωναν κάτω από θαυμάσιες συνθήκες και μέρα-νύχτα γίνονταν ασυτπρός έλεγχος της ύγειας τους. 'Αμέτρητοι ειδικοί γιατροί από διάφορες χώρες δεν λυτήθηκαν κόπο και έξοδα για να έπισκεφθούν το Κάλαντερ και να εξέτασουν τα κορίτσια. Και μόνον οι γονείς τους μόλις τα έβλεπαν.

'Αφού πέρασαν πέντε χρόνια, οι άρμόδιοι της κυβερνήσεως άλλαξαν την τακτική τους και άποκατέστησαν πάλι τους γονείς των κοριτσιών στα δικαιώματά τους. Ο πατέρας που είχε ξεχάσει τι αντίδρασι έφερε το σχέδιό του να έκθεσι τις κόρες του σε κοινή θέα, προσάβησε τώρα να κάμει το αντίθετο: να τα άποτραβήξη οριστικά από τη δημοσιότητα.

Το πράγμα όμως δεν ήταν καθόλου εύκολο. 'Απ' όλα τα σημεία της γης έφταναν προτάσεις: Γνωστές κινηματογραφικές επιχειρήσεις πρόσφεραν τεράστια ποσά, αν φωτογραφίζαν τα πεντάδυμα για διαφημιστικούς σκοπούς και κόσμος πολλός εξακολουθούσε να έρχεται στο Κάλαντερ, για να υπορέσει να δη μερικά δευτερόλεπτα τα πέντε κορίτσια.

Ο Ντιν όμως δεν κλονίστηκε με ό' αυτά και έπέμενε στην άπόφασή του. Δίπλα στο νοσοκομείο — που άσπότερα μετεβλήθη σε σχολείο — έκτισε ένα μεγάλο σπίτι που ένα μέρος του χρησιμοποιούσε για κατοικία της οικογενείας και το άλλο για οικότροφείο των πέντε κοριτσιών και μερικών άλλων φιλενάδων τους από το στενό τους κύκλο.

Τρεις καλόγριες προσελήφθησαν για να δίνουν μαθήματα στα κορίτσια που στις έ-

λεύθερες ώρες τους βοηθούσαν στο νοικοκυριό, στον κήπο ή ήσυχολύντο στα σπόρ και στη μουσική.

Γύρω από όλο το κτίριο ο Ντιν έβαλε ένα ψηλό φράχτη για να το υπερασπίσι από τους ξένους έπισκέπτες. 'Ετσι πραγματικά έγινε μία φυλακή, μέσα στην όποια τα πέντε κορίτσια μεγάλωσαν κι' έγιναν πέντε δεσποινίδες.

Και ως τις ημέρες μας τα πέντε κορίτσια έμειναν πραγματικά φυλακισμένα — άδιάφορο σε ποιο μέρος βρίσκονταν. Όταν π.χ. μαζί με τον πατέρα τους έπισκέφθηκαν τη Νέα 'Υόρκη, αυτός είχε το νου του διαρκώς να κρατά τα κορίτσια του μακριά από τους άλλους ανθρώπους. 'Αλλη μία φορά πήγαν στην πρωτεύουσα της πολιτείας του 'Οντάριο, στο Τορόντο. Οι άνθρωποι εκεί μεταβλήθηκαν τότε σε ένα σωρό άγρια μυρμηγκία που δεν άφιναν ούτε λεπτό ήσυχια τα πέντε κορίτσια. Και αν θέλουν να πωνίσουν στα μαγαζιά ή να πάνε στον κινηματογράφο, πρέπει να ντυθούν διαφορετικά το ένα από το άλλο και να πάρουν μαζί και φίλες τους, για να μπορέσουν να περάσουν άπαράτηρες.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, τα πεντάδυμα του 'Οντάριο δε μπορούσαν φυσικά, να γνωρίσουν κανονικά με άλλους ανθρώπους. Μόνο σε λίγους εκλεκτούς επιτρέπεται η είσοδος στο μεγάλο σπίτι των Ντιν. Κι' αυτή η φοβερή άποξένωσι δεν μπορούσε παρά να επιδράσει στο χαρακτήρα των κοριτσιών. Η 'Υβέτ τελευταία, είχε καταληφθή από μία διάθεσι μυστικοπαθείας που δεν άργησε να εκδηλωθή: Πήρε την άπόφασή να εγκαταλείψη τα έγκαμία και ν' άφοσιωθή στη λατρεία του Χριστού. Κι' έτσι ένα ωραίο πρωί, άφησε τις άδελφές της και κλείστηκε σ' ένα μοναστήρι. Τώρα στο χρυσό κλουβί μένουν οι τέσσερις άδελφές, και περιμένουν κι' αυτές πότε θ' άνοιξη η πόρτα για να πετάξουν προς τη ζωή...

Τρώχετε αρκετά κρεμμύδια

Το κρεμμύδι, γνωστό από τα πιο παλιά χρόνια, το εκτιμούν τόσο πολύ οι Αιγύπτιοι, που το λάτρευαν σά βέδ. Πιο κοντά σε μας, οι Βούλγαροι, που τρώνε πολύ το κρεμμύδι ωμό, είναι ο υγιέστερος λαός του κόσμου. Δεν έβρουν τί θα πη κρκίνος και το ληίσασχέι τους έχει να μας παρουσιάσει πολλούς αιώνόβιους.

Οι 'Ελβετοί τιμούν το κρεμμύδι δίνοντας κάθε χρόνο, στη Βέρνη, τη γιορτή του κρεμμυδιού.

Πρέπει να όμολογήσουμε ότι στον τόπο μας, το κρεμμύδι χρησιμοποιείται πολύ συχνά ως άρτυμα, ενώ οι ιδιότητές του το τοποθετούν στη σειρά των άλλων λαχανικών.

● ΤΟ ΚΡΕΜΜΥΔΙ ΕΙΝΑΙ ΘΡΕΠΤΙΚΟ. Περιέχει 13% υδατάνθρακες, 1,5% άζωτούχες ούσιες και δίνει περίπου 300 θερμίδες στα 100 γραμμάρια, ενώ οι πατάτες δεν παρέχουν

παρα 90 μόνον, το κουνουπίδι 30, τα καρότα 50, το σπανάκι 35.

Το κρεμμύδι παρουσιάζει λοιπόν ενδιαφέρον στη σύστασι ενός μενού, υπό την έπιφύλαξιν ν' άφοσιώνεται τελείως από τον πεπτικό σωλήνα και ν' άρέσει στη γεύσι.

● ΤΟ ΚΡΕΜΜΥΔΙ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ ΣΤΟΥΣ ΝΕΦΡΟΥΣ. Με το θείο που περιέχει, διευκολύνει την άπομάκρυνσι των χλωριούχων άλάτων και είναι ιδιαίτερα διουρητικό.

Για να καταπολεμήσετε τους πόνους των νεφρών, τις κομμάρες, τις όσφυαλγίες κ.λ.π., περάστε 200 γραμ. ωμά κρεμμύδια από το τρυπητό των χορταρικών μαζεύοντας έπιμελώς το χυμό. Ανακατέψτε ύστερα τον πολτό με 700 γραμ. άσπρο κρασί και 100 γραμ. μέλι και πινiete ένα ποτήρι απ' αυτό το κατασκευάσμα κάθε πρωί, νηστικοί.

● ΤΟ ΚΡΕΜΜΥΔΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΙ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ. Καθώς είναι πλούσιο σε φωσφόρο, συνιστάται σε όλους τους πνευματικούς εργαζόμενους, σε όλους εκείνους που έχουν ανάγκη να τονώσουν το νευρικό τους σύστημα.

● ΤΟ ΚΡΕΜΜΥΔΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ. Με τον πλούτο του σε ιώδιο και θείο, καταπολεμά άποτελεσματικά το άσθμα, τη λαρυγγίτιδα, τη βρογχίτιδα κ.λ.π. Οι γιαγιάδες μας γνώριζαν καλά αυτές τις ιδιότητες του κρεμμυδιού και παρασκευάζαν το ακόλουθο ποτό:

Ρίξτε ½ λίτρα καυτού άσπρου κρασιού σε 200 γραμ. ωμά κρεμμύδια κομμένα σε ψιλές φέτες. 'Αφήστε να μουσκεψουν 24 ώρες. 'Υστερα φιλτράρετέ τα. Τέλος, προσθέστε 150 γραμ. μέλι και πινiete ένα ποτήρι του κρασιού απ' αυτό το ποτό, μεταξύ των γευμάτων και το βράδυ προτού πλαγιάσετε, επί δύο ή τρις βδομάδες.

ΠΩΣ ΠΡΟΔΩΣΑ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Απ' τη σελίδα 28.
θέσι πάντα, κι' οι άλλοι μαζί σου χωμένοι κάτω από τη φορμά της άνοιξινας. Ένα βουνό, πάντα το ίδιο ακούγεται. Μπλ-καν μπροστά οι μηχανές. Τό σιδηροδρομικοί περνάει απ' τον πάγκο σου. Τη στιγμή που φέρονει ακριβώς μπροστά σου το κομμάτι το σίδερο, θα το πάρεις και θα του αλλάξεις θέσι ή θα στερεώσεις μια βίδα ή θα δώσεις μια σφυριά, κι' έπειτα στο άμεσως επόμενο, και στο άλλο, και στο άλλο, με τον ίδιο ρυθμό, είτε ξεκούρατος είσαι και θές να κάνης γοργό και χαρούμενο το ρυθμό της δουλειάς σου, είτε πονάς και θές να πηγαίνης αργά. Περνούν μπροστά σου τα κομμάτια έτσι ρυθμικά κι' αναλλοίωτα που δε μπορείς μήτε μια στιγμή γ' α-φαιρέθης, να σκεφθής τίποτε άλλο. Στο τέλος το μυαλό σου αποκοιμείται, κλεινουν όλα τα μάτια του νου σου, εκτός από ένα μικρό - μικρό φεγγίτι, που σου χρειάζεται για να διακρίνης το κομμάτι που έρχεται. Όλες οι νευρικές σου ικανότητες ησυχάζουν, εκτός από εκείνη που χρειάζεται στα χέρια σου για να επαναλάβουν την ίδια μονότονη κίνηση. Στην αρχή θαμπώνεσαι απ' τις μηχανές, τη δύναμη, τον όγκο τους, και νομίζεις πως κάνεις κάτι. Μα όσο περνούν τα χρόνια, κάτι μέσα σου επανα-στατεί. Έπειτα, με τον καιρό, σβύνει κι' αυτό και γίνεσαι πιά τέλεια ένα κομμάτι μηχανής και σύ. Κι' αυτό είναι καίριο που με φόβιζε πιο πολύ. Να υποφέ-ρης, νοιώθοντας την κατάστασή σου, είναι κάτι — είναι πολύ — σου δίνει την αίσθηση ότι είσαι άνθρωπος ακόμη. Μα το φοβε-ρό είναι να πάρης πιά να σου κάνει εντύπωση, να σε συνεπά-ρη το ποτάμι και να μη σε νοιά-ζει, πιά, ή να εύχαριστιέσαι κιό-λας τέτοιους που είσαι.

—Και το σπίτι σας, ή γυναί-κα σας; είναι μαλακά.
(Είχα σχεδιάσει μια κορώνα: «Πέτρο Δελή», θα του έλεγα, κι' αυτός θα ζάφωνε, γιατί θα μου είχε κούψει το όνομά του και θα προσπαθούσε να με ξε-γελάσει: «Πού είναι η γυναίκα σου, πούες φροντίζει για τα παι-διά σου»; Και θ' αποβολονό-ταν. Τώρα που τα θυμολογούσε όλα, μου αναδογύριζε τα σχέ-δια).

—Έδω είναι, έκαμε, το άλλο μέρος της δυστυχίας μου. Αυτή η γυναίκα, που, σαν την παν-τρεμένη, έδειχνε χαριτωμένη, ξένοιαστη, άνθρωπος τέλος πάν-των, που θα είχε εναλλαγές στη διάθεσι, και τη ζωή, βγήκε κι' αυτή ένα ρολόι. Δε σκόταζε στο παραμικρό!

—Ωραίο κι' αυτό! Παραπο-νιάσατε γιατί βγήκε καλή!
—Προσπαθήστε να με νοιώ-σετε, στέναξε. Βγήκε καλή, ή-θικη, θσανυρός — θα λέγαν ό-λοι. Μα τόσο οημισμένη! Ξυ-πνούσε κάθε πρωί την ίδια ώρα και μου έτοιμάζε διαστικά τα πράματά μου για να μη αργή-σω. Θα πήτε, ήθελες γ' αργής και νάχης πρόστιμα; Μ' άς η-νόταν κι' αυτό καμιά φορά, αλλά να μπορείς να πής δυο λό-για παραπάνω μαζί της, ένα ά-στείο, έστω κι' ένα τσάκωμο, και να ξεκατστής, να λημονή-σης το χαρτονάκι παρουσίας, να

πτάσης στο έργοστάσιο όταν δ-δείχτες του ρολογιού θάχης πε-ράσει τις έφτά και θα προχωρή θριαμβευτικά προς τις δόχτω!
Τό βράδυ φροντίζε να κοιμά-ται νωρίς, για να μη μου λείνη ύπνος και νυστάζω την άλλη μέ-ρα στη δουλειά. 'Ας καθόταν να ξενηγήσουμε καμιά φορά, κοινοβιάζοντας για πράματα τρελλά, σχεδιάζοντας ταξίδια που δεν θα κάναμε ίσως ποτέ, προσπαθώντας να μπεινε σε κόσμους που θα μέναν κλειστοί σε μάς για πάντα. 'Ας νιώταν λίγο πιο δημοφιλής για χάρη μου και άς με ξόδευε. 'Ας μη θεω-ρούσε την δημοφιλία άσκοπη πολ-υτέλεια. 'Ας αγοράζε ποτε - ποτε και κανένα περιττό πράμα για το σπίτι, για μένα. 'Ας έο-χόταν κάπου - κάπου να κοιλου-ριαστή σά γάτα κοντά μου, να με κυττάη με μάτια που δε θα καθρέφτιζαν καμιά έννοια, κα-νένα «πρόπει», τίποτ' άλλο εκτός από μένα.

Ήταν κάτι τέλειο, αλάθητο, κι' εγώ ήθελα να νοιώσω τη ζωή πλάι σ' ένα άνθρωπο και όχι σ' ένα ρομπότ — έτσι τα φαντάζομαι κι' αυτά, ανεγάρδια-στα, ακριβή σαν τη γυναίκα μου, μα θα του λείπη κάτι για να γίνουν άνθρωποι.
Πολλές φορές — μη με πά-ρετε για κακοήγο το τρελό — ένοιωσα την ανάγκη να την κά-νω να ξεκουραδιστή λιγάκι, να φανή άνθρωπος, να συνεπαρθή από μια τρελή ιδέα, να σατα-λήσει λίγο τον καιρό της σε πράματα χωρίς άμεση και πρα-κτική ονισία, και όταν τήν

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ ΜΑΡΓΙΑ

Η 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1951 ήταν η μαύρη μέρα στη ζωή της μικρής (τώρα πενταχρονης) Μάργια Γκέντονλυν 'Αικενς. Αυτήν την ήμέ-ρα οι γονείς της πήραν το διαζύγιο τους ά-πό το δικαστήριο του 'Αμστερνταμ. 'Η κό-ρη δόθηκε στην μητέρα. 'Όταν όμως η τε-λευταία αυτή γύρισε στο σπίτι της, η Μάρ-για δεν βρέθηκε πουθενά. Τό παιδί είχε εξα-φανισθή. Κάποιος τό είχε άπαγάγει. Και οι ύποψιες έψαξαν στον πατέρα.

Μά και ο πατέρας είχε εξαφανισθή και οι έρευνες της άστυνομίας δεν έφεραν κανένα ά-

ποτέλεσμα. 'Ο πατέρας και τó κορίτσι είχαν χαθή, σά να τους κατάπιε ή γή.

Όστόσο, έπειτα από αρκετόν καιρό, νόμι-σαν πως βρήκαν κάποιο ίχνος. 'Από την 'Ι-σπανία ήλθε μια είδησι, ότι ο πατέρας της Μάργια έμενε εκεί. Οι προσπάθειες όμως να μάθουν περισσότερες πληροφορίες, απέτυχαν.

Κι' όμως, ο 'Ολλανδός αυτός, έμενε στην ισπανική πρωτεύουσα, γιατί μια μέρα πήγε στο προξενίο των Κάτω Χωρών, να τακτο-ποιήση τó διαβατήριό του, για να μωρέσει να μείνη ακόμη στη Μαδρίτη. Τό προξενίο ει-δοποίησε άμεσα την άστυνομία της 'Ολλαν-δίας. Και αυτή ζήτησε από τó ισπανικό ύ-πουργείο των 'Εσωτερικών την παράδοσι της μικρής Μάργια, γιατί υπέθεσε φυσικά πως τó παιδί θα ζούσε κοντά στον πατέρα του.

'Η ύποθεσι αυτή άπεδείχθη σωστή. Τό κο-ριτσάκι βρέθηκε σ' ένα «σπίτι τού παιδιού», στα περίχωρα της Μαδρίτης. Τό ισπανικό δικαστήριο ένεκρινε την επιστροφή της Μάρ-γιας στην 'Ολλανδία.

Ο πατέρας όμως προσπάθησε να κρατήση τó παιδί κοντά του και έτοιμάσε δεύτερη φυ-γή. Αυτή τη φορά θα πήγαινε στη Βραζιλία. 'Αλλά τó σχέδιό του άνεκαλύφθη, πριν τεθή σ' έφαρμογή.

Αυτές τις ήμέρες η Μάργια γύρισε επιτέ-λους στην 'Ολλανδία. 'Όταν έφτασε στο 'Αμ-στερνταμ, την άγκάλιασε μια ξένη γυναίκα. Και αυτή ή ξένη ήταν η μητέρα της.

Τά δυό πικρά χρόνια, όπου τó παιδί έζη-σε τη γλώσσα του τόπου του, όπου γνώρισε μόνο δοματία ξενοδοχείων, «σπίτια τού παι-διού» και δραπετευσίες, καμιά όμως αγάπη, πέρασαν. 'Ο δρόμος της ταλαιπωρίας που τó ώδηγήσε από τó Βέλγιο στη Γαλλία και την 'Ελβετία, στην 'Ισπανία, τελείωσε. Τώ-ρα μπορεί να ξεναρχισή γι' αυτό μια και-νούργια ζωή — ενός παιδιού που οι γονείς του έχουν χωρίσει. 'Η τραγωδία της μικρής Μάργια είναι μόνον ένα παράδειγμα από τά πολλά τών δραμάτων τού διαζυγίου, που κά-νουν χιλιάδες δυστυχισμένα παιδιά. Είναι έ-να παράδειγμα που μπορεί να χρησιμεύση και σαν προειδοποίησι.

έβλεπα να σηκώνη τά μάτια της σοβαρά κι' επιτιμητικά άπάνω μου, μονοχόταν νά τή σκοτώσω.

—Και τά παιδιά σας;

—Γίνονται κι' αυτά δυό παι-διά—υποδείγματα. Δεν κλαίνε, δε φωνάζουν, παίζουν σε ώρι-μένες ώρες, δεν παθαίνουν για τίποτα.

Έτσι, μια βραδιά πέσοι τó Μάρτη, καθώς σχολάσαμε απ' τη δουλειά, την ώρα που βγήκα χωρίς φόμο, πλυμένος, κι' ο χλιος αγέρας με χάιδεψε παι-χνιδιάρικα και τρελλά, ξεχώρι-σα άσυναίσθητα απ' τους συν-τόφορους και πήρα την αντίθετη διεύθυνσι, για να μείνω μόνος.

Προπατούσα, και χίλια πρά-ματα ζωντάνευαν μέσα μου, ό-νειρα, επιθυμίες παλινές, άνεκ-πληρωτες, ταξίδια, καράβια—φούσκωνε ή καρδιά μου. Κατά-λαβα πως ήταν άδύνατο να χω-ρέσει όλο αυτό τó τρελό και χαρούμενο φορτίο σπíti μου.

Μπροστά μου άπλωνόταν ατέ-λειωτος, πλατύς, ο δρόμος που έφερνε στην 'Αθήνα.

Ένοιωσα πως ήταν ή τελεν-ταία ευκαιρία που μου παρουσι-άζοταν για να ξήσω, και έτσι δι-ν ξαναγύρισα στο σπίτι, θα ύπο-ταζόμουν για πάντα.

Και τράβηξα ίσια μπροστά... Τους δικούς μου τούς σκέφτο-μαι. 'Ακομή προχτές κανόνισα με τó Ταμείο να τις δίνουν χά-τι σά σύνταξι, γιατί έχω πολλά χρόνια δουλειάς. Τους σκέφτο-μαι, μα δεν μπορώ να ξεανα-μίσω κοντά τους. Νοιώθω πως θα πεθάνω — δηλαδή, πως να σάς τó πώ, θα ζω. μα όχι πιά

εγώ, αλλά ένα ρομπότ, που θα έξη τά μάτια, τη φωνή, τó κορ-μί τó δικό μου, και δεν τó θέ-λω, δεν τó θέλω.

Κυτταχθήκαμε.

—Νοιώθω, πως με καταλα-βαίνετε και σάς εύχαριστώ.

Κι' έπειτα φεύγοντας:

—Θά περιμένω ειδοποίησί- σας, ελπε γεμάτος έμπιστοσύνη. Ένας άνθρωπος κι' ή λευτε-ριά του ή, τουλάχιστον, αυτό που νομίζε λευτεριά, χρεώταν απ' τά χέρια μου.

Και τί έκαμει; Τ' άλλο κορμί κιόλας τούστει-λα τή Σίτσα με τή μάνα της στο δωμάτιό του, στο καταφυ-γίό του που μου είχε έμπιστευθή.

Έδωσα τότε στον έαυτό μου τή δικαιολογία ότι τó έκαμα για τή γυναίκα, και τά παιδιά του. Δε βρήκα τή δύναμη να πώ ότι, ίσως - ίσως, ή καρδιά μου δαίλιασε και ζήλεψε στη σκέψη ότι ένας όμοιος θα έφευγε άπ' τόν καθήμενό του, χα-ρι σε μένα.

Μόνο έπειτ' από λίγες μέρες που ήθελε ή Σίτσα και μ' εύχα-ριστούσε, την έκοψα άπότομα. Δε μου χρώστυγε τίποτα, δεν είχα κάμει τίποτα.

Έφυγε, παίρνοντας για με-τοιοπορούν τά θυμύ μου — τó θυμύ μου με τόν ίδιο τόν έαυτό μου —, και με προσκάλεσε να πάω να τούς δώ στο σπίτι μου.

Μά δεν πήγα κι'ούτε περνάω από κει κοντά. Τρέπομαι να άντικρύσω τά σκούρα μπλέ μά-τια τού ανθρώπου που προδωσα. ΜΟΝΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Μακριά από τή μητρική σκέπη

ΑΤΥΧΟΙ ΦΑΥΝΟΙ

«Τά παιδιά της ζούγκλας» στην Εύρώπη

ΜΗΝΥΜΑΤΑ από καιρό σε καιρό για κάποιο και-νούργιο «παιδί της ζούγκλας» που πιάνεται, ξαναθυμίζουν τούς ήρωες τών μυθιστορημά-των της ζούγκλας, που στη βά-σι τους στέκει ο Ταρζάν τών λαϊκών άναγνωσμάτων και στην κορυφή τους ο Μόγλης τού Κί-πλινγκ. Οι ήρωες αυτοί και τά πραγματικά τους πρωτότυπα, έχουν σκηνογραφία τών περι-πειτών τους τά φοβερά δάση της 'Ασίας και τών άλλων έξω-τικών ήπειρων. 'Όστόσο λίγοι θα ξέρουν πως διάφορα «παι-διά της ζούγκλας» παιδιά που άπομονωθήκανε νήπια και με-γαλώσανε μέσα στην άγρια φύ-ση ή άλλως πως μακριά από τήν ανθρώπινη κοινωνία, δεν εί-ναι λίγα και στην Εύρώπη. 'Α-πό τά πολλά και περίεργα πα-ραδείγματα μεταφέρουμε μερι-κά κ' εδώ πέρα.

ΕΝΑ παιδί που πιάστηκε ανά-μεσα στους λύκους μεταφέρ-θηκε στο Λάντγκραφ της 'Εσ-θας έτος 1344. Φαινόταν ηλικίας έπτα έως δώδεκα χρό-νων περπατούσε με τά τέσσε-ρα και δεν έτρωγε παρά ώμό κρέας. Έμαθε να μιλά, μα πέ-θανε λίγο ύστερα από τó πιά-σιμό του. Ένα άλλο άγριο παιδί πιάστηκε κατά τó τέλος τού 16ου αιώνα κοντά στη Βαμ-θέρη της Βαυαρίας, που λε-γόνταν πως μεγάλωσε ανάμε-σα σ' άγριοίδια. 'Αλλο παι-δί αναφέρεται πως πιάστηκε γύρω στην ίδια εποχή στη Δα-νιμαρκία. 'Ηταν δεκαεσσάρων ή δεκαπέντε χρονών, είχε ζήσει ανάμεσα στις άρκουδες και δεν έμαθίσε απ' αυτές παρά στο σχολούπι μονάχα. Μιά όμοια ιστορία διαδραματίστηκε τó 1657 και στη Λιθουανία. Και τά δυό παιδιά μάθανε ύστερα να μιλάνε. Δυό άγρια παιδιά βρέθηκαν τó 1661 στην Πο-λωνία να τρέχουν μέσα σ' ά-δάση. Τό ένα ξέφυγε, τó άλλο πιάστηκε και τó φέανε στον τóτε βασιλιά της Πολωνίας 'Ι-ωάννη Καζίμιρ. Ποτέ δεν έμα-θε τó δύστυχο να μιλάη.

Τό 1775 βρέθηκε στο 'Ανώ-βερο ένα άγριο παιδί που μεταφέρθηκε στην 'Αγγλία κ' έφημιστήκε με τó όνομα «Πέτρος, τó αγριόπαιδο». 'Η-ταν έβδομήντα χρονών όταν πέ-θανε, ώστόσο σ' όλο τó μικρό διάστημα της ζωής του δεν άπόρριψε να μάθη παρά λίγες λέξεις. Πολλά άγρια παιδιά ά-ναφέρονται πως βρέθηκαν σ' ά-γρια νησιά. Ένας αγριάνθρω-πος πιάστηκε εκεί από κυνη-γούς τού 1723 προσπαθώντας να τόν εξημερώσουν, μα κα-τάφερε να τούς φύγη. Στο πε-ρίφημο δοκίμιο του για τήν καταγωγή της άνισότητος τών ανθρώπων ο Ρουσσώ μιλεί για δυό παιδιά που βρέθηκαν τó 1719 να τρέχουν σ' άδουνα με τόν τρόπο τών τετραπόδων. Τό 1775 βρέθηκε άλλο άγριο παιδί σ' άγρια νησιά. Περιήγη-μας έυεινε ή περιπέτεια της

κόρης που πιάστηκε τó 1731 κοντά στις Σαλόκι της Βουρ-γουνδίας.

ΠΟΛΛΕΣ προσπάθειες να τήν πιάσουν μείνανε χωρίς ά-ποτέλεσμα γιατί μπορούσε να τρέχη με άφάνταστη δεξιότητα μέσα από τά κλαδιά τών δέν-τρων. Δεν μπορούσε να ξεστο-μίση λέξι, έδγαζε όμως τέτοια ούρλιασματα, που κατατρόμα-ζαν. 'Ηταν πολύ μαθημένη να πιάνη κότες και κουνέλια που τάγδερνε με τά νύχια της κι' έτρωγε ώμό τó κρέας. 'Ολη της τή ζωή έβρισκε άνοστα τά μαγειρεμένα φαγητά κι' όταν άδιαθετούσε της έδιναν περι-στέρια που τούς έπιπε τó αί-μα. Τήν κλείσανε σε διάφορα σχολεία μορφώθηκε αρκετά και μπορούσε να συζητή μ' άρκε-τό πνεύμα. Πολλά μεγάλα πρό-σωπα της έποχής περιεργήθη-καν να τήν εξετάσουν, καθώς ή βασίλισσα της Γαλλίας, ή βασίλισσα της Πολωνίας, ή γιατρός Κονταμιν, ο λόρδος Μόμποντο. Φαίνεται πως είχε άρπαχτή βρέφος από τήν 'Α-μερική και μεταφερθή στη Γαλ-λία: έκει τήν άγόρασε κάποια κυρία που τήν κρατούσε κατά-κλειστη, ως τή στιγμή που μό-ρεσε να ξεφύγη και να πέση έ-τσι στην άγρια κατάστασί της. 'Η μελέτη της έδωσε πολύτιμες πληροφορίες. 'Η νέα είχε πάν-τα έντονο τó αίσθημα της πεί-νας κ' ένα ισχυρότατο ένστικτο αυτοσυντηρήσεως περισσότερο παρά φόβος. 'Από τήν άγρια κατάσταση της, όταν δεν ήξερε να μιλά, είχε πολύ θολή ανά-μνησι και πληροφορία μάλι-στα πως δεν είχε καθόλου «σκέ-ψεις». 'Ισαμε τó τέλος της ζωής της δύσκολα συγκρατού-σε τόν έαυτό της να μη χτυπά όποιον άπλωνε να τήν άγγίση.

ΤΟ 1767 μια άλλη κόρη, πε-ρίπου δεκαοχτώ χρονών, βρέ-θηκε σ' όλοτελα άγρια κατά-στασι στην κάτω Ουγγαρία. Ένα άγριο κι' άμλητο παιδί βρέθηκε τó 1798, μέσα σ' ά-δάση της Κών, στην περιοχή της 'Αβευρόν της Γαλλίας. 'Η κατάστασι του ήταν κ' έμενε τέτοια που ύποστηρίχτηκε πως ήταν έκ γενετής ύστερημένο.

ΜΙΑ ύποθεσι που άναστάτω-σε τήν Εύρώπη διαδραμα-τίστηκε τó 1828 με τόν Κά-σπαρ Χάουζερ, ένα νέο που βρέθηκε σε μια από τις πύλες της Νυρεμβέργης να επαναλά-βαν τή φράσι που δεν φαιό-ταν να καταλάβαινε τó νόημα της: «Θέλω να γίνω ιππίας, όπως κι' ο πατέρας μου». 'Αλ-λη λέξι δεν ήξερε να πη και μετά βίας στεκόταν όρθιος. Δεν ήξερε τίποτα από τόν κό-σμο: τó μυαλό του ήταν σά μι-κρό παιδιού και μετακινούν-ταν τά άψυχα αντικείμενα σ' ά-ζωντανά: είχε σε υπερβολικό βαθμό άναπτυγμένη τήν δσφρη-σι και δεν έτρωγε άν δεν μύ-ριζε πρώτα τó φαγί του: δεν μπορούσε να άγγίξη τó κρέας,

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΠΛΑΣΤΡΟΝ

Τά πλαστρόν αυτά προσθέτουν ποικιλία τώρα τήν άνοιξι-και ξανοίγουν όπωσδήποτε σκούρο φόρεμα ή ταγιέρ. Κά-βονται μακρύτερα απ' τή μέση για να μη βγαίνουν. 'Η κό-βονται ως τή μέση και δένουν πίσω με κορδελάκι ή λάστιχο.

1 'Υφασμα πουαντιγέ. Σου-ρώνει στο λαιμό κάτω από τó χαριτωμένο κορδελάκι.

2 'Ασπρο πικέ με δίχρωμη σιγέ κορδέλα. ('Ασπρη και κόκκινη ή άσπρη - μπλε κ.ά.).

3 Λεπτό ζερσεύ κόκκινο χτυ-πητό ή άλλο έντονο χαρούμε-νο χρώμα. Ντραπάρει στο λαιμό και δένει στο πλάι.

4 Τό πλαστρόν αυτό γαονί-ρεται με πρόσθετο γιακά που πλαισιώνει άραιά τó ντεκολτέ-του φορέματος. 'Υφασμα ρι-γέ (ταφτάς, τουάλ ή άλλο).

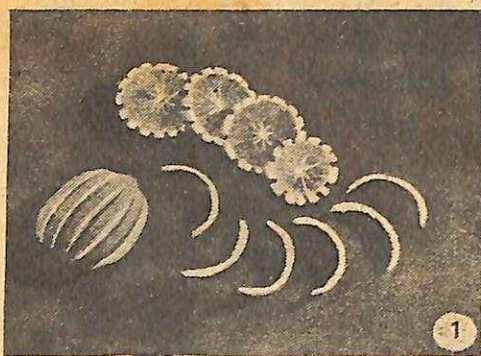
και δεν έτρωγε παρά ψωμί και γάλα μονάχα. 'Όταν με τις φροντίδες τού καθηγητού Ντά-ουμπερ που τόν είχε αναλάβει, έμαθε να μιλά, έξηγησε πως όλα τά χρόνια του είχε κλει-σμένοι ένας άμλητος άνθρω-πος που τού πήγαινε κάθε μέ-ρα στο μικρό του δωμάτιο τó φαγί του. 'Ο ίδιος έκείνος άν-θρώπος τόν ώδηγήσε στην πύ-λη της Νυρεμβέργης κι' άκρι-βώς στο δρόμο τού έμαθε τή φράσι που έλεγε όταν τόν βρή-καν.

Χάουζερ δεν ήταν άλλος παρά ο κληρονόμος τού δουκικού στέμματος τού Μπάντεν που γεννήθηκε τó 1812, που εξα-φανίστηκε ύστερα από άνθρω-πους που ήθελαν να τόν παρα-μερίσουν από τή διαδοχή και που σκοτώθηκε τέλος από τους ίδιους άνθρώπους που δεν ήθε-λαν να μαθευτή τελικώς ή ταυ-τότητά του...

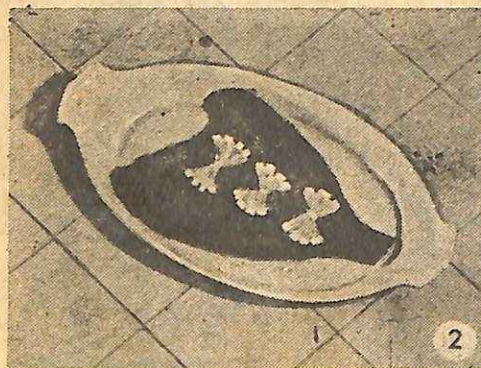
Η ΗΘΙΚΗ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Όταν ήτανε στο Μυστρά, δυό γυναίκες ύποπτο ήθικης ήρθαν στο στρατόπεδο τού Κο-λοκοτρώνη και άρχισαν να έρωτοτροπούν με τά παλληκάρια του. 'Όταν τó έμαθε ο γέρος τού Μωρήν διέταξε και τού τις έφεραν, τις έγύμνωσε και τις έκούλησε σ' ένα χωράφι με τσου-κνίδες.

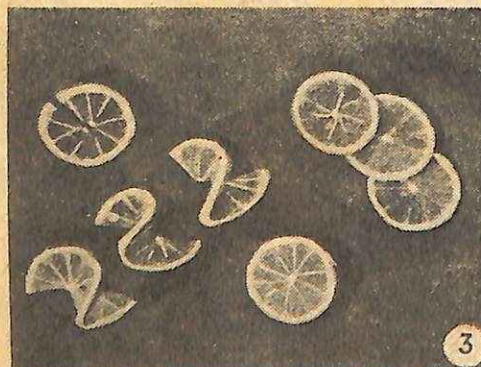
Ένα ωραίο στόλισμα της πιατέλας

1 Κόβετε λουρίδες τη φλούδα του λεμονιού σε κανονικές αποστάσεις και βγά-ζετε προσεκτικά τη μία λουρίδα, αφήνον-τας την άλλη. Όταν το λεμόνι κοπεί σε φέτες, σχηματίζεται γύρω - γύρω μία δι-ακοσμητική οδοντωτή άκρη.

2 Για να γαρνίσετε το ψάρι με αυτές τις όμορφες φετίτσες του λεμονιού, παίρ-νετε μία από τις στρογγυλές οδοντωτές φέτες και κόβετε δύο τρίγωνα από τις δυο αντίθετες πλευρές.

3 Αυτές τις έλικοειδείς φέτες τις κα-νετε, αν κόψετε μία φέτα λεμονιού ως τη μέση και γυρίσετε τη μία πλευρά ανάποδα.

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ ΜΕ ΑΡΑΚΑ

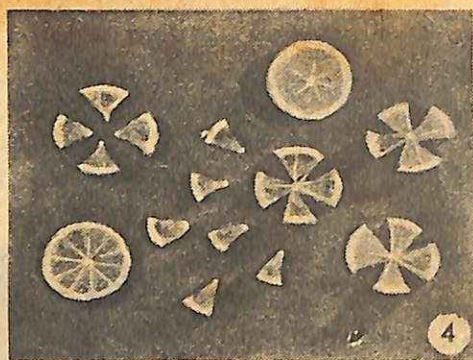
ΠΑΣΤΙΤΣΙΟ

● 12 άγκινάρες. 100 δράμια άρακά καθαρισμένο. 3 κουταλιές δούτυρο ή φυτίνη. Λίγο ζωμό κρέατος. Παρμεζά-να τριμμένη. Αλάτι και πιπέρι.

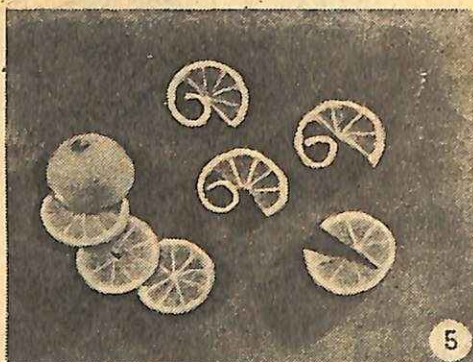
Για τη μπεσαμέλ: 3 κουτα-λιές σούπας (κοφτές) δούτυρο. 4 κου-ταλιές σούπας (κοφτές) αλεύρι. 2 φυτ-τζάνια τσαγιού ζωμό κρέατος ή γάλα.

Για τη ζύμη: 75 δράμια αλεύρι. 3 δράμια φυτίνη. 1 αυγό. Λίγο νερό ή γάλα. Αλάτι και πιπέρι. Έλάχιστη ζάχαρη. 1 κρόκο αυγού.

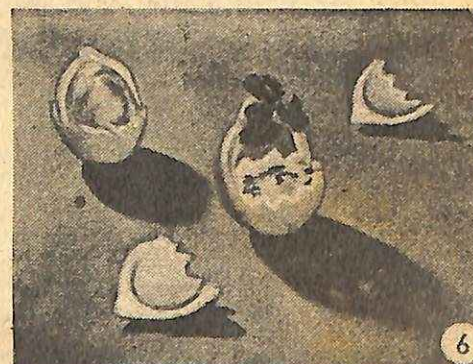
Αφαιρείτε από τις άγκινάρες τα σκληρά φύλλα που δεν τρώγονται και τις κόβετε στα δύο. Βγάζετε το χυμό από το κέντρο και τις πλένετε. Βάζετε σε κατσαρόλα αρ-κετό νερό και, μόλις αρχίσει να βράζει, ρί-χνετε τις άγκινάρες με τον άρακά. Τα μι-

4 Αυτό το γαρνίρισμα είναι πολύ εύ-κολο να γίνει. Χρησιμοποιείτε πάλι φέτες λεμονιού και κόβετε απ' αυτές τέσσερις γωνίες. Με τις γωνίες αυτές μπορείτε να σχηματίσετε άλλα άστρα.

5 Και αυτό είναι ένα ωραίο στόλισμα φαγητού, προπάντων για στρογγυλές κρο-κές ψαριού. Κόβετε τις φέτες του λεμο-νιού ακριβώς στη γραμμή της μέσης, μέ-χρι τη φλούδα και αφαιρείτε την ψίχα α-πό το ένα μέρος. Τυλίγεται το κομμάτι της φλούδας σε δαχτυλίδι.

6 Τα καλαθάκια από φλούδα λεμονιού είναι πολύ διακοσμητικά για να στολί-σουν πιατέλες ψαριού ή άλλων κρέων φα-γητών που σερβίρονται με μαγιονέζα. Γε-μίζονται με μαγιονέζα και γαρνίρονται στην επιφάνεια μ' ένα κλαδάκι μαιντανό.

σοβράζετε, τα σπραγγίζετε και κόβετε τις άγκινάρες ξανά στα δύο. Ρίχνετε σε κατσα-ρόλα το δούτυρο, βάζετε μέσα τις άγκινά-ρες με τον άρακά, λίγο ζεστό ζωμό κρέα-τος και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Τα σι-γοβράζετε έως ότου μείνουν με το δούτυρο και βράσουν τελείως. Ετοιμάζετε μπεσα-μέλ με το δούτυρο, το αλεύρι και το ζωμό κρέατος. Βάζετε μέσα σε ταψάκι δούτυ-ρωμένο τις άγκινάρες με τον άρακά. Τα πασπαλίζετε με αρκετή παρμεζάνα τριμμέ-νη και ρίχνετε επάνω τη μπεσαμέλ.

Ετοιμάζετε τη ζύμη: Τρίβετε μέσα στο αλεύρι τη φυτίνη, προσθέτετε λί-γο αλάτι, πιπέρι και μία πρέζα ζάχαρη και υγραίνετε το μίγμα με ένα αυγό χτυπημένο με λίγο νερό ή γάλα. Ζυμώνετε τη ζύμη ελαφρά την ανοίγετε σε φύλλο μάλλον χον-δρό, στη διάμετρο που ταψιού και σκεπά-ζετε το παραιοκέυαση. Αλείφετε την επι-φάνειά του με τον κρόκο του αυγού και το βάζετε σε μέτριο φούρνο περίπου 20 λεπτά.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ ΣΟΥΠΑ

● 6 άγκινάρες. 2 κουταλιές σούπας φυτίνη. 1/2 κρεμμύδι ψιλοκομμένο. Ζωμό κρέατος. 2 κρόκοι αυγών. Τυρί τριμ-μένο. «Κρουτόν» (ψωμάκια τηγανισμέ-να σε δούτυρο), ή λίγο ρύζι.

Αφαιρείτε από τις άγκινάρες τα έξω και σκληρά φύλλα, τις πλένετε καλά και τις κόβετε στα τέσσερα. Σωτάρετε με τη φυ-τίνη το κρεμμύδι και τις άγκινάρες. Όταν αρχίσουν να ξαναβούν ρίχνετε αρκετό ζω-μό βραστό και αφήνετε να βράσουν έως ό-του μαλακώσουν. Αποσύρετε τη σούπα α-πό τη φωτιά και τη «δένετε» με τους κρό-κους των αυγών, αφού τους χτυπήσετε με λίγο τυρί τριμμένο. Τη σερβίρετε με «κρου-τόν» ή βράζετε μαζί με τις άγκινάρες 2 ή 3 κουταλιές ρύζι.

ΣΗΜ.: Μπορείτε, εάν θέλετε, να αντι-καταστήσετε το τριμμένο τυρί με χυμό λε-μονιού.

Τα «κρουτόν». Κόβετε ψίχα μπα-γιάτικου ψωμιού σε μικρούς κύβους. Σωτά-ρετε τα καυμάτια αυτά της ψίχας ψωμιού σε δούτυρο έως ότου γίνουν χρυσοξανθά και τραγανά.

ΨΑΡΟΥΣΟΥΠΑ

● 350 δράμια πετρόψαρα. 1 κρεμμύδι. 1 καρότο. 1 κλωνάρι σέλινω. Λίγο μαί-νανό. 2 κουταλιές πελτέ τομάτας. 1 ποτήρι κρασί άσπρο. 1/2 ποτήρι λάδι. Αλάτι και πιπέρι.

Παίρνετε διάφορα μικρά πετρόψαρα, τα καθαρίζετε, τα πασπαλίζετε με αλάτι και αφήνετε να στραγγίσουν.

Εν τω μεταξύ ψιλοκόβετε το κρεμμύδι, το καρότο, το σέλινω και το μαϊντανό. Τα ρίχνετε σε κατσαρόλα με το λάδι και τα σωτάρετε. Κατόπιν προσθέτετε το ψάρι, τον πελτέ τομάτας, το κρασί, λίγο αλάτι και πιπέρι. Τα σιγοβράζετε προσθέτοντας κατά διαστήματα νερό ζεστό. Όταν τα ψάρια και τα χορταρικά βράσουν καλά, τα περνάτε από σίτα, ενώ προσέχετε να μη περάσουν και μικρά κοκκαλάκια μαζί. Α-ραιώνετε τη σούπα με λίγο ζεστό νερό και τη βράζετε μερικά λεπτά. Τη σερβίρετε, ό-πως είναι, επάνω σε φρυγανιές.

ΣΗΜ.: Προσθέτετε, εάν θέλετε, στην ψα-ρούσουπα, όταν την περάσετε και την α-ραιώσετε με ζεστό νερό, λίγο ρύζι. Τη βράζετε έως ότου το τελευταίο γίνει.

ΑΡΝΑΚΙ ΣΩΤΕ ΜΕ ΑΡΑΚΑ

● 30 δράμια άρνάκι (σπάλα). Φυτίνη ή δούτυρο. 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) αλεύρι. 1 φυττζάνι τσαγιού ζωμό κρέ-ατος, ή νερό. 2 κουταλιές σούπας (κο-φτές) πελτέ τομάτας, ή ανάλογες τομά-τες του κοτυλίου. Αλάτι και πιπέρι ά-νάλογο. 12 μικρά δολιχίδια κρεμμυδα-κια. 300 δράμια άρακά.

Κόβετε το κρέας σε μικρά κομμάτια και το σωτάρετε με ανάλογο δούτυρο ή φυ-τίνη. Όταν κοκκινίσει το πασπαλίζετε με το αλεύρι και το σκεπάζετε με το ζωμό μέσα εις τον οποίο έχουν λιώσει την το-μάτα. Προσθέτετε αλάτι και πιπέρι και τα κρεμμυδάκια δολιχίδια. Σκεπάζετε το φα-γητό και αφήνετε να σιγοβράσει περίπου 1 ώρα. Κατόπιν αφαιρείτε το επί πλέον λίπος από τη σάλτσα και προσθέτετε τον άρακά, αφού τον καθαρίσετε και τον βράσετε σε έ-λάχιστο νερό. Ζεσταίνετε το φαγητό και σερβίρετε.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ: Στο προηγούμενο τεύ-χος και στη συνταγή «Τάρταρ λεμονιού» έκ-τυπογραφικού λάθους παρελήφθησαν τα έ-ξής υλικά: 1/2 φυττζάνι τσαγιού φυτίνη και 1 1/2 φυττζάνι τσαγιού αλεύρι. Επίσης αντί 1/2 κουταλάκι τσαγιού αλάτι αναφέρεται 1/2 φυτ-τζάνι τσαγιού.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Α. Στο προσεχές τεύχος θα δώσουμε «α μινου πού ζητάτε».

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΚΕΙ·Κ ΦΡΟΥΤΟΥ

● 1/2 φλυτζ. τσαγιού χυμό πορτοκαλιού. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό. Ξύσμα πορ-τοκαλιού. 1 φλυτζάνι τσαγιού σταφι-δες ή χουρμάδες. 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 2 κουταλιές σούπας λυωμένη φυτίνη. Βανίλια. 1 αυγό χτυπημένο. 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι. 1 κου-ταλάκι τσαγιού (κοφτό) μπέικιν πά-ουντερ. 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) σό-δα. 1/4 κουταλάκι τσαγιού αλάτι. 1/2 φυτ-τζάνι τσαγιού ψιλοκομμένα καρύδια.

1 Αναμιγνύετε το χυμό πορτοκαλιού με το ζεστό νερό. 2. Βάζετε μέσα σε λεκάνη το ξύσμα του πορτοκαλιού και τις σταφι-δες. 3. Προσθέτετε τη ζάχαρη, το μίγμα του χυμού και νερού, τη βανί-λια και το αυγό. 4. Κοσκινίζετε το αλεύρι με την μπέικιν-πάουντερ, τη σόδα και το αλάτι. Τα προσθέτετε στο ανωτέρω μίγμα, ανακατεύετε καλά και ρίχνετε τα καρύδια. 5. Αδειάζετε το χυλό σε βουτυρωμένη φόρ-μα μακρόστενη. Ψήνετε το κέικ σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) 50 έως 60 λεπτά.

ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΚΑΙ ΛΕΜΟΝΙ

μαρμελάδα

● 6 πορτοκάλια. 4 λεμόνια. Ζάχαρη.

Ξύνετε ελαφρά στον τρίφτη τα πορτοκά-λια και τα λεμόνια. Τα κόβετε σε λεπτό-τατες φέτες και αφαιρείτε τους σπόρους. Προσθέτετε τρεις φορές περισσότερο από το βάρος τους νερό και αφήνετε να στα-θούν 12 ώρες. Τότε τα βράζετε επί 1 ώρα, αφήνετε να σταθούν άλλες 12 ώρες και τα ξαναβράζετε επί 1 ώρα. Κατόπιν μετράτε το φρούτο με το υγρό του και σε κάθε φυτ-τζάνι τσαγιού από το μίγμα προσθέτετε 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. Βράζετε τη μαρ-μελάδα γρήγορα, σε δυνατή φωτιά, έως ό-του «δέσει». Όταν κρυώσει την αδειάζετε σε βάζα. ΣΗΜ.: Μπορείτε να προσθέσετε και 2 έως 3 νεράντζια ή γκρέιφρουτ ή να χρησιμοποιήσετε μόνο πορτοκάλια, αλλά τα λεμόνια προσθέτουν άρωμα.

ΠΑΝΤΕΣΠΑΝΙ

● 4 αυγά. 1 γεμάτη κουταλιά σούπας δούτυρο. 1 φυττζάνι τσαγιού ζάχαρη. 2 φυττζάνια τσαγιού αλεύρι. 3 κουτα-λάκια τσαγιού μπέικιν - πάουντερ. 1/4 φυττζάνι τσαγιού γάλα.

Χτυπάτε μαζί τ' αυγά, το δούτυρο και τη ζάχαρη. Κοσκινίζετε το αλεύρι με την μπέικιν-πάουντερ και το ρίχνετε στο μίγ-μα του δούτυρου αλληλοδιαδοχώς με το γάλα. Αδειάζετε το χυλό σε βουτυρωμένο ταψάκι. Ψήνετε το παντεσπάνι σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) περίπου 45 λε-πτά. Όταν βγεί από το φούρνο και, ενώ είναι ακόμη ζεστό αλείφετε την επιφάνεια με δούτυρο φρέσκο ή με μαργαρίνη Βιτάμ και κοσκινίζετε επάνω άφθονη ζάχαρη-άχνη. Αφήνετε να κρυώσει τελείως και τότε το κόβετε οριζοντίως σε δύο δίσκους. Απλώ-νετε στον κάτω δίσκο αρκετή μαρμελάδα πορτοκαλιού ή κρέμα ζαχαροπλαστικής και βά-ζετε επάνω το δεύτερο δίσκο, του οποίου η επιφάνεια είναι ζαχαρωμένη.

Η «κρέμα ζαχαροπλαστι-κή» γίνεται κατά τον εξής τρόπο: 2 1/3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. 1 1/3 φλυτζ. τσα-γιού αλεύρι (12 δράμια). Ελάχιστο αλάτι. 2 φλυτζ. τσαγιού γάλα βραστό, 2 αυγά χτυπημένα, βανίλια.

1. Αναμιγνύετε τη ζάχαρη, το αλεύρι και το αλάτι. 2. Ρίχνετε λίγο-λίγο το ζε-στό γάλα, ενώ ανακατεύετε διαρκώς. 3. Βάζετε την κρέμα επάνω από νερό που βράζει (μπαιν-μαρί) επί 15 λεπτά, άσκα-τεύοντας έως ότου πήξει. Τότε την άνο-κατεύετε πότε-πότε. 4. Χτυπάτε τ' αυγά και προσθέτετε τημνηματικές τη ζεστή κρέ-μα. Τα βάζετε πάλι στη φωτιά επί 2 λε-πτά. Την κρύνετε και προσθέτετε τη βα-νίλια.

1 Παίρνετε κομμάτια ζύμης με κουτά-λι και, με τη βοήθεια μαχαιριού, τα ρί-χνετε σε ταψάκι αλάδωτο.

2 Το ταψάκι πρέπει να είναι πολύ ση-χό και μικρότερο από το φούρνο σας, για να κυκλοφορή ή θερμότης παντού γύρω.

ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΛΑΔΕΡΑ ΜΕ ΚΟΥΑΚΕΡ

● 1 1/2 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι κοσκι-νισμένο. 1/2 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) σόδα. 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) μπέικιν - πάουντερ. 1 κουταλάκι τσα-γιού αλάτι. 1/4 κουταλάκι τσαγιού κανέ-λα. 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κουάκερ. 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη. 1/2 φλυτζάνι τσαγιού λάδι ραφινέ. 1/4 φλυτζ. τσα-γιού χυμό πορτοκαλιού. Βανίλια. 1 φλυτζάνι τσαγιού σταφίδα.

Κοσκινίζετε το αλεύρι, το μετράτε και το ξανακοσκινίζετε 3 φορές μαζί με τη σό-δα, το αλάτι, την μπέικιν-πάουντερ και την κανέλα. Προσθέτετε στο ανωτέρω μίγμα το κουάκερ. Κατόπιν αναμιγνύετε τη ζά-χαρη, το λάδι, το χυμό πορτοκαλιού και

ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΙΑ

● 140 δράμια αλεύρι. 2 κουταλάκια τσαγιού (κοφτά) μπέικιν - πάουντερ. Έλάχιστο αλάτι. 60 δράμια ταχίνι. 4 κουταλιές σούπας μέλι χλιαρό. Νερό. 100 δράμια μαρμελάδα. 100 δράμια καρυδόψιχα κοπανισμένη. 2 έως 3 νε-ρατζάκια γλυκό ψιλοκομμένα. Ζάχαρη άχνη. Άνθοςνερο.

Κοσκινίζετε το αλεύρι, την μπέικιν-πά-ουντερ και το αλάτι. Τρίβετε μέσα το τα-χίνι και υγραίνετε το μίγμα με το μέλι και με μερικές κουταλιές νερό για να γίνει ή ζύμη μάλλον σφικτή. Την ανοίγετε σε φύλλο λεπτό και την κόβετε με κουπ-πάτ οδοντωτό σε δίσκους διαμέτρου 8 περίπου εκατοστών, ή την κόβετε με ροδέλιτσα ο-δοντωτή σε μικρά τετράγωνα με πλευρά 8 περίπου εκατοστών.

Αναμιγνύετε τη μαρμελάδα, την καρυ-δόψιχα και τα νερατζάκια και βάζετε μία κουταλιά από το μίγμα επάνω σε κάθε κοι-μάτι ζύμης. Βρέχετε τις άκρες τριγώνων και διπλώνετε τη ζύμη στα δύο για να κλει-σθή καλά ή γέμισι μέσα. Βάζετε τα σκαλ-τσούνια σε λαπαρίνα αλάδωτη και τα ψή-νετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) 25 έως 25 λεπτά. Όταν ψηθούν και κρυ-ώσουν τα τυλίγετε σε ανθόνερο αραιωμένο με νερό και τα τυλίγετε σε άφθονη ζάχαρη άχνη.

ΠΟΥΤΙΝΓΚΑ ΜΕ ΨΩΜΙ

● 2 φυττζάνια τσαγιού μαγιάτικο ά-σπρο ψωμί κομμένο σε μικρούς κύβους. 4 φυττζάνια τσαγιού γάλα. 1/2 φυττζά-νι τσαγιού ζάχαρη. 3 αυγά χτυπημέ-να. 4 κουταλιές σούπας λυωμένο δού-τυρο ή φυτίνη. 1/2 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) αλάτι. Βανίλια.

1. Ρίχνετε το γάλα επάνω στο ψωμί και αφήνετε να σταθεί επί 5 λεπτά. 2. Προσθ-έτετε τη ζάχαρη, τα αυγά, το δούτυρο ή τη φυτίνη και τη βανίλια. Ανακατεύετε το μίγμα. 3. Το αδειάζετε σε βουτυρωμένη φόρμα ψωμιού, την οποία βάζετε μέσα σε εύρυχωρο ταψί με ζεστό νερό. 4. Ψήνετε την πουτινγκά σε μέτριο φούρνο (325ο Φαρενάιτ) περίπου 1 ώρα. Τη σερβίρετε με... Κρέμα λεμονιού. 2 1/3 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη. 2 κουταλιές σούπας (κο-

φτές) αλεύρι. 1 1/8 κουταλάκι τσαγιού αλάτι. 2 1/3 φλυτζ. τσαγιού νερό ζεστό. 1 κρόκος αυγού. 1/4 φλυτζ. τσαγιού χυμό λεμονιού. 1/2 κουταλάκι τσαγιού ξύσμα λεμονιού. 1 κου-ταλιά σούπας (κοφτή) δούτυρο φρέσκο. Αναμιγνύετε μέσα σε κατσαρόλα τη ζά-χαρη, το αλεύρι, το αλάτι και το νερό, α-νακατεύοντας διαρκώς. Βράζετε το μίγμα επί 2 λεπτά. Ρίχνετε λίγο από το ζεστό μίγμα στον χτυπημένο κρόκο αυγού και το προσθέτετε πάλι στο υπόλοιπο μίγμα με-σα στην κατσαρόλα. Προσθέτετε επίσης και το χυμό λεμονιού. Βάζετε την κρέμα σε σιγαή φωτιά επί 1 λεπτό ενώ την ανακα-τεύετε διαρκώς. Την αποσύρετε από τη φω-τιά και ρίχνετε το ξύσμα λεμονιού και το δούτυρο. ΣΗΜ.: Η ανώτερη πουτινγκά γίνεται καλύτερη εάν προσέθετε, πριν την ψήσετε, λίγη σταφίδα, και φρουί-γκλασ ψιλοκομμένο.

ΤΟΥΡΤΑ ΑΠΛΗ

● 1/2 φυττζάνι τσαγιού φυτίνη. 1 φυτ-τζάνι τσαγιού ζάχαρη. 3 αυγά. 1/4 κου-ταλάκι τσαγιού ξύσμα πορτοκαλιού. 1/4 κουταλάκι τσαγιού ξύσμα λεμονιού. 2 1/4 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι κοσκινισμένο. 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) μπέικιν πάουντερ. 1/2 κουταλάκι τσαγιού (κο-φτό) σόδα. Έλάχιστο αλάτι. 1 φυτ-τζάνι τσαγιού γαλακτοπύμα.

Για το σιρόπι: 1/4 φλυτζ. τσα-γιού ζάχαρη. 1/4 φλυτζ. τσαγιού χυμό πορτοκαλιού. 3 κουταλιές σούπας χυ-μό λεμονιού.

1 Χτυπάτε τη φυτίνη και ρίχνετε τη ζά-χαρη λίγο-λίγο. 2. Προσθέτετε τ' αυγά, ένα κάθε φορά και εξακολουθείτε το χτύπημα. 3. Προσθέτετε το ξύσμα του πορτοκαλιού και λεμονιού. 4. Κοσκινίζετε μαζί το αλεύ-ρι, την μπέικιν-πάουντερ, τη σόδα και το αλάτι. Ρίχνετε το μίγμα τηματικώς μαζί με το γαλακτοπύμα στο μίγμα φυτίνης κλπ. 5. Αδειάζετε το χυλό σε βουτυρωμένη φόρμα στρογγυλή, με ανοίγιο στο κέντρο. Τη βάζετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) 45 έως 50 λεπτά. 6. Βράζετε τη ζάχαρη με το χυμό του πορτοκαλιού και λεμονιού. 7. Όταν το κέικ βγεί από το φούρνο το παρύνετε με το ζεστό σιρόπι. 8. Όταν το σιρόπι απορροφήσει τελείως ξεφορμάρε-τε την τουρτά και τη σερβίρετε με κρέμα σαντιγύ.

1 Έντελως σκέτο σχέδιο κατάλληλο για καρεδάκια. Γαρνίρεται με ωραίες άσπρες μανσέτες.

2 Μεγάλες τσέπες στη φούστα και ψεύτικα τσεπάκια στο σαγκλάν. Μαλλινάκι.

3 Μεταξωτό ή μαλλινάκι ραγκλάν. Σουράκι στο λαιμό. Κούμπωμα έως κάτω.

4 Πρωτότυπο κόψιμο που θυμίζει μακρύ ζιλέ. Διπλή γαζιά, διπλή σειρά από όμορφα κουμπιά.

9 Φούστα φαρδεία λοξή. Ζέρσεϋ σκέτο με γαρνίρισμα από ζέρσεϋ ριγέ ύφασμα.

10 Ή γαρνιτούρα δίνει ξεχωριστό τόνο στα σκέτα μαλλινάκια. Πικές και χρωματιστές κορδέλες.

11 Κόψιμο φούστας που αποτελεί συνέχεια της πένσας του μπουστου και καταλήγει σε πιέτες.

12 Μαλλινάκι ή γκρό. Γαρνίρεται με άσπρο πικέ στις τσέπες, στα μανίκια, επίσης στο λαιμό.

Η ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ

5 Ταγιέρ γκρό ή μαλλινάκι. Μπάσκα με τσέπες μεγάλες. Ωραία και πρωτότυπα κουμπωτά πέτα.

6 Ζέρσεϋ ή φανελλίτσα. Στολίζεται με ταφταδένιο ριγέ ή άλλο φανταζι φιόγκο.

7 Το πλαϊνό κόψιμο της φούστας επαναλαμβάνεται στο μπουστο. Γαρνιτούρα από άσπρο πικεδάκι.

8 Για οποιοδήποτε μάλλινο ή μεταξωτό. Φόρεμα κουμπωτό με μεγάλες τις τσέπες.

13 Εύκολο φορεμάκι, εφαρμοστό στη μέση, πίσω ίσιο και με σούρα εμπρός που δίνει κανονικό φάρδος.

14 Ταγιεράκι με κοντή μπάσκα και στη ζακέτα κόψιμο που σχηματίζει νωμίτη.

15 Ντέ - πιές σε τύπο ρόμπ - ταγιέρ. Ή φούστα με φύλλα, ωραίες μεγάλες μανσέτες στα μανίκια.

16 Ανάλογο ντέ πιές χωρίς ζώνη με πένσες και στρογγυλεμένες μπάσκες. Ωραίο όρθιο γιακαδάκι.

Η ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ άπαντά στις άναγνώστες της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» για κάθε ζήτημα που άφορά την...

ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΣΕΜΙΡΑΜΙΝ, Αγγιον.— Άπό όσα μου περιγράφετε, κρίνω ότι το μυτερό σφόνδυλο σας θα μπορεί να διορθωθεί όπως επιθυμείτε με μια τελείως άναόδυνη αισθητική επέμβαση. Λοιπόν μη στενοχωρησθε πλέον. Περάστε να εξετασθε 7-8 μ.μ.

Γ-Γ-Γ κτλ.— Το πάχος σας είν όφειλεται σε όσα και σε μυνώνες τότε μόνον δεν θα είναι δυνατόν να ελαττωθεί με κατάλληλη δίαιτα. Οι περιττές τρίχες σας θα εξαλειφθούν ριζικά με διαθερμοπηξία θραξέων κυμάτων. Πρέπει και για τα δύο αυτά θέματα να εξετασθε και από ειδικόν ενδοκρινολόγο. Για την καταπολέμηση της υπερβολικής λιπαρότητας του δέρματος του προσώπου σας, δοκιμάστε επαλείψεις με χυμό λεμονιού σκέτου ή ανάλογα αρωμαμένου με νερό σύμφωνα με την ανεκτικότητα ή αντίδραση του δέρματός και ακολουθα χρησιμοποίητε πούδρα. Πρέπει πάντως τόσο για τα άνωτέρω όσο και για τα υπόλοιπα που μου ζητάτε να εξετασθε στο θεραπευτήριο με την ευκαιρία ενός ταξιδιού σας στην Αθήνα.

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΡΟΔΟ.— Δε συνέστησα ποτέ από τη στήλη μου, για τον καθορισμό του προσώπου, μετά από το καθάρσιμα με παραφινέλαιο, να αλείψετε άμυγδαλόλαδο. Τουναντίον μετά από το καθάρσιμα πρέπει άμέσως να ξεπλύνετε το πρόσωπο με χαμομήλι νερό ή νερό, για να απαλλάσσεται το δέρμα τελείως και από αυτό το παραφινέλαιο. Δεν μπορούμε να ξερούμε από μακριά ούτε από τί έγιναν ακριβώς οι πανίδες ούτε πως θα εξαλειφθούν. Πάντως άποφεύγετε τον ήλιο, τη θάραξη καθώς και συγχύσεις. Φροντίστε να είσθε ευκαίλια και γενικά υγιής. Να χρησιμοποιήσετε την κρέμα «Κλοντίνα» σύμφωνα με την συνταγοτεταγμένη όδηγία. Αυτή θα σας βοηθήσει επίσης στο να προλάβετε νέες ρυτίδες καθώς και για να εξασθενίσουν οι ελαφρότερες από όσες ήδη σχηματίσθηκαν.

— Για τα μιμικία της δεύτερης άδελφής συνιστώ τη λασίον «Σουλφιν» μαζί με την οποία θα σας σταλούν και λεπτομερείς σχετικές οδηγίες για την απαλλαγή από τα μιμικία.

ΕΛΕΝ.— Δυστυχώς άγαπητή μου χωρίς κατάλληλη δίαιτα με άνάλογη ελάττωση της τροφής ποτέ δεν μπορεί να καταπολεμηθεί άποτελεσματικά η παχυσαρκία. Η γυμναστική και η εργασία είναι άπλως επιβοηθητικά. Το ίδιο και προκειμένου για όλα τα συνιστώμενα φάρμακα, άτιμολούτρα, μασάζ κ.τ.τ. Μόνα τους όλα αυτά τα μέσα δεν θα άποδώσουν. Για να μετριάσετε την όρεξη σας μεταχειρισθε την ζώνη για τη μέση προσδεδετικά σφιγγόμενη με καρβόνια έμπρός, καθώς και «Ντεξάιν» σύμφωνα με οδηγία και ένδειξη υπεύθυνου του γίαιτρού σας.

ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΕΣ.— Να περάσετε να εξετασθε.

ΑΡΤΕΜΙΝ, Κύπρον.— Δε μου γράφετε τί ηλικία έχετε. Δεν είναι δυστυχώς άλήθεια ότι μπορεί κανείς να ψηλώσει σε κάθε ηλικία. Έάν είσθε μεταξύ 15 και 17 ετών, ή το πολύ και μέχρι 20, βλέπετε τί συμβούλευα άμέσως καλύτερα.

Κ.Θ.Ρ.Θ.— Για να ψηλώσετε,

εφ' όσον είσθε άκόμη 17 ετών, μπορείτε να επιδιώθετε καθημερινά σε άσκήσεις άιωρήσεως στο κενό από μονόζυγο, έστω και πρόχειρα τοποθετημένο σπiti στο άνοιγμα π.χ. δίφυλλης πόρτας. Πρέπει επί 15' έως 20' με άνάλογες μικροαναπαύσεις να επιδιώθετε σε έντονες άπαγωγές και έκτινάξεις των ποδιών. Έχουν επιβοηθητικά για το ύψος προταθή εθραπίες με ένέσεις έκχυλισμάτων υποφύσεως, άλλά ούτε άριστη πείρα επ' αυτού υπάρχει άκόμη, ούτε βεβαίότης για τα άποτελέσματα. Άλλωστε για την ως άνω όρμονοθεραπεία πρέπει να σας άναλάβη υπεύθυνα μόνον ειδικά έργασθείς ένδοκρινολόγος.

ΝΟΤΑΝ, Χανιά, ΑΓΗΝΗ, Πρέβεζαν, ΑΘΑΝΑΣΑΝ, Καλάμα, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ, Σύρον, ΠΟΠΗΝ, Καλλιθέαν, σας άπαντώ ιδιαιτέρως.

ΝΙΝΙΤΣΑΝ, ΧΑΜΟΜΗΛΙ, ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑΝ Η. Κ., να μου στείλετε άκριβώς διεύθυνσεις σας, υπενθυμίζοντας και τα ως άνω ψευδώνυμά σας για να σας άπαντήσω ιδιαιτέρως.

Στρατηγίου

Π.Λ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

ΝΑΝΤΙΝΑΝ - ΚΟΡΙΝΑΝ.— Έάν η παχιά λεκάνη σας όπως γράφετε, όφείλεται ακριβώς στο ότι ο σκελετός της λεκάνης είναι αρκετά άνεπτυγμένος, τότε φυσικά καταλαβαίνετε ότι ούτε με γυμναστική, ούτε με δίαιτα μπορούμε να επιτύχουμε να μικρύνει η περιφέρεια της λεκάνης. Είναι προτιμότερο να τα εξετάσουμε όλα αυτά όταν θα έλθετε και για το λόγο της γενικής καταστάσεως του οργανισμού σας που πρέπει να έχη υπ' όψη του και ο ιατρός του Θεραπευτηρίου. Ότι είναι άνθρώπινα δυνατόν να γίνει θα γίνει.

ΧΕΙΜΩΝΑ.— Για να ξανθαίνετε καλύτερα τα μαλλιά σας θα τα λούσετε με όξυζενε 12 έως 20 βαθμών, άνάλογα με τα άποτελέσματα που θα σας δώσουν οι δοκιμές που θα κάνετε. Στα 100 δράμια όξυζενε προσθέτετε και 1/2 κουταλάκι του γλυκού άμμωνία. Γιατί να μη τα βάψετε με βάφες; Οι «Ιμέντια» και «Ινέκτο» είναι έντελως άβλαβείς, για τους οργανισμούς εκείνους που δεν παρυσιάζουν μια ειδική ευαισθησία γι' αυτές τις βάφες. Θα τις χρησιμοποιήσετε στα μεγάλα μυρποαλεία των Αθηνών μαζί με τη σχετική όδηγία χρήσεως. Δε μπορεί να σας άπαντήσω υπεύθυνα από μακριά, εάν οι υπερλίψεις που παρουσιάζουν στα άνω έξω μέρη των μηρών σας μπορούν να εξαλειφθούν με μασάζ με περιστρεφόμενο ή ηλεκτρικό λουρί, ή με άλλου είδους μασάζ. Πάντως οι τοπικές αυτές εξογκώσεις άφαιρούνται στις προχωρημένες περιπτώσεις με άνάδυνη αισθητική επέμβαση. Θα έπρεπε σ' έναν έρχομό σας στην Αθήνα να σας

εξετάσω για να σας διευκολύνω σε ό,τι επιθυμείτε.

ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ.— Άφού είσθε καθ' όλα τα άλλα ώραία διαπλάσμενη, και είσθε άκόμη αρκετά νέες, περιμένετε έστω δύο χρόνια άκόμη, για να δούμε την εξέλιξη του έργου της φύσεως. Άλλωστε μόνον μια ειδική έγχείρηση θα διορθωθή τελειότερα το στήθος σας.

ΕΛΕΝΗΝ ΜΑΤΑΤΟΥ.— Διάβασα με όλη την κατανόηση το γράμμα σας και είμαι στη διάθεσή σας για να σας εξυπηρετήσω έντελως φιλικά. Μην αγοράσετε τίποτε άλλο. Έλάτε να σας εξετάσω 7-8 άφού τηλεφωνήσετε για την επίσκεψή σας από την προηγούμενη στη γραμματεία του Θεραπευτηρίου. Ότι είναι δυνατόν να γίνει θα γίνει χωρίς να υποβληθήτε σε κανένα έξοδο.

ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.— Το να σας συμβουλευτώ από μακριά για ένα ζήτημα σαν αυτό που μου ζητάτε είναι άδύνατο. Θα σας δεχθώ τελείως φιλικά 7-8 άφού προηγούμενα τηλεφωνήσετε στη γραμματεία.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΟΝ.— Για τα μιμικία σας συνιστώ τη χρήση της ειδικής λασίον «Σουλφιν» του Θεραπευτηρίου. Μαζί θα σας σταλούν σχετικές οδηγίες. Για να σας προσδιορίσω τις ιδανικές αναλογίες σας εφ' όσον είσθε μόνο 16 ετών και έχετε ύψος 1.75 πρέπει να μου γράψετε και το βάρος σας. Γράψτε μου επίσης ποια είναι η απόστασις του ενός άμμου σας από τον άλλον και εμείναν γραμμή. Επίσης ποια είναι η απόστασις της ήδικης συμφύσεως από το έδαφος όταν πατάτε χωρίς παπούτσια. Το άνοιγμα της περιφέρειας σας πρέπει να το ξαναπαράτε στο επίπεδο του πιο προέχοντος σημείου των γλουτών. Στο νέο γράμμα σας υπενθυμίζω μου και το ως άνω ψευδώνυμό σας.

ΨΕΥΔΩΝΥΜΟ.— Σας εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Τη ζώνη σας τύπου «άσπερ» πρέπει να αντικαταστήσετε άργότερα με κορσεδάκι από ύφασμα με τριγωνικά ελαστικά τμήματα πίσω, σφιγγόμενο έμπρός με κορδόνια που θα άφινουν στην άρχη ένα άρκετο άνοιγμα. Έτσι στην άρχη δεν θα σφιγγασθε παρά έλαχιστα, και με τον καιρό θα συνηθίσετε θασυμάσια σε ένα προοδευτικό βαθμιαίο σφίξιμο. Ο κορσές θα άρχιζή λίγο πιο κάτω από τις υπομαστιές αλκακές θα σκεπάζει δε στα πλάγια την άνω και έξω χώρα των μηρών όπου συνήθως υπάρχουν λιπάδες προεξοχές. Για το ύψος σας πρέπει να είναι, εφ' όσον δεν υπάρχει πολύ χονδρός σκελετός, 58 έως 60 κιλά άνάλογα με την ηλικία. Οι κυριότερες αναλογίες: Περιφέρεια στήθους στο επίπεδο των θηλών στην ακαδημαϊκή τοποθέτηση 92. Περιφέρεια μέσης 59-60. Περιφέρεια στο πιο προέχον μέρος των γλουτών 95. Για το χρώμα των κυνημών που πιθανόν να προέρχεται από κακή κυκλοφορία, δοκιμάστε ποδόλουτρα άλαστρικά ζεστά, άκόλουθα δε επαλείψετε με χυμό λεμονιού και έντονο μασάζ. Αυτά πρό του ύπνου. Να κοιμάστε με τα πόδια ψηλότερα τοποθετημένα από το σώμα. Να εξετάσετε και φροντίσετε το πεπτικό σύστημα καθώς και το όλο ζήτημα της περιόδου. Να διαιτησθε με ευπεπτή τροφή και να είσθε ευκαίλια. Μπορείτε έσωτερικά να λάβετε άέντρε ντι μαρρόν ντ' έντ» ή άλλο ρυθμιστικό φάρμακο της κυκλοφορίας όπως οι ένέσεις «Πατυντί» του Μπαγρό, σύμφωνα πάντοτε με την ένδειξη και όδηγία της γίαιτρού σας.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Αθηνών, Γίαν Σμας 38, Τηλέφωνον 611.009

ΜΑΡΙΝΙΕΡ

Φέτος θα φορεθούν πάρα πολύ οι ναυτικοί γιακάδες σε όσες όρεμάς και μπλουζες. Αυτή ή μπλούζα, μοντέλο παρισινού οίκου, είναι σε τύπο τελείως ναυτικό.

ΥΛΙΚΑ: 370 γραμ. μαλλί άσπρο και 30 γραμ. μπλέ πολύ σκούρο ΠΕΓΚΟΥΕΝ ΒΙΒΙΦΙΕ. Βελόνες Νο 2 και Νο 2½ και 1 λεπτό δελονάκι.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα άνάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π άνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 έκατ. θα βάλετε 19π και 18π πλέξετε 24 δελόνες.

Πλάτη

Βάλετε 172π στις δελόνες Νο 2½ και άρχίσετε με ζέρσευ. Σε 17 έκατ. από την άρχη θα βάλετε 1π σε κάθε 2 έκατ. (9 φορές). Σε 35 έκατ. γενικό μάκρος θα βάλετε σε κάθε μεριά, κάθε δεύτερη δελόνα: 1π (2 φορές), 4π, 5π και από 12π σε μία φορά Σε 38½ έκατ. δηλαδή μάκρος θα εξακολουθήσετε να βάλετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 4 δελόνες (12 φορές) και κάθε 3 δελόνες 1π (6 φορές). Σε γενικό μάκρος 52½ έκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 4π (13 φορές), 3π (18 φορές). Σ' αυτό το σημείο κλείσετε σε μία φορά τους 16 μεσαίους πόντους για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθή χωριστά ή ταυτοχρόνως άν προσθέσετε ένα δεύτερο κουδάρι στην άλλη μεριά του ντεκολτέ. Θα εξακολουθήσετε να κλείνετε στους ώμους, κάθε δεύτερη δελόνα 3π (4 φορές). Ταυτοχρόνως και κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά του ντεκολτέ από 5π (3 φορές).

Μπροστινό

Βάλετε 194π στις δελόνες Νο 2½ και άρχίσετε με ζέρσευ. Σε 20 έκατ. από την άρχη θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά, κάθε 2½ έκατ. (6 φορές). Σε 35 έκατ. γενικό μάκρος θα σχηματίσετε στα δύο πλάγια από μία πένσα του: Κάθε δεύτερη δελόνα θ' άφινετε σε κάθε μεριά 5π άπλεκτους πάνω στη δελόνα σας (5 φορές). Στη δελόνα από την καλή μετά τους 5 τελευταίους άπλεκτους πόντους, θα πλέξετε όλους τους πόντους ως το τέλος. Κατόπιν και κάθε δεύτερη δελόνα, θα βάλετε σε κάθε μεριά: 1π (2 φορές), 2π, 3π, 4π, 5π και 12π σε μία φορά. Σε γενικό μάκρος 40½ έκατ (38½ έκατ. μάκρος της πλάτης ραφής), θα εξακολουθήσετε να βάλετε κάθε 4 δελόνα 1π σε κάθε μεριά (16 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 44 έκατ. γενικό μάκρος, θα χωρίσετε τους πόντους της μιάς μεριάς περάσέτε τους σε μία παρουνάνα και άφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίστε το πλέξιμο με τους πόντους της άλλης μεριάς. Στη μεριά που χωρίσατε τους πόντους, προσθέστε στη δελόνα σας 2π. Θα εξακολουθήσετε να βάλετε στην ίδια μεριά 1π κάθε 3 δελόνες (41 φορές). Σε 4 έκατ. από εκεί

ΦΕΤΟΣ ΘΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ ΠΟΛΥ ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΓΙΑΚΑΔΕΣ ΣΕ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ • ΑΥΤΗ Η ΜΠΛΟΥΖΑ, ΜΟΝΤΕΛΟ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥ ΟΙΚΟΥ, ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΤΥΠΟ ΝΑΥΤΙΚΟ

που χωρίσατε τους πόντους σας και άρχίσατε τ' άνοίγματα θα τοποθετήσετε αυτό το μικρό τρίγωνο στη δεξιά μεριά του μισού άριστερου των πόντων που έχετε και περιμένουν (άφήστε το μισό δεξί να περιμένει). Συνεχίστε τ' άνοίγματα της δεξιάς μεριάς (μόστρας) και της άριστερης (άκρη μανικιού).

Σε γενικό μάκρος 55 έκατ. θα κλείνετε στην άριστερη μεριά κάθε δεύτερη δελόνα 4π (29 φορές) και 3π (ώμος). Ταυτοχρόνως και σε 59 έκατ. γενικό μάκρος έχετε στη δελόνα σας 139π (από αυτούς οι 32π είναι της μόστρας). Άφήστε τους 29π της δεξιάς μεριάς να περιμένουν και κλείστε σε μία φορά τους 12 έπόμενους πόντους. Συνεχίστε το πλέξιμο με

τους πόντους της άριστερης μεριάς, συνεχίζοντας τα κλεισίματα του ώμου. Ταυτοχρόνως και κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε στη δεξιά μεριά (ντεκολτέ) 3π (2 φορές), 2π (5 φορές), 1π (7 φορές) και κάθε 4 δελόνα 1π (2 φορές). Πλέξετε τους 29π της μόστρας κατά τον έξης τρόπο: Στη δεξιά μεριά αυτών των πόντων θα συνεχίσετε να βάλετε τον 1π κάθε 3 δελόνες έως ότου συμπληρώσετε και τις 41 φορές. Κατόπιν θα συνεχίσετε να κλείνετε στην ί-

δια μεριά, κάθε δεύτερη δελόνα: 4π (3 φορές) και 3π. Στην άριστερη μεριά (ντεκολτέ), θα κλείνετε ταυτοχρόνως και κάθε δεύτερη δελόνα: 3π (2 φορές), 2π (5 φορές) και 1π (7 φορές) και κάθε 4 δελόνες 1π (2 φορές). Πλέξετε και τους πόντους που έχετε και περιμένουν της άλλης μεριάς, κατά τον ίδιο τρόπο άντικρουστούς.

Γιακάς

Βάλετε 16π στις δελόνες Νο 2½ και άρχίστε με ζέρσευ. Κάθε δεύτερη δελόνα θα βάλετε 13π σε κάθε μεριά (2 φορές). Σε 40 έκατ. γενικό μάκρος θα κλείσετε 13π σε κάθε μεριά και τους υπόλοιπους σε μία φορά.

Εφαρμογή

Σιδερώσετε τα κομμάτια του πλεκτού σας από την άνάποδη μεριά με νωπό πανί. Τσακίστε τις μόστρες προς την άνάποδη και ράψτε τις με περαστή δελονάκι. Ράψτε τις ραφές των μανικιών με τους ώμους. Περάστε ένα σημάδι με χρωματιστή κλωστή το σχέδιο του κομμάτιου κατά τον έξης τρόπο: Θα περάσετε πρώτα το σημάδι στην πλάτη. Σε 16 έκατ. πιο μέσα από την άκρη του ντεκολτέ στον ώμο. Θα περάσετε την κλωστή

προς το κέντρο λοξά. Η άπόστασις από το κέντρο του ντεκολτέ προς την πλάτη θα είναι 25 έκατ. μάκρος. Κατόπιν και στην ίδια άπόστασι με τον άλλον ώμο, φέρετε την κλωστή προς τα πάνω λοξά. Περάσετε και στο μπροστινό το σημάδι κατά τον ίδιο τρόπο. Η άπόστασις από το κέντρο του ντεκολτέ προς τα κάτω, θα είναι 15 έκατ. Σηκώστε πάνω στο σημάδι του κομμάτι πόντους με το δελονάκι κατά τον έξης τρόπο: Γυρίστε το πλεκτό σας, το πάνω κάτω και το κάτω πάνω. Περάστε τ' άσπρο μαλλί από την άνάποδη μεριά προς την καλή στον ώμο και παρακολουθώντας το σημάδι θα σηκώσετε 184π από τον ώμο έως το κέντρο. 1π επιπλέον στο κέντρο και 184π από το κέντρο έως τον ώμο. Περάστε τις δελόνες Νο 2 μέσα σ' αυτούς τους πόντους και πλέξετε λάστιχο 1+1π με άσπρο μαλλί. Δεξιά και άριστερά του μεσαίου πόντου θα βάλετε 1π επιπλέον κάθε δεύτερη δελόνα. Θα πλέξετε 5 δελόνες με άσπρο μαλλί και 2 δελόνες με μπλέ μαλλί. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, άνάποδη με άνάποδη. Σηκώστε και στο μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο τους πόντους. Άπό τον ώμο έως το κέντρο 190π. 1π επιπλέον στο κέντρο και 190π από το κέντρο έως τον ώμο. Πλέξετε και αυτούς τους πόντους κατά τον ίδιο τρόπο όπως και της πλάτης και κλείστε τους όπως τους βρίσκετε. Ένώστε τις ραφούλες από τα λάστιχα στους ώμους με δελονάκι ζιγκ-ζαγκ για να μη κάνει χοντράδια. Στο κάτω μέρος του μανικιού σηκώστε 138π με το δελονάκι με άσπρο μαλλί. Περάστε αυτούς τους πόντους στις δελόνες Νο 2 και πλέξετε 3 έκατ. λάστιχο 1+1π με άσπρο μαλλί. Κατόπιν πλέξετε 2 δελόνες με μπλέ μαλλί και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Ράψτε τις πλάϊνες ραφές με τις κάτω ραφές των μανικιών. Διπλώστε στα δύο το γιακά, καλή με καλή. Ράψτε τις δύο άκρες και γυρίστε τον από την καλή. Τοποθετήστε τον στο ντεκολτέ και ράψτε πρώτα την πάνω μεριά του γιακά στο ντεκολτέ και ύστερα ράψτε την άλλη άκρη. Στο κάτω μέρος της μπλουζας γυρίστε ένα στρίψωμα 2 έκατ. φάρδος.

•Εξ αίτίας του Ντιόρ

Το Ίνστιτούτο Μόδας της Ν. Υόρκης, δημοσίευσε κι' έφετος τον κατάλογο των 10 κομψοτέρων γυναικών του κόσμου. Για την καλύτερη του, άσκολήθηκε μια επιτροπή άποτελούμενη από χίλια πρόσωπα, έμπειρα στα ζήτηματα της γυναικείας μόδας. Η δουκίσσα του Ουίνδσορ, ή όποια επί 15 όλόκληρα χρόνια κατείχε την πρώτη θέση σε παρόμοιους καταλόγους, άντεκατέστη από την κυρία Πάλεϋ (σύζυγο του διευθυντού μιας έταιρείας ραδιοφώνων, της Νέας Υόρκης και μητέρας 4 παιδιών).

Ο έθρονισμός της δουκίσσης, που μόλις κατώρθωσε να καταλάβη τη δέκατη θέση, άφείλεται στο ότι δεν θέλησε να δεχθή τη γοημική του Ντιόρ, με την κοινή φύση.

Η όγδοη θέση, δόθηκε στην πριγκίπισσα Μαργαρίτα.

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαραγκά

12^{ον}

— "Α! "Οχι! τον έκοψε ο άνακριτής. "Η δικαιοσύνη δεν μπορεί να δίνει συχωροχάρτια στους εγκληματίες. Σήμερα έκλεψε τα χρυσά φικά τα δικά σου. Αύριο, αν μείνει ατιμώρητη, μπορεί να φτάσει κι' εγώ δεν ξέρω πού... Είναι δυνατόν να σκαρώσει ακόμα και ληστεία εν δημοσία οδό. Ποιος τ' αποκλείει; Λίγα τάχα γίνονται στις ημέρες μας; "Α! "Οχι!... Δεν επιτρέπεται να αποσυρете τη μήνυσί..."

—Ναί, φυσικά. "Εχετε δίκιο, έκανε δθεν στεναχωρημένος ο Καρατζάς. Μά ίσως θα ήταν προτιμότερο να της φερθούμε με κάποια έπιχειρημα. Πρόκειται για μια ενδιαφέρουσα περίπτωση! σχιζοφρενείας. "Όσο γι' αυτό δεν έχω καμμία αμφιβολία. Πθανότατα δεν έχει συνταχθεί των πράξεών της. "Εγώ τουλάχιστον ως έπιστήμων είχα έλπίσει... Τώρα τελευταία όμως έ καταστράσι της χειρότερη. "Εχει φερόμενος επίαλτες. "Ομορμαίεται τα πόδια από άπιδανα πράματα..."

—"Εκανε μια άοριστη χειρονομία και αναστέναξε. —Είναι μερικές ψυχικές ασθένειες που εξαπατούν και τ'ό πιδ έξασκημένο μάτι. "Επρεπε βέβαια από παιδικής ηλικίας να υπάρχουν τα σπέρματα της νόσου αυτής μέσα της. "Όμως εγώ δεν τ'ό κατάλαβα. Διαφορετικά όπως καταλαβαίνετε ποτέ δεν θα έκανα αυτό τ'ό γάμο... — Σωστά! Πολύ σωστά! συμφώνησε ο άνακριτής. Είθε θεοαίως τ'ό θυμά! Θύμα της καλοσύνης σας. "Εμαθα άλλωστε ότι πρόκειται για μια τέως δακτυλογράφο που ανέθηκε ξαφνικά μ' αυτό τ'ό γάμο. "Ισως τ'ό μυαλό της πήραν άέρα που καταδεχτήκατε να την κυττάξετε και να της δώσετε κατόπι τ'ό όνομα σας... "Ο Καρατζάς προσπαθώ να χαμογελάσει και κούνησε τ'ό τ'ό κεφάλι.

— Ούδεις άναμάρτητος, είπε. "Υστερα άλλαξε πάλι ύφος. —Σας έλεγα λοιπόν, συνέχισε, για τις παράξενες έμμενες ιδέες που σφηνώνονται στο μυαλό της και αναστατώνεται. Πραχτές ακόμα πέρασα μια τραγική νύχτα. Την τραγικότερη ίσως απ' όλες. Φανταστήτε ότι είχε την εντύπωση πως φερόμενος ένα ματωμένο πουκάμισο! Μπήκε όπως συνήθως στην κόμψη της να την καλη νυχτίσω. "Εσκυψα να τ'ό φιλήσω από μέτωπο και ξαφνικά την είδα να αναστατώνεται και να ουρλιάζει. "Εχεις αίμα στο πουκάμισο!" μου είπε. "Εγώ φυσικά ήξερα πως τ'ό πουκάμισό μου ήταν πολύ καθαρό και άσπραφε από λευκότητα. Προσπάθησα να την καθησυχάσω. "Εγινε έξαλλη. Τρόμαξα γι' τη

συνεφέρω. "Επρεπε να είχα υποβάλει από καιρό μια αίτηση διαζυγίου... Μά υπέθετα πως θα μπορούσα να τ'ό θεραπεύσω... "Η συνείδησή μου δεν έπρεπε να την εγκαταλείψω στην κατάσταση που βρίσκαι... —Σας ξέρω! έκανε συμπονετικά ο άνακριτής. Πάντα είχατε μεγάλη καρδιά. "Αλλά να πού καμμία φορά ή καλωσύνη αποθραύνει... —Τό περίεργο είναι, είπε ύστερα από μια μικρή σιωπή ο Καρατζάς, ότι και μετά τις κρίσεις εξακολουθεί να μιλάει για τ'ό όσα όραματίζεσαι σά να πρόκειται για πραγματικά γεγονότα. Τον τελευταίο καιρό μάλιστα κάνει λόγο για μια γυναίκα! "Εχει την έμμονη ιδέα πως γνώρισε σπiti μου κάποια γυναίκα μ' αυτό τ'ό όνομα και την αναζητεί. "Εχει την εντύπωση πως... Μά είναι να γελάει κανείς παρ' όλο τ'ό δραματικό στοιχείο που έχει αυτή ή ιστορία!... "Εχει την εντύπωση πως την κρατώ φυλακισμένη... —Μά αυτή είναι μια έπικίνδυνη παράφρων! έκανε ο άνακριτής... —Ναί! Ναί! Κάτι τ'ό χειρότερο. Με μισεί θανάσιμα! "Αλλά παρ' όλα αυτά νοιώζω πως θα έπρεπε να τ'ό λυπηθώ κανείς... —Σας έκλεψε τ'ό τιμολόγιο κύριε Καρατζά; τον διέκοψε ο άνακριτής.

—Μά φυσικά μου έκλεψε τ'ό καλύτερα χρυσάφια που είχα σπiti... —Τότε λοιπόν όλα τ'ό άλλα περιπετούν!... Πρέπει να διαχωρή... Θά παρατηρήθω σέ δική και θά κατονομάσω και τους συνενόχους της. Γιατί βέβαια δεν μπορεί να μην είχε συνενόχους... "Ο Καρατζάς έκανε τάχα πως άπόρησε. —Λέτε; Πιστεύετε λοιπόν ότι είχε και συνενόχους; —Χωρίς αμφιβολία!... "Εμεινε για μια στιγμή σκεπτικός. —Ισως έχετε δίκιο, είπε. Την αγαπούσα και ήμουν τυφλός. Τίποτα ωστόσο δεν αποκλείει να είχε κάποιον... Κούμπιασε. "Ηταν σά να μέτανοιωμε και δεν ήθελε να συνεχίσω. —Κάποιο φίλο! συμπλήρωσε ο άνακριτής. Με συγχωρήστε που σας πηλώνω. Μά ή άνακριτής δεν φημίζεται για τους συναισθηματισμούς της. "Ο άνακριτής έχει υποχρέωση σάν τον χειρουργό να θυμίζει τ'ό νωστέρι όπου χρειάζεται άσχετα με τον πόνο που μπορεί να προκαλέσει... —Λέτε δηλαδή, έκανε ο Καρατζάς με τ'ό άθωότερο ύφος τ'ό κόσμου, ότι ο έραστής της την υποκρέωσε να κλέψει και ότι τ'ό χρυσάφια μου βρίσκονται τώρα σά χέρια του. Μά τότε εξηγείται τ'ό πως ή άστυνομία δεν βόηκε τίποτα άπάνω

της όταν τ'ό συνέλαβε. Τά χρυσάφια τ'ό είχε παραδώσει σ'ό γουρα σ'όν έραστή της... "Αναστέναξε.

—Αυτό πραγματικά μου κάνει κατάπληξη! Πρέπει να τ'ό παραδεχτώ ότι υπήρξα θύμα και εξαγλασθήκα από τ'ό φερσίματα της. "Εκανε θέατρο! Την αγαπούσα κι' εκείνη με άτιμάζε. "Ηταν ένας σατανάς με πρόσωπο άγγέλου!... "Ενα βαρυσήμαντο χαμόγελο σχεδιάστηκε σ'ό πρόσωπο τ'ό άνακριτή.

—Λοιπόν; ρώτησε. Δεν πιστεύω ύστερα από όλα αυτά να σκέπτεσθε ακόμη πως είναι δυνατό να άποσυρете τη μήνυσί... —"Ο, όχι! έκανε άποφασιστικά ο Καρατζάς. "Ομολογώ πως ήρθα εδώ με άλλες διαθέσεις. Είχα την πρόθεση να τ'ό συγχωρήσω. "Αλλά έσεις μου άνοίγετε τ'ό μάτι. Με πείσατε με τ'ό έπιχειρημάτα σας. Φυσικά έχετε δίκιο. Δεν πρέπει να άποσύρω τη μήνυσί... —"Αν τούτη τη στιγμή ακριβώς ο άνακριτής πρόσθεσε θά έβλεπε μέσα σ'ό βλέμμα τ'ό συνουλητή του μια σατανική λάμψη θριάμβου. Μά δεν πρόσθεσε και δεν κατάλαβε ότι αν ήταν ένας που έκανε θέατρο σ' αυτή τ'ό δραματική ιστορία αυτός ήταν ο Καρατζάς. "Ανοίξε μονάχα τ'ό συρτάρι του και τράβηξε ένα φύλλο άσπρο χαρτί. Τό έβαλε μπροστά του κι' έτοιμασε τ'ό στυλό.

—Θά σας πάρω μια συμπληρωματική κατάθεση. Δεν θά σας κουράσω πολύ. Ξέρω πόσο πολυτιμες είναι οι στιγμές σας και καταλαβαίνω πως αισθάνεσθε σάν ένοχος όταν βρίσκεσθε μακριά από τους ασθενείς σας που έχουν ανάγκη από τις έπιστημονικές σας φροντίδες. Θά μπορούσα να βασιστώ στην κατάθεση που δώσατε στην άστυνομία. "Αλλά αντίλαμπάνεσθε και σέ τις πώς ή κοινωνία μάς έταξε εδώ για να την προστατεύσουμε από κάτι τέτοια καθάρματα. Με συγχωρήτε που μιλά έτσι γι' αυτή την πρώην γυναίκα σας... Χρειάζεται να δέσουμε καλά την υπόθεσί... "Ο Καρατζάς χαμογέλασε συγκαταβατικά και ο άνακριτής άρχισε να τ'ό άπειθυνη τις πρώτες ερωτήσεις... ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23ο

"Ηταν κάτι τρομερό αυτό που τ'ό συνέβαινε. Κανείς δεν ήθελε να την πιστέψει. Κι' αυτός ακόμα ο Μηνάς "Αποστόλου, ο πατέρας της ήταν τώρα εναντίον της. Τ'ό έστειλε ένα σημείωμα και τον παρακάλούσε να έρθη να τ'ό δ'ή σ'ό κρατητήριο. Λογικά πώς θα έτρεχε άμέσως να τ'ό συναντήσει γεμάτος άνησυχία να μάθω από τ'ό στόμα της τ'ό καθέκαστα. "Αργήσε όμως να φανή. Πήγε την άλλη μέρα. Την έβγαλαν σ'ό μικρό προβάτσιο τ'ό έπισκεπτηρίου. "Όταν τ'ό είδε ρίχτηκε σ'ήν άγκαλιά του με λυγμούς... —Πατέρα, τ'ό είπε. Είμαι πολύ δυστυχισμένη... "Εκείνος δεν φάνηκε να συγκινηθήκε. "Η σ'όσι του την παραξένεψε. "Ηταν ψυχρός και αδιάφορος. Την άπώθησε έλαφρά και τ'ό βλέμμα του πήρε μια παγωμένη έκφραση. —Γιατί έφυγες, τ'ό ρώτησε. —Δε μπορούσα να ζήσω πια κοντά του πατέρα! είπε

ανάμεσα σ'ούς λυγμούς της. "Η ζωή μου είχε γίνει ένα άβάσταχτο μαρτύριο. Λίγο ακόμα αν έμενα θά σάλευε τ'ό λογικό μου. Φοβήθηκα ότι θα τρελλαθώ. Είχα χάσει την άνθρωπιά μου. Δεν ήξερα τί μπορούσε να μου συμβεί από τ'ή μια στιγμή στην άλλη. "Ηταν άνωτερο από τις δυνάμεις μου. Την κυττάζε σά να μην άκουγε τί τ'ό έλεγε. "Ο νους του ήταν σά να ταξίδευε μακριά. Μέσα σ'ά μάτια του υπήρχε κάτι τ'ό άπροσδιόριστο που τ'ήν άνησυχούσε. Πέριμενε πως θα την καταλάβαινε και πως από τ'ά χείλη του θα έβγαίνουν μερικές λέξεις συμπόνιας. "Όμως τίποτα τέτοιο δεν έγινε. Μονάχα κούνησε τ'ό κεφάλι σά να την έλεινολογούσε. —"Εμένα λοιπόν δε με συλλογίστηκε καθόλου; τ'ή είπε. Δεν έπρεπε ν' άφήσης τ'όν Καρατζά!... —Τά μάτια της ύγρα από τ'ό δάκρυ άνοιγόμενα τρομαγμένα. "Ηταν σά να μη πίστευε τ'ό αυτή της. "Ενα σιδερένιο χέρι τ'ής φύχουσε την καρδιά.

—Δεν έπρεπε να τ'όν αφήσω; ρώτησε με φωνή ξεψυχισμένη. "Εσύ τ'ό λες πατέρα αυτό; —"Οχι δεν έπρεπε! έκανε αυτός με τρόπο άπότομο. "Αφού ήξερες τί έσήμαινε αυτό για μένα δεν έπρεπε να τ'όν έγκυβεις!... Κούνησε τ'ά χέρια του γεμάτος άπελπισία. —Τώρα κανείς δεν ξέρει τί μπορεί να μου συμβή... "Η Ρένα χαμήλωσε τ'ά μάτια.

—"Αχ, δε μπορούσα ν' άντέω περισσότερο! είπε κι' ένοιωσε να την πνίγη τ'ό παράπονο. Δεν ήταν δυνατό να υποφέρω πιδ πολύ... Την κυττάζε με περιφρόνησι. Τό βλέμμα του ήταν γεμάτο έχθρα και περιφρόνησι. —Καταλαβαίνω γιατί με θυσιάζεις, είπε. "Εκείνη τ'όν κυττάζε με άπορία. Δε μίλησε. —Μά πώς έπεσε τόσο χαμηλά; τ'ό ρώτησε. Πώς κατρακύλησε τόσο πολύ. —"Εβρεξε με τ'ή γλώσσα τ'ά στεγνά χείλη της. Πάλι δε μπόρεσε να καταλάβη. —Δεν ξέρω πατέρα τί ένοεις... —"Ενω τ'ά χρυσάφια! άποκρίθηκε σοβαρά αυτός. —"Εκρυψε τ'ό πρόσωπό της με σά στις παλάμες της. —"Αχ, Θεέ μου! ξεφώνησε με σπαραγμό. Τ'ό πίστεψες λοιπόν και σ'ό πώς έκλεψα τ'ά χρυσάφια του; Μά είναι τρομερό... —Δεν έπρεπε να κλέψω, συνεχίστηκε ψυχρά. Κανείς δεν τ'ό πίριμενε από σένα. "Η πράξι σου αυτή μάς έέθεσε άνεπαρόρθωτα σ'ά μάτια τ'ό κόσμου. "Ολη ή "Αθήνα μάς κουβεντιάσει σήμερα... "Ενα χαμόγελο πικρό κρεμάστηκε σ'ά χείλη του. —Γι'ά φαντάσου! "Η κόρη τ'ό Μηνά τ'ό "Αποστόλου να καταντήση μια κλέφτρα σά την χειρότερη γυναίκα τ'ό δράμο!... —Σ'ό δρκίζομαι πατέρα! φώναξε. Είμαι άβάσα... Δεν τ'όν πίστεψε και με μια κίνηση τ'ό χεριού τ'ήν διέκοψε. —"Αν δε συλλογίστηκες έμένα, έπρεπε να σκεπής τ'ό λάχιστο τ'ή μάνα σου. "Ηταν

μια μαχαιριά σ'ήν άδύνατη καρδιά της τ'ά φερσίματά σου. Θά την στείλεις πρίν τ'ήν ώρα της σ'όν τάφο... Μά και πάλι αν δε λογάρισε έμας τ'ούς δυ τ'ό σου έταίξε ο αδελφός σου ο "Αλέκος; Πέριμενε τ'ό διπλωμα τ'ό να κάνει μια έντιμη καριέρα. Τώρα όμως όλοι θά τ'όν δείχνουν με τ'ό δάχτυλο. «Τ'όν βλέπετε αυτόν; Είναι ο "Αλέκος "Αποστόλου. "Ο αδελφός μιας κλέφτρας!...» Κατάλαβες τώρα τί έκανε;

—"Οι λέξεις έφταναν σ'αυτή της σά χτυπήματα βαριάς πάως σ'ό μόνι. Πήγαιναν να τ'ήν τρυπήσουν τ'ό τ'όμπανο και τ'ήν ανατάραζαν. Μάτωναν τ'ήν ψυχή της. Μά πώς Θεέ μου ήταν δυνατό να τ'ής μιλήσει ο πατέρας της; Δε θά μπορούσε να κρατηθή. Τέτοια άγνωμο σ'ήν! "Ηταν κάτι που δε τ'ό χωρούσε σ'ό νου τ'ής. Κανείς λοιπόν δε λογάρισε τ'ή θυσία της και τώρα την έλεγαν κ'ό κλέφτρα! Καταδεχτήκα να πιστέψουν μια άτιμη συκοφαντία. Πίστευαν αυτόν και όχι τ'ό παιδί τους... Δάγκασε τ'ά χείλη της για να μη ξεφωνήση.

—"Αχ, Παναγία μου! είπε. Γιατί με βασανίζουν έτσι; —"Εγινε μια μικρή σιωπή. "Ο άρχιφύλακας τ'όν κρατητηρίου που σουλατσάρει εκεί πλάι τ'ούς κύτταξε τ'ό ρολόι του. "Η έπισκεψι παρατραβήξε. "Επρεπε να τελειώνουν. —Μία στιγμή, παρακάλεσε ο "Αποστόλου. Πήγε πιδ κοντά σ'ή Ρένα. —"Ενας τρόπος υπάρχει μόνον να διορθώθουν όλα τ'ής είπε.

—Ποιός τρόπος; ρώτησε. —Νά ξαναγυρίσει κοντά τ'ού... Τά μάτια της στρογγυλέψανε. —Νά ξαναγυρίσω σέ ποιόν; Σ'όν Καρατζά; —Ναί, σ'όν Καρατζά. Μη ξεχνάς ότι είναι άντρας σου και πως εκεί που μένει αυτός είναι τ'ό σπiti σου... Τάτε μέσα της κάτι πήρε μια ξαφνική βόλτα. Κάτι έσπασε κι' όλα άπότομα άλλαξαν. Τ'ό αίμα θρόνηξε σ'ά μηνίγια της. Φούντωσαν τ'ά μάγουλά της. "Η καρδιά της φτερόκοπησε τραυματικά. —Μά πώς τολμάς; έκανε με βραχνή φωνή. Πώς τόλμησες να σκεπής ένα τέτοιο πράγμα πατέρα!... —Αυτή είναι κι' ή γνώμη τ'ής μητέρας σου, είπε αυτός χωρίς να την κυττάξω. "Ηταν κάμποση ώρα τώρα που άπόφευγε τ'ό βλέμμα της. "Όλοι τ'ήν ίδια γνώμη έχουμε. Πρέπει να ξαναγυρίσεις σ'ό Ψυχικό. "Ο Καρατζάς είναι πρόθυμος να σέ συγχωρήσει... —Δεν έχω ανάγκη από κανένα να με συγχωρήσει! έξοπα σε ή Ρένα. Τίποτα δε μπορεί να με ξαναφέρει κοντά του και κανείς δεν έχει τ'ό δικαίωμα να έδρασίσει τ'ή ζωή μου. "Αρκεί τ'ά θυσιάστηκα ως τ'ά τώρα!... "Ο "Αποστόλου άναστήκωσε τ'ούς ώμους. —"Ηταν μια θυσία άνάφελ! είπε. "Ο, τι κατάφερες θυσιάζοντας τ'ά όσα έθυσιάσες τ'ά γκρέμισες με τ'ά ίδια σου τ'ά χέρια... Φόρεσε τ'ό καπέλο του και τ'ής γύρισε τις πλάτες. "Ούτε τ'ή χαίρετέ καν. Τ'όν είδε να άπομακρύνεται κι' ένοιωσε ένα βαθύ πόνο. Δε μπορούσε να έ-

ξηγήσει τ'ή στάσι του. Μά Θεέ μου πως ήσαν έτσι τ'ά πράματα ώστε κι' αυτός ο ίδιος ο πατέρας της να τ'ής φέρνεται σάν ένας έχθρός;... Στεκόταν εκεί όρθη με καρφωμένα τ'ά μάτια στην πόρτα που έκλεισε πίσω του άνικανη να βγάλει μια λέξη, να κάνει μια κίνηση, σά χαμένη. "Ενας κόμπος τ'ής είχε σταθί στο λαιμό και τ'ήν έπνιγε.

—"Ελα, μην πικραίνεσαι! τ'ής είπε φιλικά ο άρχιφύλακας. Τί κάθεται τώρα και κυττάζει τ'ήν πόρτα σά χαχ; "Εκείνος θά ξεχάσει σέ λίγο τ'ά όσα λογοφέρτε. Ξεχάσε τα και σ'ό! Μη βάζεις φαρμάκια μέσα σου... "Εκτός αν θέλεις να μαραζώσης. Μά είσαι νέα και δεν άξίζει να σκελετίζεσαι γι'ά τί κάθεται ο ένας και ο άλλος να σου λη... —"Αχ, μακάρι να μπορούσα! αναστέναξε ή κοπέλλα και τ'ά μάτια της δούρκωσαν. Μακάρι να μπορούσα να ξεχάσω... —"Αχ, ναί. Δεν μπορούσε να ξεχάσει ή Ρένα. Κι' όταν ύστερα από λίγο δρέθηκε πάλι μόνον σ'ό μισοσκόταδο τ'ό κελιού της οί μνήμες ήρθαν και τ'ήν τριγύρισαν και τ'ής γέμισαν με πίκρα και παράπονο τ'ήν καρδιά. "Η κακία μοίρα που τ'ήν κατάτρεχε δεν είχε χορτάσει ακόμα να τ'ήν παιδεύει. Δεν είχε κανέναν να τ'ή λυπηθώ άφου κι' ο ίδιος ο πατέρας της τ'ής φέρθηκε σάν έχθρός...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24ο

"Η Ρένα δεν ήξερε ακόμα. "Αργότερα θά μάθαινε και τ-

τε φυσικά θά καταλάβαινε. Θά μάθαινε πως ο Πέτρος Καρατζάς, πρίν μια μέρα, τ'ό άλλο ακριβώς τ'ό μεσημέρι, ύστερα από τ'ό δρόμο τ'ής δεξιάς που έγινε σ'ό Λίναρη, έκανε μιά έπισκεψι σ'ό πατρικό τ'ής σπiti. Ξαφνιάστηκαν όταν είδαν τ'ό μεγάλο άεροδυναμικό αυτοκίνητό του να σταματά έξω απ' τ'ήν πόρτα τ'ούς μια τέτοιαν ώρα μ'ά πιδ πολύ άσπασαν με τ'ό άγριο ύφος του. "Ο Μηνάς "Αποστόλου μόλις είχε τελειώσει τ'ό μεσημεριανό του φαγητό και διάβαζε μιά έφημερίδα. "Η γυναίκα του καθόταν άπέναντί του άκριβώς και πάλευε μ' ένα πλεχτό. "Ο "Αλέκος "Αποστόλου ο γυιός τους έφτιαχνε σ'όν καθαρό τ'ή γραβάτα και σφύριζε κάποιο απ' τ'ά καινούργια τραγούδια εύχαριστημένους γι'ά τ'ί σέ λίγο θά κατέβαινε σ'ό Φάληρο με μια όμορφη κοπέλλα που είχε γνωρίσει αυτές τις μέρες.

"Ο Καρατζάς μ'ήκε κατ'ούφης χωρίς να χαίρεται τ'ήν κυττάζοντας γύρω του. Τά μάτια του ήταν θαλά από τ'ή λύσσα. —Πού είναι ή Ρένα; ρώτησε. Σχεδόν τρώαξαν από τ'όν τρόπο π'ό μίλησε. Τ'όν κύτταξαν μ' άπορία. —"Η Ρένα; έκανε παραξενεμένος ο "Αποστόλου άφινοντας κατά μέρος τ'ήν έφημερίδα του. Τί έτρεπε με τ'ή Ρένα; Δεν είναι μαζί σου; —"Οχι, δεν είναι μαζί μου! γρύλλισε αυτός και προχωρώντας άνοιξε τις πόρτες τ'όν διαμετ'ών τ'ή μ'ά ύστερα από τ'ήν όλην ψάχνοντας σά να υπήρχε

μέσα σέ κάποια απ' αυτές κρυμμένη εκείνη που ζητούσε. "Αν τ'ήν κρυβετε να ξέρετε πως θά δρεθίτε μπερδεμένοι με τ'ήν άστυνομία!...

—Μά γι'ά σ'όσου! τ'όν έκοψε ή Σοφία "Αποστόλου και σπ'ήθηκε. Τί έγινε με τ'ή Ρένα; "Εξηγήσε μας να καταλάβουμε...

—"Η Ρένα ξεπάρτισε, κυρία μου! άποκρίθηκε κοφτά αυτός. Είχαμε πείσει χτες τ'ό δρόμο σέ μια δεξίωση στην Κηφισία και από εκεί έφυγε και δεν ξαναφάνηκε πια σ'ό σπiti της. Με ρεζιλίσαμε!...

—"Ο "Αποστόλου σταυροκοπήθηκε. —"Η Ρένα; —Ναί, ή κόρη σου ή Ρένα! —Μά πώς είναι δυνατό; Κάτι άλλο πρέπει να συμβαίνει. "Αν ξεπάρτισε όπως τ'ό λες, θά έπρεπε τώρα να βρίσκονταν εδώ κοντά μας. Σ'ή μάνα της και τ'όν πατέρα της. Μπας και τ'ής συνέβη κανένα δυστύχημα; —Χριστός και Παναγία! έκανε με μισή φωνή ή Σοφία "Αποστόλου.

—"Ο, εγώ τ'ό περιμένα! φώναξε ο "Αλέκος κυττάζοντας μέσα απ' τ'όν καθαρό τ'όν Καρατζά. Τ'ό περιμένα πως θά ξεπάρτισε μια μέρα! Είμαι σίγουρος πως κάποιος τ'ήν ξεμάλωσε. "Ηταν τέτοιος ο τύπος της... —"Αφσε τις βλακείες και δούλωσε τ'ό στόμα σου! τ'όν κεραινωβόλησε μ' ένα βλέμμα ο πατέρας του. —"Υστερα γύρισε σ'όν Καρατζά

—Κάθισε, τ'ό είπε. Γι'ά έξηγήσε μας τί ακριβώς συνέβη. "Εκείνος κάθισε και ιστόρησε τ'ά καθέκαστα. Μονάχα που δεν περιορίστηκε σ'ά όσα έγιναν. Πρόσθεσε τ'ό παραμύθι τ'όν χρυσάφια.

—Κλέφτρα ή Ρένα; έκανε ταραγμένη ή μητέρα της. "Αδύνατον!... —Δεν μπορώ να τ'ό πιστέψω! αναστέναξε ο "Αποστόλου. Δεν τ'ό χωράει τ'ό μυαλό μου. "Η Ρένα να κλέψω; "Απίστευτο!

—Τίποτα δεν είναι άπίστευτο σήμερα! έπενέθη πάλι στην κουβέντα ο "Αλέκος "Αποστόλου. Αυτό ίσα-ίσα, ή κλοπή δηλαδή τ'όν χρυσάφια, δείχνει ότι υπάρχει κάποιος φίλος σ'ή μέση. —Είπα να τ'ό βουλώσει!, άγρίεψε ο πατέρας του. "Ο Καρατζάς χαμογέλασε. —Μη νευριάζεις! τ'ό είπε. "Ο "Αλέκος έχει δίκιο. Είναι ο μόνος από εδώ μέσα που καταλαβαίνει τ'ή σοβαρότητα τ'ό πράγματος. "Αλλως τε αυτός, περισσότερο από κάθε άλλον θά υποστή τ'ή συνέπεια. Καταλαβαίνετε πόσο δύσκολο θά είναι να σπασιδορομήσει ο αδελφός μιας γυναίκας που θά καταδικασθώ γι'ά μια άτιμητική πράξη, όπως είναι ή κλοπή; "Εγώ πήγα κιόλας στην άστυνομία...

—Πήγες στην άστυνομία; ρώτησε ή "Αποστόλου κι' έπεσε σ' ένα καθίσμα. —Λυπούμαι! "Αλλά δε μπορούσα να κάνω διαφορετικά... Τά χρυσάφια που μου έκλεψε κοστίζουν εκατομμύρια... —Δεν έπρεπε, παραπενέθηκε πικραμένη ή μητέρα. "Ο Καρατζάς τ'ής έοριξε μια

Κάτι τ'ό τελείως ΝΕΟ...

Είχαρίστητος "Επιμεροδής Έργασία σ'ό σπiti σας

ME ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΗ ΕΚΒΕΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΧΕΙΡΟΠΛΕΚΤΙΚΗΣ

PASSAP

ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: ΑΘΗΝΑΙ: Θ. Γ. ΜΠΙΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ 21 (ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ) ΒΕΡΟΙΑ: Ν. ΛΙΟΛΙΟΣ ΒΕΡΟΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ: Μ. ΚΟΥΤΕΝΤΑΚΗΣ-Γ. ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ 0402 ΚΑΤΑΝΟΕΟ ΚΕΡΚΥΡΑ: Ν. Β. ΜΠΑΜΙΧΑΣ ΚΕΡΚΥΡΑ

λοδή ματιά. Δέ μίλησε. Μα ό γυιός πήρε τό μέρος του.

—Έτσι λοιπόν τό έχεις έσύ μάνα; ρώτησε. Νά σέ γδύνουνε και νά σέ άτιμάζουνε και νά περιμένουν μέ τό χέριο σταυρωμένα την έξ ύψους δοθεία; Πολύ σωστά τό είπε ό γιατρός! "Αν είναι ένας έδω μέσα πού στραπατσάρεται άπ' αυτά τά φερόματα της προκομένης της κόρης σας, είμαι έγώ. Έμένα μου καλαίει τό μέλλον! Έμένα μου καλαίει τή ρετινιά. Έσεις τό φάγατε, στό κάτω κάτω τό ψωμί σας. Έλα όμως στή δική μου θέσι. Είμαι νέος και τώρα πρόκειται ν' άρχίσω τή σταδιοδρομία μου. Θα μου κλείσουν τίς πόρτες! "Αντε νά καθήσες τώρα νά έξηγήσης στέν καθένα τό πώς και τό γιατί. Θ' άρχίσουν άν δέν άρχισαν κιόλας, τά μισόλογα και τά κουτοπολιιά κι' όλη ή "Αθήνα θά μάς έχη στό στόμα της. Βλέπεις πόσο θά μου κοστίση έμένα αυτό κι' όμως δέ λέω πως έχει άδικο ό γιατρός πού πήγε στην άστυνομία. Έτσι πρέπει νά κάνη κάθε έντιμος άνθρωπος! "Αποτελείωσέ τό δέσιμο της γραβάτας του και τακτοποίησε μέ την τσασάρα κάποιο τουλούφι πού χαλούσε τή χωρίστρα του.

—"Αν δέ σάς λυπόμουν, θά τή σκότωνα. "Ατίμασε τό όνομα των "Αποστόλων. Τέτοια κορίτσια δέν πρέπει νά ζούν... "Ο πατέρας του άναστένασε.

—Μεγάλη συφορά έπεσε στό κεφάλι!

—Υπάρχει ένας τρόπος νά διορθωθούνε όλα, έκανε ό Καρατζάς. Μπορώ νά άποσύρω τή μήνυσή. Μπορώ νά ξεχάσω τή θλιτερή αυτή ιστορία άν ή Ρένα δεχτή νά ξαναγυρίσθ στο Ψυχικό...

—Τή θέλεις άκόμα γιά γυναίκα σου; παραξενεύτηκε ό "Αλέκος.

—Όλοι παραξενεύτηκαν. "Εκείνος όμως έξακολούθησε νά κάνει θέατρο. "Ετρεμε πώς μπορούσε ν' άνοίξη τό στόμα της. Είχε μάθει πολλά αυτούς τους λίγους μήνες πού ήταν παντρεμένοι. "Επειτα ήσαν τό μωτμένο πουκάμισο...

—Ναί, τή θέλω, είπε και χαμήλωσε τά μάτια. Γιατί βλέπεις...

Κόμπιασε λίγο κι' ύστερα συνέχισε:

—Τό δυστύχημα είναι ότι έξακολουθώ νά την αγαπώ...

—Τέτοια γεναιοψυχία δέν θά την είχα έγώ ποτέ!, είπε ό άδελφός. "Όσο κι' άν την αγαπούσα δέ θά τή δεχόμουν πιά σπιτί μου, μία τέτοια γυναίκα...

Κύτταζε τό ρολόι του.

—Νά με συγχωρήτε έμένα, έκανε εφνιασμένος. "Εχω κάποια έπείγουσα δουλειά. Πέρασε ή ώρα και πρέπει νά διαστώ...

Φόρεσε τό καπέλο του κι' έφυγε. "Υστερα από λίγο σηκώθηκε κι' ό Καρατζάς.

—Πρέπει νά πηγαίνω κι' έγώ, είπε. Και άν φανή από έδω ή Ρένα μπορείτε νά τή μιλήσετε... "Αν και φαντάζομαι πώς δέν θά ξεφύγη από τά χέρια της άστυνομίας...

Ο Μηνάς "Αποστόλου τόν συνάδωψε ως την έξώπορτα. "Εκεί, όταν έμειναν μόνοι, ό Καρατζάς έλλαξε ύφος.

—Έσύ πιά πολύ από κάθε άλλον πρέπει νά ενδιαφερθής γιά τό ζήτημα αυτό, τού είπε. Μη ξεχνάς πώς υπάρχει εκείνη ή παλιά ιστορία στή μέση. Μη θαρρείς πώς ξεφλήσαμε.

"Ο "Αποστόλου έγινε χλωμός και κατέβασε τό κεφάλι.

—Μά νόμιζα, είπε, πώς μέ τό γάμο έκανα τό χρέος μου. "Επεισα τή Ρένα νά σέ παντρευτή. Την έξανάγκασα σχεδόν...

—Τώρα όμως μ' έγκατέλειψε! "Η συμφωνία έσπασε...

—Θά φροντίσω νά την ανταμώσω, ύποσχέθηκε.

—Αυτό δέν είναι τίποτα!, έκανε ψυχρά ό Καρατζάς. Πρέπει νά την πείσης κιόλας νά ξαναγυρίση. Κατάλαβε: Αυτό έχει σημασία...

"Ο "Αποστόλου κούνησε τό κεφάλι.

—Κατάλαβα, άποκρίθηκε μέ μία ξεψυχισμένη φωνή. Κατάλαβα...

"Ο Καρατζάς χαμογέλασε εύχαιοιστημένος και μπήκε στή μεγάλη άεροδυναμική κούρσα του πού τόν περίμενε... Πάτησε τό γκάζι και τό άμάξι ξεκίνησε και χάθηκε στό βάθος του δρόμου αφήνοντας πίσω του ένα άσπρο σύννεφο σκόνης...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

"Η Ρένα ύστερα άπ' τή συνάντησή πού είχε μέ τόν πατέρα της, πέρασε μερικές ώρες πολύ άσκημες κι' ήταν άκόμα κλαμένη όταν ό άρχιφύλακας των κρατητηρίων ήρθε και την είδοποίησε πώς μία κοπέλλα της ηλικίας της τή ζητούσε. Βγήκε στέν, προβάλλο κι' είδε τή Μαίρη Παπαγιάννη. Δέ μπόρεσε νά άρθρώση λέξι. Ριχτηκε μονάχα στην άγκαλιά της. Ένα δαθύ παράπονο την έπνιγε. "Εμειναν έτσι άγκαλιασμένες κάμποση ώρα χωρίς νά μιλήσουν. Μονάχα κλαίγαν δυναά γιατί δέν ήξεραν πώς ν' άρχίσουν.

—Πώς τό έμαθες; τή ρώτησε όταν επί τέλους οι λυγμοί την άφησαν.

—Άπ' τή μητέρα σου. Πεονούσα, άπ' τό σπιτί και μέ φώναζε. Μού είπε τά καθέκαστα μέ κλάματα. Δέν τό πιστεύει πώς έκλεψες. "Εστειλες λέει κι' ένα σημείωμα στον πατέρα σου. "Ηρθε;

—Ναί, ήρθε, έκανε μέ πίκρα ή Ρένα. "Ηρθε και μέ συμβούλεψε νά ξαναγυρίσω στον Καρατζά. "Αχ, είμαι πολύ δυστυχισμένη! Δέν έχω κανένα νά με βοηθήση νά βγώ από τή δύσκολη θέσι πού βρίσκομαι. "Υπέφερα πολύ, Μαίρη. "Ηταν μαρτύριο ή ζωή μου κοντά του. "Όταν θυσιάζομουν και άποφάσιζα αυτό τό γάμο, δέν ήξερα ούτε μπορούσα νά φανταστώ σέ ποιά κόλαση μέ στέλνανε...

—Καταλαβαίνω, είπε ή Μαίρη και τής χάιδεψε τά μαλλιά! Μά δέν υπάρχει γώρα λόγος νά κάθεται νά τά θυμάσαι. Μού είπαν πώς αύριο θά πάς στον άνακριτή.

Είσαι άθώα, δέ μπορεί νά σέ κρατήση. Αύριο θά είσαι έλεύθερη...

"Η Ρένα κούνησε άπελπισμένα τό κεφάλι της.

—Αχ, δέν τόν ξέρεις τόν Καρατζά!, άναστένασε. Για νά σκαρώση όλη αυτή την ιστορία γιά τά χρυσαικά, θά πη πώς έχει σκοπό νά μ' έκδικηθή. Θά κάνει τ' άδύνατα δυνατά νά με δικάσουν και νά με καταδικάσουν...

—Χωρίς άποδείξεις; "Αφού είσαι άθώα πώς μπορούν; "Οχι, δέν μπορούν νά σέ καταδικάσουν! Θ' άποδείξεις την άθωότητά σου...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: "Η συνέχεια

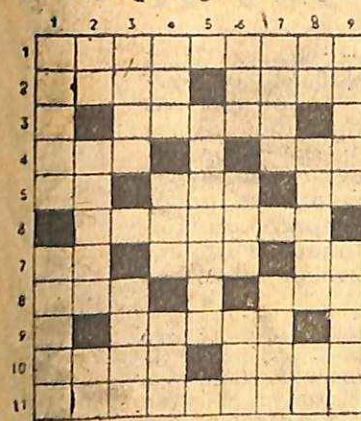

ΜΟΝΤΕΛΟ ΓΙΑ ΖΕΡΣΕΥ

Τό μοντέλο αυτό, ειδικά έμπνευσμένο γιά ζέρσευ έχει σουρωτή φουστα πού ξεκινάει άπ' τους γοφούς (άν έχετε φορδεις γοφούς κάνετε τή σουρά άπ' τή μέση, ώστε νά μη τους τονίσετε περισσότερο άπ' ό,τι πρέπει). Τό έπάνω μοιάζει μέ μπολερό ντραπέ πού δένει κόμπο. Μπορεί νά γίνη και πράγματι ως χωθότητά σου...

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

Τό σταυρόλεξο

Οριζοντίως:

- 1) Όμηρικός ήρωας.
- 2) "Η μικρά είναι τμήμα της άλλης — Ποδοσφαιρικός όρος.
- 3) Μεγάλη λίμνη του Κεντρικού Σουδάν.
- 4) Πρόθεσις — Ό σκηνόθετης της Λουκρητίας Βοργία.
- 5) Μόριον της Δημοτικής — "Η κόρη της Μπέργκμαν από τόν πρώτον της γάμο — Γράμμα του αλφαβήτου.
- 6) Έπαχθής φόρος.
- 7) Σύνδεσμος — Χρονικόν έπίρρημα — Στρατηγός της Γαλλικής Έπαναστάσεως.
- 8) Πρόθεσις της Δημοτικής — Μεγάλη Ραδιοφωνική Έταιρεία.
- 9) "Η άρχαία Ναϊσσός.
- 10) Βάζω — Βελγική πόλις στή Δυτική Φλάνδρα.
- 11) Επρασία.

Καθέτως:

- 1) Άπετελείτο από μία μακρά και 3 βραχείες συλλαβές — Καλά.
- 2) Παρακελευσμάτικόν — Ζώων εστιατόριον — Πρόθεσις.
- 3) Αρχηγός Κράτους — Νέγκρι, Ιταλίσ ποιήτρια από τίς πιά γνωστές.
- 4) Έγχρωμος εύγενής — Πρόθεσις — Πρόσωπον της Γραφής.
- 5) Είναι ό Κινέζος και ό "Ινδός.
- 6) Ούτε — Διότι, επειδή — Έμπρόθεσμον άρθρον της δημοτικής.
- 7) Πολωνική βιομηχανική πόλις άπ' τίς πιά σημαντικές —

Ξέρετε μουσική;

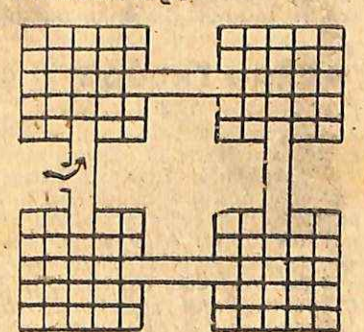
Υπάρχουν ώρισμένες μουσικές συνθέσεις, πού τίς χρησιμοποιούν συχνά οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, γιά νά θυμίσουν κάποια χώρα ή κάποια εποχή. "Ιδού μερικές από τίς πιά χαρακτηριστικές άπ' αυτές:

1. Τό "Ινδιάνικο Τραγούδι.
2. "Η Παρισινή Ζωή.
3. Σλαβικοί χοροί.
4. Τό Πένθιμο Έμβατήριο.
5. "Η Πολωνέζα.
6. Νορδηγική Ραψωδία.
7. Ούγγρικοί Χοροί.
8. Μπολερό.
9. 1812.

"Ιδού τώρα και οι συνθέτες των, άνακατεμένοι βέβαια. Μπορείτε νά βρíte ποιός δημιούργησε την κάθε μία;

Όφφενπαχ, Μπράμς, Μπετόβεν, Σοπέν, Ραβέλ, Τσαϊκόφσκυ, Γκλόκ, Ντβόρζακ.

Τό ανάκτορο

Τό ανάκτορο αυτό περιλαμβάνει τέσσερα κτίρια, από 25 δωμάτια. Τά κτίρια αυτά ένώνονται μεταξύ τους μέ μία στοά. Ξεκινώντας από ένα σημείο της στοάς αυτής, ό φύλακας πρέπει κάθε δράδυ νά περάση μία φορά από κάθε δωμάτιο και στοά, και νά ξαναγυρίση στό σημείο έκκινήσεως. Μπορείτε νά βρíte τή δρόμο πρέπει νά ακολουθήση;

Τό τρίτο ήταν άραγε τό τελευταίο;

- 8) Δίφθογγος — Έλληνικός ποταμός — Κινεζικόν νόμισμα.
- 9) "Ο καθέννας έχει τό δικό του — ...Μαρία, τό ένα άπ' τά 3 πλοία του Κολόμβου.

ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ...

... Στην καμηλοπάρδαλη, τά μπροστινά πόδια είναι μακρύτερα από τά πίσινα; "Οχι. Πρόκειται άπλώς γιά όπτική άπάτη. "Ο ύψος λαιμός και τό γεγονός ότι τά πίσινα πόδια είναι πάντα έλαφρά λυγισμένα, μάς δημιουργούν την έντύπωσι ότι τά μπροστινά πόδια είναι μακρύτερα από ό,τι πράγματι συμβαίνει.

... Πόσα διαφορετικά χρώματα κι' άποχρώσεις μπορεί νά ξεχωρίση τό ανθρώπινο μάτι; Σύμφωνα μέ τίς διαπιστώσεις των έπιστημόνων, περίπου ... 2.000.000! "Απ' αυτά, όμως, μόνον τά 3.400 έχουν ταξινομηθή και άνομασθή.

Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ

Θά βρήτε έδω μερικές βεβαιώσεις, πού άφορούν κά-θε είδους ζώοντα πλάσματα. Προσέξτε όμως "Αλλες από τίς βεβαιώσεις αυτές είναι αληθινές, ενώ άλλες είναι ψεύτικες. "Από σάς έ-ξαρτάται νά διακρίνετε ποιές είναι άκριβείς και ποιές όχι. Διαβάστε τίς, λοιπόν, και άπαντήστε μέ ένα ΝΑΙ ή ΟΧΙ σέ κάθε έρώτησι. "Υστερα, γυρίστε στις λύσεις γιά νά όητε άν μωρήτε νά υπερφανεώσεθε ή όχι γιά τίς γνώσεις σας

1 "Ο Ιχθυολόγος Χ. βεβαιώνει: «Τά μεγαλύτερα ψάρια του γλυκού νερού πού ζουν στην Εύρώπη είναι ή γλάη ή σίλγουρος (κοινώς γουλιανός), πού φθάνει συχνά σέ γιγαντιαίες διαστάσεις: στα νερά τό Δουνάβειος έχουν άλιευθή γουλιανοί πού έχουν μήκος 4 μέτρων και ζυγίζουν 200 κιλά. "Ο γουλιανός δέν τρέφεται μόνο μέ ψάρια. Στο στομάχι μερικών άπ'αυτών βρέθηκαν όλόκληρες πάπιες!» Σας φαίνεται άκριβές; ΝΑΙ—ΟΧΙ

2 "Ο κτηνίατρος Β. βεβαιώνει: «Οί σκύλοι πού ζουν στην πόλη άρρωσταίνον πολύ εύκολότερα από τους σκύλους πού ζουν στην έξοχή. "Εξ άλλου, οι σκύλοι των πόλεων ζούν λιγώτερα χρόνια από τους άλλους». Σας φαίνεται άκριβές; ΝΑΙ—ΟΧΙ

3 "Ο καθηγητής Α. βεβαιώνει: «Όταν βρεθή μπροστά σέ έχθρό, και γιά νά τόν τρομάξη, ό φρίνος (Σ.Γ. ένα άποκρουστικό βατραχειόδες) έχει τή συνήθεια νά είσπνέη άέρα και νά φουσκώνη πολύ; άσπου νά γίνη μεγάλος σαν ένα μικρό καρπούζι». Σας φαίνεται πιθανόν; ΝΑΙ—ΟΧΙ

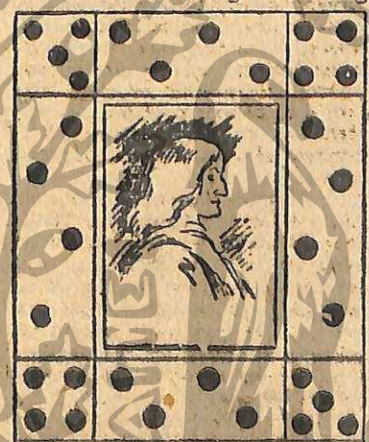
4 "Ο έξερεινγητής Κ. βεβαιώνει: «Όπως ή καμήλα, έτσι και ή καμηλοπάρδαλις έχει την ικανότητα νά άντέχη άρκετές ημέρες χωρίς νά πih νερό». Σας φαίνεται άκριβές; ΝΑΙ—ΟΧΙ

5 "Ο έξερεινγητής Χ. άφηγείται: «Στήν Κεντρώα Βραζιλία ζή ή μεγαλύτερη άράχνη του κόσμου. Κυκλοφορεί κυρίως τή νυχτα και τρέφεται μέ μικρά πουλιά πού τά πιάνει στις φωλιές τους, καθώς και μέ ποντικούς και μικρά φίδια». Σας φαίνεται σωστό; ΝΑΙ—ΟΧΙ

6 "Ο καθηγητής Κ. βεβαιώνει: «Μεταξύ των ζώων πού άντέχουν περισσότερο στό κρύο περιλαμβάνονται οι χήνες και οι πάπιες. "Εφ' όσον τρέφονται καλά, μπορούν ν' άνθεξουν σέ θερμοκρασία 100 βαθμών Κελσίου υπό τό μηδέν!» Σας φαίνεται δυνατόν; ΝΑΙ—ΟΧΙ

7 "Ο έντομολόγος Χ. βεβαιώνει: «Έχει παρατηρηθή ότι την εποχή πού οι μέλισσες κυκλοφορούν πολύ έξω από τίς κυψέλες, άναζητώντας λουλούδια, πολλά πουλιά πλησιάζουν στις κυψέλες γιά νά κυνηγήσουν και νά φάνε τίς μέλισσες, πού αποτελούν αγαπημένη τροφή των πουλιών». Σας φαίνεται σωστό; ΝΑΙ—ΟΧΙ

Ο μεσαιωνικός πίνακας

ρά και έν τούτοις νά έξακολουθήσουν νά υπάρχουν σέ κάθε πλευρά από 12 πολύτιμοι λίθοι όπως ύπήρχαν και πρίν. "Όταν τό έπίτευχτε αυτό, θά παρατηρήσετε και τούτο τό περίεργο: ότι στα τετράγωνα και τά όρθογώνια πού βρίσκονται άπέναντι τό ένα στό άλλο, περιλαμβάνονται ίσάριθμοι λίθοι

Μικρά προβλήματα

1. Βρήτε ποιός αριθμός, μικρότερος του 1000, άφίνει ύπόλοιπο 2 άν διαιρεθή διαδοχικά μέ τό 3, τό 11 και τό 17.

2. Προσθέστε 3 σ' έναν άλλον αριθμό, και κατόπιν διαίρεστε τό άθροισμα μέ τό 2. Τό αποτέλεσμα θά είναι τό διπλάσιον του άλλου» αριθμού. Ποιός είναι ό αριθμός αυτός;

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΚΑΙΝΙΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Ιατρού
Σόλωνος 116. "Αθήνα
Τηλέφωνα:
20.538. 26.889 30.430

Οι λύσεις στη σελίδα 65

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ 21

ΟΤΑΝ το σάλπισμα της ελευθερίας ακούστηκε στο Μοριά, στη Ρούμελη, στη Θεσσαλία και στα Νησιά του Αιγαίου, οι Έλληνίδες με τον αυθορμητισμό που τις διακρίνει, ρίχτηκαν στον αγώνα και πολέμησαν με αυτοθυσία και αταπάρνηση. Η ιστορία τις έτιμήσε όπως τους αξίζει. Τα ονόματά της Μπουμπουλίνας, της Μαντώς Μαυρογένους, της Δέσπρας Μπότσαρη, της Μόσχας Τζαβέλλα και άλλων, αναφέρονται με χρυσά γράμματα.

Ελένη Αναυπόνυμφη Αύγουστος του 1826. Ο Ίμπραημ πασάς κύριος σχεδόν όλης της Πελοποννήσου, επιχείρησε να υποτάξει και τη Μάνη. Ύστερα από δύο αποτυχίες που απέτυχαν, ο Ίμπραημ συγκεντρώνει 6000 στρατιώτες και κατευθύνεται στο Πολυκάραβο, ένα χωριό στην άκροαρά του Ταυγέτου όπου έχουν συγκεντρωθεί οι Μανιάτες. Η μάχη είναι σκληρή αλλά οι Μανιάτες, ταμπουρωμένοι καλά, αμύνονται με πείσμα και τελικά εξαναγκάζουν τον Ίμπραημ να υποχωρήσει και να αφήσει ήσυχη τη Μάνη.

Στη μάχη αυτή έλαβε μέρος και μία ηρωική Μανιάτισσα, η Ελένη Αναυπόνυμφη, η οποία πολέμησε με ανδρεία μοναχική. Ύστερα από τη μάχη, η Ελένη πήρε στην αγκαλιά της τα δύο μικρά της και έφυγε. Τη στιγμή αυτή, ενώ ήταν μόνη της, την είδε ένας Αιγύπτιος στρατιώτης του Ίμπραημ, που είχε ξεκοπεί κατά την ατακτη υποχώρηση, και την έβλεπε στο κοιλίγιο. Η Ελένη άρχισε να τρέχει πάνω στα βουνά. Η ανάγκη να σώσει τα παιδιά της, της φέρνουν τα πόδια. Σε μία στιγμή, εκεί που έτρεχε, της λύθηκε η ζώνη. Ο δώκτης της, άρπαξε την άκρη της ζώνης, που σέρνονταν, και προσπάθησε να την συγκρατήσει. Η Ελένη βρισκόταν σ' ένα βράχο. Από κάτω ο Αιγύπτιος τραβούσε με δύναμη τη ζώνη. Η απόστασι που τους χώριζε ήταν ελάχιστη. Από στιγμή σε στιγμή κινδύνευε η ζωή των παιδιών της και η δική της. Τότε η Ελένη άφησε τα παιδιά χαμαί, άρπαξε την άλλη άκρη της ζώνης όπου είχε δεθεί κόμπο μερικά χρυσάκια και αφού την νέντασε καλά, την άφησε απότομα. Ο Αιγύπτιος έχασε την ισορροπία του κι έπεσε ανασκευά. Η Ελένη τότε, ώρμησε καταπάνω του και με το ίδιο του το σπαθί, τον έπερασε πέρα-πέρα.

Μαρία Μοναρχίδου Καλοκαίρι του 1824.

Χασρέφ με 176 πολεμικά και φορτηγά πλοία και με δώδεκα χιλιάδες στρατιώτες, κάνει απόβατο στα Ψαρά. Ύστερα από ηρωική αντίστασι οι Ψαρινοί υποχωρούν από τα φρούρια και η μάχη μεταφέρεται στους όρους και μέσα στα σπίτια. Οι γυναίκες αμύνονται με απαρύμιλλοι ενθουσιασμό. «Αι γυναίκες, γράφει ο αυτόπτης Ιερέας Μίκης Δούκας, εν τη περιστάσει ταύτη προέκριναν τον έντιμον μάλλον θάνατον, η την άτιμον δουλείαν, και πλείστοι όσαι εξ αυτών ριπτόμεναι εις την θάλασσαν, επνίγοντο. Πάμπόλλα κοράσια 12, 15 έως 17 ετών, διά να μη απαχθώσιν αιχμάλωτα, εορκήθησαν εις την θάλασσαν και επνίγησαν, πολλὰ δὲ ώραιαι νεάνιδες, επορευθήσαν εις τὸ Παλαιόκαστρον και ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός!...» Η Μαρία Μοναρχίδου, μία όμορφη Ψαρινή που στις φλέβες της έτρεχε το ήρωικό αίμα του ναύαρχου Αποστόλη, δρόθηκε μόνη της στο σπίτι με τα δύο μικρά παιδιά της την ημέρα που γίνονταν η φοβερή μάχη. Ένας Τούρκος μπαίνει στο σπίτι της. Η Μαρία με το όπλο στα χέρια τον τρέπει σε φυγή. Μετά άρπάζει τα δύο της παιδιά και τρέχει στην πορταία με σκοπό να τ' αφήσει στους συγγενείς της κι αυτή να χάσει πίσω ν' αγωνιστεί δίπλα στον άντρα της. Όταν έφτασε όμως στην πορταία, είδε ότι τα πλοία άρχισαν ν' απομακρύνονται από την ακτή. Η Ελένη δεν χάνει καιρό. Ρίχνεται με τα παιδιά της στη θάλασσα και παλαύει με τα άγρια κύματα. Οι ναύτες ενός από τα πλοία τη βοηθούν και την ανασύρουν από κατάστρωμα αλλά η Ελένη δεν κρατά στην αγκαλιά της παρά μόνο το ένα παιδί. Το άλλο το άσπασαν τα κύματα. Η Ελένη θέλει να ριχτεί και πάλι στη θάλασσα, αλλά τα πλοία δεν περιμένουν...

Υπάρχουν όμως και μερικές άλλες αξίες Έλληνίδες που δεν υστερούν καθόλου σε γενναιοφύκια. Μπορεί θέβαια η δράσι τους να μην έχει τον καθολικό χαρακτήρα, που είχε η συμβολή της Μπουμπουλίνας ή της Μαυρογένους στον αγώνα, αλλά οι πράξεις των κινούν το θαυμασμό και περικλείουν όλο το μεγαλείο και τη δόξα της φύλης. Μερικές απ' αυτές τις αξίες Έλληνίδες θα τιμήσουμε στο σημερινό σημείωμα, που το αφιερώνουμε σ' αυτές:

Χαρακτηριστικό είναι το επεισόδιο που έγινε στο παραθαλάσσιο της Φανής Χίλλ, που δείχνει πόσον είχε απλωθεί η φήμη της Μοναρχίδου στην Ελλάδα. Μία μέρα, στο διάλειμμα, οι μαθήτριες έβαλαν διάφορα παρωτικά τραγούδια. Μία μαθήτρια ανέβηκε σ' ένα βράνιο και άρχισε ν' απαγγέλλει το ωραίο επιγράμμα του Σολωμού για την καταστροφή των Ψαρών:

Στὸν Ψάρων τὴν ὁδομαρὴν ράγῃ περπατῶντας ἡ δόξα μοναχῇ.
—Οχι μοναχὴν. Δὲν ἦταν μοναχὴ! Ἦταν καὶ ἡ Ελένη Μοναρχίδου με τὰ δύο τῆς παιδιὰ, πετάχτην καὶ τὴ διέκοψε μὲ ἄλλη μαθήτριά.

Δοῆμω Γκούρα Η γυναίκα του φρούραρχου της Ακροπόλεως Γιάννη Γκούρα είναι μία ξεχωριστή μορφή του Αγώνα. Ακολουθώντας τον άνδρα της στο Κάστρο, κλειστική μαζί του και έζησε με κορτερό κόττη τη σκληρή ζωή των πολυετήτων. Στις 30 Σεπτεμβρίου τα μεσάνυχτα, την ώρα που ο Γκούρας έκανε τη συνήθημένη του περιπολία, μ'α έχθρηκή σφαίρα τον βρήκε στον κρόταφο και τον άφινει στον τόπο. Την άλλη μέρα την ώρα της κηδείας του, οι στρατιώτες του γύρω απ' τον νεκρό άρχηγό τους, έσπασαν σε θρήνους. Η Γκούρα, βλέποντας τους στρατιώτες να οδυρούνται, ισοβάθηκε άνοιμάς τους, και με υπερηφάνεια αλλά και άγριουμένη από την αγανάκτηση, φώναξε:

—Τι τον κλαίτε τώρα σκοτωμένον; Ελησμόνησατε πόσα φαρμάκια τον έποτιζατε κάθε ημέρα με τις απίστιες σας και τις λιποταξίες σας; Εσείς τον έσκατίζατε. Εσείς είσατε οι αίτιοι του θανάτου του και της ζηρείας μου. Για σας έγυριζε νύχτα-μέρα. Αν έχετε φιλοτιμία και μετανοήσατε και τον λυπείσατε πραγματικά, παύσατε τα δάκρυα και τα μοιρολόγια, και σταθήτε πιστοί, για να υπερασπισώμεν αυτόν τον βράχον, που άπέμεινε τελευταίος σε όλην την Ρούμελη, και σ' αυτόν σπρώχνει η πατρίδα όλην της τας ελπίδας. Η ψυχή του σκοτωμένου θα σας συγχωρήσει. Και αφού εκείνος έσκατώθηκε, εγώ θα ζωω το σπαθί του, στη θέσι του.

Και μπροστά στους κατάπληκτους στρατιώτες, η Γκούρα άρπαξε από το πλευρό του νεκρού το σπαθί του και στρέφοντας την αίχμη του στο εικόνισμα του Χριστού, που ήταν έπάνω στο στήθος του νεκρού, έκάλυψε τους στρατιώτες να όρκισθούν πίστη και υπακοήν. Ο ήρωϊσμός της Γκούρας ήλεκτρίζει τις καρδιές όλων. Και μπροστά στην εικόνα οι στρατιώτες όρκίζονται ότι θα μείνουν πιστοί στη χήρα του άρχηγού των και θα υπερασπίσουν την Ακρόπολη.

Η Σωτηρία Αλιμπερτή, στο βιβλίο «Αι ηρωίδες της Ελληνικής Επανάστασης», γράφει για τη Γκούρα: «Η Γκούρα, ζωσθεΐσα το ξίφος του Γκούρα, περιήχετο τα όχυρώματα, φιλοτιμούσα και ενθαρρύνουσα τους στρατιώτας. Αυτή και ο Μακρυγιάννης ήσαν οι άρχηγοί της άμύνης, ο μὲν Μακρυγιάννης επί κεφαλῇ των Αθηνάων και των Αμφισσέων, η δὲ Γκούρα ως φρούραρχος της Ακροπόλεως και άρχηγός των όπλοφόρων του Γκούρα, οι οποίοι φιλοτιμούμενοι και έμμένοντες πιστοί εις τον όρκον των, έπαυσαν του λοιπού να λιποτακτούν, και ήσαν πειθαρχικοί. Η Γκούρα έφρόντιζε διά τους τραυματίας, και παρείχεν εις αυτούς πάσαν συνδρομήν και περιβολήν, βοηθούμενη υπό των άλλων γυναικών οι οποίαι ήσαν εις την Ακρόπολιν. Γενναίοςφύκος, γλυκεία και ελεήμων, έμεριμνα περί όλων, και ήτο η προστάτις και η παρηγορός των οικογενειών, ως και των ασθενών και των πληγωμένων».

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Η Πατρίδα μας γιορτάζει σήμερα την πιο μεγάλη γιορτή της. Την ημέρα της εθνικής απελευθέρωσης. Από τότε που ο Μωάμεθ ο Πορθητής κατέλαβε την Κωνσταντινούπολη (το 1453). Η Ελλάδα έπεσε στη σκλαβιά. Τετρακόσια ολόκληρα χρόνια η Έλληνες έχασαν την ελευθερία τους. Δεν ώρισαν μήτε σπίτι, μήτε χωράφι, μήτε τα παιδιά τους, μήτε την ίδια τους τη ζωή. Όλα ήταν στη διάθεσι του Σουλτάνου. Οι Έλληνες όμως που δεν μπορούσαν να υποφέρουν τη σκλαβιά και τα δάσανα, άρχισαν να επαναστατούν. Πολλά παλληκάρια έπαιρναν τουφέκια κι' ανέβαιναν στο βουνά. Χτυπούσαν από εκεί τον τουρκικό στρατό και ζούσαν ζωή ελεύθερη. Αυτοί ήταν οι «κλέφτες».

Καλύτερα μιάς ώρας ελευθέρη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή».

Έγραφε στα ποιήματά του ο ποιητής και μεγάλος πατριώτης Ρήγας Φεραίος.

Το 1821, στις 25 Μαρτίου η επανάστασις γενικεύθηκε σ' όλη τη νότια Ελλάδα — στην Πελοπόννησο, στα Νησιά, στη Ρούμελη, στη Θεσσαλία και στην Ήπειρο. Άρχισε τότε σκληρός πόλεμος ανάμεσα στους Έλληνες και τους Τούρκους. Οι Έλληνες ήταν λίγοι κι' αδύνατοι. Μό είχαν θάρρος και άποφασιστικότητα. Γιατί ο αγώνας τους ήταν δίκαιος — ζητούσαν την ελευθερία της Πατρίδας τους και μία καλύτερη ζωή. Οι Τούρκοι ήταν πανίσχυροι και καλά όργανωμένοι. Μά στο τέλος, η ανδρεία των Ελλήνων έφερε την έπιτυχία του Αγώνος. Ύστερα από μεγάλες και φοβερές μάχες — στην Τριπολιτσά, στο Βαλτέτσι, στους Μύλους, στο Μεσολόγγι, στην Αλαμάνα, στη Γραβιά, — και ύστερα από ηρωική πάλη και άμέτρητες θυσίες, η Ελλάδα έγινε και πάλι ελεύθερη, στα χέρια των Ελλήνων.

Αυτό το μεγάλο γεγονός γιορτάζουμε αύριο, την επέτειο της Επανάστασης, και θυμόμαστε το χρέος μας στους προγόνους μας που αγωνίσθηκαν για ναχούμε σήμερα ελεύθερη Ελλάδα. Και μαζί, φέρνουμε στο μυαλό μας και το άλλο μας χρέος: Να φυλάξουμε την Πατρίδα μας ελεύθερη!

Ο ΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ 21

Στη μεγάλη Ελληνική Επανάστασι του 1821, οι Έλληνες έβλεπαν σχεδόν καθόλου όπλα. Τα περισσότερα τα πήραν από τον έχθρο και μ' αυτά έκάναν τον αγώνα. Στη μάχη του Βαλτετσίου, οι πιο πολλοί άγωνιστάι ήταν όπλισμένοι με δόρατα... γεωργικά εργαλεία. Μά δεν ήταν μόνο τα όπλα που τους έλεπαν. Άλλο πρόβλημα γι' αυτούς ήταν το μαρούτι, το μολύβι, η τσακμικοπέρι, τα και γενικά η επαρτιδόδομη.

Για την έπάρκεια του μολύβου χρησιμοποιήθηκαν όλα τα μολυβένια σκεύη, όπου κι' αν βρισκόταναν. Όλες οι μολυβένες στέγες των τουρκικών σπιτιών.

Άλλα για να τυλιχθῇ το μαρούτι και να γίνουν τα φυλάκια, χρειάζονταν και γαρσί. Άλλο λοιπόν, στην αρχή, χρησιμοποιήθηκε όσο χαρτί υπήρχε στη χώρα και όσο επέτρεπε να εισαχθῇ από τη Ζάκυνθο στην Πελοπόννησο, ύστερα

έστέιρεψε κάθε πηγή κι' άρχισαν να χρησιμοποιούνται τα έντυπα των βιβλιοθηκών, τα παλιά χειρόγραφα και άλλα γραπτά κειμήλια. Έτσι, γα τις ανάγκες του Αγώνα, θυσιασθηκαν έντελώς οι περιφημες βιβλιοθήκες της Δημητσάνας, της Αθήνας και άλλων τόπων. Έλλειψι επίσης υπήρχε και από μαρούτι. Στην Ελλάδα υπήρχαν όλοι-όλοι εκείνην την εποχή, τέσσερις πυριτιδόμυλοι. Και οι τέσσερις βρισκόντουσαν στη Δημητσάνα. Αφού άρχισε όμως η Επανάστασις, έγιναν δεκατέσσερις.

Γι' αυτά τον πήρε

Όταν ο κυβερνήτης της κοβέτας Λαός Κλας πήγε στα Ψαρά να έπισκεφθῇ τον Κανάρη, βρήκε τη γυναίκα του, η οποία κείνη την ώρα γέμιζε μαζί με άλλες Ψαριανές, φωστύγια.

—Έχετε γενναίο σύζυγο, της είπε ο κυβερνήτης της κοβέτας. —Αν δὲν ἦτανε γενναίος, δὲν θὰ τον έπαιρνα, του απάντησε

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΤΑ ΖΩΑ

Εσείς, καλὰ μας παιδάκια, όλα εσείς που διαβάσετε και παρακαλούσατε αυτές τις σελίδες που είναι αφιερωμένες σ' εσάς, θα διαβάσετε και τούτη τη στήλη για τους φίλους μας τα ζώα. Γιατί και δέβαια, τα ζώα είναι οι φίλοι μας, είναι οι βοηθοί μας, που τόσες και τόσες υπηρεσίες μας προσφέρουν δίχως καμιά ανταπόδοσι. Πώς να μη αγαπήσουμε το ευγενικό το άλογο, το ύπουο-νετικό το γαϊδουράκι, το καλό το άρνάκι, την κατσίκια και την αγελάδα, τον πιστό μας σύντροφο το σκύλο και τη χαδάρια τη γατούλα... εκείνα τα γαριτωμένα τα πουλάκια πώς να μη τ' αγαπήσουμε που μας κελαδούν και σταλάζουν ευθυμία στην ψυχή μας; Ακόμα και τα όμορφα έντομα σαν τη φανταχτερή την πεταλούδα, την εογατική τη μέλισσα και τον χρήσιμο μεταεωσκώληκα... Όλα αυτά λοιπόν τα καλὰ ζώα κι' άλλα πολλά, σάς ειπαν το καθενα από τούτη τη στήλη κάτι για τη ζωή τους και για τις συνήθειές τους. Βέβαια, στην πραγματικότητα τα ζώα δεν έχουν μιλιὰ τα καύμενα για να μας μιλήσουν με λέξεις όπως έμεις οι άνθρωποι. Μά πολλές φορές σά μας κυττούν με εκείνα τα πιστά τους αγαθά μάτια, νοιώθουμε να μας μιλούνε σιωπηλά, γιομάτα ευγνωσύνη και γλυκά για το φωμόκι που τους δώσαμε, για το λίγο φρέσκο χορτάκι που τους δώσαμε, για το δροσερό νερό που τα ποτίσαμε.

Σ' εμάς τους ανθρώπους ο Θεός μας χάρισε την έξουσία πάνω σε τούτη τη γή. Ας μη καταχραστούμε της καλωσύνης Του. Ας αγαπήσουμε με την καρδιά μας τα κατώτερα πλασμάτα που Έκείνος έβαλε να ζουν κοντά μας και γύρω μας κι' ας ενδιαφερόμε γι' αυτά. Όλους Έκείνος μέσα στην ανοιχτή του παλαμή μας κρατεί, παιδιά Του και δημιουργήματά Του. Ός το ταπεινότερο μολύβι... Φροντίδα, καλωσύνη και αγάπη λοιπόν, παιδάκια μου, για τους καλούς φίλους μας, τα ζώα.

Τ. Μ. Π.

Τί είδε ο εξερευνητής

Αυτός ο εξερευνητής κούβε-ται. Τι άραγε να είδε; «Αν θέλετε να το μάθετε, μαυρίστε μ' ένα μολύβι το μέρος που σημειώνουμε με μία τελεία».

Τί διάβαξε ο Κανάρης

Ναυτάκι ακόμα, ταξιδεύοντας στα πέλαγα, άμα άραζε σε λιμάνι και δὲν είχε δουλεία, γύρευε ο Κανάρης κανένα έρρημο ακρογιάλι, κι' έκει καθισμένος σ' ένα άγριο λιθάρι, διάβαζε το βίο και τα έργα του Μεγάλου Αλεξάνδρου και στο διαβάσμα τους δρούση πηγαίναν τα δάκρυα από τα μάτια του.

Αυτά τα μολόγησε ο ίδιος ο Κανάρης στον Τερτσέτη, που τάγραψε.

Ο άρχηγός

Ρωτήσανε μία φορά τον Κανάρη ποιά ποιά πρέπει να είναι τα χαρίσματα του άρχηγού. Κι' αυτός απάντησε:

—Ο καλός ο καπετάνιος πρέπει να έχει φρονήματα πεινιού (για να εξουσιάζη) καλωσύνη σκύλου (για να τον αγαπούν), παλληκάρια και θεωρία λιονταριού (για να τον σεβονται και να τον αγαπούν), ύπνο και περπάτημα λαγού (για να είναι άγρυπνος και γρήγορος).

Οι κλέφτες

Της νύχτας οι άρματαλοι και της αύγης οι κλέφτες όλομυχτίς κούρσευουν και τις αούγες κοιμώνται, κοιμώνται στα δασα κλαριά και στους παχιούς τους ίσκιους. Είχαν άρνια και ψήνας, κριάρια συνδυσμένα, μά είχαν και γλυκό κρασί που πίνν τα παλληκάρια. Κι' ένας τον άλλον έλεγαν, κι' ένας τον άλλον λείει: —Καλὰ τρώμε και πίνουμε και λιανοτραγουδάμε, δὲν κάνομε κι' ένα καλό, καλό για την ψυχή μας. Ο κόσμος φκιάνουν έκκλησιές, φκιάνουν και μοναστήρια να πάμε να φυλάξουμε της Τρίχας το γεφύρι, που θα περάσῃ ο δόιδοντας με τους αλυσοδεμένους να κόψωμε τους αλυσοδεμένους να δούνη οι σκλαβωμένοι, να βγῇ της χήρας το παιδί, π' άλλο παιδί δὲν έχει, π' αυτή τάχει μονάκριβο στον κόσμο έσκαυμένο.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ 21

* Όταν σκοτώθηκε στο Μανιάκι ο Παπαλέσσης, ο Ίμπραημ πιασας διέταξε τους στρατιώτες του να στήσουν δρόμο το νεκρό ήρωα σ' ένα δέντρο και να του πλύνουν το κεφάλι, που ήταν γεμάτο αίμα. Όταν έγινε αυτό, ο Ίμπραημ πήγε κοντά και κτύπησε με θαυμασμό τον Παπαλέσση. Ύστερα, γύρισε και είπε στους στρατιώτες του:

— Ήταν αληθινά γενναίος άντρας. Αν είχε δέκα σαν κι αυτόν η Ελλάδα, εγώ δεν θα πατούσα στο Μοριά!...

* Ο έθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός, ζούσε στο Ακρωτήριο της Ζακύνθου με τον πιστό του υπηρέτη Λάμπρο, στο σπίτι του Στράνη.

Ένα μεσημέρι του 1825, ακούστηκαν από μακριά κανονιές. Ο ποιητής βγήκε έξω από το δωμάτιό του κι' εστάθηκε στο λόφο. Έπειτα σήκωσε τα χέρια στον ουρανό και φώναξε δυνατά, πολύ δυνατά:

— Βάστα, καίμενο Μεσολόγγι, βάστα!

Κι' έκλαιγε σαν παιδί!

Ο πελαργός με το ψεύτικο πόδι

* Ένας χωρικός, στη Γαλλία, βρήκε μία μέρα στα χωράφια του ένα πελαργό, τραυματισμένο στο πόδι. Ο χωρικός ήταν καλός άνθρωπος. Λυπήθηκε το πουλί — εξ' άλλου, όπως ξέρετε, οι πελαργοί είναι πολύ χρήσιμα πουλιά στη γεωργία και οι χωρικοί τ' αγαπούν — και τον πήγε σ' ένα κτηνίατρο. Αυτός διαπίστωσε ότι το πόδι του πελαργού είχε πάθει μόλυνση και αναγκάστηκε να του το κόψει. Τι να κάνει όμως ένας πελαργός μ' ένα πόδι; Καλύτερα να πέθαινε. Να πέθαινε; Όχι, είπε ο καλός χωρικός. Πήγε σ' ένα ορθοπαιδικό και του παρήγγειλε ένα... ξύλινο πόδι. Ασφαλώς ήταν το πρώτο πόδι αυτού του είδους που ξφτιανχε ο ορθοπαιδικός. Ο πελαργός στην άρχη στενοχωρήθηκε με το ψεύτικο πόδι. Κατόπιν όμως το συνήθισε. Και τώρα παίζει με την κορούλα του σωτήρα του, τη Μαρία. Η μικρή αγαπάει κι' αυτή πολύ τα ζώα και μία μέρα που τραυματίστηκε ένα παπακι στο πόδι, έσκισε το μαντηλάκι της και του έκανε επίδεσμο. Το παπακι από τότε την παίρνει διαρκώς από πίσω. Τι νομίζετε, πώς τα ζώα δεν νοιάζουν εύγνωμοσύνη;

* Ένα άλλο βράδυ μ' αστροφειγιά, ήτανε καθισμένος στη ρίζα μιας ελιάς. Ύστερα από πολλή σιωπή, γύρισε και είπε στον υπηρέτη του:

— Λάμπρο, τί να γίνονται εκεί κάτω τώρα τ' αδέρφια μας;

Και τα μάτια του ήτανε βουρλωμένα.

* Άλλη μία φορά παράγγειλε να δοθεί το φαί του στους χωριάτες, λέγοντας:

— Ετούτη την ώρα, Λάμπρο, πόσοι από τους αδελφούς μας στο Μεσολόγγι πεινάνε... Δε θέλω περιστερία.

Κι' ο ποιητής έφαγε ψωμί κι' ελιές.

* Ο Μεσολογγίτης δημογέροντας Χρήστος Καψάλης, γέρος και κουτσός, πριν αρχίσει η Έξοδος, γύρισε τους δρόμους ακουμπώντας στο ραβδί του και φώναζε τα γυναικόπαιδα τ' αδύνατα, τους γέροντες και τις γρηές και τους πληγωμένους, να μπουνε μαζί του στα Καφαλείκα σπίτια, όπου ήταν η μαρτυροποθήκη που δέναν τα φυσέκια κι' όπου το ίδιο εκείνο πρωί είχε ο Καψάλης ιδί τη γρηά γυναίκα του να πεθαίνει.

— Μη κλαίς, είπε στο γιό του, Καλύτερα να χαιρέσαι που γλύτωσε η μάνα σου από τη σκλησιά. Κύττα τώρα να σωθής εσύ κι' έμένα μη με νοιάζεσαι, είμαι γέρος. Και να δω μαζί σου, πάλι δε γλυτώνω. Η θα σκοτωθώ, ή θα πέσω σκλάβος στον έχθρο.

* Αφού μπήκαν οι Τούρκοι, το ντουφεκίδι βάστηξε μέσα στην πόλη τρεις ημέρες από σπίτι σε σπίτι. Κάθε τόσο ακούγονταν φοβεροί κρότοι. Ήτανε από τα μαρτυροποθήκη που τους βάσανε φωτιά οι κλεισμένοι στα σπίτια. Ένας παπάς Σουλιώτης είχε κλειστή σ' ένα από τα προχώματα και τινάχτηκε μονάχος πρώτος στον αγέρα.

* Ο Καψάλης άμα είδε πως ήρθε κι' η δική του σειρά, είπε στις γυναίκες να θυγούν στα παθάρια για να τις δουν οι Τούρκοι και να συναχθούν πολλοί. Τότε έβαλε φωτιά και κάηκε κι' αυτός μ' όλους τους άλλους.

Επίκαιρο

— Ο λογαριασμός σας, γιατρέ, είναι κάπως φουσκωμένος. — Μά τι λέτε, κυρία μου! Ήρθα δέκα φορές να δω το παιδί σας, που είχε ιλαρά.

— Ναί, γιατρέ, μη ξεχνάτε όμως, ότι τη μετέδωσε σ' όλους τους συμμαθητάς του στο σχολείο.

Παιδικό πνεύμα

Πατέρας. — Το πρόσωπό σου είναι καθαρό, αλλά πώς θρώμισες έτσι τα χέρια σου;

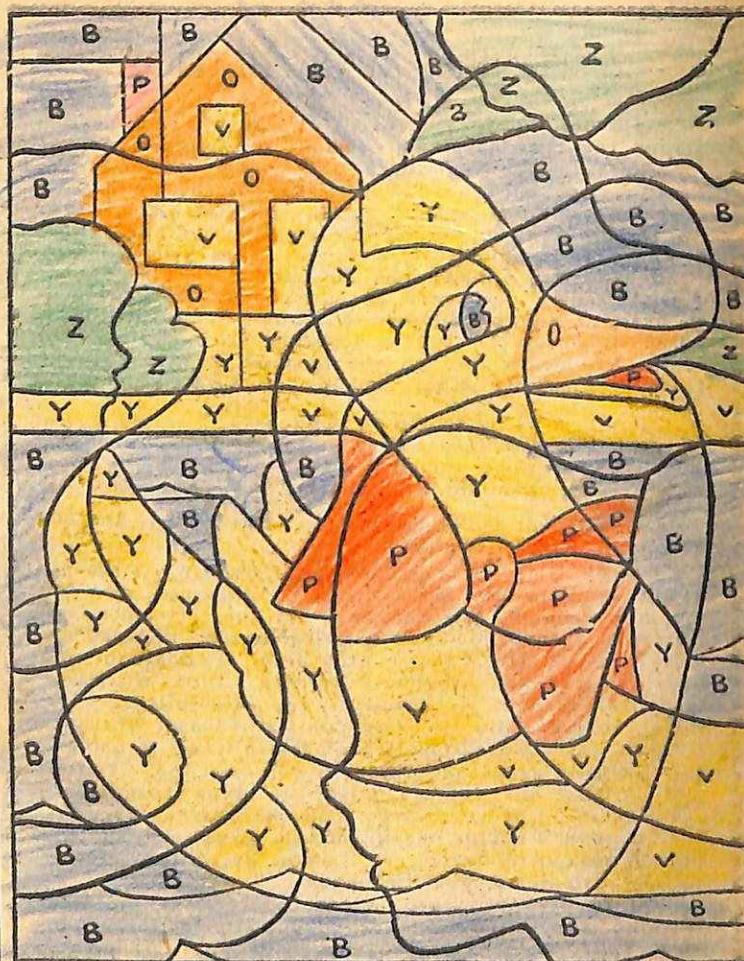
Γιαννάκης. — Πλένοντας το πρόσωπό μου!

Σωστό

— Πώς λέγεται ένα έντομο που δεν έχει κεραίες; — Άκέραιο!...

Πνευματικά παιχνίδια

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

* Όπως είναι το σχέδιο αυτό δεν καταλαβαίνετε τίποτα. Χρωματίστε όμως και θα δητε να προβέλη ένας ωραίος πίνακας. * Όπου υπάρχει το γράμμα Β θα βάλετε μπλε χρώμα, όπου Ρ κόκκινο, όπου Ο πορτοκαλί, Κ μόβ, Ζ πράσινο και Υ κίτρινο.

Είναι εύκολο

Συμπληρώστε τις τελείες με γράμματα που λείπουν:

1) Στην 'Α...α Λ...α ύψώθηκε το λάβαρο της Έπανάστασης του 1821.

2) Στ' Φ...ο σκοτώθηκε ο Καραϊσκάκης.

3) Ο Ξ...ς ήταν ένας από τους ιδρυτές της Φιλικής Έταιρίας.

4) Ο Κ...ος κατέστρεψε τον τουρκικό στόλο στη Χίο.

5) Τα Δ...α ήταν ο τόπος όπου καταστράφηκε ο Δράμαλης.

6) Η 'Υ...α ήταν το νησί του Κωνσταντινίου.

7) Το Ν...ο ήταν η πρώτη πρωτεύουσα της Ελλάδας μετά την απελευθέρωση.

8) Ο Π...ος Μαυρομυχήλης ήταν αρχηγός των Μανιατών.

9) Ο Κ...ος ήταν ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδας.

10) Το 1...8 τελείωσε η Έπανάσταση του 21.

Θα πρέπει να ξέρετε

1) Ποιός από τους ήρωες της Ελληνικής Έπανάστασης, είπε πεθαίνοντας:

«Για δες καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρη. Τώρα π' ανθίζουν τα κλαριά και δγάζ' η γή χορτάρι»;

2) Ποιός έγραψε το ποίημα: «Στων Ψαρρών την ολόμαυρη (ράχη

περπατώντας ή Δόδα μοναχη μελετά τα λαμπρά παλληκάρια»;

3) Ποιός αρχηγός του 21 είπε:

«Φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους»;

Παιχνίδι με σπέρτα

IIIIIIIIII

* Όπως βλέπετε, πιο πάνω υπάρχουν 10 σπέρτα. Τοποθετήστε ακόμα 6 κατά τον τρόπο, ώστε να σχηματισθ' ένας αριθμός.

Είναι πολύ εύκολο να το καταφέρετε.

...και σ'ας περιμένει
στην ΕΤΑΜ,
με τα νέα της
Ανοιξιότικα
Μοντέλλα

1. Φόρεμα Διάνα από ριγέ και σέτο ζέρσεϋ σ'ε ωραίους συνδυασμούς.
2. Φόρεμα Όλυμπία ζέρσεϋ άγκορά γκρι άνοικτό με γκρι σκούρο και άσπρο.
3. Φόρεμα Τζίνα από ζέρσεϋ άγκορά σ'ε ωραίους άνοιξιότικους παστέλ χρωματισμούς.

Βουκουρεστίου 8
Έρμου 30
Αιόλου 96
Θεσσαλονίκη:
Μεγ. Αλεξάνδρου 20

ΕΤΑΜ

12ον Τό πρόσωπό της πήρε μια σκληρή έκφραση. Συναίνω-
ταν αυτές τις πρό-
στιχες μονορούθους της υπέρας
της. Δεν ήθελε να γελούν μπρο-
στά στα μάτια της αυτόν τον
καλόκαρδο πατριό της που κά-
θε μέρα τον αγαπούσε και πε-
ρισσότερο. Η Φαίη είχε προ-
σέξει αυτόν τον ψυχικό δεσμό
ανάμεσα στη Τζίλ και στον άν-
τρα της και η ζήλεια της ήταν
έξ ίσου μεγάλη με την ανησυ-
χία που της προέβλεπε αυτή
η διαπίστωση. Κρίνοντας με
μέτρο τη δική της καρδιά εί-
χε σχηματίσει τη βεβαιότητα
πως η Τζίλ έβαλε σκοπό να
εξουδετερώσει την επίρροή της
επάνω στον Ρίκαρδσον.

Εκείνη την ώρα ο Ρίκαρδ-
σον ήταν ευχάριστη σε μια
μεγάλη παλυθρόνα και απόρρο-
φμένος στο διάβασμα μιας α-
μερικανικής χρηματιστικής έφη-
μερίδας.

Είχε ξαναγίνει νευρικός και
ευερέθιστος από την ημέρα που
γύρισε η Φαίη, κι' έλασε με
μιάς εκείνο το αμείνιμο ύφος
που είχε όσον καιρό ήταν μό-
νοι τους η Τζίλ κι' αυτός. Μό-
νο τις ώρες που έλειπε ανάμε-
σά τους η Φαίη ξαναβρίσκει
το κέφι του.

Η Φαίη έτοιμαζόταν να
βγεί από το σαλόνι, όταν έμ-
φανίστηκε επίσημος και μεγα-
λοπρεπής ο Έλαφροπόδης λέ-
γοντας στη Τζίλ.

—Ο κύριος Μάρλιν επιθυ-
μεί να δει την δεσποινίδα. Τον
έμπασα στο γραφείο.

—Ο κύριος Μάρλιν; έκαμε
με άπορία η Τζίλ.

—Εμεινε μερικές στιγμές α-
ναποφάσιστη. Είχε να δει τον
Τζόνου από εκείνη την άεχα-
στη βραδιά του επεισοδίου.
Επρόκειτο να τον δεχθεί ή όχι;
—Ερχομαι, είπε σε λιγάκι
στον Έλαφροπόδη που περι-
μενε.

—Ποιος είναι; ρώτησε η
Φαίη. Γιατί δεν τον δέχεσαι
έδώ;

—Αργότερα, είπε η Τζίλ.
Θέλω πρώτα να του μιλήσω ι-
διαίτερως.

—Α, θα είναι εκείνος ο νε-
αρός. Καλά, καλά, είπε η Φαί-
η, γελώντας κοροϊδευτικά.

Ο Τζόνου φανερά έκνευσιμέ-
νος, στεκόταν όρθιος μπροστά
στο τζάκι στριφογυρίζοντας
στα χέρια του το καπέλο του,
που παρ' όλες τις ευγενικές
προσπάθειες του Έλαφροπόδη,
δεν θέλησε να το αποχωριστή.
Κρέμανταλάς και μονοκόμμα-
τος καθώς στεκόταν, φαινόταν
σαν ανθρωπογραφία μέσα στο
πολυτελές εκείνο δωμάτιο. Κι'
όμως καθώς τον είδε η Τζίλ έ-
νοιωσε να ξαναγεννιέται μέσα
της η παλιά συμπάθεια της
γι' αυτόν. Υπήρξαν στενοί φί-
λοι και είχαν μοιραστή τη ίδια
θείρα και τις ίδιες ελπίδες.
Εκείνη τη στιγμή πίστεψε πως
τον αγαπούσε ακόμη.

—Γεια σου, Τζίλ, της είπε
ντροπαλά και ξεροβήχοντας
για να καθαρίσει τη φωνή του,
ενώ τα μάτια του γεμάτα με-
τάνοια άναίχτησαν τα δικά
της.

—Γεια σου, Τζόνου, έκαμε η
Τζίλ και κλείνοντας την πόρτα

Ένα τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα της Άγγλι- δος συγγραφέως ΜΑΡΙΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

στηρίχτηκε επάνω της με τα
χέρια πίσω.

—Τι ευχαρίστησι που σε
ξαναβλέπω!... ψιθύρισε συκι-
νημένος.

—Ήταν πολύ ευγενικό εκ
μέρους σου, που ήρθες, Τζόνου.
—Δεν... έπαψα να... σε σω-
λογιέμαι από κείνο το βράδυ.
Μα... Τζίλ, δεν μπορώ να κα-
ταλάβω πώς... πώς μπόρεσα
να σου μιλήσω έτσι. Λυπάμαι.
πολύ... το μετανιώσα, Τζίλ,
πολύ πάρα πολύ.

Με αμυγδαλισμό του έτεινε
τα δυο χέρια πλησιάζοντάς
τον.

—Τζόνου, μη στενοχωριέσαι,
σε παρακαλώ.

Την τράβηξε στην άγκαλιά
του.

—Τζίλ... της ψιθύρισε. Μου
λείπει... αν ήξερες...

Τον άφησε να τη φιλήσει.
Μα γρήγορα αποσπάστηκε α-
πό τα χέρια του και τον ρώ-
τησε ήρεμα, σιγανά:

—Βλέπεις συχνά τη Ζακε-
λίνα;

—Αρκετά συχνά, απάντησε
σουφρώνοντας τα φρύδια. Τα
βράδια υποφέρει πολύ από τη
μοναξιά. Άνεβαίνω μαζί στιγ-
μή να δώ πώς τα περνά. Την
βοηθά αγοράζοντάς της τρέφι-
μα ή έτοιμαζοντάς της το δεί-
πνο. Δεν έχει ιδέα από νοικο-
κυριό. Σ' αυτό δεν σου μα-
ζει καθόλου!

—Η Τζίλ χαμογέλασε αδιό-
ρατα.

—Η ανάγκη μ' έκανε να γί-
νω καλή νοικοκυρά είπε.

—Εμειναν λίγες στιγμές σιω-
πηλοί. Ύστερα η Τζίλ ρώ-
τησε.

—Την αγαπάς τη Ζακελί-
να, δεν είναι έτσι;

—Ναί, είναι γοητευτική.

Μα... δεν είναι ΕΣΥ!

Στο γραφείο βασίλευε από-
λυτη ησυχία. Μόνο το τρίμι-
των ξύλων στο τζάκι ακούγο-
ταν κάπου-κάπου. Ο Τζόνου
την πλησίασε, της πήρε τα χέ-
ρια και τραβώντας την κοντά
του την παρέσυρε σε μια πο-
λυθρόνα όπου κάθησε. Η Τζίλ
αφέθηκε να την καθήσει στα γό-
νατά του κι' ακούμπησε το κε-
φάλι της στον ώμο του.

—Σάν πρώτα, έ Τζίλ; την
ρώτησε με φωνή βραχνή από
τη συγκίνηση.

—Ναί, Τζόνου!

—Θα ήθελα... θα ήθελα πό-
ρα πολύ να... γυρνούσαμε στα
παλιά! Φαντάζομαι πώς σ' α-
ρέσει εδώ που ζεις τώρα... Και
το αξίζεις. Μα... μην αφήνεις
να σου αλλάξουν τη ψυχή σου
τά πλούτη.

Σταμάτησε για λίγο, κι' ύ-
στερα συνέχισε με φωνή που
την έπνιγε η συγκίνηση.

—Μην αφήσεις όλη αυτή την
πολυτέλεια να σταθεί ανάμεσα
σε σένα και σ' ένα... γκαρ-
ζιέρη.

—Κουταμάρες, έκαμε η Τζίλ
γελώντας και χαϊδεύοντας το
μάγουλο του Τζόνου. "Αν ποτέ
παντρευτώ, ό άντρας μου θα
είναι ιδιοκτήτης ενός γκαράζ!

Σήκωσε το κεφάλι του γε-
μάτος χαράς και περηφάνειας.

—Εδώ το πέτυχες. Είμαι
κι' όλος συνιδιοκτήτης γκαράζ
και μάλιστα χωρίς να μεταχει-
ριστώ τα λεφτά που μου
περ φέρνει η αδελφή σου. Ί-
σως τώρα της χρειαστούν της
ίδιας. Με εύκολνε ο θείος μου.

—Είμαι ευχαριστημένη Τζό-
νυ...

—Ξέρεις, είπε ο Τζόνου, ξα-
ναβρίσκοντας με την ευχαρίστη-
σι και τη συνήθεια να της μι-

λά ελεύθερα σαν πρώτα. Ξε-
ρεις, ο γέρο- Τόμλιν ασχολεί-
ται τώρα λίγο με τις δουλειές.
Γέραςε πολύ, βλέπεις. Προσλά-
σαμε δυο τεχνίτες ακόμα. Τώ-
ρα σκεπτόμαστε να μεγαλώ-
σουμε το γκαράζ, παίρνοντας
το οικόπεδο του διπλανού σπι-
τιού, που πάληντας πολύ και
θα το κερξίσουν.

Της κουνέτιασε κάμψη
ώρα ακόμη για τα σχέδια και
τις ελπίδες του. Ύστερα τα-
νύστηκε, χασμουρήθηκε και της
είπε.

—Τώρα να πηγαίνω, Τζίλ.
Το πρωί πάω στο γκαράζ από
τις έπτά, αντί τις όκτώ που
πήγαίνω πρώτα. Βλέπεις τώρα
πρέπει ναχώ το νού μου στη
δουλειά σαν αφεντικό.

—Βέβαια, έχεις δικηο Τζό-
νυ, του είπε χαμογελώντας.

—Δεν μου λες; έκαμε ερ-
φικά εκείνος σουφρώνοντας τα
φρύδια. Συμβαίνει τίποτα με-
ταξύ σου και του "Αϊτκιν;

—Είμαστε φίλοι, είπε η
Τζίλ ήρεμα, ενώ τα μάγουλά
της κοκκίνισαν ελαφρά.

—Τα φρύδια του Τζόνου σου-
φρώσαν περισσότερο.

—Ανάμεσα σε μια όμορφη
κοπέλλα κι' έναν όμορφο άντρα,
φίλια δεν μπορεί να υπάρχουν.

—Και τότε, πώς υπάρχει
μεταξύ σου και της Ζακελί-
νας;...

—Μα... το πρώτα διαφέρει,
είπε κοκκινίζοντας και ο Τζόνου.

—Λοιπόν, και για μένα και
τον Χόβαρτ το πρώτα διαφέ-
ρει; απάντησε η Τζίλ, δαύον-
τας τα γέλια.

—Τόσο το καλύτερο, αφού
μου το βεβαιώνεις, έκαμε ο
Τζόνου ησυχάζοντας κάπως. Πρώ-
σεξε όμως. Δεν θα ανεχθώ πια
να σου στέλνει λουλούδια.

—Μόνο μια φορά μου έστε-
λε λουλούδια, του είπε, ενώ το
πρόσωπό της έγινε κατακόκ-
κινο, ύστερα από τη συζήτηση
που είχα μαζί του σχετικά με
τη Ζακελίνα.

—Πρέπει να είναι σωστά
μουλάρι για να φερθεί μαζί της
όπως φέρθηκε, μουρμούρισε ο
Τζόνου.

Αγανάκτησε και έτοιμάστη-

κε να υπερασπιστή τον Χό-
βαρτ. Μα συγκρατήθηκε.

—Δεν είναι φρονιμώτερο να
μη προχωρούν στον γάμο δυο
άνθρωποι που δεν μπορούν να
ταιριάσουν; του είπε ήρεμα.

—Δηλαδή, τον υπερασπιζε-
σαι; ρώτησε άγανακτισμένος
ο Τζόνου.

—Οχι. Άπλως είμαι δι-
καινή!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ'

Ο ΧΟΡΟΣ

Ο χειμώνας είχε έρθει. Έ-
νας χειμώνας πρώτος με δυ-
νατό κρύο και πυκνές ομίχλες
που σκέπαζαν τα πάντα.

Ο κύριος Ρίκαρδσον έλεγε
διαρκώς πως θα γυρίσει στην
Αμερική. Μα παρ' όλες τις
συνεχείς γκρίνιες του, για τον
καιρό, για τις συνήθειες του
τόπου, για τους Άγγλους και
παρά τις συχνές αναγγελίες
της επιστροφής του στη Νέα
Υόρκη, δεν έφευγε, προς με-
γάλη στενοχώρια της Φαίη. Ί-
σως τον κρατούσε η ευχαρίστη-
σις που αισθανόταν να ζή μαζί
με τη Τζίλ, ν' ακούει την εύ-
θυμη όμιλία της, να βλέπει το
ώραιο προσωπάκι της και τα
χαρούμενα μάτια της που λο-
μπύριζαν τόσο όμορφα σαν γε-
λούσε, με το κρυστάλλινο γέ-
λιο της που γέμιζε το σπίτι.

Αισθανόταν ευχαρίστησι να
πηγαίνει το πρωί στην κρεβα-
τοκάμαρα της Τζίλ, φορώντας
την κατακόκκινη ρόμπ-ντε-
σαμπρ του και να της λέει.

—Η αγαπητή σύζυγός μου
θα βγή απόψε. Τί θαλέγες να
βγαίνω κι' εμείς οι δυο μας;
Φυσικά, αν δεν έχεις δώσει κα-
νενα ραντεβού.

—Κι' αν είχα δώσει, του α-
παντούσε γελώντας, θα το ά-
κούωνα. Το ξέρεις πολύ καλά.

Η Φαίη έβγαине πολύ συ-
χνά. Ο κύριος Ραυμόνδος εί-
χε ανοίξει στο Λονδίνο ένα
χοροδιδασκαλείο. Ψιθυρίζον-
τας μια πάμπλουτη κυρία εί-
χε χρηματοδοτήσει την επιχεί-
ρησι, μα κανείς δεν πρόφερε το
όνομα αυτής της κυρίας.

Η Φαίη ήθελε να πείσει τον
εαυτόν της πως ο Ρίκαρδσον
αγαπούσε τις παρεκτροπές της,
μα η Τζίλ συχνά αμφέβαλε γι'
αυτό. Καταλάβαινε πως αν ο
Ρίκαρδσον δεν έλεγε τίποτα,
αυτό όφειλόταν όχι στην άγνοια
του μα στην αδιαφορία του
για την Φαίη.

Εν τώ μεταξύ η Ζακελίνα
είχε χάσει τη θέση της στο
Χάντλες και τώρα εργαζόταν
ως μανκεν, σ' ένα μικρό κα-
τάστημα μόδας κοντά στην
Μπόν- Στρήτ, κι' ήταν πιά ευ-
χαριστημένη. Μπορούσε πια να
λέη πως ήταν μανκεν κι' ο μι-
σθός της αυξήθηκε από δυο σε
τρεις λίρες την εβδομάδα. Ο
Ρίκαρδσον, πιστός στην υπό-
σχεσί του, της έδινε άλλα τό-
σα, κι' η Ζακελίνα λογαρίαζε
ν' αφήσει το δωμάτιο του Χάμ-
μερσμιθ και να βρή ένα μικρό
διαμέρισμα πιά άνετο.

Η Φαίη άραία και που έ-
δινε στη Ζακελίνα τα φορέμα-
τα και τα γουναρικά που τα
είχε βαρεθή. Αντίθετα όμως α-
πό κάθε πρόβλεψη, η τύχη της
Ζακελίνας έπαυε να την ενδια-
φέρει γιατί δεν συνήιζε να στε-
νοχωριέται για κανέναν.

Η Τζίλ προσπάθησε όσο
υπόφερε να συμφιλιωθεί με την
αδελφή της. Μα το πείσμα και
η μυστικότητα της Ζακελίνας
εμπόδιζαν κάθε συνεννόησι.

Κάποτε που συναντήθηκαν, έ-
δήλωσε καθαρά στη Τζίλ.

—Αν δεν βλέπασατε με
τον Χόβαρτ, ίσως μπορούσα να
σε συγχωρήσω. Μου άνηκε, ή-
ταν δικός μου και μου τον πή-
ρες.

—Ζακελίνα, της είπε με πό-
νο η Τζίλ. Ποτέ δεν θέλησα ού-
τε κι' επέδωξα να σου πόν τια
ρω. Ποτέ δεν θα είμαι γι' αυ-
τόν τίποτ' άλλο από μια φίλη.

—Πάντως, αν υπάρχει μετα-
ξύ σας κάτι περισσότερο από
φίλια, η πρωτοβουλία δεν θα
είναι δική του, της φώναξε με
κακία η Ζακελίνα.

Ήταν πραγματικά φίλοι η
Τζίλ και ο Χόβαρτ. Κάποτε ό-
μως, ενώ χορεύαν, τα ώραια
μαύρα μάτια του θυζαν
δαθεία το βλέμμα τους στα δι-
κά της. Άλλοτε πάλι, σταμα-
τούσε απότομα κάποια φράσι
του και την κύταζε άφωνος
πολλή ώρα. Μερικές φορές που
γελοούσαν σταματούσαν και οι
δυο τους, σταματούσαν ξαφνί-
κά και κυττάζοντουσαν ξεχνών-
τας την άφορη του γέλιου
τους. Αυτές τις στιγμές η Τζίλ
αισθανόταν τα μάγουλά της
να καίνε και να την κυριεύει
μια γλυκεία συγκίνηση.

Γενικά πάντως οι σχέσεις

τους μένανε καθαρά φιλικές.
Κρατούσαν τη συμφωνία τους
όσο μπορούσαν καλύτερα, δη-
λαδή φερνόντουσαν σαν άνθρω-
πος προς άνθρωπο κι' όχι σαν
άνδρας προς γυναίκα. Παίρι-
νε ο ένας τον άλλον στο τηλε-
φώνω, όταν τους έρχότανε η δ-
ρεεις ή άκυρώναν το ραντεβού
τους μ' όλη τους την ελευθερία.
Αυτό το τελευταίο σπάνια γί-
νόταν από το Χόβαρτ κι' από
τη Τζίλ μόνο όταν ο Ρίκαρδ-
σον, εγκαταλείμμενος από τη
γυναίκα του, ζητούσε τη συν-
τροφία της.

Η Τζίλ δεν είχε αντίληψη
πως είχε αρχίσει το κουτσο-
μπολιό του κόσμου για τις σχέ-
σεις τους και πως μάλιστα ό-
λοι περίμεναν την αναγγελία
των άρραβώνων τους. Ακόμα
δεν είχε καν προσέξει πως στην
κοσμική στήλη των εφημερίδων
τα ονόματά τους αναφέρονταν
πάντα μαζί και πως συχνά δη-
μοσιεύονταν ή φωτογραφία τους
μαζί με την λεζάντα: «ό άσ-
σος των αστικοκητοδρομιών κ,
Χόβαρτ "Αϊτκιν, με την δίδα
Τζίλ Ουίλσον, κόρη της Κας
Άρθούρου Ρίκαρδσον και προ-
γονή του κ. Ρίκαρδσον, τραπέ-
ζίτου της Νέας Υόρκης».

Αν όμως η Τζίλ δεν τα

πρόσεχε όλα αυτά, αντίθετα η
Ζακελίνα παρακολουθούσε με
προσοχή τις κοσμικές στήλες
των εφημερίδων, αναζητώντας
τα ονόματα του Χόβαρτ και
της αδελφής της. Κι' όταν τα
έβρισκε μαζί, και συνέβαινε
αυτό πάντα, την έπιαναν κρί-
σεις ύστερισμού τρομερές. Δυ-
στυχώς, οι ελπίδες του Ρίκαρδ-
σον ότι η αναγκαστική πειθαρο-
χία της δουλειάς σ' ένα μεγα-
λο κατάστημα, όπως του
Χάντλες, θα καμάρizαν κά-
πως τον ύστερικό χαρακτήρα
της Ζακελίνας, διαψεύστηκαν.
Γιατί στο μικρό κατάστημα
που εργαζόταν τώρα ως μανκε-
ν ή διακοπής και η χάρη της
είχαν κατακτήσει αφεντικά και
προσωπικό, κι' όλοι ανέχονταν
και συγχωρούσαν κάθε τρέλλα
της.

Ενα βράδυ ο Τζόνου ανεβαί-
νοντας στο δωμάτιο της Ζακε-
λίνας, την βρήκε να διαβάει
άπληστα μια εφημερίδα. Κα-
θώς πήγαινε, μόλις και του έ-
οριξε μια ματιά και συνέχισε
το διάβασμα, ενώ στο πρόσω-
πό της ήταν ζωγραφισμένος ο
θυμός και η κακία.

—Τι γράφει; ρώτησε περί-
εργος ο Τζόνου.

—Για κάποιο φιλανθρωπικό
χορό, που δίδεται απόψε στο
Ντόρμινστερ-Χάλλ, του άπαν-
τησε με σφιγμένα τα δόντια.
Είναι ένας από τους μεγαλύτε-
ρους χορούς της σαζόν. Για
άκουσε τί γράφει: "Τον χορόν
ύπεσχηθήκαν να τιμήσουν δια-
της παρουσίας των μεταξύ άλ-
λων και..."

Του δόθηκε ένα σωρό ονό-
ματα και σταμάτησε σαν έβφα-
σε στα ονόματα του Χόβαρτ
και της Τζίλ που ήταν δημοσι-
ευμένα μαζί. Ύστερα, ρίχνον-
τας με μια απότομη χειρωνα-
μία την εφημερίδα στο πάτω-
μα, του είπε με σφυριχτή φω-
νή, ενώ τα μάτια της πέτου-
σαν στίβες.

—Βλέπεις, πάλι μαζί-μαζί
τα ονόματά τους! Πάντα σ' ό-
λες τις εφημερίδες μαζί. Πό-
σο κουτός είσαι, Τζόνου, επιμέ-
νοντας να πείσης τον εαυτόν
σου και έμένα πως δεν συμβαί-
νει τίποτα μεταξύ τους. Ίσως
αν τους παρακολουθούσαμε α-
πό κάπου θα προδίδονταν από
το φερόνιό τους.

—Αυτό λεγεται κατασκο-
πεία, είπε ο Τζόνου δυσχεστη-
μένος.

—Και γιατί να μη τους κα-
τασκοπεύουμε; φώναξε σηκώ-
νοντας το ξανθό κεφάλι της με
τα μάτια της πεταγμένα έξω
από τις κόγχες τους. Έξακο-
λουθείς να πιστεύεις σ' αυτά
που σου λέει, ενώ έχεις χίλιες
αποδείξεις πως σε κοροϊδεύει
διασκεδάζοντας με τον Χό-
βαρτ; Όταν όμως δεις με τα
μάτια σου θάσαι άλλο πράμα,
θα πεισθής...

—Δεν υπάρχει μεταξύ τους
παρά μόνον φίλια, έπαινε ο
Τζόνου.

—Φίλια! Αυτοί μεταξύ τους
φίλοι; φώναξε η Ζακελίνα γε-
λώντας ασκαστικά. Είσαι ο
πιο μωροειδής άνθρωπος του
κόσμου. Φίλοι, τη στιγμή που
όλη η κοινωνία μιλάει για τις
σχέσεις τους! Νά, χθες άκό-
μη, δυο κυρίες στο μαγαζί μου
λέγανε πως ο Χόβαρτ είναι
τρέλλα έρωτευμένος με τη Τζίλ
και πως σήμερα-σήμερα θα
ναγγελλθούν οι άρραβώνες τους.
Παρ' όλογο να τις χαστούκι-
σω!

—Τα κουτσομπολιά δυο ή

Πώς
εξδημιούργησε
τόν τύπο της;

Με την υπέροχη πούδρα Scherk.
Αφομοιώνεται με την επιδερμίδα
Είναι λεπτή σαν άχνος και άρω-
ματισμένη αιδέρια. Κατασκευα-
σμένη με τα πιο άγνά και ειδικά
ύλικά είναι ή...

..Πούδρα
SCHERK

Καθαρίζετε τακτικά
την επιδερμίδα με την
Λοσιόν προσώπου Scherk
για ν' απαλλαγείτε από
τα μπιμπίκια και ρυτίδες.

λιθίων γυναικών δεν είναι αρ-
κετά για ν' αποδείξουν την έ-
νοχη της Τζιλ, έκανε ο Τζόνυ.
Μα τα λόγια του δεν έπειθαν
ούτε αυτόν τον ίδιο. Ο τόνος
της φωνής του ήταν αδέσβια-
στη ματιά του πλανιόταν γύρω-
γύρω στο δωμάτιο, το πρώτο
που είχε γίνει κατακόκκι-
νο και τα χέρια του σφίγγον-
ταν σπασμωδικά επάνω στα
γονάτια του.

— Ό,τι κι' αν λες, το βέ-
βαιο είναι πως κάτι υπάρχει
μεταξύ τους, έπαινε με πει-
σμένο ύφος η Ζακελίνα. Δεν
θα παραξενεύουν καθόλου
αν μάθαινα πως είναι κι' ελ-
ερασταί!...

— Ζακελίνα, φώναξε πηδών-
τας ολόρθος. Πως τα μάς να
κατηγορής την αδελφή σου για
τέτοιες προστυχίες;

— Μη παραφέρεσαι, του εί-
πε με κακία. Πρέπει να σου ά-
νοιξω τα μάτια, αφού δεν θέ-
λεις να τα άνοιξης μόνος σου!

Τζόνυ, η μαροπιστία σου κα-
ταστάθαι δλακεία. Τρέφεσαι με
την ελπίδα πως θα ξεναγυρί-
ση κοντά σου, πως θα σε παν-
τρεψή, τη στιγμή που αυτή
κολακεύοντας τον Ρίκαρδσον έ-
χει ό,τι θέλει απ' αυτόν ενώ
διασκεδάζει με τον Χόβαρτ
ώσπου να καταφέρει να τον τυ-
λίξη στα δίχτυα της και να τον
παντρεψή!

— Πάψε, της φώναξε έξαγρι
αμένος. Δεν μπορείς να λες
πράγματα που σου είναι άδυ-
νο να τ' αποδείξεις.

— Να τ' αποδείξω; Έκαμε
λαχανιασμένη. Λοιπόν, πάμε
απόψε στο χορό αυτόν που θα
δρίσκονται κι' οι δύο τους. Θα
δής με τα μάτια σου!

— Στο χορό; Έκαμε άναπο-
φάσιτος. Και πως θα πάμε
χωρίς εισιτήρια και χωρίς εν-
δυμα έσπεριδος;

— Φορέματα δεν μάς χρειά-
ζονται. Μπορούμε να πάμε στη
γαλαρία που επιτρέπεται η εί-
σοδος με φθινό εισιτήριο για
όσους θέλουν μόνο να δουν το
χορό. Άς πάμε, Τζόνυ. Κα-
νείς δεν θα μάς γνωρίσει. Κι'
όσοι... θα βεβαιωθούμε με
τα μάτια μας αν συμβαίνει τί-
ποτα μεταξύ τους!... Πως μπο-
ρείς να υποφέρεις αυτή την α-
βεβαιότητα; Δεν σε καταλα-
βαίνω, μα την αλήθεια.

— Ο Τζόνυ την κύτταξε κάμπο
ση ώρα, ενώ το μυαλό του δου-
λευε γρήγορα. Αναπόλησε τις
επισκέψεις που έκανε κάπου-
κάπου της Τζιλ, στο μέγαρο
του Ρίκαρδσον, όπου αισθονό-
ταν πάντα τον έαυτόν του στε-
νοχωρημένο από το περιβαλ-
λον. Η Τζιλ του έδειχνε πάν-
τα συμπάθεια και του φερνό-
ταν με γλύκα, μα και με τρόπο
κάπως συγκρατημένο. Δεν μπο-
ρούσε να ξεδιαλύνει αν η κα-
τάστασις αυτή οφειλόταν σ'
αυτόν ή στη Τζιλ. Ύστερα,
πολλές φορές είχε προσπαθή-
σει να πείσει τη Τζιλ να άρι-
σουν την ημερομηνία των γά-
μων τους. Μα εκείνη πάντα
του άπαντούσε χαμογελώντας.
«Θα μιλήσουμε γι' αυτό όταν
θ' άρχισης να κερδίζεις περισ-
σότερα, Τζόνυ. Όταν θα κα-
ταλάβης πως είσαι σε θέση να
συντηρήσεις για γυναίκα. Τα
λόγια της Ζακελίνας τον πλή-
γωσαν βαθιά στην καρδιά
και στον εγωισμό του.

— Έστω, είπε θγαίνοντας
απ' τους συλλογισμούς του.
Άς πάμε, αν νομίζεις πως
αυτό δεν θάναι προστυχία από
μέρους μας.

— Η συνείδησή του δεν ήταν
ήσυχη γι' αυτό που έπρόκει-
το να κάνει και προσπαθούσε
να δρή ένα στήριγμα στην ά-
πάντησι της Ζακελίνας.

— Προστυχία; Έκαμε η Ζα-
κελίνα. Κάθε άλλο, άλλωστε
δεν θα κάνουμε τίποτ' άλλο
παρά να τους δούμε που θα
χορεύουν.

— Έμπρός λοιπόν, ας φύ-
γουμε.

— Από τώρα; Όχι δά.
Δεν πρέπει να είμαστε εκεί
πριν από τις δέκα.

— Όχι πριν απ' τις δέκα;
Θα παραξενεύουν καθόλου
αν μάθαινα πως είναι κι' ελ-
ερασταί!...

— Ζακελίνα, φώναξε πηδών-
τας ολόρθος. Πως τα μάς να
κατηγορής την αδελφή σου για
τέτοιες προστυχίες;

— Μη παραφέρεσαι, του εί-
πε με κακία. Πρέπει να σου ά-
νοιξω τα μάτια, αφού δεν θέ-
λεις να τα άνοιξης μόνος σου!

Τζόνυ, η μαροπιστία σου κα-
ταστάθαι δλακεία. Τρέφεσαι με
την ελπίδα πως θα ξεναγυρί-
ση κοντά σου, πως θα σε παν-
τρεψή, τη στιγμή που αυτή
κολακεύοντας τον Ρίκαρδσον έ-
χει ό,τι θέλει απ' αυτόν ενώ
διασκεδάζει με τον Χόβαρτ
ώσπου να καταφέρει να τον τυ-
λίξη στα δίχτυα της και να τον
παντρεψή!

— Πάψε, της φώναξε έξαγρι
αμένος. Δεν μπορείς να λες
πράγματα που σου είναι άδυ-
νο να τ' αποδείξεις.

— Να τ' αποδείξω; Έκαμε
λαχανιασμένη. Λοιπόν, πάμε
απόψε στο χορό αυτόν που θα
δρίσκονται κι' οι δύο τους. Θα
δής με τα μάτια σου!

— Στο χορό; Έκαμε άναπο-
φάσιτος. Και πως θα πάμε
χωρίς εισιτήρια και χωρίς εν-
δυμα έσπεριδος;

— Φορέματα δεν μάς χρειά-
ζονται. Μπορούμε να πάμε στη
γαλαρία που επιτρέπεται η εί-
σοδος με φθινό εισιτήριο για
όσους θέλουν μόνο να δουν το
χορό. Άς πάμε, Τζόνυ. Κα-
νείς δεν θα μάς γνωρίσει. Κι'
όσοι... θα βεβαιωθούμε με
τα μάτια μας αν συμβαίνει τί-
ποτα μεταξύ τους!... Πως μπο-
ρείς να υποφέρεις αυτή την α-
βεβαιότητα; Δεν σε καταλα-
βαίνω, μα την αλήθεια.

— Ο Τζόνυ την κύτταξε κάμπο
ση ώρα, ενώ το μυαλό του δου-
λευε γρήγορα. Αναπόλησε τις
επισκέψεις που έκανε κάπου-
κάπου της Τζιλ, στο μέγαρο
του Ρίκαρδσον, όπου αισθονό-
ταν πάντα τον έαυτόν του στε-
νοχωρημένο από το περιβαλ-
λον. Η Τζιλ του έδειχνε πάν-
τα συμπάθεια και του φερνό-
ταν με γλύκα, μα και με τρόπο
κάπως συγκρατημένο. Δεν μπο-
ρούσε να ξεδιαλύνει αν η κα-
τάστασις αυτή οφειλόταν σ'
αυτόν ή στη Τζιλ. Ύστερα,
πολλές φορές είχε προσπαθή-
σει να πείσει τη Τζιλ να άρι-
σουν την ημερομηνία των γά-
μων τους. Μα εκείνη πάντα
του άπαντούσε χαμογελώντας.
«Θα μιλήσουμε γι' αυτό όταν
θ' άρχισης να κερδίζεις περισ-
σότερα, Τζόνυ. Όταν θα κα-
ταλάβης πως είσαι σε θέση να
συντηρήσεις για γυναίκα. Τα
λόγια της Ζακελίνας τον πλή-
γωσαν βαθιά στην καρδιά
και στον εγωισμό του.

— Έστω, είπε θγαίνοντας
απ' τους συλλογισμούς του.
Άς πάμε, αν νομίζεις πως
αυτό δεν θάναι προστυχία από
μέρους μας.

Το θέαμα της σάλας του
χορού ήταν υπέροχο. Τα φρά-
κα των κυρίων έρχονταν σε έν-
τονη αντίθεσι με τις ποικιλο-
χρώμες και πλούσιες τουαλε-
τες των κυριών. Τα τραπέζια
κι αλφεινών σαν πελώρια μω-
νιάρια φυτρωμένα πάνω στο
γαλιστερό, παρκέτο του πα-
τώματος. Τα περισσότερα ή-
ταν ήδη κατειλημένα. Δύο
δρηχότερες στην μία και στην
άλλη άκρη της σάλας παίζουν
συνεχώς η μία κατόπιν της άλ-
λης. Το θέαμα των ζευγαριών
που χόρευαν κάτω από τους κα-
τάφωτους πολυτελείς πολυε-
λαίους ήταν κάτι το ονειρώδες.

— Η Ζακελίνα που ήταν συνε-
θισμένη από τέτοια θεάματα,
δεν έδινε καμμία προσοχή αλ-
λά έψαχνε με τα μάτια της να
βρή τον Χόβαρτ και την Τζιλ.
Μα ο Τζόνυ, που για πρώτη
φορά στη ζωή του έδλεπε εκ-
τού φυσικού τέτοια πράγματα
κύτταξε αχόρταγα, ξεχνώντας
το σκοπό για τον οποίο είχαν
έρθει εκεί.

— Είναι υπέροχα!, μου-
ρμούρισε. Θεέ μου, τί ώραία
που είναι! Θα ήθελα να χορέ-
ψω κι' εγώ!... Τί ώραία να
χορεύαμε μαζί, Ζακελίνα!

— Κι' η Ζακελίνα δεν τον ά-
κουγε. Σκυμμένη στα κάγκελα
της γαλαρίας κύτταζε επίμονα
στην είσοδο της σάλας. Έκει
νη τη στιγμή ο Χόβαρτ και η
Τζιλ έκαναν την εμφάνισή τους.

— Η Τζιλ ήταν υπέροχη με
την ώραία λαμέ χρυσάφια
τουαλέτα της και τα κόκκινα
μαλλιά της χτενισμένα σαν φω-
τοστέφανος γύρω από το χαρι-
τωμένο προσωπάκι της. Ο
Χόβαρτ, ψηλός με το αθλητικό
κορμί του μέσα σ' ένα καλο-
κομμένο φράκο και τα ώραία
καστανά μαλλιά του, δεν ήταν
λιγώτερο έλκυστικός.

Μόλις μπήκαν στη σάλα,
πριν καθήσουν στο τραπέζι
τους, άρχισαν να χορεύουν. Η
Ζακελίνα αισθάνθηκε σαν να
πέρασε ηλεκτρικό ρεύμα το
κορμί της. Είχε χορέψει για τε-
λευταία φορά με τον Χόβαρτ
στη Νέα Υόρκη, λίγο καιρό
πριν διαλυθούν οι άρραβόνες
τους. Το μίσος και η ζήλεια
την πνίξανε. Άν είχε εκείνη
τη στιγμή όπλο στα χέρια
της, θα πυροβολούσε άδιστα-
χτα κατ' επάνω τους.

— Κύτταξέ τους, είπε στον
Τζόνυ με φωνή που την έπνιγε
το μίσος.

Μόλις τους ξεχώρισε ο Τζέ-
νυ μέσα στ' άλλα ζευγάρια
που χορεύανε, διά μιάς έφα-
σε τη Ζακελίνα και τον πόθο
που τον κατείχε λίγο πριν.
Βλέποντας τη Τζιλ ντυμένη με
τόση πολυτέλεια, τόσο διορ-
φη, όσο δεν την είχε δη ποτέ
που, σχημάτισε την έντύπωσι
πως η Τζιλ άπομακρυνόταν ά-
πο κοντά του, πως χανόταν ά-
πο τον όριζοντα της ζωής του
όριστικά. Κι' αυτό τον γέμισε
μιά βαθειά πίκρα. Καθώς ή-
ταν προκατειλημμένος από τα
λόγια της Ζακελίνας, έβρισκε
πως η Τζιλ χόρευε πολύ καλ-
λητά με τον καβαλιέρο της,
πως τον κύτταξε πολύ συχνά
στα μάτια και πως του χαμο-
γελούσε περισσότερο απ' ό,τι
έπρεπε.

— Ο Χόβαρτ πάλι, για να
της μιλήσει έπρεπε να σκύβει
λίγακι. Και τότε φαινόταν
στοις δυο παρατηρητές της γα-
λαρίας ότι το μάγουλο του ά-
κουμπούσε στο μάγουλο της
Τζιλ και πως τα χείλη τους
ήταν έτοιμα να σμίξουν.

— Ο Τζόνυ και η Ζακελίνα
σκεπτόντουσαν τα ίδια πράμα-
τα στο θέαμα αυτό, μα ενώ ο
Τζόνυ κρατούσε τις πικρές αλ-
τες σκέψεις για τον έαυτόν του,
η Ζακελίνα του μετέδιδε χα-
μηλόφωνα, με συριχτή φωνή
τις δικές της, που ακούοντάς
τες αισθανόταν σαν να του μιλή-
γανε πυρωμένα μαχαίρια στο
κορμί.

— Κύτταξέ τους, Τζόνυ, του
έλεγε. Κύτταξέ τους πως σφίγ-
γονται ο ένας στον άλλον. Πό-
σο τρυφερά μιλάει! Κύτταξέ
τον πως σκύβει επάνω της!...

— Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο προσεχές

Κρυφά χαράματα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Από τη σελίδα 24

Οι άλλοι σηκώνοι, και σκύβουν
το κεφάλι και περνούν με τα
χέρια σταυρωτά στα στήθια,
και φιλοῦν κι' αυτοί.

Σαν παλληκάρι ο γέρος
θγαίνει από την άλλη τώρα,
τη μεγάλη πόρτα, και κατε-
βαίνει ανάλαφρα σαν να ξανά-
νιωσει. Σε λίγο δρίσκεται ά-
πο την αὐλή στο μαγερεϊό. Οι
γυναίκες δάνουν όλες μιά φωνή
εξαφισμένη τάχα, μα χαρά γιο-
μάτη για τον ξένο που φανί-
στηκε.

— Μπά, καλώς τον τον πα-
πού! Μπά, καλώς μάς βίρισε!
φανάζουν τα κορίτσια.

— Σωπάτε σεις, ζουλάπια!
λέει ο γέρος τάχα θυμωμένος:
μά έσύ, βρε νύφη, κρύβεσαι κι'
έσύ!... Τί στέκεστ' έτσι όλοι
σας σα χάνοι!... Κάνετε τον
κουτό έ; Μανabέλα!

— Τί, παπού; Δεν ξέρουμε
τίποτα οι κακομοίρες... λέει η
πίο μεγάλη άγγόνα με πονηρό
χαμόγελο.

— Οι κακομοίρες, έ; Άμ!
το καζάνι με το ρύζι, και το
κρίας στο πλάι απ' τη φωτιά;
Δεν καταλαβαίνω γώ, έ; Μα-
ναδέλα!

— Απότομα γυρίζει κι' από
κει, και φεύγει. Της κυρά-
μάνας η κλάψα η άπαιτη φτά-
νει από το μακαράκι. Και της
άποκρίνεται τώρα άλλη βρον-
τερη φωνή:

— Γέρο που ήσουν; Τί γί-
νηκες!... Έδώ ήμουν, μ' έχασες;
Κύτταξε μή με χάσης, ζάχαρη
μου... που ήμουν δική μου
δουλειά! Έσύ να μη άνακα-
τεύσεις! Να κυττάξης αυτού
τη γωνιά σου και τη στάχτη
σου... Έγώ ξέρω που ήμουν!
Δεν έχω λόγο να δώσω στις
γυναίκες! Χίλιες φορές σου το
κοπανάω, να μη άνακατεύσεις
στών άντράνε τις δουλειές!
Να μάθης να σωπαίνης. Να
κάνης λίγο τον κουφό... είσαι
κουφός που είσαι! Έλα τώρα,
σέκου, θα φάμε μέσα με τους
άλλους... Έχουμε ξένους σπι-
τι μας!

Γενάρης 1916.

ΠΕΡΝΑΤΕ
ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗ-
ΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ, 2) ΑΣΙΑ -
ΛΟΥΤ, 3) ΤΣΑΝΤ, 4) ΑΠΟ -
ΖΑΚ, 5) ΝΑ - ΠΙΑ - ΕΙ, 6)
ΧΑΡΑΤΣΙ, 7) ΑΝ - ΟΤΕ - ΟΣ,
8) ΓΙΑ - ΡΣΑ, 9) ΝΙΣΣΑ,
10) ΘΕΤΩ - ΤΙΛΤ, 11) ΑΝΑ-
ΒΡΟΧΙΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) ΠΑΙΔΑ - ΑΓΑΘΑ, 2) ΑΣ
- ΠΑΧΝΙ - ΕΝ, 3) ΤΙΤΟ -
ΑΝΤΑ, 4) ΡΑΣ - ΠΡΟ - ΙΩΒ,
5) ΑΣΙΑΤΗΣ, 6) ΚΑΝ - ΑΤΕ
- ΣΤΟ, 7) ΛΟΤΣ - ΡΑΙΧ, 8)
ΟΥ - ΑΕΙΟΣ - ΛΙ, 9) ΣΤΕ-
ΚΙ - ΣΑΝΤΑ.

Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ

Ίδου ποιές είναι οι σωστές
άπαντήσεις: 1. Ναι. Άρκετοι
γαϊδάρια (μικρότεροι άμως)
ζούν και στις λίμνες της Έλλα-
δας της βορειοδυτικής. 2.
Όχι. Συμφωνία με τις στατιστι-

κες, οι σκύλοι της πόλεως ζούν
2-3 χρόνια περισσότερο από
τους σκύλους της υπαίθρου. 3.
Ναι. 4. Ναι. 5. Ναι. 6. Ναι. 7.
Όχι. Αντίθετα μάλιστα, τα
πουλιά που καταβροχθίζουν με
μονία όλα τα έντομα, άποφει-
γουν προσεκτικά τις μέλισσες
και τις σφήκες, γιατί φοβούνται
το τσίμπημά τους.

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ

Η διακεκομμένη γραμμή σάς

δείχνει μιά από τις δυνατές λύ-
σεις:

ΕΞΕΡΕΤΕ ΜΟΥΣΙΚΗ:

1. Όφφενμπαχ, 2. Ντβόρσκι,
3. Μπετόβεν (Ήρωική), 4. Σο-
πέν, 5. Γκλουκ, 6. Μπράμς, 7.
Ρασέλ, 8. Τσαϊκόφσκι.

ΜΙΚΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1. Ο αριθμός 563.
2. Ο αριθμός 1.

Ο ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

ΚΛΕΙΣΤΟ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ:
Ευχαριστώ για τα ευγενικά σου
λόγια. Όλες οι κοπέλλες στην
ήλικία σου άνειρεύονται να γί-
νουν στάρ μεν είναι τόσο εύ-
κολο. Δεν ξέρω τη διεύθυνσι του
Νικολαΐδη που μου ζητάτε. Για
τη διεύθυνσι της Μαϊρυλιν
Μονρόε, γράψτε μου τη διεύθυν-
σι σας, όπως άναφέρω στην άρ-
χή της στήλης αυτής.

ΠΡΙΜΑ ΒΕΡΑ: Η Άλιντα
Βάλλι και η Μαρία Ντενις πρω-
ταγωνίστουσαν στην ταινία «Δύο
όρφανες». Οι άνασσοί πρωταγω-
νιστάι του «Μεθυστάκας» ήταν
ο Δημήτρης Χορν και η Μπάρλυ
Κωνσταντοπούλου. Φωτογραφίες
άστέρων πουλιούνται σε περίπτε-
ρα και χαρτοπωλεία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΔΕΣ: Για τη δι-
εύθυνσι του Άλλαν Λάντ, συμ-
μορφώθητε με τις οδηγίες που
δίνω στην άρχή.

Ρ. Β.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευ-
ματικών παιχνιδιών
ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΣΠΙΡΤΑ
PENTE

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

1) Ο Άθανάσιος Διάκος. 2)
Ο Σολωμός. 3) Ο Κολοκοτρώνης.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ

Ζωγράφου

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Διπλώμα ΤΙΜΗΣ

INSTITUT DE COUPL MODERNE

ECOLE PIGIER

& CUERE LA VIGNE

ΘΑΟΣ ΠΙΠΙΝΟΥ 77 • ΤΗΛΕΦ. 83.959

ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟ

1) Άγία Λαύρα. 2) Φάληρο.
3) Ξάνθος. 4) Κανάρης. 5) Δερ-
βενάκια. 6) Ύδρα. 7) Ναύπλιο.
8) Πετρόμπεης. 9) Καποδίστριας.
10) 1828.

Ο

Ο κινηματογραφικός

συντάκτης άπαντά:

Παρακαλούνται όσες άπ' τις
άναγνώστριές μας έζητησαν και
ζητούν διευθύνσεις ήθοποιών να
μάς γράψουν τη διεύθυνσι τους
για να τους άπαντά ιδιαίτέρως
και να έσκαλείουν το γραμματό-
σημο για την άπάντησι. Από
τη στήλη αυτή δεν μπορώ να δι-
δώ διευθύνσεις ήθοποιών, για λό-
γους τεχνικούς. Μόνον άλλες πλη-
ροφορίες σχετικές με την όδον.

Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: Για τις
διευθύνσεις που μου ζητάτε, ά-
κολούθηστε παρακαλώ τις παρα-
πάνω οδηγίες.

Β. ΑΒΡΑ Μ., Καβάλα: Θα
επιτύχετε ευκολότερα εάν φοιτή-
σετε στην Κινηματογραφική Σχο-
λή. Έχετε καλές άναλογίες, αλ-
λά χρειάζεσθαι φωτογένεια, μορ-
φολογία και ταλέντο. Δεν υπάρχει
Δραματική Σχολή που να έχη οι-
κοτροφείο. Η φοίτησις στην Κι-
νηματογραφική Σχολή είναι τριε-
της και τα δίδακτρα 150.000
δραχμές τον μήνα.

ΚΛΕΙΣΤΟ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙ:
Ευχαριστώ για τα ευγενικά σου
λόγια. Όλες οι κοπέλλες στην
ήλικία σου άνειρεύονται να γί-
νουν στάρ μεν είναι τόσο εύ-
κολο. Δεν ξέρω τη διεύθυνσι του
Νικολαΐδη που μου ζητάτε. Για
τη διεύθυνσι της Μαϊρυλιν
Μονρόε, γράψτε μου τη διεύθυν-
σι σας, όπως άναφέρω στην άρ-
χή της στήλης αυτής.

ΠΡΙΜΑ ΒΕΡΑ: Η Άλιντα
Βάλλι και η Μαρία Ντενις πρω-
ταγωνίστουσαν στην ταινία «Δύο
όρφανες». Οι άνασσοί πρωταγω-
νιστάι του «Μεθυστάκας» ήταν
ο Δημήτρης Χορν και η Μπάρλυ
Κωνσταντοπούλου. Φωτογραφίες
άστέρων πουλιούνται σε περίπτε-
ρα και χαρτοπωλεία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΔΕΣ: Για τη δι-
εύθυνσι του Άλλαν Λάντ, συμ-
μορφώθητε με τις οδηγίες που
δίνω στην άρχή.

Ρ. Β.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευ-
ματικών παιχνιδιών
ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΣΠΙΡΤΑ
PENTE

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

1) Ο Άθανάσιος Διάκος. 2)
Ο Σολωμός. 3) Ο Κολοκοτρώνης.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ

Ζωγράφου

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Διπλώμα ΤΙΜΗΣ

INSTITUT DE COUPL MODERNE

ECOLE PIGIER

& CUERE LA VIGNE

ΘΑΟΣ ΠΙΠΙΝΟΥ 77 • ΤΗΛΕΦ. 83.959

Τα φυσικά
στόλisma...

...της γυναίκας είναι
τα μαλλιά! Για να τα διατηρή-
σετε ώραία πρέπει να τα λου-
ζετε τακτικά μόνο με το γνήσιο
Σαμπουάν TETE-NOIRE. Θα τα
έχετε πάντοτε ύγιη, ελαστικά
σαν μετάξι, γυαλιστερά και στο
φυσικό τους χρώμα και σχήμα.
Με το Σαμπουάν TET Nouar δια-
τηρείτε την περμανάντ
περισσότερο καιρό.

Ζητείτε μ' επιμονή
το γνήσιο Σαμπουάν

TETE-NOIRE

Φάκελλοι - Φιάλια - Κρέμα

Φωσφατίνη

FALIERES

ΙΔΕΩΔΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΡΟΦΗ

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΒΟΓΚ»

Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Σία

Άκαδημίας και Μαυρομυιάλη 4

Τηλ. 25-457.

Ο Ψυχίατρος Νευρολόγος

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5-8 μ. μ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78

Τηλ. 25-226

ΑΡ. Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Δέχεται επί συνεντεύξει

κάθε πρωί 9-12.

Τηλ. 25.226

Στό θέατρο, κινηματογράφο ή πάρτυ ή γυναίκα πρέπει να διατηρή όλη τη χάρη και διάθεση, έστω και σ' ώριμμένη δυσάρεστη περίοδο του μηνός. Η Σερβιέτ υγείας CAMELIA έπιστημονικά κατασκευασμένη, με ειδικά υλικά, δίνει αίσθημα ξενοιασίας και ασφαλείας. Έκατομμύρια πολιτισμένων γυναικών χρησιμοποιούν σήμερα μόνο KAMELIA.

- Η KAMELIA είναι πρακτική
- Η KAMELIA είναι οικονομική
- Η KAMELIA σημαίνει υγεία και καθαριότητα

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Γιατρός
Μαιεύτηρ Γυναικολόγος.
Λέχεται καθ' εκάστην 9-12, 5-7
ώς και επί συνεντεύξει.
Χαρ. Τρικούπη 113. Τηλ. 613.610

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
PERMANANT
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
ΜΑΝΤΑΜ ΖΑΝΝΕΤ
Οδός Πειραιώς 57Α
Τηλ. 52.940

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Βρεφολόγος-Παιδίατρος
Λέχεται 8-11 και 4-6
Τηλέφ. 610.888 Ομήρου 54

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - Τηλ. 55-633

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 25 Μορτίου 7 Απριλίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Ο ούρανος συνεφιάζει πάλι, αλλά για πολύ λίγο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου - 9 Απριλίου): Μην πιστέψετε για δήλωσι που θα σας γίνη.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου): Ο δρόμος σας αλλάζει ξαφνικά κατεύθυνσι.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου): Γενική βελτίωσις της καταστάσεως και μία απρόσπτη συνάντησις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Ένα γράμμα ή μία είδησι με κάποια σημασία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Δεν υπάρχει έλπις να βγήτε από το αδιέξοδο.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Δεν πρέπει ακόμα να ενδοσέτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Η καλή σας διάθεσις θα σας απαλλάξη από μία στενοχώρια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Θα γίνη, αλλά πρέπει να βοηθήσετε κι' εσείς.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου - 1 Ιουλίου): Καίνουργια μπουμπουνητά ακούγονται στον ούρανο της μοίρας σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου): Μπορείτε να έλπιζετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-23 Ιουλίου): Έκνευρισμοί και αδιαθεσιές.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου - 1 Αυγούστου): Χαρούμενα γεγονότα σας περιμένουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Αυγούστου): Ένας γνωστός σας και μία γνωστή σας σε δύο συγκρουόμενες επιδιώξεις θα ζητήσουν τη βοήθειά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Αυγούστου): Δεν γίνεται αλλιώς γι' αυτό το διάστημα.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου - 2 Σεπτεμβρίου): Μπορεί όμως και να γίνη. Μην απελπίζεσθε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου): Θα σκαντάψετε, αλλά δε θα πέσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου): Η άνοιξι δεν θα σας ενοήση απόλυτα.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου - 1 Οκτωβρίου): Γρήγορα θ' αλλάξη το φύλλο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Οκτωβρίου): Αποφασίστε να ακούσετε την καρδιά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Οκτωβρίου): Μία χαρά χωρίς επιφυλάξεις.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Οκτωβρίου - 2 Νοεμβρίου): Αλλάζουν οι συνθήκες μπορεί προς το καλύτερο μπορεί προς το χειρότερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου): Η κατάσταση εξελίσσεται όπως την επιθυμούσατε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου): Πρέπει να ξεφύγετε από το περιβάλλον σας.

4ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-31 Νοεμβρίου): Η κατάσταση εξελίσσεται όπως την επιθυμούσατε.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου - 1 Δεκεμβρίου): Η έλπίδα είναι στοιχείο ζωής.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου): Δεν θ' αλλάξετε δρόμο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Δεκεμβρίου): Η λύτρωσις σας βρίσκεται στον έρωτα.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου): Θα βοηθήσετε μία φίλη σας και αυτή θα σας βοηθήσει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου): Ήρεμο δεκαπενθήμερο. Η άνοιξι όμως...

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανουαρίου): Η καινούργια επήχη του έτους σας επιφυλάσσει μία έκπληξι.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 Ιανουαρίου): Μία επικίνδυνη περιπέτεια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Προσπαθήστε να ξεπεράσετε όλα τα εμπόδια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-20 Φεβρουαρίου): Η χαρά σας προσμένει.

4ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-29 Φεβρουαρίου): Ούτε ναι, ούτε όχι.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-29 Φεβρουαρίου): Ούτε ναι, ούτε όχι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Ένας άντρας, θα παίξη κάποιο ρόλο αυτό το 15ήμερο στη ζωή σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Για σας είναι η εύχια.

4ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Η εύχια είναι η εύχια.

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΟΥ ΤΑ ΩΡΑΙΑ

Πρόσεξε είτε Κυρία, είτε Δεσποινίς είσαι, πρόσεξε τα ωραία σου μαλλιά. Αν κάτι έπαθαν, αν είναι καμένα από περμανάντ μη στενοχωρηθείς γιατί διορθώνονται άμεσα, χωρίς να πρέπει να περιμένεις να μακρύνουν.

Ο καλλιτέχνης κομμωτής Τάσος Μπαξεβάνης που ειδικεύθηκε στη Γερμανία ξέρει πως πρέπει να περιποιηθώ τα μαλλιά σου σ' οποιαδήποτε κατάσταση κι' αν βρίσκονται για να γίνουν ωραιότατα. Επίσης για μία φυσική περμανάντ ο Τάσος είναι απαραίτητος.

Για το χρωματισμό των μαλλιών έχουμε τη μοναδική Φλόρα Αρμάου που ειδικεύθηκε στη Γερμανία και είναι η μόνη που χρησιμοποιεί επιτυχώς την κρέμα «Βέλλα Κολεστόν» και που παρουσιάζει τα μαλλιά μ' ένα φυσικό χρωματισμό εξαιρετικά επιτυχή.

Και κάτι άλλο, όχι ποδόλουτρο και σύνθεσις πεντικιούρ, αλλά ειδικό θεραπευτικό πεντικιούρ κατά μίαν νεωτάτην μέθοδο. Για όλα αυτά αποκλειστικώς στο ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΩΝΗΣ «ΜΠΙΟΥΤΥ» Φιλελλήνων 5.

Θαυματοργός σκόνη πλουσίματος
ΑΦΡΟ
Το ισχυρότερον καθαριστικό προϊόν
Και με κρύο νερό καθαρίζει τα πάντα, ρούχα, σκεύη κλπ
Ζωηρεύει τους χρωματισμούς
Αγνόν - Αδελφές

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ
Απεδείχθη επιστημονικώς το ισχυρότερον καθαριστικό του Κόσμου. Αγνόν Αδελφές.

ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ
Γονείς και κηδεμόνες με την νέαν μέθοδον
ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΥ
θα μάθετε στα παιδιά σας εντός 5 μηνών να κερδίζουν χρήματα. Εγγραφαί 11-2 μ.μ. Δελφινιώρη 50 και Τζαβέλλα Τηλέφ. 42-345 Πειραιεύς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πληροφορούμεν την πολυπληθή πελατείαν μας ότι παρελάβαμεν τις νέες ευρωπαϊκές βαφές ΚΟΛΕΣΤΟΝ και ΙΜΕΝΤΙΑ εις όλους τους χρωματισμούς, έγκειμένες συμφώνως του από 10/12/53 τεύχος 343 Β. Διατάγματος του ύπουργείου Προνοίας.

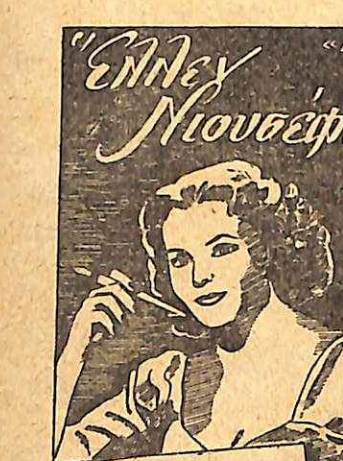
Η τριακονταετής πείρα και η ειδικότης μας επί των βαφών σας έγγωταί ένα τελείως φυσικόν χρωματισμόν εντός ήμισείας ώρας με κρέμα.

«ΛΟΥΞ»

Α)ΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

Πανεπιστημίου 59α ♦ Τηλέφ. 23.776

«ΑΘΗΝΑ»

ΤΟ ΛΑΔΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΛΙΑΣ

Είναι η πρώτη ύλη με την οποίαν παρασκευάζονται η έλβιτίνη και το μαρέλ

«ΛΟΥΤΕΣΙΑ»

Μαθήματα Κοπτικής και Άνωτέρας Ραπτικής, με την μέθοδο του Πανεπιστημίου των Παρισίων. Φοίτησις 6-12 μήνες.

Επίσης ζητήσατε τα μαθήματα Κοπτικής — Ραπτικής της «ΛΟΥΤΕΣΙΑ» δι' αλληλογραφίας. Είναι απλά και ευκατάληπτα. Όλες οι Ευρωπαϊκές έμαθαν να κόβουν και να ράβουν μόνες των χάρις στη μέθοδο «ΛΟΥΤΕΣΙΑ»

Πληροφορίες: «ΛΟΥΤΕΣΙΑ», Πετράκη 26, Αθήναι. Αν δεν μπορείτε να περάσετε, γράψτε μας.

«ΑΘΗΝΑ»

ilhouette

Προέχετε πάντα
για τὸ ἔνδυμα μας

Οἱ καλύτερες φόρμες
στὰ καλύτερα καυσαοτήματα
σὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα

"ΣΙΛΟΥΕΤ," ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΟΥΤΙΕΝ ΝΙΚ. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗ
ΟΔΟΣ ΠΑΝ. ΣΚΟΥΖΕ ΑΡ. 3 - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 30-114 ΑΘΗΝΑΙ